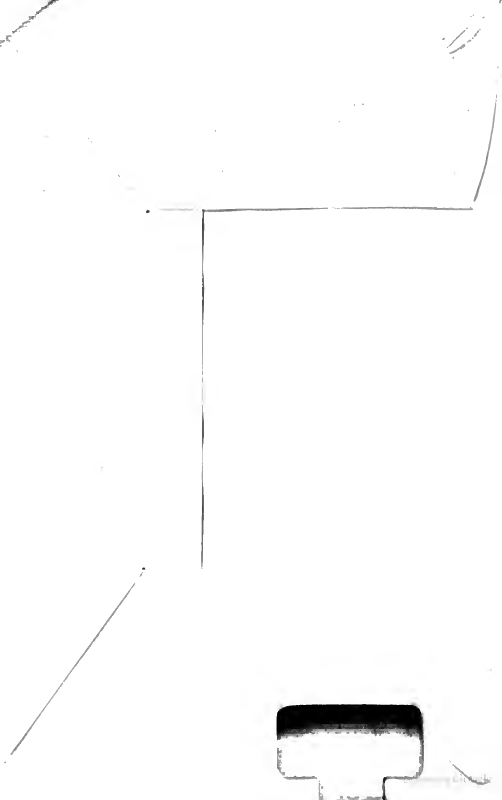

5. 6. 21

GLOSSARIUM GRAECUM

IN

SACROS

NOVI FOEDERIS

LIBROS.

Ex MSS. primus edidit, Notisque inlustravit

JOANNES ALBERTI,

ECCLESIASTES HARLEMENSIS.

ACCEDUNT EJUSDEM

MISCELLANEA CRITICA

IN

GLOSSAS NOMICAS, SUIDAM, HESYCHIUM,

ET

INDEX AUCTORUM EX PHOTII LEXICO INEDITO.

LUGDUNI BATAVORUM

Apud SAMUELEM LUCHTMANS, 1735.

Academiae Typographum.

Facultas Theologica Leidensis legit Notas criticas Viri Eruditissimi, atque plurimum Reverendi, Joannis Alberti, Ecclesiast. Harlemensis, quas Glossario Græco in Sacros Novi Foederis Libros, quod ex MSS. primus edidit, adjecit; in iisque nihil offendit, quod Formulis Consensus nostræ Ecclesiæ adversatur. Quare per Canones Ecclesiæ nostræ licet, ut prodeant in lucem. Lugd. Batav. A. D. XXII. *Dec.* MDCCXXXIV.

FRANC. FABRICIUS, S. S. Theol. Dr. & Profr.

JOH. WESSELIUS, Theol. Dr. & Profr.

T. H. VAN DEN HONERT, Fac. h. t. Decan.

JOHANNES VANDEN HONERT, T. H. FIL. S. S. Theol. Doct. & Prof. Ord.

EXIMIIS VIRIS,

ECCLESIAE GYMNASIIQUE APUD HAMBURGENSES LUMINIBUS,

JOANNI CHRISTOPHORO WOLFIO,

PASTORI AD D. CATHARINAE, ET SCHOLARCHAE;

JOANNI ALBERTO FABRICIO,

SS. THEOLOGIAE DOCTORI, ELOQUENTIAE ET PHILOSOPHIAE MORALIS PROFESSORI PUBLICO,

S. P. D.

JOANNES ALBERTI.

Ad VOS redire geſtit quod Veſtrum jure meritoque dici poteſt, VIRI HUMANISSIMI, quum inſigni Veſtrae in me benevolentiae natales ſuos & originem debeat hic,

quem VOBIS offero, fetus. Praeterea si peritos & aequos lucubrationum mearum aestimatores, si bonarum denique literarum fautores promotoresque cuperem, quorum sub auspiciis laetus tutusque in publicum procederet libellus noster, VOS etiam hoc nomine a me adeundi compellandique eratis: ut ita simul publice meam erga VOS Vestraque merita, qua publica, qua privata, observantiam gratumque animum venerabundus testarer. Quandoquidem ergo & justitia, quae suum cuique tribuere jubet, & pietas, quae gratum animum deposcit, & ipsae Musarum voces hoc qualecunque officium erga justos, pios, praeclarosque Musagetas uno ore a me efflagitarent, nemo verborum lenociniis Vestrum me stolide favorem captare, vel ab amplissimo Nominum Vestrorum splendore laetius nominis incrementum me quaerere suspicetur. Non enim adeo vanus sum, ut ejusmodi VOS blandimenta curare unquam existimaverim; neque tam humilis & abjecti animi, ut huc confugere necesse habeam. Suum sibi pretium

tium ſtatuat, quidquid ſolidam laudem ſit conſequuturum; quando principibus placuiſſe Viris non ultima ſane eſt gloria.

Exhibeo VOBIS, VIRI CELEBERRIMI, *Gloſſarium Sacrum* ad *Novi Foederis* Libros; cui *Miſcellanea Critica* ſubjeci.

Patere quaeſo, WOLFI REVERENDISSIME, ut huic opuſculo Nomen Tuum a me praefigatur. Tu enim is es, qui praeter alia eruditionis ac diligentiae egregia monumenta, quibus Hebraicas Graecasque literas magnifice ornaſti, ſummo labore, neque minori doctrina, Novi Foederis Libros inluſtraſti *Curis* adcuratiſſimis, quibus multum debet praeſens, multum ſequens debebit aetas, quaeque omnibus literarum ſacrarum ſtudioſis, totique adeo Eccleſiae Chriſtianae, uſum & commodum praeſtant minime translatitium. Faxit DEUS OPT. MAX. ut inſigne opus ad umbilicum brevi perductum, praeter LIBANII Anecdota, quae avide exſpectamus, TIBI nobisque gratulari liceat! Ad Te

itaque *Glossarium* in eosdem Libros jure optimo refertur, ut tanto muneri levidense hoc a nobis munusculum opponatur, cultus mei, quem & coram testari nuper volupe erat, perpetuus futurus index. Accedit, quod TIBI unice acceptum ferendum sit, quidquid ex PHOTII *Lexico inedito* in his paginis conspicitur. Ultro enim MStum Tuum Codicem mihi obtulisti, cujus usus non tantum ad *Glossarium* ipsum mihi saepe profuit, sed plurimum quoque contulit ad SUIDAM & HESYCHIUM meum inlustrandum & emaculandum, ut in *Miscellaneis* apparet: praeterquam quod huic Tuo beneficio tribuendus sit amplissimus ille *Scriptorum Catalogus*, quos in utilissimo Lexico laudavit Constantinopolitanus Patriarcha; quam operam Criticees studiosis doctisque hominibus non displicituram plane confido.

At quibus TE verbis compellem, FABRICI PRAESTANTISSIME? Quantus mihi campus patet, si in laudes Tuas decurrere, vel per ingenii mei vires, vel per modestiam Tuam, lice-

DEDICATIO.

liceret! Qui Herculeis per tot annos, per omnem aetatem, laboribus defunctus, omnigenae eruditionis dudum laudem ab exteris pariter civibusque adeptus, bonorumque omnium adplauſus meritus, eas Sacris & humanis omnibusque melioribus literis ſuppetias tuliſti, ut qui TE ignoret, ipſas literas ignorare, qui TE non amet, ipſas literas parum facere, mihi videatur. Utinam & feliciter, rebus undique laetis circumfluentibus, telam quam in *mediae & infimae aetatis Scriptores Latinos* exorſus es, & plura TE cedroque digna opera, abſolvas! TIBI vero in primis hoc qualecunque opuſculum inſcribendum erat, in Cujus ſuppellectili libraria olim latebant *Gloſſae Sacrae*, quas TE adnuente & inſtigante nunc primus edo. Cum enim de JANI VITI PERGERI *Notis Heſychianis* ineditis TE rogarem, non illas tantum benigne mihi conceſſiſti, ut in nova HESYCHII, quam paro, Editione legerentur, ſed pro incredibili Tua humanitate, inque aliorum ſtudiis juvandis liberalita-

te, etiam non rogatus obtulisti duo *Glossaria* antiqua in pergameno inedita, quorum alterum, praeter alias in Sacrum antiqui Foederis Codicem, has etiam ad Novi Foederis Libros Glossas complectebatur. Nihil itaque, nisi quod Tuum est, TIBI reddo, in quo vires criticas periclitari lubuit, ut in aliorum usum me ipse exercerem. Quid ceterae illius Codicis partes mihi profuerint, quid alterum illud, quod CYRILLI *Archi-Episcopi* nomen praefert, *Lexicon MStum*, ipso opere testatum fiet. Neque praetereundum, quod eadem facilitate mecum communicaveris *Glossas Nomicas* manu exaratas, quas cum editis in hoc opusculo contuli, & notulis quibusdam, ut varietas operi accederet, adspersi. Quae omnia, nisi ingratissimus audire velim, grato animo adgnosco publice & praedico.

Accipite ergo, VIRI CELEBERRIMI & ERUDITISSIMI, hunc, qui candide obfertur, fronte serena libellum, quem ex veteri formula lubens VOBIS meritoque do, dico, dedico, consecro. DEUM

DEDICATIO.

DEUM ſupplex veneror, ut omnes animi corporisque vires quam diutiſſime VOBIS incolumes & alacres praeſtet, ut rem Chriſtianam & Literariam porro ornare, quod hactenus feciſtis, & promovere poſſitis! Valete, VIRI OPTIMI, meque Veſtri amantiſſimum amare pergite.

D. Harlemi,
III. Idus Septemb.
MDCCXXXIV.

LECTORI

S.

Ut opusculi hujus occasionem, quidque in eo praestare conatus sim, propius cognoscas, haec ad Te praefari necesse est, Lector.

Jam ab aliquo tempore in eo totus sum, quantum per sacra munia licet, ut HESYCHII Alexandrini, Glossographorum doctissimi, Lexicon *tandem ornatius & emendatius (quae jam a seculo Eruditorum vota sunt) prodire queat, non meis tantum, sed* ineditis *etiam Maximorum Virorum,* Josephi Scaligeri, Henrici Valesii, Danielis Heinsii, Isaaci Vossii, Thomae Brunonis, Godefridi Sopingii, *Aliorumque complurium* Notis *locupletatum; quibus brevi, ut spero, luculentiores etiam copiae ex Anglia, ipsa Musarum sede, Doctorum Virorum beneficio accedent. Rogavi Cel.* J. A. Fabricium, *ut* Jani Viti Pergeri *Notas ineditas, quarum mentio in Ejusdem* Bibliotheca Graeca, (Vol. IV. p. 553.) *quarumque specimen in Cel. J. C. Wolfii* Anecdot. Graec. (Tom. IV.) *prostat, mecum communicare non gravaretur. Annuit, qua est humanitate, Vir egregius, simulque ad me perferenda curavit duo* Glossaria *Graeca inedita, quorum notitiam dedit in* Biblioth. Graec. Vol. X. p. 52. *&* 62. *In posteriori prae-*

praeter alia videbam Glossas ad IV. Euangelia, Actus Apostolicos, *&* Epistolas Paullinas: *quas privatos in usus quum descripsissem, subjectis obiter notulis brevioribus, & parallelis Hesychii locis, in mentem venit seorsum edere* GLOSSARIUM *hoc* SACRUM, *quo hactenus literarum studiosi carebant. Aperui consilium Cel.* Fabricio, *utpote possessori, quo inscio nihil hac in parte mihi licere putavi. Consilium probat Vir Optimus, & currenti calcar addit. Misso itaque ad breve tempus graviori opere, Glossarium Notis meis inlustrare & ad prelum parare horis subsecivis occepi. Gaudebam, toties Hesychium meum ad verbum convenire, cujus adeo fontem reperisse me hac in parte patebat; eandemque ob caussam passim Hesychium contuli, ut veritas testata fieret.*

Et jam maxima pars Glossarii typis descripta erat, quum similes Glossas ab If. Vossio, τῷ πάνυ, *ad Hesychium laudari viderem: dumque propius rem investigo, comperi easdem inter Vossianos Codices MSS. latere in Bibliotheca Publica Lugduno-Batava, (in* Catalog. p. 398. num. 63.) *Cyrilli Lexico MSto adjunctas, & a me protinus collatas, concedente pro insigni sua erga me benevolentia Viro Celeberrimo,* P. Burmanno, *qui diligenti cum cura huic gazophylacio praeest. Narrabat eodem tempore Cel.* Tib. Hemsterhusius, *Noster, se quoque schedas ejusmodi membranaceas servare,*

re, ex Cl. Petri Francii sectione redemptas, in quibus praeter Glossas Iatricas *ineditas, aliasque, etiam* Sacrae Glossae *comparebant, sed ad* Actus *tantum* Apostolicos; *quas omnes mihi tradidit Vir Amicissimus. Utriusque Codicis variantes lectiones tum in postrema opusculi parte, dum res integra erat, tum in* Addendis *p.* 188. seqq. *sedulo adnotavi. Antiquissimum sane est fragmentum hoc Hemsterhusianum, sexcentorum ad minimum annorum aetatem excedens: Vossiano tamen antiquior est Fabricianus, quem sequutus sum, Codex, & proxime quidem, ut mihi videtur, Hemsterhusiani fragmenti aetatem adtingens. Procul dubio autem & plura exemplaria MSS. in aliis latent Bibliothecis, ut in Florentina, unde* Glossas *suas* Mediceas *hauserunt Alexander Morus, & Joan. Pricaeus, in* Notis ad N. F. *Libros; in Coisliniana, olim Segueriana, indice Rev. Montfauconio;* (pag. 494. & 503. Bibl. Coislin.) *&, in Barocciana, ubi pariter Cyrilli Lexico MSto adjunctae sunt Glossae Sacrae, a Cl. Eduardo Bernardo, & aliis, laudatae.*

Glossae ipsae, quas nunc damus, satis antiquae *sunt, ab* Origene, Cyrillo *(vid. Is. Vossii sententiam in* Not. *inf. p.* 123. *& in Fabric.* Bibl. Gr. Vol. X. *p.* 52.) *aliisque Ecclesiae luminibus profectae: non enim uno eodemque tempore natas puto, sed, ut in his fieri solet, ab aliis aliisque adauctas. Sic &* Origenis,

nis, *five alterius Doctoris Gr. συγχρόνȣ*, Scholia in Orationem Dominicam, *&* Cantica B. Virginis. Zachariae & Simeonis, *Gr. & Lat. edidit Fed. Morellus*, Lutet. 1601. 8°. *quae tamen alius funt indolis.*

Ufus *autem harum Gloffarum fua fponte liquet: quum Veterum nobis mentem proponant, & varias non nunquam lectiones ab hodiernis diverfas, ab aliis vero MSS. & Hefychio comprobatas, utpote „ in cujus Vocabulario plus „ 60. fupra 300. explicationes occurrunt, pe- „ titae ex Scholiis interlinearibus aut margina- „ libus exemplarium N. T. five etiam Lexi- „ cis, quae tunc exftabant, Scripturariis, ex „ quibus haud obfcure fere colligas, quomodo „ fe habuerit textus Codicis, cui illuftrando in- „ ferviunt. „ Verbis utor Cl. Joan. Millii* Prolegom. ad N. T. §. 1040.

Adhibui paffim, praeter vulgatos Auctores, Gloffaria inedita, *tum PHOTII CPolitani (de quo ftatim plura) cujus ufum mihi conceffit Vener.* J. C. Wolfius; *tum CYRILLI Alexandrini, a Voffiano tamen & Bremenfi, aliisque alibi laudatis, diverfi, in fine etiam mutili: definit enim in V.* Πολύτλας, *praecedit autem fragmentum alterius Lexici Gr. MSti. Debeo hoc humanitati Cl.* J. A. Fabricii, *qui & aliud* Lexicon MS. *adefpoton, five* Anonymi, *ad me mifit, quod olim fuerat Cl.* Abrah. Hinckelmanni, *ab initio mutilum, incipiens a V.* Ἑρμιλάμβος *(unde Sopingii*

pingii ad Hesychium emendatio statim firmatur) cui Glossae Sacrae in varios Libros V. F. & hae in N. F. subjunctae erant. Hoc vero, nomine Lexici Graeci MS. *simpliciter laudare soleo.*

Neque praetermittendum, passim etiam ex Codicibus MSS. Coislinianis *&* Basileensibus *Glossas ineditas a me proferri, quas humanissime ex schedis suis mecum communicavit Vir Rev. & Clarissimus* Joannes Jacobus Wetstenius, *Cui maximas meritasque ago gratias. Quum vero & serius mihi partim redderentur, & commodum ubique locum non invenirent, eas ad ordinem Librorum Sacrorum (quod concinnius videbatur) dispositas, notulisque adspersas,* Adpendicis *nomine Glossario subjeci (p.* 198. *& seqq.) ne bis deliciis harum rerum studiosi carerent.*

Ceterum ineditae *hactenus hae omnes fuerunt Glossae, quas praesenti complexus sum opusculo, si priorem partem excipias, qua* Nomina Hebraica *in* IV. Euangeliis *obvia, exponuntur. Etenim in praestantissima Operum Hieronymi Editione Parisiensi* Tom. II. *praeter* Lexica Origeniana *Rever. & Doctiss.* Joan. Martianaeus, *Ordinis Benedictini ex Congreg. S. Mauri (Cui plurimum hoc nomine debemus)* quinque Fragmenta *Lexici Origeniani ad fidem Codd. Reg. & Colbert. dedit, easdem Nominum Hebraicorum interpretationes spectantia. Convenit autem* Fragmentum *illud*

lud II. cum nostris Glossis, nisi quod in his interdum variet lectio, immo praestet, ut luculento exemplo ostendi pag. 57. *in V.* Μεσσίας.

Profuit mihi in hac parte etiam Expositio MS. Nominum Hebr. *inter Vossiana MSS. latens in Bibliotheca Lugduno-Batava, & Suidae MSto (qui olim Henr. Stephani & Melch. Goldasti fuit) accedens, in* Catalog. *p.* 396. num. 20. *praeter aliam, & ab hac parum diversam*, Expositionem MS. *quae p.* 398. num. 63. *eodem volumine continetur, quo Cyrilli; & Sacrum hoc, de quo monui, Glossarium. Ejusmodi quoque est* Explicatio vocum singularium & propriarum in V. & N. T. *quae in eodem* Catal. *p.* 403. num. 20. *exhibetur.*

In Notis *ad Hebraicorum Nominum interpretationes hoc agere conatus sum, non ut veras eorundem expositiones traderem, quod ab Aliis factum (quos diligenter enumerat Cel. Wolfius* Biblioth. Hebr. Vol. II. *p.* 565. sqq. *&* IV. *p.* 248.) *nec adeo difficile est: sed ut indagarem, quasnam voces Hebraicas in mente habuerint Veteres, non Patres tantum Christiani, sed & Judaei interpretes, Josephus & Philo, quando miras adeo expositiones, iisque fundatas allegorias, procuderunt. quod eo lubentius feci, tum, quia ceteroqui plurimis in Patrum locis caecutimus; tum maxime, quia non raro apud Hesychium eaedem interpretationes occurrunt, quarum mentem vix & ne vix quidem adsequeris,*

ris, nisi hac, quam ingressus sum, via. Quamvis plane sentiam, Sacras illas Glossas serius ab Epitomatore, vel quisquis demum fuerit, homine certe Christiano, adjectas esse, idque locis passim alienis: non enim credibile est, Hesychium in adcuratissima operis sui ad Eulogium *recensione nihil de his additurum fuisse, immo nihil quod Christianum redoleat. Sed haec alias.*

Hactenus de Glossario: *cetera enim in ipsis* Notis *suo loco monentur.*

Alteram opusculi partem constituunt MISCELLANEA CRITICA, quae subjeci, ut modicum volumen efficerem. Quum vero & alia plura ad manus essent, continere tamen me malui intra Glossariorum cancellos.

Priori loco GLOSSAS NOMICAS, sive veteres Verborum Juris, *quae passim in* Basilicis *reperiuntur, inlustrare conatus sum. De quibus praeter ea quae Viri egregii,* Carolus Labbaeus, *& nuper* Antonius Schultingius, *monuerunt, verbo ibidem sum praefatus. Subnata mihi occasio iterum ex benevolentia Cel.* Fabricii, *qui* Biblioth. Gr. Vol. IV. *p.* 571. *Specimen edidit MSti Glossarii Nomici quadringentorum annorum, quod in charta possidebat. Ejusdem meminit etiam in* Praefatione *Celeb. Schultingius,* ὁ Μακαρίτης. *Quum vero ad me transmissum esset a dignissimo Possessore, illico cum editis contuli, unde varia se mihi obtulerunt scitu, ut credebam, non indigna prorsus. Longe alius autem in eo ordo servatur ac in editis;*

tis; neque omnia continet quae in editis leguntur, utpote ex variis iisdemque diversis Glossis in unum corpus conflata. Ordo est secundum Alphabetum Graecorum; unde G tertium locum occupat: ceterum Latinis etiam literis prior vox, paucis exceptis, expressa est; ut ex Specimine Fabriciano, supra laudato, apparet. Monendum vero in primis, comperisse me, non unum hoc esse Glossarium absolutum, sed duorum Fragmenta. Priora scil. sex folia continent Glossarium, quod MS. *simpliciter, vel* MS. 1. *voco, in quo praecedit vox literis etiam Romanis. Desinit in* Fiduciaria, Φιδουκαρία. *&c. Tum reliqua duo folia (nam octo tantum sunt) sunt fragmentum alterius Glossarii ejusdem aetatis & characteris, incipiens:* μοι ἑ Γ'. *id est,* πέντε νομίσματα *&c. quod est in V.* Πῦρος. *Desinit in* Φινίουμ ῥεγουνδόρουμ, *& explicit ibidem. In hoc vero, quod* MS. 2. *voco, non praemittuntur literae Latinae. Adjectum erat folium, a Cl. Fabricio olim descriptum, in cujus initio notaverat:* A Joh. Phil. Palthenio communicatum. *Incipit a* 'Ιουρισγεντίοις, *& desinit in V.* Λίπερις. *Sed postea deprehendi, hoc excerptum esse ex* MS. 1. *paucis interdum correctis. Operam dedi, ut variantium lectionum & errorum fontes detegerem: quod forte mihi successit, cum Graeculi manum in Romanis literis ob oculos haberem; ut suis locis monui. Ad* Basilica *recurrere primo cogitabam: sed ob tempo-*

ris penuriam contentus fui Theophilo ad Instituta, 1620. ed. Gothofr. *cetera JCtis relinquens, in quorum gratiam &* Indicem Auctorum laudatorum *p.* 261. *subjeci, & nonnulla ad* l. 3. §. 6. ff. de Incend. ruin. naufr. *de voce* ἐξεβεράσθη *ex Adversariis deprompsi.*

Succedunt animadversiones in SUIDAE Lexicon, *tum ex ingenio & aliorum Auctorum collatione, tum maxime ex PHOTII* Lexico inedito *natae. Quum enim hoc cum Suida ad verbum conferrem, vidi Photium Suidae passim ob oculos fuisse; nec injucundum erat cernere, ubi Photius desinat, Suidas pergat, aliave interserat. Scias autem, me non loqui de* Photii Lexico, *quale est illud Ill. Viri* Marquardi Gudii *in Bibliotheca Guelpherbytana, ab Isaaco Vossio & aliis citatum; sed de Apographo quod descriptum est ex Anglicano Codice MSto, quem possedit Eruditiss.* Thomas Gale, *nunc vero in Bibliotheca Oxoniensi servatur. Pervenit illud ad Vener.* J. C. Wolfium *Hafnia ex Bibliotheca Cl.* Severini Lintrupii, *qui illud ex Amici cujusdam sui,* Nicolai Fossii, *Dani, Codice describendum curaverat. Deprehendi illud satis esse adcuratum in iis locis, quae a Cl. Kustero ad Suidam, & aliis, prolata sunt. Lacunas autem in utroque Codice easdem esse, significavit mihi Praestantissimus Wolfius. Nihil vero ad Suidam emaculandum & inlustrandum adcommodatius esse*

com-

comperi, & exemplis docui passim.

Dedi praeterea ad HESYCHIUM Canonem *quemdam* Criticum, *ab aliis non observatum: ut postea in Editione mea hoc opere supersedere possem, monuisse contentus. Addidi simul* Specimen *locorum difficiliorum ex litera A. ut aliquid de Editione, quam suscepi, praescisceres.*

Denique ad exemplum Pricaei, qui ad calcem Apuleji dedit Indicem Scriptorum Hesychianorum, *non sine aliquo labore adcuratissimum exhibui* Catalogum Auctorum, *qui in* Photiano Lexico *inedito citantur; ut aliquem illius operis conspectum, sive gustum, Graecarum literarum studiosis praeberem. In eo autem ita versatus sum, ut passim etiam* Suidae Indicem *auxerim, correxerim, interjectis subinde paucis, quae non inutilia videbantur; & in parenthesi aliquando integram glossam, si operae pretium foret, descripsi.*

Agmen claudunt (quod Libelli indoles requirere videbatur) Indices *copiosissimi tres*, Locorum S. S. *nempe (exceptis iis quae* Nomina *tantum* Hebraica *complectebantur, utpote in* Indice III. *exhibita) tum* Auctorum, *qui vel emendantur, vel luce aliqua donantur; denique* Vocum, Phrasium & Permutationum, *quae in literis & syllabis libros occupant. Ut autem Lector plenius mentem meam adsequeretur, quando ex MSS. eorumque scribendi*

compendiis ſubinde argumentum traherem, neque illa a typothetis commode exprimi poſſent, praemiſi Tabellam Adbreviationum, *quae paſſim in libris manu exaratis, praeſertim in Gloſſariis meis, occurrebant; & quidem ſecundum Alphabeti ordinem. In* col. I. *nota penult. (quod monendum) proprie eſt pro* 9ms, *ſed illud* 9:s *pro* 9ue. *Haec autem de* compendiis, *ut & adfinium* literarum permutationibus, *in juniorum maxime gratiam dedi, ut animum adverterent. Doctis enim illa ſatis nota ſunt.*

Haec prius Te monere volui, Lector. Quodſi Eruditis hominibus haec non diſplicuiſſe intellexerim, non male horas ſubſecivas Heſychio meo adornando ſubtractas putabo, novoque ſtimulo excitatus in ampliſſimo illo ſtadio alacrius pergam poſthac, ut & illo labore aliquando, volente DEO, in ſtudiorum commodum uti queas, & alia exſpectare plura, quae hactenus in Bibliothecis delteſcunt, ad SS. Literarum intelligentiam utilia.

Unum addo, gratiſſimum mihi fore, qui indicet, num alibi in Bibliothecis adſervetur Heſychii Codex MStus. *De ampliſſima & vere REGIA Gallorum Bibliotheca incertum fert fama. Ab Eruditiſſ.* Thoma Brunone, *Canonico Windeſorienſi*, MS. ſuum Heſychium *alibi in Notis MSS. laudatum vidi; ſed nihil ultra cognovi. Venetiis autem apud Nobiliſſ.* Joan. Baptiſtam Recanatum, *Patricium Venetum,*

PRAEFATIO.

tum, doctrina illustrem, latere scio Codicem manu exaratum, quem contulisse operae forsan pretium foret, etsi cum Aldina editione ita consonum, ut fere hunc ab Aldo expressum putem; quantum conjicio ex Specimine, quod descripserat Cl. Jac. Philippus D'Orville, *amicitiae & eruditionis nomine a me laudandus. Praeterea scire velim, num quis viderit Hesychii* Editionem Basileensem, *a Voetio & Morhofio memoratam, a Fabricio autem ceu* chimaericam *explosam. Cui hactenus accedo; & vel Hagenoensem Editionem, vel Phavorinum in mente habuisse Cl. Voetium suspicor, cujus Editioni* Basil. 1538. *in exemplari quod penes me est, nomen suum adscripserat Voetius.*

Vale, mi Lector, &, si visum fuerit, conatibus nostris fave.

OMISSA & COMMISSA.

Pag. 5. vs. 17. post verba: *In ἡδονὴ respicitur* עדן *Eden.*] *Add:* Quamvis hoc necesse non sit. Eurip. *Suplic.* vs. 1150. Πῶς με δέξεται γάνος; Et *Bacch.* vs. 261. & 382. βότρυος γάνος, *uvae deliciae.* Quomodo & Aristoph. *Ran.* vs. 355.

OMISSA & COMMISSA.

Οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου,
Βότρυος ἕλικα παυσίπονον.

Quem locum descripserat Suidas in V. Γάνος; sed excidit prior versus: quod fefellit Cl. Kusterum.

P. 13. in *Textu* vs. 1. *leg.* σκοτασμὸν, pro — μός.

P. 19. vs. 20. leg. *Siloam*.

P. 26. in *Textu* vs. 1. *leg.* κθερέσιον, pro καρ.

P. 50. vs. 18. *Adde:* Procop. in Esaj. p. 217. *Sodoma* reddit, ἔγκλησις. Idem rectius p. 17. ἔκκλισις, ut *h. l.* quod forte referendum ad שׂטה *declinavit*, pro quo LXX. ἐκκλίνειν.

P. 70. in *Textu* vs. 1. *leg.* ἐφιστῶν, pro ἐφιστώς. Vid. *Addend.* p. 193.

P. 90. in *Textu* vs. 3. *leg.* διηνεκῶς, pro — κές.

P. 97. in *Textu* vs. 1. *leg.* ἐκπεπτώκασι, pro ἐπεπτ.

P. 108. vs. 4. *Adde:* Hesych. Ἐκ φυράματος. ἐκ σπέρματος. ex *Rom.* IX. 21.

P. 115. vs. 10. *Adde:* Artemidor. *Oneirocrit.* III. 28. p. 175. laudat Melampii librum περὶ τεράτων καὶ σημείων.

P. 119. ad I. *Cor.* II. 4. *Adde:* Vide, num πειθοῖς natum sit ex scribentium compendio, quo ς pro καὶ usurparunt. Ita vero πειθοῖ ς (id est, πειθοῖ καὶ) facile migrare potuit in πειθοῖς. Quae conjectura si procedat, lectio erit facilis: οὐκ ἐν πειθοῖ καὶ ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις.

P. 150. ad n. 9. *Adde:* Artemidor. IV. 2. p. 201. Ἀλληγορικοὺς (καλοῦμεν) τοὺς τὰ σημαινόμενα δι' αἰνιγμάτων ἐπιδεικνύντας.

P.

OMISSA & COMMISSA.

P. 230. vſ. 14. *leg.* ἐλκόμενον, pro ἑκλ.

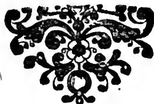
P. 282. vſ. 15. & 18. *leg.* Ὀμώμοκα, pro Ὀμέ-μωκα.

P. 307. vſ. 6. *a fin.* pro Ἀλλώδων NB *leg.* Ἀελ-λώδων.

P. 317. vſ. 3. *leg. Iliad.* Φ. 259. Et hinc intelli-ge Heſych. in Δαμάρης. ὀχετός.

P. 318. vſ. 21. pro Βύτρος leg. Βύταρος.

Pauca tantum errata vides B. L. quae ante lectionem, quaeſo, corrigas. Alia ex MSS. ſerius inſpectis adnotavimus in *Addendis* ad Gloſſarium N, F. p. 188. & ſeqq.

JOSEPHUS AURELIUS DE JANUARIO,

Advocatus Neapolitanus,

In elegantiſſimo libro, qui *Reſpublica Juriſconſultorum* inſcriptus, p. 218. *ed. Mencken.*

Perfecti conſummatique judicii Virum dedecet, ea noſſe parum, vel prorſus nihil, quae fatuitatem, ſi neceſſaria ſint, ſi utilia, imprudentiam, ruſticitatem denique arguunt, ſi ſint delectabilia. Miſera eſt & infelici macritudine collabaſcens doctrina, quae in ſuo ambitu arcte ſe continet, & ad alienos fines timida non excurrit. Sicca enim, & pallida, langueſcet, nullo unquam uſu commendabilis.

GLOS-

ATIONES.

ποιη — ποιηρᾶς	υψ — υψ
πρατγομ — πραττομένη	ς — ςη
προ — προς	φ — φι
σιν — σιν	χαρ — χαρη
σις — σις	ς — ως in fine
σφ — σφ	
σηρ — σωτὴρ	In Gloss. Nomic
σριας — σωτηρίας	ἀγω — ἀγωγὴ
τ — τὰ	ἀναλ — ἀναλαμβάνει
τ — ταῖς	αὐ — αὐτὸ
τ — τες	ς — καὶ
τ — τὴν	μ — μένων
τ — τῆς	μι — μια
τ — τος	ν — νομίσματος
τουμ — τμειον	ν — νόμισμα
τη — τη	προ — πρότερα
τ — των	χ — Χιλίων
υσ — υἱός	⁊ — pro ū

GLOSSARIUM GRAECUM
IN SACROS NOVI FOEDERIS LIBROS.

ΛΕΞΕΙΣ
Ἐγκειμένων [1] τοῖς ἁγίοις Εὐαγγελίοις.

ΚΑΤΑ [2] ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Βαρθολομαῖος 3. υἱὸς κρεμάσας 4 ὕδατα.

Βηθ-

NOTAE.

1. Ἐγκειμένων.] Ita Cod. Reg. Deest in MS. nostro.

2. ΚΑΤΑ Μ.] Cod. Reg. Ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ.

3. Βαρθολομαῖος.] Matth. X. 3.

A 4.

Βηθσαϊδά [5]. οἶκος ἐπισιτισμοῦ, ἢ ἐλαίας [6].

Βὰρ Ἰωνᾶ [7]. υἱὸς περιστερᾶς.

Βηθ-

NOTAE.

4. Κρεμάσας.] Sic & Cod Reg. & Lexicon Origen. p. 195. *ed. Martian.* Hesych. κρεμάσαντος, ut Hieronym. *Filius suspendentis aquam.* Notum est, alludi ad בר υἱὸς, תלה κρεμάσας, vel κρεμάσαντος, & מים ὕδατα.

5. Βηθσαϊδά.] Matth XI. 21 Meminit etiam Suidas. MS. noster male, Βιδεσσαϊδά. In prima significatione est ex בית *domus*, & שדה *arva frugifera*, juxta Martianaeum. Immo potius a צדה vel צידה pro quo LXX. passim ἐπισιτισμὸς, i. e *commeatus*, *viaticum*. Hieron. *Venatorum*: ab eadem radice. V. inf. Σιδών.

6. Ἡ ἐλαίας.] Cod. Reg. ἢ οἶκος ἐλ. Respicitur in hac significatione Hebr. זית *olea* vel *oliva*, ut sit *Bethzaitha* pro *Bethsaida*. Vid. Martian. Pro *zaith* Syriaco & Arabico idiomate *Zeithuna* dicitur; ex quo vocabulo Vir Doctus explicat locum Hesychii: Ἀθῶναι (ita enim ex Etym. M. legendum pro Ἀθλῶναι.) ἡ ἐλαία. Minervaeque nomen Graecum ab *olea* repetit quod tamen ex Aegyptiorum lingua tutius arcessi, apud Doctos constat. Vid. Platon. *Tim.* p. 1043. Sed haec alias.

7. Βὰρ Ἰωνᾶ.] Matth. XIX. 17. Cod. Reg.

Βηθσφαγὴ [8]. οἶκος σόματος, ἢ φάραγγος.

Βηθανία [9]. οἶκος ὑπακοῆς.

Βαραχία [10]. εὐλόγησιν κύριος.

Βαρ-

Notae.

Reg. Βαριωνᾶ. Ex בר *filius*, & יונה *columba*. Suid. Βάρ. ὁ υἱός. ὡς τὸ, Βὰρ Ἰωνᾶ. Conf. eund. in Βαργαδώθ, & Βάρνη. Hinc Hesych. forte Βὰρ reddit μικρόν. De quo alias. Vid. porro Lex. Origen. Colbert. p. 251. & 259. ubi Ἰωναθάν redditur, περιστερὰ ἐρχομένη. (ex יונה *columba*, & אתה *venit*) Et: Ἰωνᾶς. περιστερά. Sic & Hesych. in loco corrupto.

8 Βηθσφαγή] Ita etiam plurimi Codices Matth. XX . 1. V. Drus. *ad voces N. T.* p. 38. & *Not.* inf. in Πιλάτε. Cod. Reg. & Suid. Βηθφαγὴ, ut v. g. Ex בית & פה *os*, & in altera significatione ex גיא, pro quo LXX. passim φάραγξ, *vallis*. V. inf. Γεέννης.

9. Βηθανία.] Matth. XXI 17. Ex בית *domus*, & ענה *respondit*, *exaudivit*. Οἱ ό 2 *Sam.* XXII. 36. ὑπακοὴ, pro Hebr. ענות. Theophylactus cum glossa nostra consentit. Vid. Suicer. *Thes. Eccles.* & Suid.

10. Βαραχία.] Matth. XXIII. 35. Cod. Reg εὐλόγησε K. Ex ברך *benedixit*, & יה *Dominus*. V. inf. in Ἀβιά. Hesych. Ἰα. — δέ-

 νέμφεν

Βαραββᾶν [11]. υἱὸν διδασκάλου, ἢ υἱὸν πατρὸς.

Γεννησαρέτ [12]. κῆποι ἀρχόντων.

Γε-

NOTAE.

νόμενον τὸ Θεὸν σημαίνῃ καθ' Ἑβραίους. De quo postea Vide interim Fuller. *Miscell. Sacr.* IV. 14. & Cl. P. Wesseling, *Probabil.* p. 287. Idem Lexicographus: Βαρούχ. εὐλογημένος. In Fragmento primo Lexici Origeniani *ed. Martian.* p. 113. Βαρούχ. εὐλογία, ἢ εὐλογεῖτε. Forte postremo loco εὐλογημένος scribendum, ut Hesych. & Lex. Orig. Colbert. p. 253. vel potius εὐλογητὸς, ut Cod. Reg. p. 170. & Lex. Orig. p 197. Legitur etiam in Cod. Colbert. Βαρούχαβε. εὐλογημένος ὁ πατήρ. ex ברוך & אב.

11. Βὰρ ἀββάν.] Sic MS. At Reg. Βαραββάν. Matth. XXVII. 16. Βαραββᾶν. Ex בר *filius*, & אבא vel אב quod *patrem* & διδάσκαλον denotat, saltem ex usu. (Nisi hic רב malis. V. inf. in Ῥαββι, & conf. Drus.) Hinc *Abbas*; & Cypriorum Ἀβὰθ, quod apud Hesych. redditur διδάσκαλος. ubi plura D. Heinsius. Cyrilli Lex. MS. Ἀββάθων. διδάσκαλος. At Cl Biel ex Cyrilli Gloss. inedit. Biblioth. Bremensis adfert: Ἀββᾶς. εὐήθης διδάσκαλος. Vid. Ipsius Specimen *Hesychii Sacri*.

12. Γεννησαρέτ.] Sic & Suidas. Cod. Reg.

Γεν-

Γεέννης [13]. Φάραγγος.

Γεργεσινῶν [14]. προαστείων, ἢ προσηλύτων.

Γα-

NOTAE.

Γεννεσαρέτ. Matth. XIV. 34. Γεννησαρέτ. Ex גני *horti*, in plur. constr. & שרים (vel סרים Syr.) *principes*. Hinc liquet in Hieron. non *ortus*, *principium*, sed *hortus principum* legendum; ut recte, post Drusium, Martianaeus: quamquam *principium* forte est Genit. antiquus pro *principum*, ut in Iustino & Pandectis Florentinis, notante eodem Drusio. Posset tamen *ortus principum* aliunde desumptum esse ab Hieronymo. Certe Hesychius post V. Γένυς scribit: Γεννισαρέτ. (pro Γεννησαρέτ, ex antiqua pronunciatione) πατὴρ ἀρχόντων. cum quo convenit *ortus principum*. Ad priorem vocis nostrae partem refer Hesychii glossam: Γάνεα. κόπυς. ubi recte ὁ πάνυ, κῆπυς. Mox ibid. Γάνος. παράδεισος. Sed in ἡδονὴ, quod addit, respicitur עדן *Eden*.

13. Γεέννης.] Matth. XXIII. 15. 33. Ex גיא *vallis*. LXX *Jos*. XV. 8. εἰς φάραγγα Ἐννόμ. V. Sup. in Βηθσφαγή. Suid. Γέεννα. ἡ καταδίκη. Male Γέενα in ed. Kust.

14. Γεργεσινῶν.] Reg. male Γερσεσινῶν. nisi fuerit Γερασηνῶν, ut quidam libri Matth. VIII. 28. ubi Γεργεσηνῶν. conf. Suid. Ad προα-

 στείων

Γαδαρηνῶν 15. γενεᾶς οἶκος αὐτή.

Γολ-

N O T A E.

ϛείων pertinet Hebr. מגרש *suburbanum praedium*, pro quo LXX. προάστειον. *Num.* XXXV. 2. 7. a גרש *expulit*; unde *Girgasaei* in Sacris. In προσηλύτων respicit Hebr. גר *peregrinus*; unde Hesych. Γειώρας. γείτονας ἐξ ἄλλου γένους, καλουμένους τῷ Ἰσραὴλ προσηλύτους. Conf. G. Dous. *Iter Constantinop.* p. 29. 34. & P. Colomes. *Obs. S.* p. 57. Lex. MS. *Octateuchi*: Γιώρας. φύλακας, ἢ παροίκους.

15. Γαδαρηνῶν.] Deest integra glossa in Cod. Reg. Et certe in Matth. Γαδαρηνῶν non reperitur, sed Marc. V. 1. Luc. VIII. 26. 37. Codex Colbertinus: Γαδαρηνῶν. (ita rectius) γενεᾶς οἶκος αὐτή. M5. noster male οἶκον. Est autem a גדר vel גדרה *ma·eria*, ut Alii observarunt. Hesych. Γάδειρα. τὰ περιφράγματα. Φοίνικες. Vide Summos Duumviros, Bochart. *Geogr. S. P.* II. L. I. c. 34. p. 608. & Casaub. ad Strab. L. III. p. 140. Hinc in Fragm. IV. Lexici Orig. p. 147. pro Γαιδάδ, πετειχισμένη, lego Γαιδάρ. Confudit scil. glossator ille ר & ד. Hieron. *Gedera maceria, sive sepes.* Vide porro, num in γενεᾶς respexerint olim ad vocem גן (V. inf. ad Luc. in Νινευή.) unde ינון *sobolescet*, de

quo

Γολγοθά [16]. κρανίου.

Ζεβεδαίου [17]. παροικίζοντος.

Ζαχαρίας [18]. μνήμη Κυρίου.

Ζαχ.

NOTAE.

quo plura passim Eruditi, *Psalm.* LXXII. 17. Denique αὐτὴ est היא Ex 3. itaque vocibus נדר, הא & נין conflarunt hunc sensum. Nisi potius in γενεᾶς lateat Hebr. דור vel דר *generatio*, *aetas*, pro quo LXX. ubivis γενεά.

16. Γολγοθά. κρανίε.] Matth. XXVII. 33. Satis de hoc alii.

17. Ζεβεδέε.] Ita Noster. at Cod. Reg. Ζεβεδαίε, ut Matth. IV. 21. quod praestat. scil. αι & ε eodem fere modo pronunciabant. quod jam tyro norit. Male Reg. παρμικίζοντος, ex adfinitate iterum soni, pro παροικίζοντος, ut correxit Martianaeus, & in MS. nostro clare legitur. Respondet τῷ זבל *cohabitavit*, ut bene Martianaeus. Idque rectius intelliges ex suavi adliteratione verborum זבר (unde proprie *Zebedaeus*) & זבל *Gen.* XXX. 20. de quo luculenter, more suo, egit Celeb. A. Schultens (Praeceptor olim, cujus amicitiam veneror) *Orig. Hebr.* p. 101.

18. Ζαχαρίας.] Matth. XXIII. 35. Omnes

Ζακχαῖος [19]. δίκαιος.

Ἡλιακίμ [20]. Θεοῦ ἀνάστασις.

Ἡλιοῦ [21]. Θεός μου αὐτός.

Ἠλεὶ

NOTAE.

norunt, esse ex זכר *memoria*, & יה *Dominus*. V. inf. in Ἰσκαριώθ.

19. Ζακχαῖος.] Male inter Matthaei nomina Hebraica censetur: occurrit enim Luc. XIX. 2. 5. 8. Sermone Syro autem, non Hebraeo, *justus* ita dicitur, notante praeter alios Martianaeo: etsi non dubito, quin זכה & זכך i. e. *purus fuit*, eodem sensu etiam apud Hebraeos viguerit: quemadmodum Gr. καθαρὸς & Lat. *purus*, iisque contraria vocabula, a notione physica ad moralem translata sunt. Ita زكا apud Arabes notat, *purus*, item *justus*, *pius fuit*.

20. Ἡλιακίμ.] Cod. Reg. Ἐλιακίμ. Alii Ἐλιακείμ. Matth. I. 13. & Ἡλιακὴμ quidam legunt Luc. III. 30. Ex אל & קום *surgere*, unde הקים *resuscitavit*. V. inf. Ταλιθὰ κοῦμι.

21. Ἡλιοῦ.] Rectius Ἠλιοῦ, sine adspiratione. Est אליהו nomen *Eliae* Prophetae. Ex אלי *Deus meus*, & הוא *ipse*. Matth. XI. 14. & alibi est Ἡλίας (quod sequitur) nusquam Ἡλιοῦ, in hoc Euangelio; Sed *Eliud* legitur

c.

Ἠλεὶ [22], ἠλεὶ, λεμὰ σαβαχθανεί. Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες;

Ἡλίας

NOTAE.

c. I. 14. quod forte voluit, omissa ultima litera, ut saepius alibi in Nominibus Hebraicis. Obiter addo depravatam Hesychii glossam: Ἀβδιοῦ. ἑρμοῦ δοῦλος ἐξομολογητός. ubi de Mercurio, Deorum nuntio, i. e. *servo*, frustra cogitavit Vir Doctus. Per compendium enim ἑρμ. positum fuit pro ἑρμηνεύεται, voce in his rebus usitata, etiam apud Hesychium. עבד autem est δοῦλος, עבדי δοῦλός μου, aut, si Jod paragogicum statuas, simpliciter δοῦλος. In ἐξομολογητὸς respicitur τὸ ידה Hiph. הודה *confessus fuit*, unde Hesych. Ἰοῦδας. ἐξομολόγησις Θεοῦ. Sic & Gloss. MSS. in *Psalmos*, omisso Θεοῦ. Conf. *Gen.* XLIX. 8. Itaque Ἀβδιοῦ pro Ἀβδιοὺδ, ut Ἀβιὰ (quod infra ex Luca,) & Ἀβιοὺδ permutarunt. Conf. Cl. Ed. Bernard. in *Anecd. Gr. Wolf.* T. IV. p. 174.

22. Ἠλεὶ &c.] Cod. Reg. Ἠλὶ, ἠλὶ, λεμὰ σαβαχθανί; Sic Matth. XXVII. 46. ubi Ἠλὶ & λαμὰ rectius. Cod. Colbert. Ἐλοὶ, Ἐλοὶ, λιμὰ σαβαχθανή; —— τί με &c. Corrige ex Marc. XV. 34. Inspici meretur adcuratissimus Drusius *comm. poster. ad voces N. T.*

Ἡλίας [23]. Θεός μου Κύριος.

Θωμᾶς [24]. ἄβυσσος, ἢ δίδυμος.

Ἰησοῦ. [25] σωτὴρ, ἢ σώζεις, ἢ σώζων.

Ἰεσ-

NOTAE.

p. 197. Suidas: Ἠλὶ, ἠλὶ, λιμᾶς ἀβαχθανί. Θεέ μου, Θεέ μου. Reliqua ſupple ex Gloſſario noſtro, & corrige priora, ubi *ſigma* perperam avulſum a ſua voce. Hinc apud eund. Ἀβαχθανῆ etiam redditur ἐγκαταλελειμμένος.

23 Ἡλίας.] In Cod. Reg. ſequitur poſt Ἠλιοῦ. V. ibi *Not*. Quando hic pro ἀυτὸς legitur Κύριος, reſpicitur יה.

24. Θωμᾶς.] Hinc Heſychii gloſſa, totidem verbis. In ἄβυσσος reſpicit תהום *abyſſus*. Conf. Martianaei Fragm. I. p. 115. & Lex. Origen. p. 209. & inf. in Πύθων, ad *Act*. XVI. 16. Cod. Colb. p. 257. explicat, ἀκατάληπτος. Sic Ἄβυσσος Heſychio ſunt ὕδατα ἀκατάληπτα. In δίδυμος, quod cognomentum eſt Thomae, recurre ad תאם *gemellus*, a R. תאם Arab. تام *gemellus fuit*. V. Matth. X. 3. coll. Joan. XI. 16.

25. Ἰησοῦ] Matth I. 1. &c. Cod. Reg. Ἰησοῦ. σωτὴρ, σώζων, ἢ σώζει. A ישע cujus ſenſum ex Arabiſmo primus feliciter eruit Cl. Schultens *Orig. Hebr.* p. 18. &c. Vide, ſis, etiam Cl. Druſ. *ad Voces N. T.* ubi Irenaei aenigmati-

Ἰεσσαί [26]. νήσου κάρπωμα.

Ἰωσήφ [27]. προστίθων.

Ἱερουσαλήμ [28]. ὅρασις εἰρήνης.

Ἰσκαριώθ [29]. σκηνὴ θανάτου, ἢ μνημόσυνον θανάτου.

Ἰερι-

NOTAE.

maticam nominis JESU deſcriptionem pulchre exponit. Adverte ſimul, quibus in deliciis Docti ſubinde verſentur, quas rident imperiti.

26. Ἰεσσαί.] Matth. I. 5. Ab אִי *inſula*, & אִשָּׁה quod LXX reddunt κάρπωμα. Vid. Martian. Drusius ab אִי, & שַׁי *munus*. Eum confer.

27. Ἰωσήφ.] Matth. I. 16. Cod. Reg. προστίθων. Malim προσθήκη, ex Cyrillo, vel προστιθείς. A יָסַף *adjecit*. V. inf. in Αὐγούστου. Conf. Suicer. *Theſ. Eccl.* & *Gen.* XXX. 23. 24. ubi duplex paronomaſia.

28. Ἱερουσαλήμ. &c.] Matth. XXIII. 37. Sic Cod. Reg. Deeſt gloſſa in Cod. noſtro. Vid. Cel. Reland. *Palaeſt.* p. 833.

29. Ἰσκαριώθ.] Matth. X. 4. Ἰσκαριώτης. Vid. Drusium. C. Reg. ἢ μνημόσυνον, ἢ μνεία θαν. MS. noſter: σκ. θ. ἢ μνή θαν. cum μ incumbente literis νη. quod forte compendium pro μνῆμα, vel μνήμη. Conf. eximii Viri,

Ἱεριχώ 30. κατάβασις ἀγρῦ, ἡ ἐξορία 31, ἡ ὄσφρησις 32, ἡ σελήνη 33.

Καϊάφας 34. ἰχνευτής.

Ko-

NOTAE.

Viri, B. Montfauconii *Palaeogr. Gr.* p. 344. Ex זכר *memoria*, & כרת *exſcidit.* Ita Martianaeus. Vid. ſup. in Ζαχαρίας. Nam Καρμῶσαι, ἀποκτεῖναι, apud Heſych. aliud eſt. An in σκλωὴ reſpicitur ad Hebr. סך? Niſi ipſum illud σκλωὴ corruptum ſit ex μνήμη vel μνεία. Sed obſtat Suidas, qui pariter σκλωὴ θαν.

30. Ἱεριχώ] Matth. XX. 29. MS. κατάβασης, pro κατάβασις. A ירד *deſcendit.* V. inf. in Ἰορδάνης. Sed unde ἀγρῦ? An ab ארח *iter, via, ſemita?* vel Chald. ארקא *terra?*

31. Ἐξορία.] An ex ריק *evacuavit*, vel רחוק *longinquus?* Jeſ. LVII. 9. pro עד־מרחוק LXX. ὑπὲρ τὰ ὅρια σου.

32. Ὄσφρησις.] A ריח *odor.*

33. Σελώνη.] MS. σελίνη. Hebr. ירח *Luna.*

34. Καϊάφας.] Matth. XXVI. 3. A קוף vel יקף *circumivit.* Niſi malis huc revocare τὸ כף *planta pedis.* pro quo LXX. paſſim ἴχνος.

35.

Κοδράντην [35]. λεπτὸν, ἢ σκοτασμὸς [36].

Κεφ-

NOTAE.

35. Κοδράντην.] Matth. V. 26. Lexicon Origen. p. 217. Κοδράντης. λεπτὸν ἓν, τὸ λεγόμενον νουμίον. Similiter Hesych. ante V. Κοδομεὺς scribit: Κοδράντης. τὸ πᾶν —— ἢ λεπτόν. At suo loco: Κοδράντης. τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Idem post V. Ἄσπαπτον, in Ἀσσάριον. —— τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης (ita Plut. in *Cic.* p. 875. C. etiam pro Κοδρ.) εἷς &c. Ad quae loca plura posthac. Tantum addam, Κοδράντην valere λεπτὰ δύο, ex auctoritate D. Marci XII. 42. cum quo faciunt, praeter Suidam, Photius & Cyrillus in Lexicis ineditis. Adeoque λεπτὸν explicandum videtur ex collatis locis Matth. V 26. & Luc. XII. 59. In illo ἔσχατον κοδράντην habes, in hoc ἔσχατον λεπτὸν, quod adagii speciem habet; quo tendit Hesychii τὸ πᾶν. Veteres autem inde simpliciter collegerunt, κοδράντην & λεπτὸν ἰσοδυναμεῖν. Quod falsum. Vid. Illustr. Jos. Scalig. *de Re Nummar.* p. 59. & Cl Ed. Bernard. in *Anecdot. Graec.* a J. C. Wolfio editis, *Tom.* IV. p. 258.

36. Ἢ σκοτασμός.] Sic & Cyrill. Lex. MS. Cod. Reg. addit αὐτῶν. Vid. *Not.* seq. In σκοτασμὸς respicitur τὸ קדר *obtenebratus*, vel *atratus fuit*, notante Martianaeo. Lexicon

Ori-

Κορβὰν 37. προσφορὰ, ἢ δῶρον αὐτῶν.

Κα-

NOTAE.

Origen. p. 217. Κυδάρ (Leg. Κηδάρ) συσκοτασμὸς, ἢ σκότος Colbert. Cod. p. 261. Κήδαρ. σκοτασμός. Glossae MSS. in *Psalmos* Κηδάρ. σκοτισμός. In Fragm. V. Cod. Reg Κηδάρ ὀστρακίνη V. ibi Martian Huc pertinet Hesychii glossa: Κηδάρ. πένθος. *Atra* enim & obscura *luctui* conveniunt. Ex *Ps.* CXX. 6. *Cantic.* I. 5. Conf. in Συχάρ. & Cl. Wesseling *Probabil.* p. 288.

7. Κορβάν. —— δῶρον αὐτῶν.] Cod Reg. illud αὐτῶν omittit, quod adiectum vidimus superiori vocabulo post σκοτασμός Forte ibi loco motum fuit. Hic enim retinere malim, quia in Matth. XXVII. 6. legitur κορβανᾶν, quae terminatio ᾶν ad normam Hebraici sermonis redditur αὐτῶν. Suidas Κορβονᾶς. Sic omnes editiones: quamvis Cl. Kutter. Κορβανᾶς ediderit. Phavor. Κορβωνᾶς, ut apud Joseph. *Bell. Jud.* II. 9. p. 167. ubi Κορβανᾶς ex MS. restituit Cl. Havercampus noster. Idem Varinus: Κορβᾶ (Κορβὰν recte l. Drus.) οὐκ ἔστιν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ, ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορὰ λέγεται At Maic. VII. 11. Κορβὰν ὅ ἐστι, δῶρον. Sic & Joseph *Ant. Jud.* IV. 4. p. 205 idem *cont. Apion.* l. I. p. 453. *ed. Hav.* explicat δῶρον Θεοῦ. Passim קרבן in

Levit.

Καναναῖος [38]. κεκτημένος.

Λεββαῖος [39]. καρδία.

Μαριάμ [40]. Φωτίζουσα.

Ματ-

NOTAE.

Levit. Glossarium Codicis Euang. Coislin. CXCV. Κορβᾶν. δωροδοχεῖον λέγεται &c. ὡς Ἰώσηππος μαρτυρεῖ

38. Καναναῖος.] Matth. X. 4. Κανανίτης. ubi al. Codd. Καναναῖος, ut hic, & Χαναναῖος, quod infra. In κεκτημένος respicit Glossator τὸ קנה. Inf. in Nominibus Joanneis: Κανά. κτῆσις, ἢ ἐκτήσατο. Lucas vero Κανανίτην reddidit Ζηλωτὴν, c. VI. 15. a קנא. Vid. Drus. & inf. ad Luc. in Καίσαρος.

39. Λεββαῖος.] Matth. X. 3 Cod. Reg. Λεβαῖος. At Colb. & Suid. Λεββαῖος. A לב *cor.* Λεβαῖος scripsit etiam Hesychius, aut quisquis glossae auctor sit. post V. Ἰαρ. De quo loco suo tempore videbimus.

40. Μαριάμ.] Matth. I 20. &c. Pro φωτίζουσα, Cod Reg. vitiose ὠτίζουσα Sed inspecto Origenis Lexico, inquit Martianaeus, inveni scriptum φωτίζουσα, *illuminatrix* Ita ergo legendum recte statuit Vir Doctus. MStus autem noster clarissime exhibet φωτίζουσα, ut in Cod. Colbert. scil. ab אור (quod passim per φωτίζειν & φωτισμὸν reddunt

οἱ

Ματθαῖον 41. δωματισθέντα.

Μαγ-

NOTAE.

ὁι ὁ) Particip. fem. in Hiph. מאירה unde *Maria*. Nisi a כראה R. ראה quis malit arcessere hanc interpretationem. Saltem הראה *Judic.* XIII. 23. LXX. vertunt φωτίζειν. Cl. Suicerus T. I. p. 303. significationem τοῦ φωτισμοῦ, quam & Gregorius Thaumaturgus exhibet, a Rabbin. כר *Doctor* derivatam vult. Inf in Lucae Nominibus Μαρία redditur Κυριεύουσα, ex alio etymo. Ibid. Ἰάειρος. φωτισθείς. pariter ab אור. Conf. Ὀρνὰ in *Not.* ad V. Νῶε.

41. Ματθαῖον.] Matth. IX. 9. Pro δωματισθέντα, Cod. Colb. δωματισθέντος. Rescripsi δομαπισθέντα, cum Doct. Martianaeo, a δόμα *donum*: quamvis δοματίζειν pro *donare* mihi non occurrerit. Idem vitium in loco Hes. mox proferendo, & in Glossis Nomicis: Ἰνδάνδο. ἐν δώσει. Scrib ἐν δόσει, ut est in MS. meo. Hesych. Ματθαῖος. δεδωρημένος. plane ut in I. Fragmento Nom. Hebr. p. 115. Addit Lexicographus: Ματθίας ἢ, δῶμα Θεοῦ. Corrige δόμα, ut Cod. Reg *loc. cit.* p. 115. Est enim a מתן־יה *donum Dei*, a R. נתן *dedit*. Infra in Lucae Nomin Ναθὰν ἔδωκεν, ἢ δόσις, ἢ διδόντος. Apud Suid. in Ἰώσηπος, pro

Ματ-

Μαγδαλινή [42]. ἐκ πύργυ.

Ναζαρέθ [43]. ἀκρέμονος, ἢ καθαρός.

Να-

NOTAE.

Ματθαίκ παῖς Cl. Drusius recte Ματθὶκ emendat. Ita enim Sophronius, a Kustero laudatus. Hoc ἐν παρόδῳ. In Cod Colbert. Lexici Origen. p. 263. legitur: Ματθαῖος. δόξα ζωῆς. ubi in ζωῆς cogitandum de voce חיים vel חיה. nam in interpretatione Nominum Hebr. literas gutturales אהחע permiscuerunt non tantum, sed & passim legerunt quasi simplex A. Porro pro δόξα, vel δωρεὰ legendum, vel δόμα.

42. Μαγδαλινή.] Ita MS. ut passim alibi η, ι, &c. miscentur, ob soni similitudinem. Μαγδαληνὴ Matth. XXVII. 56. A מגדל turris. Vid. Hieronym. *Nom. Hebr.* Huc pertinet illud Hesychii: Μάγδωλος. οἰκοδόμημα τι. Conf Herodot. II. 159. ἐν Μαγδόλῳ. ibique Tho. Gale. Suidas: Μαγδαληνή. ἀπὸ τόπε.

43. Ναζαρέθ.] Matth. II. 23. Cod. Reg. Ναζαρέτ. ἀκρέμονος αὐτῦ. ut Hieron *Virgultum ejus*. A נצר *surculus*. V. mox Νάζαρ. Conf. Drus. In καθαρὸς alluditur ad *Nazaraeos*, a נזר *custodivit:* unde *puritatis* notio

Ναζωραῖος [44]. καθαρός.

[Ναζηραῖος. ἐξιωθισμένος [45].]

Νά-

NOTAE.

a conſequenti. Conf. & in Φαρισαῖος. Inf. in Nom. Joan. Ναζαρέθ. καθαρότης. V. ſeq. Voc. Et Lex. Orig. p. 225. Ναζαρέθ. καθαρότης.

44. Ναζωραῖος.] Cod. Colbert. Ναζωραῖος. quod praefero Ita ſaepius in N. T. & Matth. II. 23. in optimis editionibus; ut & Ναζαρηνὸς, & Ναζαραῖος alibi. V. praeced. *Not.* Lexic Origen. p. 227. Ναζωραῖος. ἅγιος, ἢ καθαρός. Et: Ναζειραῖος. ἅγιος, ἢ καθαρώτατος, ἢ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος Θεοῦ. f. l. Θεῷ, ut in Lex. MS. Bibl. Coislin. 236. Ναζιραῖος. ὁ Θεῷ κεχαρισμένος. ubi Celeb. Montfauconius legendum conjicit κεχωρισμένος. Hinc ſimul reſtituenda Heſychii gloſſa: Ναζιραῖος. ὁ Θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος. ubi, ut & in Suida (quem vide) κεχωρισμένος maluit quoque Erudit. Martinius in Etymol. Certe Hieron. interpretatur: *mundus*, *ſanctus*, *ſive abjunctus*.

45. Ναζηραῖος. ἐξιωθισμένος.] *obſtupefactus.* Sic in Cod. Reg. Et in Fragm. V. p. 163. ἐξιωθίμενος. In MS. noſtro haec & ſequens gloſſa non exſtat. Et poſſumus iis carere; ne-

[Νάζαρ. ἄνθη [46].]

Νεφθαλίμ. συνανέστρεψάς με [47].

Ῥα-

Notae.

neque enim pertinent ad Matthaeum, quem rubrica hactenus praefert. Pro ἐξιωθισμένος, leg. ἐξηνθισμένος, ut habet *Expositio MS. Nomin. Hebr.* in Bibl. Leid. p. 396. *Catal* N. 20. pro quo in alio Cod. N. 63. ἐξανθισμένος.

46. Νάζαρ. ἄνθη.] Ita in C. Reg. Vid. *Not.* Martian. qui mavult ἄνθος. Ita sc. LXX. pro נצר Jesaj XI. 1.

47. Νεφθ. συναν. με.] Matth. IV. 13. Ex פתל Niph. נפתל *intorqueri*; quod ad *fraudes*, tum ad *luctam* refertur, ratione manifesta. Conf. *Gen.* XXX. 8. ubi Rachel: Συναντελάβετό μου ὁ Θεός· καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου. Aquila, συνανέστρεψέ με. Hebr. נפתלתי. Inde filius ejus Νεφθαλείμ dictus, sive, ut alii, Νηφθαλεί: μ enim in fine redundat, ut in *Siloaam* pro *Siloa*. &c. Conf. Drus. Ceterum Cod. Reg. Νεφθ. συνανέστρεψέν με. καὶ Νεφθαλείν, ἀντίληψις ἀοράτου. (ex cod. loc. *Gen*) Martian. ex MS. Cod. profert: Νεφθαλείμ. ἀντίληψις. καὶ Νεφθαλίμ, συνανέστρεψέν με. Cod. Colbert. Νηφθαλείμ. συνανέστρεψέ με. ut Aquila. Sic & Voss. Codex, qui Νεφθαλύμ.

Ῥαμά. ὑψώθη ἡ ἀρχή [48].

Ῥα-

NOTAE.

48. Ῥαμά. &c.] Matth. II. 18. Hebr. רמה R. רום. Cod. Reg. Ῥαμᾶ. ὑψώθη ἡ χείρ. Et praecedunt ibi ex serie nomina Πόντιυ, Πιλάτυ & Πέτρος. At series non adcurate servatur in his Glossis: immo neglectior elementorum ordo tum hic, tum in aliis Glossariis, vetustatem redolet non raro, ab otiosis deinceps hominibus emendandi sub specie corruptus, aut nativa saltem privatus forma. Illa vero tria nomina prorsus, Martianaeo teste, omisit Colb. Codex, subjungens post Νεφθαλείμ statim Ῥαμά, ut Noster. Idem Colbertinus legit: ὑψώθη, ἡ ἀρχὴ ὑψηλή, quibus interpretatur (inquit Martian.) nomen *Roma*, cujus *principatus* fuit omnium *excellissimus*. Et ea quidem lectio non displicet; in ceteris ampliandum censeo. Omnino ad Matth. loc. pertinet Lex Origen. p. 243. Φωνὴ ἐν Ῥαμά. βοὴ ἐν γῇ ὑψηλῇ. (*Expositio MS. Nom. Hebr.* Φωνὴ ἐκ Ῥαμά. Φ. ἐκ ὑψηλῆς.) Et in Fragm. II. p. 127. Ῥαμᾶ. ὑψηλῇ. Cod. Colb. p. 265. Ῥαμμά. ὑψηλή. Sic inf. Ῥαμά. ὑψηλή. Iisdem verbis Hesych. ante V. Ῥαθάδυμα. & postea: Ῥαμάς. ὁ ὕψιστος Θεός. de quo Bochart. *Geogr.* S. P. II. L. II. c. 12. p. 745. Ex eodem fonte idem Lexicographus: Ἀερίμ. μετέωροι.

pro

Ῥαχὴλ 49. πρόβατον.
Ῥαάβ 50. ἐπλατύνθη.
Ῥὼθ 51. σπεύδουσα, ἢ ὁρῶσα.
Ῥακκά 52. κενός.

Ῥαβ-

Notae.

pro quo alibi Ῥάμ. Conf. inf. in Ἀριμαθαίας, ad Marcum. Sed pergamus.

49. Ῥαχήλ.] Matth. II. 18. Hebr. רחל ovis. Vid. Druf. Cod. Coislin. I. Θεῦ πρ.

50. Ῥαάβ.] Ita Hebr. XI. 31. Sed malim Ῥαχάβ, ex Matth. I. 5. An eaedem sint, nunc non dispuro. Est a רחב *dilatari.*

51. Ῥὼθ.] Matth. I. 5. Prior interpretatio pertinere videtur ad Hebr. רוץ *currere*; posterior ad ראה *videre*. V. inf. in Ἡρώδης, & Τιβερίου.

52. Ῥακκά.] Matth. V. 22. Ῥακά. Cod. Reg. Ῥακά. κενέ. in Vocat Colb. p. 285. Ῥακά. κενός. at Ῥακκά, p. 265. ut & Hesych. ubi Drusius Ῥακά corrigit. A ריק. Plura passim Eruditi. Confer, si tanti sit, *Observat.* nostras ad Matth. *l. c.* quibus addo Eurip. *Supplic.* ℣. 744. Κενοὶ βροτῶν. *Stulti mortales.* Plut. *de Garrul.* p. 502. Κενοὶ φρενῶν. ut Pindar. *Pyth.* IV. 194. homini temerario & male sano λευκὰς φρένας tribuit. Schol. ἀνοή-

 τυς.

Ῥαββί. διδάσκαλε [53].

Ποντίου [54]. κλίναντος βουλήν.

Πι-

NOTAE.

τες. Hesych. μαινομένας. quibus opponuntur μέλαιναι φρένες apud eundem Lexicographum, i. e. συνεταὶ διάνοιαι, ut Schol. Hom. *Il.* A. 103. & p. 573.

53. Ῥαββί. διδάσκαλε.] Matth. XXIII. 7. Suidas male Ῥαβί. Cod. Reg. Ῥαμβεί. διδάσκαλέ μου. Colbert. cum Nostro consentit. V. Sup. in Βαραββᾶν Hesych. Ῥάβδιδα. τὰ διδασκαλεῖα. ubi Soping. leg. Ῥάββιδα. An Ῥαββιδία?

54. Ποντίου.] In hoc casu non exstat apud Matth. Sed Luc. III. 1. In Matth. XXVII. 2. est Ποντίῳ. Contra Ῥαμὰ infra Lucae tribuitur, quod frustra apud eum quaeras. Similiter Ταλιθὰ κουμί, quod Marci est, Matthaei vocibus adjectum. Eoque magis inducor, ut credam, has glossas etiam olim interpolatas esse, aliumque in ordinem redactas. Conf. *Not.* sup. in Ῥαμά. An κλίναντος βουλὴν est interpretatio τοῦ פון *animi pendere?* An potius a פנה *vertit*, *declinavit* (unde, in specie ad faciem conversam relatum, vulgo pro *respexit*) & עוץ vel יעץ *consuluit*, unde עצה *consilium*. Jes. VIII. 10. עצו עצה *capite* (propr. *con-*

Πιλάτου [55]. ςόμα σφυροκόπου [56].

Πί-

NOTAE.

consulite) *consilium*. Qui *declinans festinationem* reddiderunt hoc nomen, alluserunt ad פנה *declinavit*, & אוץ *ursit*, *festinavit*.

55. Πιλάτε.] MS. Πηλάτε, η pro ι, ut passim in MSS. Sic mox in Σιδών.

56. Σφυροκόπου] Cod. Reg. φυροκόπυ, sine σ initiali: cujus unius literulae absentia multum diuque me tutudit, scribit Martianaeus, qui σφυροκόπυ, *malleatoris*, recte recepit. Ita vero aperte MS. noster: & operae pretium foret, quibus tam beatis esse contigit, inspicere ipsum illum Cod. Reg. num forte per abbreviationem literae σφ ita connexae sint, ut σ a latere ductus tantum aliquis τῦ φ videatur, uti saepius in libris manu exaratis vidi. Error autem facillimus, si vetustate erosa sit litera. Eodem modo in Photii Lexico inedito (saltem in Cod. MS. quo ego utor) Μεγαλική φίγξες legitur, pro σφίγγες. Et in Gloss. inf. ad *Act.* XXVII .... φίνης, pro ἀφίνης. ex eodem, ut puto, erroris fonte. Et forte huc etiam pertinet varia scriptura Βηθσφαγὴ & Βηθφαγὴ, quod supra. Est autem Πιλάτος in hac interpretatione ex פה *os*, & לטש quod LXX. σφυροκό-

Πέτρος. ἐπιλύων, ἢ διαλύων [57].

Σι-

NOTAE.

ροκόπος reddunt *Gen.* IV. 22.

57. Πέτρος. ἐπ ἢ διαλύων.] Cod. Reg. διάλυσις. Noster διαλύων, quod praefero. Lexicon Orig. p. 231· reddit, ἐπιγνώμονος, ἢ ἐπιλύων, ἢ ὑπακούων. In Fragm. I p. 115. ἐπιλύων, ἐπιγνὸς. Hesych. Πέτρος. ἐπιλύων, ἐπιγινώσκων οὗτος καὶ Σίμων καὶ Κηφᾶς καὶ Συμεὼν ἐλέγετο. Cujus loci mentem male olim perceperam in *Observ.* ad Matth. XVI. 18. minus ad fontes Hesychianos tunc animum adtendens. Respexerunt enim procul dubio Veteres ad Hebr. פתר *interpretari:* nisi magis ob literam tenuem placeat פטר *solvere, aperire.* V. Heins. *Aristarch. S.* p. 330. sive 865. *in fol.* & Cl. Steph. le Moyne *Not. ad Var. S.* p. 92. Malim tamen a פתר, pro quo LXX. ἐπιλύειν, *Gen.* XLI. 12. unde *Paterae* apud Auson. *Professor. Burdigal.* IV. —— *sic ministros nuncupant Apollinares mystici*, quasi oraculorum interpretes. Conf. Bochart. *Geogr S.* P. II. L. 1. c. 42. p. 666. Quod autem ὑπακούων addatur in I ex. Orig. *l. c.* pertinet ad Petri nomen Σίμων, a שמע *audivit.* V. infra.

58.

Σιδών [58]. Θήρευμα ἀνωφελές [59].
[Τὸ ἅλας. τὰ ἅλα [60].]
[Τὸ κρέας. τὰ κρέα.]

Τα-

Notae.

58. Σιδών.] Matth. XI. 21. MS. meus iterum Σηδών. V. Sup. in Πιλάτυ. Cod. Colbert. Σηδώ.

59. Ἀνωφελές.] Cod. Reg. ἀλωφελές. quae vox non minorem quam superior φυρονόμυ molestiam adtulerat Martianaco; qui recte huc refert צדה *venatio*, & אין *inutilis*. Conf. Sup. in Βηθσα.δά. Optime Colbertinus ἀνωφελές. Et sic Noster, nisi quod ο pro ω scriptum sit, ἀνοφελές. Constat autem, antiquitus ο pro ω usurpatum fuisse. de quo vide praeclaros Viros, Montfauconium, Chishullum, &c. Hinc vocabula, in quibus ο vel ω, eadem serie prostant saepe in Lexicis antiquis. V. inf. in Ἰσραήλ.

60. Τὸ ἅλας. —— Τὸ κρέας &c.] Neutrum horum in MS. nostro. Laudatissimus Martianaeus adfert Matth. V. 13. &c. Sed abesse malim: Sunt enim ab his glossis diversa, & prorsus ἐξ ἄλλυ γένυς, & (ne quid dissimulem) insititia.

Ταλιθὰ κοῦμι [61]. τὸ κοράσιον ἀνάστηθι.
Χαναναῖοι [62]. μετάβολοι.

'Εν

NOTAE.

61. Ταλιθὰ κοῦμι.] In Matthaeo non apparet (Vide quae diximus in V. Ποντίκ.) Sed Marc. V. 41. ubi ἔγειραι. Syriaca sunt. Vide Cheitomaeum, & Interpretes passim. Conf. Sup. in 'Ηλιακίμ. Ad Ταλιθὰ prope accedit Graecum τάλις, quomodo Aeolenses virginem alicui desponsatam vocabant. Vide Suidam.

62. Χαναναῖοι.] Apud Matthaeum non exstat: Sed γυνὴ Χαναναία, *cap.* XV. 22. Job. XL. 25. pro כנענים LXX. Φοινίκων ἔθνη. Aquila (citante Olympiodoro) Χαναναίων. Sed in Schol. μεταβόλων. Vide Drusium ad eum loc. Similiter Hos. XII. 7. Χαναάν. ubi Cod. Barberin. in marg. μετάβολος. Supra: Χαναναῖος. κεκτημένος. ex alio etymo. Conf. inf. in Τραχωνίτιδος. Μετάβολοι vero apud Photium in Lex. inedito, & Suid. sunt πραγματευταὶ, μεταπράται. Conf. Hesych. ibique Soping. Cod. MS. Basil. (indice Cl. Wetstenio:) Χαν. προσκυνοῦντες ἀνομίαν, ἢ ἑτοιμασμένοι ταπεινῶσαι. Item: Χαναναίους. ἡτοιμασμένους ταπεινώσεως, ἢ ὡς σαλευομένους. *Motio*, Hilar. in *Ps.* CXXXIV.

1. Μαρ-

Ἐν τῷ κατὰ

ΜΑΡΚΟΝ [1].

Εὐαγγελίῳ.

Ἀειμαθαίας [2]. [ὕψους αὐτῶν.]

Ἀβ-

NOTAE.

1. Μαρκόν] Titulum ex Cod. Reg. transſcripſi. Noſter nudum *Marci* nomen exhibet. Obiter noto, quod Μάρκος ab Heſych. reddatur ἐντολή Gloſſa Codicis Euang. Coislin. CXCV. Μάρκος ἢ λέγεται ὑψηλὴ ἐντολή. In Martianaei Fragm. I. eſt ὑψηλοῦ ἐντολὴ, p. 115, pro quo Lex. Orig. p. 223 ὑψηλὸς ἐντολῇ, ut Hieron, *excelſus mandato*. Fallitur itaque Iſ. Caſaub. ὁ πάνυ, ad Athen. III. 20. p. 194. Conf. Steph. le Moyne *ad Polycarp. ep.* p. 92.

2. Ἀειμαθαίας.] Ita MS. noſter, omiſſa interpretatione. Cod. Reg. Ἀειματθαῖος. ὕψος αὐτῶν. Ubi Rever. Martianaeus: *Melius interpretatur* Altitudo ejus, *quam* ipſorum, *unde*

Ἀββᾶ 3. πατὴρ, ἢ πατρός.

Βαρ-

NOTAE.

de pro αὐτῶν Graece ſcriptum videtur αὐτῦ. Cod. Colbert. Ἀριμαθαῖος. ὕψυς αὐτῶν, ἀρῶν (MS. Ἄρον, arum ſive herbam, teſte Martianaeo) ἐκεῖνο, ἑτοιμότης. Non diſplicet ὕψος vel ὕψυς αὐτῦ Conf. in Τιβερίν. At cum Ἀριματθαῖος non occurrat apud ullum Euangeliſtam, probo noſtri Codicis lectionem, quam agnoſcit Marcus *cap.* XV. 43. Et ſic ceteri Euangeliographi. Reſpicitur τὸ רום pro quo paſſim LXX. ὕψος. unde הרים *Pſ.* LXX. 7. Conf. Ῥαμὰ ſupra, & Suid.

3. Ἀββᾶ] Conf. ſup. Βαραββᾶν Marc. XIV. 36. conjungitur: Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. quemadmodum *Act.* XIII. 8. nomen Ἐλύμας cum ſua interpretatione, ὁ μάγος, ut Docti norunt. Conf. Marc. X. 46. Fruſtra itaque Auguſtinus in eo myſterium poſuit, ſive *Sacramentum*, ut loquitur ex ſtylo Veterum Chriſtianorum, *Tom.* IV. p. 336. *ed. Eraſm. apud Froben.* quaſi verbum Hebraeum ſimul & Graecum adhiberetur ejusdem ſignificationis, quia Judaei & Gentes in unitatem fidei vocandi erant. quod repetit *eod. Tom.* p. 871. *in Expoſ. Ep. ad Gal.* Rectius Chryſoſtomus *Tom.* III. p. 115. *ed. Savil.*

Οὐκ

Βαρτιμαῖος [4]. υἱὸς τυφλός.

Βοανηργές [5]. υἱός βροντῆς φατός [6].

Βελ-

NOTAE.

Ουκ εἶπε μόνον 'Ο ΠΑΤΗΡ, ἀλλ' ΑΒΒΑ 'Ο ΠΑΤΗΡ· ὅπερ τῶν παίδων μάλιστά ἐστι τῶν γνησίων πρὸς τοὺς πατέρας ῥῆμα. Hesych. Ἄββα. —— βοή. respicit forte ad *Rom.* VIII. 15. Κράζομεν Ἀββᾶ.

4. Βαρτιμαῖος. &c.] Respicit Marc. X. 46. Υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλός. Explicatio petenda a Syriaco ܒܪܣܡܝܐ q. d. *Barsemia*. i. e. *filius caecus*, interprete Hieronymo: cum quo nomine convenit illud Petri cujusdam, Justiniani temporibus Βαρσύμης cognominati, apud Procop. *Hist. Arcan.* c. XXII. Ceterum vid. *Not.* Martian. & Drus. *ad Voces N. T.*

5. Βοανηργές.] Marc. III. 17. Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς. ubi al. Codd. etiam, ut hic, Βοανηργὲς, per η in penult. Hesychius in Ἰάκωβος Graecanico more scripsit Βοανεργέεις. Sic & Suidas. Praestat υἱοὶ (ut Suid. & Hes.) in pl. n. ex indole vocis compositae ex duabus Syriacis, ut Alii satis docuerunt; ab Hebr. בן *filius*, & רגש quod in *fragore* & *tonitru* propriam olim sedem habuit; ut liquet ex Arab.

Βεελζεβὺλ 7. καταπίνων μυίας.

NOTAE.

Arab. رجس *tonuit* coelum, *concussumque fuit valido cum fragore*. Vid. Golium. Unde emphatice usurpatur *Ps.* II. 1. Dan. VI. 7. &c. quod observo contra Cl. Drusium *ad Voces N. T.* p. 207.

6. Φωτός.] Deest in Cod. Reg. Forte in eo spectarunt Hebr. אור *lux*, vel נר *lucerna*: utrumque enim φῶς interpretantur οἱ ό. q. d. בני־נר־רגש Cod. Reg. Lexici Orig. p. 195. Βοανεργές. υἱοὶ βροντῆς, ἢ ὑψίστου. Conf. Cl. Suicer. *Thes.* in Βροντή.

7. Βεελζεβούλ.] Marc. III. 22. Ex זבוב *musca* (λ hic pro β) & בעל quod LXX. καταπίνειν reddunt, Jes. XVI. 8. per metathesin (conf. inf. in Ἡρώδης) pro בלע *absorpsit*; unde Βαλαάμ dictus Pseudopropheta, quasi καταπίνων τὸν λαόν. Confert Cl. Drusius nomen Σμινθεύς. de quo alias. Glossa inedita in Cod. MS. Euangeliorum Coisliniano CXCV. Βεελζεβούλ. καταπίνων μυίας λέγεται. τοῦτον γὰρ ἄρχοντα νεκρῶν οἱ περὶ Ἀκύλαν τὴν ἑρμηνείαν ἐκδεδώκασιν, ὡς ἐν Βασιλείοις εὕρομεν. Hanc, & alias glossas ineditas, ex Coislinianis Codicibus benigne mecum communicavit Cl. Wetstenius.

Ἰσραήλ. ἀνὴρ βλέπων Θεόν [8]. ἢ νοῦς ὁρῶν Θεόν.
Ἐφφαθά [9]. διανοίχθητι.

Ἐν

Notae.

8. Ἰσραήλ. ἀν. βλ. Θεόν.] Marc. XII. 29. In edit. Martianaei Θεοῦ. Vid. ibid. *Not.* Rectius Θεὸν, ut MS. noster, & Colbert. Cod. qui in fine, τὸ Θεόν. MS. noster male βλέπων. V. Sup. in Σιδών. Ex איש *vir*, ראה *videns*, & אל *Deus.* contra apertam nomenclaturam Sacri contextus *Gen.* XXXII. 28. Conf. Suicer. T. I. p. 1465. In sequenti vide, num pro νοῦς legendum ἄνθρωπος, quod per compendium scriptum fuerit ἄνος, ut vulgo. Obstat autem, quod νοῦς exhibeant etiam Patres nonnulli, & Gloss. MSS. ad *S. Cantica S. Scr.*

9. Ἐφφαθά. διανοίχθητι.] Recepi ex Cod. Reg. Deest in Nostro; Sed in eodem Codice ante Λέξεις *N. T.* apparet inter *Ezechielis* vocabula postremo loco. Habet autem & Colbertinus. Ex Marc. VII. 34. A פתח *aperuit.* Vid. *Not.* Martian.

1. Αὐ-

Ἐν τῷ κατὰ

Λ Ο Υ Κ Α Ν [1].

Εὐαγγελίῳ.

Αὐγούστου. ἑορτάζοντος [2]. ἡ ἑορτὴν προστιθεμένου.

Ἀβιά

NOTAE.

1. Λουκᾶν.] Nomen hoc ſimpliciter iterum in MS. ſequutus ſum Cod. Regium, ut ſupra. Gloſſa in Codic. Euangel. Coislin. CXCV. Λουκᾶς. ἑρμηνεύεται, αὐτὸν ἀνιστῶντα.

2. Αὐγούστου. ἑορτάζοντος.] Luc. II. 1. MS. Noſter omiſit ἑορτάζοντος, quod ex Regio admiſi. Innuitur τὸ חגג pro quo LXX. ubivis ἑορτάζειν Conf. mox: Ἀγγέ. ἑορτή. In ἑορτὴν προστιθεμένου alluditur ad חג festum, & יסף forte, i. e. *adjecit*, pro quo LXX. paſſim προστίθεσθαι. V. Sup. in Ἰωσήφ. Vel potius a שות *poſuit, adpoſuit.* unde pro אל־תשיתו לב *Pſalm.* LXII 11. Graeci Interpretes: μὴ προστίθεσθε καρδίαν. (*Pſ.* LXI. 10.)

3.

'Αβιά [3]. πατήρ μου Κύριος.

'Ααρών [4]. ὄρος δυνάμεως.

'Αμήν [5]. πεπιςωμένως, γένοιτο.

'A·

NOTAE.

3. 'Αβιά.] Luc. I. 5. Ex אבי *pater meus*, & יה, *Dominus*, five *Deus*. In fine Cod. Colb. Lex. Orig. p. 269. *ed. Mart.* inter nomina Dei etiam refertur; Ἕτερον τὸ IA (a quo distinguit ibidem 'Ιάω. quae differentia est inter τετραγράμματον יהוה & יה) ὃ καὶ αὐτὸ ἐν τῷ 'Ελληνικῷ εἰς τὸ ΚΥΡΙΟΣ μετελήφθη. Hieron. ad Marcell. *Epist.* CXXVI IA *in DEO tantum ponitur*, *& in ALLELU-JA extrema quoque syllaba sonat.* Vid. Sup. ad Matth. in Βαραχία, & 'Ηλιοῦ.

4. 'Ααρών.] Luc. I. 5. Ex הר *mons*, & און *robur*, pro quo semel δύναμις apud LXX. *Job.* XL. 11. Vid. inf in 'Αινών. Scholium ad *Psalm.* XCIX. 6. 'Ααρὼν ἑρμηνεύεται ὄρος δυνάμεως.

5. 'Αμήν.] Luc. IV. 24. &c. Pro πεπιςωμένος γένοιτο, quod est in MS. & Cod. Reg. rescripsi πεπιςωμένως, γένοιτο ἐπιρρηματικῶς καὶ διαιρετῶς. Pro אמן enim LXX. γένοιτο & Luc. XII. 44. ἀληθῶς. Suidas: 'Αμήν. πεπιςωμένως, ἀληθῶς. addit Phavorinus ἢ ἀντὶ τοῦ γένοιτο. Conf. Suicer.

'Ανά [6]. χάρις αὐτοῦ.

'Αγ-

NOTAE.

6. 'Ανά.] Rectius Cod. Reg. 'Αννά, vel 'Αννα, ut Luc. II. 36. ex חַנָּה per dagesh forte, 1. *Sam.* 1. 2. a R. חן *gratia*. V. inf. in 'Ιωάννης. Apud Hesychium legitur: 'Αναναίμα. πλαχὴ χάρις. quod pariter ad חנן referri potest, unde חנינה *gratia* (quod & Sopingio ad oram libri sui, a Praestantissimo Abrah. Gronovio mihi concessi, in mentem venerat, legenti 'Αννινά, *miserere mei!*) vel potius ad נעם *amoenum*, *jucundum esse*, unde נעים *amoenus*, *jucundus*, & *Naëma* ac *Naomi*, sive Νοεμά & Νοομὶ, feminarum nomina, *Gen.* IV. 22. *Ruth.* I 20. Conf. עין־נעם *Ennaam*, id est, *fons amoenitatis* (q. d. πλαχὴ χάρις) unde *Enna* & *Inna* nomen ducunt, judice Cl. Bocharto *Geogr. S P.* II. L. I. c. 28. p. 532. Aliorum sententias nunc quidem praetereo. Tantum addo, Celeb. Jo. Chr. Wolfium (optime de me non tantum, sed & de omni re literaria, meritum merentemque in dies) literis mihi significasse, praeclaros & doctissimos in Gallia Viros, qui Hesychii editionem suis & Cl. Kusteri notis illustratam, promiserunt olim, similiter cogitasse de voce נעים ex qua, si ה demonstrativum praefigas, & adfigas ה paragogicum, facile oritur 'Αναναίμα. Id quod his diebus in ipso Edi-

Ἀγγέ 7. ἑορτή.
Ἀδχί 8. ὁ ἱκανός.

Ἐνώχ

NOTAE.

Editionis illius ſpecimine MSto videre etiam contigit, humanitate Celeb. Viri, & cui plurimum debeo, J. A. Fabricii. Quorum itaque Virorum conſenſus conjecturam meam, ante hos tres annos Cl. Schultenſio propoſitam, non leviter commendat. Conf. nomen נעמן *Naāman*, Graece Ναιμὰν, IV. *Reg.* V. 1. &c.

7. Ἀγγέ. ἑορτή.] Perperam in MS. ἱορτή. A חג *feſtum*. Neſcio, cur inter Lucae λέξεις ponatur. Sed conf. *Not.* in Ἀυγύςυ.

8. Ἀδαί.] Cod. Colb. Ἀδδαί. Reſpicit Luc. III. 28. ubi Ἀδδί. alii Codd. Ἀδδεί. In expoſitione Ἀδδαὶ cum Σαδδαὶ confunditur, ut inf. Ἀρεπτὰ & Σαρεπτά. Σαδδαὶ vero Dei nomen eſt: unde Cod. Colb. Lexici Orig. p. 269. in fine Dei nomina recenſens exhibet etiam: Ἀδωναΐ, Σαβαώθ, Σαδαΐ, &c. idque voluiſſe Gloſſographum patet ex articulo ὁ ἱκανός. Atque ita bis οἱ ὁ *Ruth.* I. 20. 21. ubi in Hebr. eſt שדי *Schaddai*; quod Ezech. I. 24. ἱκανῦ reddunt Aquila & Symmachus. Conf. ibi Druſ. Gloſſae MSS. vocum *Ezechielis*, quibus utor: Σαδδαΐ. ἱκανῦ. Ex quo fonte Heſychii manavit gloſſa, quae corru-

 pte

Ἐνώχ [9]. ἐγκαινισμός.

Ἐνώς [10]. ἄνθρωπος.

Ἐμμαύς [11]. λαὸν ἀποῤῥίψαντος.

Ἐλι-

NOTAE.

pte legitur: Σαδδαεί. (ed. Flor. Σαδαεί.) ἱκανοῦ. Fungerus ἱκανὸς corrigit; & ſic J. Druſius in *Parallel. S.* ad *Rom.* IX. 29. Scribe ἱκανοῦ, ut Ill. Joſ. Scaliger ad marginem Codicis ſui, & Heinſius in Notis MSS.

9. Ἐνώχ.] Luc. III. 37. A חנך *initiavit*, unde חנכה pro quo LXX. ἐγκαινισμός. Cod. MS. Coislin. I. Ἐνώχ χάρις (a חן) ἢ ἐγκαινισμός.

10. Ἐνώς.] Luc. III. 38. Ab אנש ut pueri norunt.

11. Ἐμμαύς] Cod. Reg. Ἀμμαύς. cujus lectionis meminit etiam Druſius. Colbert. Ἐμμαύς, ut Luc. XXIV. 13. ubi Cant. Οὐλαμμαύς. Saepius α & ε in initio vocabuli miſcuerunt, praeſertim ſequente γ, aut ſimili litera, cujus priori lateri commode innectatur ε, ſive potius pars ejus dimidia. Sic Ἀγκοπύλη apud Heſych. pro Ἐγκοπύλη, ſive potius Ἐν κοπύλῃ, ut ſuo loco. Similiter in Gloſſario Rutgerſiano, quod Cl. Frider.

Ἐλισάβετ [12]. Θεῦ μου πλησμονή.

Ἡρώδης [13]. δερμάτινος, ἐπίδοξος.

Ἰτου-

Notae.

der. Strunzius illustravit, pro Ἀγκονίοντες, Ἀγχεῖπον, & Ἄγχυτη, legendum Ἐγκονίοντες (ut Hes.) Ἐγχεῖπτων, & Ἐγγύθι. quam conjecturam meam firmavit Cl. Amicus, Jac. Phil. D'Orville, ex ipso Rutgersii (quod apud Eum vidi) Glossario MS. in quo non alphabeti ordo (quem Cl. Rutgersio debemus) apparet, sed versuum Oppiani, ad quem Scholia illa pertinere feliciter adsequutus fuit Strunzius. Sed hoc obiter. In fine pro ἀπῤῥίψ. Colb. ἀπελίψαντι. Ex עם *populus*, & מאס *sprevit*, *rejecit*.

12. Ἐλισάβετ.] Luc. I. 5. Ex אלי *Deus meus*, sive *Dei mei*, & שבע *saturitas*. *Jusjurandum* & *septimum* addit Hieronymus, confundens שׁ & שׂ.

13. Ἡρώδης.] Luc. I. 5. In δερμάτινος respicitur עור *pellis*, pro quo LXX. δέρμα, & δερμάτινος, *pelliceus*. Olim enim pro Ἡρώδης scripserunt etiam Ὀρώδης. Ἐπίδοξος est ab אור *lucere*, vel a ראה *vidit*, ut Sup. in V. Ῥώθ. Nisi forte ab הדר *honoravit*, per metathesin: ut Sup. בעל pro בלע in V. Βεελζεβούλ.

Ἰτουρία [14]. ὀρεινή.

Ἰορδάνης [15]. καταβασις αὐτῶν.

Ἰωάννης [16]. ἐν ῷ ἐστιν ἡ χάρις.

Ἰάϊρος [17]. Φωτισθείς.

Καί-

NOTAE.

Sed in Gorionidis Historia Hebraica *Horodos* & *Orodos* (אורודוס) reperitur, notante Cl. Drusio.

14. Ἰτουρία. ὀρεινή.] Luc. III. 1. Ἰτουραία, MS. noster ὀρίνή. A Chaldaeo-Syriaca voce טור vel טורא *mons*. Dan. II. 35. 45.

15. Ἰορδάνης.] Luc. III. 3. A ירד *descendit*. V. Sup. ad Matth. in Ἱεριχώ. Illud αὐτῶν respicit terminationem ἄν. Conf. Sup. in Κορβάν.

16 Ἰωάννης. &c.] Luc. V. 10. Articulus ἡ ante χάρις abest in C. Reg. At Colbert. Θεοῦ ἐστιν ἡ χάρις Conf. Suicer. Huc pertinet illud Hesychii: Ἰω. χάρις, ἢ ἐχαρίσατο. (post V. Ἰωψ.) ubi Doct. Ed. Bernardus restituit: Ἰωάννης. Κυρίου χάρις, vel Κύριος ἐχαρίσατο. Conf. Sup. in Ἄννα. Glossarium Codicis Coisliniani CXCV. Ἰωάννης. μετάνοια σημαίνει. respicitur adeo ad נחם pro quo LXX. μεταμελεῖσθαι, & μετανοεῖν.

17. Ἰάϊρος. φωτισθείς.] Ita MS. noster.

Re-

Καίσαρος [18]. κτήσεως ἀρχοντικῆς.

Κυρϊναίου [19]. κληρονομοῦντος.

Κα-

NOTAE.

Regius Codex: Ἰάειρος. φωτισθέντος. At Colbert. etiam φωτισθείς. Luc. VIII. 41. Ἰάειρος. Ab אור *lucere*. V. Sup. in V. Μαελάμ.

18. Καίσαρος.] Luc. II. 1. Est q. Καίνσαρος in explicatione, a קנה *adquisivit*, *possedit*, & שר *princeps*. Cod. Reg. κτίσεως. pro quo MS. noster rectius κτήσεως, ita exaratum (κϜσεως) unde facile in κτίσεως demigravit. Et sic forte in Cod. Reg. reperire etiam licet. Quamvis non ignorem, & κτίζειν & κτίσασθαι pro קנה reddidisse τοὺς ό. Infra in Joan. Κανά. κτῆσις, ἢ ἐκτήσατο. ubi Reg. Cod. ἐκτήσατο. Conf. Sup. V. Κανανᾶος, & adde: Καίν. κτῆσις, ἢ ζῆλον. ex MS. I. Coislin. Posterius habet & Euseb. *Praep. Euang.* XI. 6.

19 Κυρϊναίου.] Luc. II. 2. Κυρηνίου. ubi al. Κυρινίου, & Κηρυνίου, & Κυρείνου, quod proxime ad *Quirini* nomen accedit. At quibus fidiculis elicies notionem κληρονομοῦντος? Nam ירש remotius est. Et tamen similiter Hieronymus. Vide an huc pertineat גורל κλῆρος.

Καπεριναούμ [20], κώμης παράκλησις.

Αβεί

NOTAE.

ל enim & נ permutantur aliquando. Vid. Cl. Schultens *Clav. Dialect.* p. 253. & 258.

20. Καπερναούμ.] Luc. IV. 23. Cod. Reg. Καφερναούμ. Lex. Origen. p. 217. male Καρφαναούμ, & Καρφανδούμ, pro quo malim Καφαρναούμ, ut quidam legunt Matth. IV. 13. & XI. 23. quamque scripturam in omnes partes meliorem pronunciat Drusius. Pro κώμης παράκλησις, Lex. Orig. *l. c.* κώμη παρακλήσεως, Cod. Colbert. p. 287. κώμη, ἢ οἶκος παρακλήσεως, & p. 261. ἀγρὸς, ἢ οἶκος παρακλήσεως, ut Hieron. *Ager, vel Villa consolationis.* Hesych. Καπερναούμ. χωρίον παρακλήσεως. Ex כפר *vicus, villa* (quod LXX. per κώμην bis reddunt) & נחם *consolatio.* Non enim placet M. Meibomii derivatio (ad oram Hesychii sui) a כפר & נעם q. d. *villa amoena*, sive ut Hieron. ad Matth. I. *pulcherrima.* Quod jam olim refutavit peritissimus harum rerum arbiter, J. Drusius *ad voces N. T.* p. 45. Obstat Hebraica Scriptura; obstat Syrus; Graeca denique versio pro נחם habet παράκλησις. Mox Ναούμ. παράκλησις. ut in Lex. Orig. p. 227. & 263.

Ἀβλεί [21]. προσκείμενος.

Λάμεχ [22]. ταπείνωσις, ἢ πλήξαντος.

Λώτ

NOTAE.

21. Ἀβλεί.] Luc. III. 24. 29. Ἀβλί. ubi multi Codd. Ἀβλεί. Hoc frequens. Est autem a לוה Niph. נלוה *adhaesit*, *adjunxit se*. Graeci Interpretes προσκείμενος, Jes. LVI. 3 6 Cod. MS. Coislin. CXCIX. Nomina Patriarcharum exponens, *Levi* reddit, Προσειλημμένος

22 Λάμεχ] Luc. III. 36 Cod. Reg. Λάμ. πλ. ἢ ταπ. Ultimum habet & Cod. MS. Coislin. I. Ταπείνωσις respondet Hebr. מוך sive מכך *ad pauperiem redactus*, *humilis*, *adtenuatus sum*, quod LXX. *Levit.* XXVII. 8. reddunt, ταπεινός εἰμι. quam phrasin Graecam pro *abjecto* adhibuit etiam Eurip. *Androm.* ℣. 979. & Hesych Εὐτέλειαν reddit ταπείνωσιν, πενιχρότητα. quamvis Pollux IV. 6. *Segm.* 51. vocabulum ταπείνωσις (quo Lucas utitur *Euang.* I. 48. conf. *Gen.* XXIX. 32.) damnet tanquam ὀυπελές. Sed haec sunt alius loci. In πλήξαντος spectat R. נכה Hiph. הכה *percussit*, *cecidit* : vel potius deperditam ejusdem virtutis radicem למך quam Arabes conservarunt, apud quos لمق est,

C 5 vola

Λώτ 23. λελυτρωμένος, ἢ ἀποκλίνων 24.

Μα-

NOTAE.

vola manus percussit. Conf. quae de Lamecho exstant *Gen*. IV. 23.

23. Λώτ.] Luc. XVII. 28. & apud Hesych. in depravatissimo loco post V. Λώων. Cod. Reg. Λώλ. Cl. Martianaeus notat, Graecos corrupte scribere Λὼλ, pro Λώτ. sensum autem esse, quod Lot sit *liberatus* ab Abrahamo &c. Similiter in Fragm. V. Lexici Orig. p. 151. legitur Ἀελιώλ. pro quo p. 153. rectius Ἀελιήλ. at Hesych. Ἀελιώθ. ἡ λέαινα ὑπὸ Σύρων. quanquam, fateor, illa diversitas potius a generis discrimine petenda. אריותא *leaenam* denotat in Targum Hierosolym. *Gen*. XLIX. 9. Quodsi vero non ex historia liberationis Loti nominis etymon derives (cujusmodi tamen exempla in Hieronymo non desunt. Ita Νῶε a Philone exponitur δίκαιος. Vid. infra, ut & in Σόδομα.) proximum foret לוט *abscondit*, *operuit*; unde *liberationis* ideam haud incommode elicias. Ut autem, quod sentio, dicam, respici puto vocabulum מלט Niph. נמלט *ereptus*, *liberatus fuit*. (proprie *proripuit sese*; ut 1 *Sam*. XX. 29. ubi LXX. juxta Vatic. Cod. διασωθήσομαι, rectius quam Belgae nostrates.

Conf.

Μαρία ²⁵. χυριεύουσα.

Αά-

NOTAE.

Conf. *Job.* XLI. 10.) Confer adfinem vocem פלט pro qua LXX. *Ps.* XXXI. 7. λύτρωσαι.

24. Ἀποκλίνων.] Cod. Reg. ἀποκλείων. Sic & in Lex. Origen. Colbert. p. 261. Λώτ, ἀπόκλεισις. ubi ἀπόκλισις lego. Nam ἀποκλίνων, quod est in MS. nostro, tuetur Hieron. qui *declinans* reddit. Forte a נטה Hiph הטה *inclinavit*, *declinavit*, pro quo LXX. ἀποκλῖναι. Posses etiam decurrere ad R. לון *decessit*, *recessit*: & si suppeterent in his Nominum interpretamentis exempla analoga, lucem integrae huic glossae accenderet Arab. لاذ (i. e. לון) quod notat, *evasit*, *liberatus est*; &, *confugit* ad aliquem, i. e. declinavit, devertit. Vide, num huc facere queant, quae nuper peritissima manu delineavit Orientalium literarum stator & vindex, Cl. A. Schultens, *Clav. Dialect.* p. 224. & 238 239. ubi de permutatione literarum *zain* in *tsade*, & *tet* in *tsade* agit.

25. Μαρία] Luc. VIII. 2. &c. Philo *in Flacc.* p. 970. E. Μάριν. οὕτως δέ φασιν τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις. Moschopulus περὶ σχεδῶν, p 39. ed. *R. Steph.* Μαρία. ἔστι τὸ Ἑβραϊκὸν, καὶ ἑρμηνεύεται, Κυρία. Hieron. *Sciendum*

quod

Λάζαρος. 26. πατρὸς βοηθέμενος.

Μάρ-

NOTAE.

quod MARIA *Sermone Syro Domina nuncupatur*. A ܡܪܐ & ܡܪܬܐ *Dominus*, *Domina*. V. Druſ. & Hieron. in *Martha*. Huc pertinet Μαραναθὰ, 1 Cor. XVI. 23. (V. ibi *Not.* inf.) quod Heſych. exponit: ὁ Κύριος ἦλθεν. Suid. ἡμῶν recte ob lit. *Nun*, pronominis notam, interſerit. Gloſſa MS. Cod. Coislin N. T. XXVI. Μαραναθά. Σύρων ἐστιν, ἐκ Ἑβραίων· καὶ δηλοῖ καθ' Ἕλληνας, ὁ Κύριος παραγέγονεν. Ex כרא *Dominus*, & אתה ſive אתא *venit*. Conf. Cl. Kuſter. ad Suid. Et ſic Lex. Orig. p. 223. ubi ἔρχεται. Cod. Colb. p. 262. Μάρθα. Κύριος ἦλθεν. Cujus nominis alia ſtatim ſignificatio ſequetur. Addit Heſych. ἡ εἶδον τῆ Κύριον. Sic & Suidas. Non extricat Kuſterus. Sed in eo reſpicitur R. ראה *vidit*, ſive ראיתי *vidi*.

26. Λάζαρος.] Luc. XVI. 20. In Cod. Reg. hæc gloſſa apparet poſt V. Λάμεχ. A עזר *opem tulit*. Sed unde illud πατρός? Non inepte conjicit Cl. Martianaeus, Graecos in quibusdam exemplaribus legiſſe *Labſaros*. אב enim *patrem* ſonat. Similiter pro Μασσάμ, alii Μαβσάμ legunt, in recenſione filiorum Iſmaëlis, *Gen.* XXV. 13.

27.

Μάρθα [27]. προσερίζουσα.

Ναοὺμ [28]. παράκλησις.

Ναθὰν [29]. ἔδωκεν, ἡ δόσις, ἡ διδόντος.

Νωὲ [30]. ἀνάπαυσις.

Ni-

NOTAE.

27. Μάρθα.] Luc. X. 38. &c. A מרה *rebellis fuit*. Id LXX. reddunt ἐρίζειν. 1 *Sam.* XII. 14 15. Gloss. MS. in *Ezechiel.* Μαριώθ. ἀντιλογίας. Graecum προσερίζειν rarius occurrit.

28. Ναούμ.] Luc. III. 25. Vid. Sup. *Not.* in Καπερναούμ.

29. Ναθάν.] Luc. III 31. Hebr. נתן *dedit*, vel *dans* sive *dantis*, in participio Benoni in Kal. At מתן proprie est δόσις. V. Sup. in Ματθαῖον..

30. Νωέ.] Luc. III. 36. Vid. Cl. Suicer. *Thes. Eccl.* T. I. p. 438. Ἀνάπαυσις redditur etiam ab Hesych. & Lex. Orig. Reg. p. 227. ac Colbert. p. 263. In Fragment. III. p. 131. perperam legitur Ἐνώς, pro Νωέ. Addo Lex. Orig. p. 223. Μανωέ. ἀνάπαυσις. & p. 229. Ὀρνά. φῶς ἀναπαύσεως. A נוח *requies*. (Ὀρ autem in postremo exemplo *lucem* notat, אור. V. Sup.) Conf. *Gen.* V. 29. ubi R. נחם *consolari*, adhibetur in declaratione no-

Νινβυή [31]. γονῆς ὡραιότητος.

Ῥαμά [32]. ὑψηλή.

Σα-

NOTAE.

nominis, non etymologice, sed ratione consequentis idem fere designans. Philo l. II. *Leg. Allegor.* p. 75. A. Ἑρμηνεύεται γὰρ Νῶε (ita rectius hoc nomen scribitur) ἀνάπαυσις, ἢ δίκαιος. Posterius solum ponit p. 177. C. Quod forte videri posset a נקי *innocens*, derivandum, pro quo passim LXX. δίκαιος. Sed respicitur ad *Gen.* VI. 9. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος. Suidas ridicule Νῶε derivat a νῶ, *nato*.

31. Νινευή.] MS. Νηνευή. Luc. XI. 32. Νινευί. Porro Cod. Reg. ὡραιότης. Sed ὡραιότητος Colbertinus, ut ὡρ. Noster. Et in MS. Cardinalis Barberini Jon. I. 2. ad Νινευὴ, in margine scriptum pariter γονὴ ὡραιότητος. Quod autem γονῆς in Genit. casu ponatur, inde est, quia sic postulat locus, quem spectat, Lucae, ubi Ἄνδρες Νινευί. perinde ac in glossa Barberina γονὴ, quia textus ibi: εἰς Νινευή. Expositio referenda ad נין *filius*, & נוה *amoenus*, *pulcher*, *speciosus*. Ita οἱ ὁ *Ps.* LXVIII. 13. נות־בית reddunt, ὡραιότητι τοῦ οἴκου. Vid. ad Matth. in Γαδαρηνῶν.

32. Ῥαμά.] Non exstat apud Lucam. Vide

Σαρεπτά [33]. πυρωτή, ἢ θλίψις ἄρτου [34].

Σι-

NOTAE.

de ſupra notata ad Matth. in Ῥαμὰ, & Ποντία.

33 Σαρεπτά. πυρωτή.] Cod. Reg. Σαρεφθά. πυρώδης. Luc. IV. 26. Σάρεπτα ubi al. Codd. Σαρεφθὰ, & Ἀρεφθὰ, Ἀρεπτὰ, &c. Vid. Millium. Hebr. צרפת 1. *Reg.* XVII. 9. eſt a צרף *purgavit*, *defaecavit*; quod de examine metallorum per *ignem* proprie dicitur. Ita כסף צרוף *Pſ.* XII. 7. LXX. ἀργύριον πεπυρωμένον. Poſſes alioqui recurrere ad שרף *uſſit*, *incendit* (צ & ש confuſis) unde *Seraphim*; de quibus ita Heſychius: Σαραφίν. γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις. Quod procul dubio falſum. Rectius in Fragm. I. Lexici Orig. p. 114. *in fin.* legitur: Χερουβίμ. ἐπίγνωσις πληθυμμένη, ἢ πτέρυγες, ἢ χύσις σοφίας. Ἐπίγνωσις πληθυμμένη interpretatur etiam Cod. MS. Coislin. & ἐπ. πεπληθυμμένη, MS. Baſil. in Ezech. X. 7. ἐπίγνωσιν πολλὴν, Clemens Alex. *Strom.* V. p. 240. (ſive 667. *ed. Pott.*) πλῆθος γνώσεως, Dionyſ. Areop. *de coeleſt. Hier.* c. VII. p. 96. A נכר *adgnovit*, & רב *multus*. Porro in πτέρυγες reſpici videtur ad formam Cherubinorum. Denique χύσις σοφίας ex dictis intelligitur; eſtque eadem

Σίμων 35. ἀχύων λύπην.

Σό.

NOTAE.

dem expoſitio apud Dionyſ. *l. c.* Unde patet, confudiſſe Heſychium *Seraphin* cum *Cherubin*: quod egregie obſervat etiam Rever. Martianaeus ad Hieron. *Tom.* II p. 95. Lexicon Origen. p. 235. Σαραφίμ. ἐμπυρισμὸς, ἡ ἀρχὴ στόματος πυρινόν. Ubi praeter שׂרף reſpicitur ad שׂר, ἀρχὴ, & פה *os.* Lexicon MS. Photii: Σαραφίμ. ἔμπυρα στόματα, ἢ θερμαίνοντας. Sic & aliud Lex. MS. quod corrigendum itaque, paullo poſt, in Σεραφὶν, θερμαίνονται. Conf. Dionyſ. *l. c.* p. 95. Sed redeamus.

34. Θλίψις ἄρτȣ.] Reſpicitur ad צר *anguſtia*, a R. צור *arctavit*, *preſſit*; & אפה *coxit*, prop. panem in furno, ut Lexica docent: vel potius a פת quod *buccellam* ſive *fruſtum panis* (a פתת *fregit*) denotat; unde II. *Sam.* XII. 3. pro מפתו LXX. ἐκ τȣ̃ ἄρτȣ αὐτȣ̃.

35. Σίμων.] Luc. V. 5. 8. A שמע *audivit.* V. Heſych. in Πέτρος, & Druſ. in *Simeon* & *Simon.* Poſtremam vocem λύπην arceſſe ab Hebr. ענה *adflixit*; aut, quod malim, ab אנה vel אנן *lugere*, *moeſtum eſſe*, unde און *moeror*, *luctus.* Vid. mox in Τερχωνίτης.

36.

Σόδομα [36]. βόσκημα, ἡ πύρωσις.

NOTAE.

36. Σόδομα.] Luc. X. 12. In βόσκημα respicit Hebr. שׂה *pecus*. Sed plenius Hieron. *pecus silens*, ex שׂה & דום *siluit*. Sequitur: ἡ πύρωσις. quia igne cœlesti ac ultricibus flammis absumta est Sodoma; ut notat Martianaeus. Conf. *Not.* in Λώτ. Nisi malis a שׁרמה Jes. XXXVII. 27. i. e. *arvum uredine tactum*, quod alias שׁדפה dicitur II. *Reg.* XIX. 26. Ceteroqui loco motum vocabulum suspicari quis posset, referendum ad superius Σαρέπτα. Sed obstant Codices; obstat Lexicon Orig. p. 237. ubi πέφρωσις, ἡ πύρωσις, ἡ πέιρας. Hieron. addit: *vel caecitas, vel similitudo eorum.* in priori expositione forte respiciens ad historiam *Gen.* XIX. 11. (sed vide mox.) in posteriori ad דמה *similem esse*. Hinc lux Hesychii loco: Σόδομα. πήρωσις, τύφλωσις, ἡ στείρωσις. ἐσθὸν σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος. Ubi pro πήρωσις ex supra dictis legendum videtur πύρωσις. nisi sit synonymum vocis sequentis: ita enim supra apud Hes. πήρωσις exponitur τύφλωσις. Adposite Philo Jud. *de Confus. Ling.* p. 324. C. *Sodomitas* ex re nomen habere dicit, tanquam ἐστειρωμένους σοφίαν καὶ τυφλοὺς διάνοιαν; *orbatos sapientia, menteque caecos.* Nescio, an tamen

Σατᾶν [37]. ἀντικείμενος, ἢ ἀποστάτης.

Σαβά

NOTAE.

proprie in σείρωσις respiciatur ad *sterilitatem* loci & viciniae, passim a scriptoribus celebratam, indeque translatam ad *mentis sterilitatem*. Vide autem, num σείρωσις in Lexico Orig. rescribendum pro πείρας, nisi fuerit: ἢ πύρωσις, ἢ πήρωσις, ultima syllaba solito in MSS. more per compendium exarata. Ἑςῶσα σιωπή est a דמם quod utrumque sua virtute continet: notat enim & *substitit*, & *siluit*. Sic & in Cod. MS. Coislin. 1. Σόδ. τύφλωσις, ἢ σείρωσις, ἢ ἑςῶσα σιωπή. Quae, ut & cetera Hesychiana (praeter πήρωσις) habet etiam Basilius *in Esai.* XIII. p. 254. *ed. Paris.* Porro Ὁμοίωμα Sup. suae origini reddidimus. Pro ἔκκλισις denique legendum suspicabar ἔκκαυσις, ut conveniat cum τῷ πύρωσις. Facile enim ΚΑΥϹΙϹ in ΚΛΙϹΙϹ abiit; cujusmodi sexcenta exempla in ipso Hesychio. Sed obstat Basilius *l. c.* & p. 35. Denique θεμέλιος referendum ad יסוד *fundamentum*, pro quo LXX. θεμέλιος.

37. Σατᾶν.] Luc. IV. 8. Σατανᾶ. A שטן *adversari*, ut notum; pro quo Theodot. *Job.* I. 6. ἀντικείμενος. In ἀποστάτης spectatur R. שטה *declinavit*. Ad personam potius

quam

Σαϐά 38. αἰχμαλωσία.

Ti-

NOTAE.

quam vocabulum ſpectat Gloſſa MS. in Cod. Coislin. XXVII. & CCV. Βελιὰρ (de quo plura ad Heſych.) τῇ Ἑϐραίων φωνῇ ἀποστάτην δηλοῖ. Lexicon Orig. p. 235. Σατὰν πειρασμὸς ἐπάρσεως ἢ καὶ τελμόδιον. ubi πειρασμὸς ad נסה *tentatio*, ἐπάρσεως ad ejusdem vocis radicem, נסה *tollere*, *adtollere*, referendum videtur. Conf. R. נשא unde משא LXX. ἔπαρσις Ezech. XXIV. 25. Sed unde τελμόδιον in fine? Doct. Martianaeus alludi putat ad σάτα τρία farinae, Matth. XIII. 33. In quo non vanus fuerit augur. Heſych. Σάτον. σιτικὸν μέτρον. (ante Σαταρίδες.) Et: Σάτων. μόδιος γέμων, ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον Ἰταλικόν. (poſt V. Σαυκρόν.) Gloſſa in Cod. Euangeliorum Coisliniano CXCV. Σάτον. πατὴρ, δίδραχμα, ex Epiphanio. De his alias. V. Suid.

38. Σαϐά.] Gloſſa ſatis ſibi conſtat, etſi aliena a Luca: niſi forte in aliquo exemplari ſcriptum fuerit c. XI. 31. ubi βασίλισσα νότου memoratur. A שבה *captivum duxit*, unde שבי, שבית, שבות, שביה & שבח pro *captivitate*. Lexic. Orig. p. 235. Σάϐα. ῥάϐδος. cum reſpectu ad vocem שבט. Sed & Heſych. Σαϐά. αἰχμαλωσία. Fruſtra ibi Hein-

D 2 ſii

Τιβερίου 39. ὁράσεως αὐτῶν.

Τραχωνίτιδος 40. ἐμπορίας λύπη.

Φα-

NOTAE.

sii *Aristarch.* p. 11. laudat Schrevelius, in cujus manus infeliciter admodum delapsus est optimus & doctissimus Glossographus. Referenda Nota ad seq. v. Σαβάζιος. Quod addit Hesychius: ἐν φύτῳ σαβέκ, βάτος, aliud est, & cum distinctionis nota scribendum; &, ni fallor, occasione praecedentis vocabuli ex antiquo Scholio loci *Gen* XXII. 13. adscriptum. Glossae MSS. in *Octateuch.* Ἐν φυτῷ σαβέκ. ἐν φ. δυνατῷ. De quo suo tempore pluribus. Confer interim Martianaei Fragm. V. p. 158. & Lex. Orig. p. 233. a quo non abit Lex. MS. Bibl. Coislin. p. 475. *ed. Montfauc.* ubi ἄφεσις pertinet ad Chald. שבק *dimisit.*

39. Τιβερίε.] Luc. III. 1. Spectat τὸ ראה *videre*, unde ראי *visio*. V. Sup. in Ἡρώδης, Ἰσραὴλ, & Ῥὲθ. In fine pro αὐτῶν, Martian. legit. αὐτῦ, ut Hieron. *ejus*. V. Sup. in Ἀριμαθαίας.

40. Τραχωνίτιδος.] Luc. III. 1. MS. Τραχονίτιδος. In λύπη (f. l. λύπης) respicitur Hebr. און ut Sup. in Σίμων. Illud ἐμπορίας referendum vel ad תור *exploravit*; unde תרים

LXX.

Φανουήλ [41]. πρόσωπον Θεοῦ.

Φαρισαῖος [42]. διακεχωρισμένος.

'Ε

NOTAE.

LXX. ἔμποροι, I. *Reg.* X. 15. vel a כנע *depressit*; unde כנענים *mercatores.* V. Sup. ad V. Χαναναῖοι.

41. Φανουήλ.] Luc. II. 36. Ex *Gen.* XXXII. 30. ubi פנואל a פנה *adspexit*, & אל *Deus.* Symmach. Φανουήλ. LXX. εἶδος Θεοῦ. Aquil. πρόσωπον ἰσχυροῦ.

42. Φαρισαῖος.] Luc. XI. 38. A פרש *explicare*, *separare*: unde נפרשות Ezech. XXXIV 12. LXX. exprimunt voce διακεχωρισμένων. Sic & Lex. Orig. p. 243. Cod. ejusdem Colbert. p. 267. Φαρισαῖοι. μεμερισμένοι, διακεκομμένοι. Hesych. ante V. Φαλός· Φαρισαῖος, ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρός. Conf. Suid. & Cl. Suicer. *Thes. Eccl.* Ad ultimum καθαρὸς conf. Celeb. C. Vitringa in Jes. LXV. 5. Sequitur apud Hesychium: Φαρσά. διασκεδασμός. a פרץ *nudavit*, *abjecit*, *dissipavit.*

 1. 'Ε

'Ἐν τῷ κατὰ [1]

ΙΩΑΝΝΗΝ.

Εὐαγγελίῳ.

'Αινὼν [2]. πηγὴ δυνάμεως.
Γαλιλαία [3]. ἀποκάλυψις, ἢ μετοίκησις [4].
'Ε-

NOTAE.

1. 'Εν τῷ κατὰ &c.] Titulum descripsi ex Cod. Reg. ut in ceteris. MS. noster simpliciter iterum ad marginem nomen 'Ιωάννης per compendium exhibet.

2. 'Αινών.] Joan. III. 23. Ex עין *fons*, & און *robur*, *virtus* : ut bene Martianaeus. Conf. Sup. 'Ααρών.

3 Γαλιλαία &c.] Joan. I. 43. Cod. Reg. ἀποκάμψις, ἡ κυλιστὴ, ἡ μετοικισμός. Cl. Martianaeus ex Lexico Origen. (p. 199.) bene corrigit ἀποκάλυψις, a גלה *revelavit* : cum accentus in ἀποκάμψις id etiam indicaret. Facile

Ἐφραίμ 5. ηὐξημένος, ἢ καρποφορήσας.

Κα.

NOTAE.

cile autem ΑΥ in Μ mutatur: cujusmodi infinita sunt in Hesychio, & aliis. MS. noster ἀποκάλυψις, ut & Cod. Colbert. Addit Regius: ἡ κυλιστή. Hesych. Γαλιλαία. κατακυλιστή. A גלל *volutavit*. V. Suid. in Γαλιλαία, & Γελγέλ. In Cod. Colb. Lexici Orig. p. 253. exponitur, κυλισμὸς Κυρίε, q. ex גלג & יה *Dominus*. In eodem juxta Cod. Reg. p. 199. Γελγέλ. κυλίσματα, ἀποκυλίσματα. גלגל. (Vid Cl. Reland. *Diff.* III. p. 132.) Et: Γάλγαλα πειρατήριον. An corruptum ex גדד vel גדוד? ut referatur ad *Gen.* XLIX. 19. ubi LXX. πειρατήριον.

4. Μετοίκησις] Sic & Colbert. Et p. 253. Lex. Orig. Colb. Γαλαάδ. μέτοικον μαρτυρίας. ex גלה *migravit*, *abductus fuit*, & עד sive עדה *testis*, *testimonium*. Pro Γαλαάδ scribe Γαλααδ. Natus error ex similitudine literarum Λ & Α, ΓΑΛΑΑΔ ΓΑΛΑΑΔ. Hesychius: Γαλαάδ. παλαιῶν ὄνομα, ἢ μέτοχος. Γαλαλά. πόλις ἔθνον. In Glossario MS. τῶν Προφητῶν lego: Γαλαάδ. πόλεως ὄνομα. Γαλγάλ. πόλις ἔνθα ἔθνον. Plura posthac.

5. Ἐφραίμ.] Joan. XI. 54. In MS. ηὐξημένος, vulgari vitio. C. Reg. καρποφορῶν.

 Ori-

Καιά [6]. κτῆσις, ἢ ἐκτήσατο.

Μεσ-

NOTAE.

Origenes in Joan. *l. c.* apud Corder. καρποφορία. A פרה *fructum tulit.* *Gen.* XLI. 52. Josephus dicitur vocasse alterum suum filium *Ephraim*, כי הפרני וגו׳ LXX. ὅτι ηὔξησέ με ὁ Θεὸς &c. Hesychius extra seriem (ut passim in Nominibus Hebraicis, serius, ut videtur, adjectis) post Ἐφόδια scribit: Ἐφραίμ. ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς. καὶ Ἐφραὶμ, ὁ παράκλητος. κεφαλὴ ἢ ἡ διάνοια. Priora verba desumta ex *Psalm.* CVIII. (sive CVII.) 8. ut recte vidit Cl. L. Bos, Praeceptor meus desideratissimus, in *Prolegom.* ad LXX. & Doct. Janus Vitus Pergerus in *Notis* ineditis, quas mecum benigne communicavit Celeb. J. A. Fabricius. Conf. Basil. M. *Homil. in Psalm.* LX. p. 254. Errat itaque Cl. Dan. Heinsius in *Notis* MSS. ubi parallelum locum *Ps.* LX. (sive LIX.) 8. adfert, putatque Hesychium vocem κραταίωσις (quae ibi pro מעוז) interpretari ἀντίληψις. Rectius autem statuit, ultima verba, utut nugatoria, κεφαλὴ ἢ ἡ διάνοια, esse interpretationem loci adducti, *Ps.* sc. LIX. *quamquam* (addit) *ibi* κεφαλὴ *non* διάνοιαν, *sed* ἀρχὴν *designet* (ut Symmach.) *cum potissimum originalis vox* (ראשׁ) *leviter deflexa* τὸ ἄρχοντα *designet. Ex*

si-

Μεσσίας 7. ἠλειμμένος, ἤ. χριστός.

Να-

Notae.

simili (pergit) *interpretatione Graeca, & loco, vox* παρεκλητ@ *petita est. An non ex Jerem.* XXXI. 20. *ubi* υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ *dicitur? nam vox Hebraea* (יקיר) *non eodem exponitur modo.* Haec speciminis loco: quare plura nunc non addam.

6. Κανά.] Joan. II. 1. A קנה *adquisivit*, &c. V. Sup. in Κανανᾶι@, & Καίσαρ@. MS. noster ἐκτίσατο. C. Reg. ἐκτήσατο. quod praestat: quare recepi. Sic enim passim קנה redditur apud τὰς ό. Semel tamen per κτίζειν, *Gen.* XIV. 19 ne dicam de notissimo loco *Prov.* VIII. 22. ubi Aquila ἐκτήσατο, pro vulgato ἔκτισε. Contra κτίσις pro κτῆσις scribitur apud Hesych. in Ἐνδομαρία, & Ἐνδομψία.

7. Μεσσίας. &c.] Respicit Joan. I. 41. Cod. Reg. Ναζαρέθ. ἠλειμμέν@, ἢ Χριστός. quae lectio pessime corrupta fefellit Doct. Martianaeum, quando in *Not.* sic scripsit: *Vocabuli* Ναζαρὲθ *repetitio, ac diversa ejusdem interpretatio perspicue ostendit primo loco* Ναζοραῖος *lectitandum. Christus enim NAZARAEUS dictus est; & a Deo prae participibus suis MISERICORDIAM CONSEQUUTUS* &c.

 An

Ναζαρέθ 8. καθαριότης.
Σαλείμ 9. βρύοντα.

Συ-

NOTAE.

An Christus eo sensu ἠλειμμένος dici posset, non anquiram. Sufficit erroris fontem innuisse in depravata lectione: quum MStus. noster, vel ob hunc locum in pretio habendus, clarissimis verbis exhibeat: Μεσσίας. ἠλιμμένος (ita) ὁ Χριστός. De qua lectione nemo dubitabit. Passim Aquila Hebraeorum משיח *Messias* per ἠλειμμένον reddit. Vide quae notavit Vir egregius & amicissimus P. Wesseling *Observ.* l. I. c. 19. & confer Magnum Pearsonum in *Symb. Apost.* ad nomen CHRISTI.

8. Ναζαρέθ.] Joan. I. 54. V. Sup. ad Matth. in Ναζαρέθ, & Ναζωραῖος.

9. Σαλείμ.] Joan. III. 23. A שלם *compleri* &c. Si sonum spectes: vere tamen a שלח *emisit*, non obstante ultima litera μ, perinde ac mox in Σιλωάμ. Ita Sup. Νεφθαλίμ (sive — λείμ) pro Νεφθαλί, vel — λεί. Eodem modo *emissarium* Latini dicunt de cataracta, vel aquarum emissione. Vid. Hieron. & Martian. qui ex hac glossa probat, totum hoc Glossarium, quod ipsi Fragmentum II. est, vere Origenianum esse.

10.

Συχάρ [10]. συσκιασμός.

Σιλωάμ [11]. ἀπεςαλμένῳ.

Θεόν.

Notae.

10. Συχάρ] Joan. IV. 5. ubi alii Σιχάρ. pro Σιχήμ. de quo vid. Cl. Reland. *Diss.* III. p. 145. In συσκιασμὸς respicitur ad R. שחר *niger fuit:* unde שחר *aurora*, a comitante *nigredine* caliginosa (quae propria vis vocis; ut olim demonstravit Cl. Th. Hasaeus, ὁ Μακαρίτης, *Bibl. Brem.* T. I. *diss.* 2. §. 15. & sqq.) sic dicta; & שיחור *Nilus* fluvius, a Graecis Μέλας & Αἰγύπτος appellatus. Conf. Trajectinae Academiae Philologum, & Amicum nostrum, Cl. D. Mill. *Diss. de Nilo & Euphrate*, §. 11. V. Sup. in Κοδράντην.

11. Σιλωάμ.] Joan. IX. 7. Σιλωάμ (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος.) Quae parenthesis num glossema redoleat, nunc non disputo; certe sine Codicum auctoritate non est sollicitanda: praesertim quum additamenti hujus rationes jam ab aliis adlatae sint. Hesych. Σιλωάμ. ἀπεσταλμένος. Sic & in Martianaei Fragment. V. p. 165. A שלח *misit*. Vid. Cel. Wolf. *Cur.* ad Joan. *l. c.* & Sup. notata in Σαλείμ. Lexicon Origen. p. 237.

Σι-

Θεόν. ἀπὸ τοῦ θέειν καὶ περιτρέχειν, καὶ μηδαμῆ ἑστάναι, ἀλλὰ τὰ [12] πάντα πληροῦν.

Λέ-

NOTAE.

Σιλωάμ. ἀποστολή. & p. 239. Σιλωάν. ἀπεσταλμένος. ex eodem fonte.

12. Τὰ πάντα.] Τὰ deest in Cod. Reg. Postremum hoc additum esse Graecorum librariorum temeritate, recte censet Erudit. Martianaeus; qui probat etymol. a θέειν. Ita Graeci passim. & Plato in *Cratylo* p. 273. *in fin.* Clem. Alexandr. *Protrept.* p. 22. *ed. Pott.* &c. Varias variorum sententias & collectiones recenset Cl. Wolfius in Theophil. *ad Autolyc.* l. I. p. 18. Mihi maxime placet, a Mercurii apud Aegyptios (unde plura Deorum nomina in Graeciam translata sunt) nomine *Theuth* profluxisse Θεὸς, quod post G. J. Vossium, τὸ πάνυ, statuit Ill. Huetius. An vero a Ζεὺς, in Genit. Διὸς, unde Lat. *Deus?* Hinc Δεὸς apud Hesych. pro Θεὸς, ex Aeolica dialecto. Mutatio etiam δ in θ, praesertim in Oriente, exemplis non caret. Conf. Σιός, pro Θεὸς, ut Lacones, teste Hesychio; in quo duplex Laconismus: quod miror H. Stephanum praeteriisse.

1. Ὀπτα-

Λέξεις

ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.

Ὀπτανόμενος [1]. ὁρώμενος, Φαινόμενος.

Συναλϊζόμενος [2]. συναθροιζόμενος, ϰ̀ συνὼν αὐτοῖς.

Ἀπ-

NOTAE.

1. Ὀπτανόμενος.] *Act.* I. 3. Hesych. ὁρώμενος, ἐμφανιζόμενος.

2. Συναλιζόμενος.] *Act.* I. 4. Jamblich. *Vit. Pythag.* §. 253, p. 203. συναλίσαντες dixit, pro quo Porphyrius in eadem historia §. 58. p. 53. συναγαγόντες. Plura vid. in *Obs.* meis. Falluntur, qui συναλιζόμενος capiunt ἀντὶ τοῦ ἐσθίων καὶ πίνων, κοινῶν ἁλῶν, κοινῶν τραπέζης, ut habet Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVI. Hesych. Συναλιζόμενος. συναλισθεὶς, συναχθεὶς, συναθροισθείς. ubi forte Συναλιζόμενος sine explicatione occurrit, ut saepissime alias. Vid. *Miscell. Obs. Jan. & Febr.* 1733. p. 127. Quando Συναλισθεὶς, &c. novam com-

Ἀπέλαβεν [3]. ὑπεδέξατο.

Ἀτενίζοντες [4]. ἀτενὲς βλέποντες.

Σαββάτου [5] ἔχων ὁδόν, τοσοῦτον τὸ διάστημα, ὅσον δυνατὸν ϗ Ἰουδαῖον περιπατεῖν, ἐν σαββάτῳ.

Ἀ-

NOTAE.

componit glossam; ut mox: Συναλισθέντες. συναχθέντες.

3. Ἀπέλαβεν.] *Act.* I. 9. ὑπέλαβεν. quomodo & hinc legendum: nam ἀπέλαβεν non occurrit in *Act.* Hesych. Ὑπέλαβεν. ὑπεδέξατο.

4. Ἀτενίζοντες.] *Act.* I. 10.

5. Σαββάτȣ &c.] *Act.* I. 12. ubi rectius ἔχον, sc. ὅρος. MS. περιπατῆν, & σαββάτω, more antiquo, pro σαββάτȣ. V. Rev. Montfaucon. *Palaeogr.* p. 131. Scholion hoc exhibetur etiam ab Euthal. & Petav. Cod. cum exigua differentia. V. Cl. J. Mill. ad *h. l.* Glossa MS. in Cod. Coislin. 25. 26. 202. & Reg. 1872. —— Τάχα ἑπτὰ σαδίȣς λ.γ. &c. —— ἀπέχει ἓν ὡς μίλιον ἕν, ὃ ποιεῖ σαδίȣς ἑπτά. —— ἡ δὲ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ὉΔΟΣ, ὥς φησιν Ὠριγένης ἐν τῷ ἑ Στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν καὶ μᾶλλον ἡ ἁγία σκηνὴ καὶ κιβωτὸς τοσȣ̃το διάστημα περιελάμβανεν τῆς παρεμβολῆς, ϗ ἀπὸ

'Ατμίδα [6]. τὴν ἐθμήν.

'Ασμένως 7. προθύμως.

'Επ-

Notae.

ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐσκήνου, ὃ διάστημα ἐξῆν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν σκηνὴν βαδίζειν ἐν σαββάτῳ. V. Suid. ibique Kust.

6. 'Ατμίδα.] *Act.* II. 19. Mirum, quod vox notissima reddatur per rarissimam, τὴν ἐθμήν, quam sola Hesychii auctoritate admisit H. Stephanus: nec alibi, praeter hanc glossam, mihi occurrit. Non ausim corruptam dicere ex ἀτμή, quamvis saepissime α & ε ex antiquo scribendi more permutata sint, ut Sup. ad Luc. in 'Εμμαοῦς dixi. Conf. ad *Act.* XXVII. 6. & *Rom.* II. 4.

7. 'Ασμένως.] MS. 'Ασμένως. *Act.* II. 41. Conf. XXI. 17. Lexicon Rhetoric. inedit. 'Ασμένως. χαίρων. Phrasis ea, ἀσμένως δέχεσθαι, est etiam apud Aelian. *V. H.* XII. 18. & XIII. 31. Arrian. *H. Indic.* c. 28. p. 342. Conf. Lucian. *Necyomant.* p. 332. Vulgo derivant ab ἥδω, *delecto.* Rectius ab ᾄδω, *cano*, unde ᾖσμαι, ᾐσμένος, ἄσμενος, ἀσμένως, q. d. cum cantu, laetitiae signo. Vid Orphei *Argonaut.* ℣. 465. Eurip. *Troad.* ℣. 1264. Ach. Tat. l. III. p. 167. &c. Hesych. 'Ασμένως. μετὰ χαρᾶς. —— προθύμως,

ἑκου-

'Επεῖχεν [8]. προσεῖχεν.

'Εγο-

NOTAE.

ἐκουσίως. respiciens D. Luc. *l. c.* ad quem vide de Rever. Wolf. *Cur.*

8. 'Επεῖχεν.] *Act.* III. 5. Hesych. 'Επεῖχε. προσεδόκα, προσεῖχεν. Ex hoc loco. Vide iterum J. C. Wolfium, in Cujus gratiam dabo *Notam* ineditam Lamberti Bos ad *h. l.* quam ex ore τῦ Μακαρίτυ hausi: *Non addidit Lucas Accusativum, sed subaudiendum reliquit; idque studio & prudenter, ut Lector posset intelligere utrumque, scil.* & νῦν, & ὀφθαλμὸς, *quae duo* NB. *saepe in hoc verbo subintelliguntur. Possumus ex Livio eleganter exprimere his verbis:* Dedita ad eos erat ipsius mens cum oculis. *Vid. Liv.* I. 9. *Intendebat scil. hic miser homo animum & oculos in Petrum & Joannem; protensa manu, ut faciunt illi qui magno cum desiderio aliquid exspectant ab eo quem alloquuntur, & qui accurate observant vultum, gestus, voces alicujus. Verbum illud* ἐπέχειν *etiam est Luc.* XIV. 7. *Metaphora a Sagittariis; qui dicuntur* ἐπέχειν, *quando oculos & arcum intendunt ad scopum. Sic apud Pindar. in Olymp. Ode* II. ϔ. 160. Ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον. *Addit Lucas:* προσδοκῶν &c. *Simplex* δοκᾷν *etiam apud Veteres erat* observare & exspectare; *di-*

ctum-

Ἐνοσφίσατο 9. ἔκλεψεν.
Συνέστειλαν 10. συνεκάλυψαν.

Ἀπί-

NOTAE.

ctumque proprie de venatoribus, *qui ad retia stabant & observabant num praeda incideret in casses. Hinc* προσδοκᾷν, *diligenter observare, exspectare cum desiderio & sperare.* Hactenus.

9. Ἐνοσφίσατο.] *Act.* V. 2. Hesych Ἐνοσφίσατο. ἔκλεψε, μετέσχεν. Et: Ἐνοσφίσω. ἀπηλλοτρίωσας. Glossarium vetus ineditum: Νοσφίζεται. ἀφαιρεῖται. ἀποκρύβει. Leg. ἀποκρύπτει. Idem paullo post: Νοσφιδέν. κλόπιμον, λαθραῖον. Gloss. Gr. Lat. Νοσφίζομαι. *peculor, usurpo.* Glossae vet. verb. Iur. Πεκυλάτυς. νοσφισάμενος δημόσια πράγματα. Ita *Jos.* VII. 1. qui locus in *Concord. Gr. Tromm.* omissus est. Hesych. per κλέπτειν etiam exponit in Νοσφίζεται, & Νοσφιζόμενος. Conf. locum elegantem Plutarchi *Pompej.* p. 620. D. non satis intellectum a Cruserio.

10. Συνέστειλαν.] *Act.* V. 6. Male MS. συνεκάλυψεν. Agnosco sensum, a Doctis Interpp. allatum, qualem Latini exprimunt per *componere*. Sophocl. *Ajac.* ℣. 1190 τάφον περιστέλλειν dixit. Conf. omnino Suid. in Περιστεῖλαι. At in mentem Glossa revocat sen-

E ten-

Ἀπέδοσθε [11]. ἐπωλήσατε.

Πέριξ [12]. κύκλῳ.

Γε-

NOTAE.

tentiam Cl. Jac. Gronovii, quam olim in *Notis* MSS. me legere memini, scil. πέπλοις addi in Euripidis loco (quem Ill. Grotius aliique post eum citant ex *Troad.* ℣. 378.) non vero nudum συστέλλειν id significare; neque de justa & solenni sepultura hic agi: Sed, quod ratio publici decoris in ipso momento exigebat, eos *collegisse ejus vestem*, ne, dum jaceret vel portaretur, aliquid dedecens appareret. Sic Olympias *exspirans*, *capillis & veste crura contexisse fertur*, *ne quid posset in corpore ejus indecorum videri*. Justin. XIV. 6. *in fin.* Addo Hesych. Περίστειλον. συγκάλυψον. Et: Περιστέλλει. καλύπτει, συστέλλει.

11. Ἀπέδοσθε.] *Act.* V. 8. Hesych. Ἀπέδοτο. ἀπεπωλήσατο. Respicit loc. ad *Hebr.* XII 16. Sed rescribe ἀπημπλήσατο. Suid. & ex eo Phavorin. Ἀπέδοσθε. ἀπημπλήσατε. ex loco, quem tractamus. Glossae MSS. ad varia *Cantica S. S.* Ἀπέδοτο. ἐπώλησεν.

12. Πέριξ. κύκλῳ.] Sic & Hesych. & Marc. VI. 36. Est in *Act.* V. 16. V. III. Ezech. Spanhem. ad Callim. *H. in Apoll.* ℣. 63. p. 84.

13.

Γερυσίαν [13]. τὸ πρεσβυτέριον.
Φύλακας [14]. τοὺς τηρȣ̃ντας.
Διεπρίοντο [15]. πικρῶς ἐχαλέπαινον.
Παρεθεωρȣ̃ντο [16]. κατεφρονȣ̃ντο.

Ἐκθε-

NOTAE.

13. Γερȣσίαν.] *Act.* V. 21. πρεσβυτέριον reddit etiam Hesych. Nos plura olim in *Observ.* Adde Plutarch. *An seni sit ger. resp.* p. 789. & Ezech. Spanh. *de P. & U. N.* p. 134. *in fol.* Lexicon. MS. *Octateuchi:* Γερȣσίαν. τὸ ἄθροισμα (l. ἄθροισμα) τῶν γερόντων. Cyrillus enim in Lex. MS. Γερȣσία. ἄθροισμα γερόντων, ἢ πρεσβυτέρων. Alias γερουσία *Senatus* dicebatur apud Lacedaemonios. Conf. Cl. & Praestantiss. Jo. Grammii (Quem honoris caussa nomino) *Specimen supplementi Lexicorum ex Xenophonte*, p. 121.

14. Φύλακας.] *Act.* V. 23.

15. Διεπρίοντο.] *Act.* V. 33. MS. πικρ? ἐχαλαίπεν. Hesych. huc spectans: Διεπρίοντο. ἐθυμȣ̃ντο. ἔτριζον τȣ̀ς ὀδόντας. V. Gatak. &c.

16. Παρεθ. καὶ.] Totidem verbis Hesych. Locus est *Act.* VI. 1. Hoc παρῶμμαι dixit Menand. in Ἡνιόχῳ, teste Photio in Lex. MS.

Ἔχθετα [17]. ἐκριπτόμενα.
Ἀστεῖος [18]. πολιτικὸς, κεχαρισμένος.
Ἀνείλατο [19]. ἀνέλαβεν.

Ἡμῦ-

NOTAE.

17. Ἔχθετα. ἐκρ.] Sic iterum Hesych. Ex *Act.* VII. 19

18. Ἀστεῖος.] *Act.* VII. 20. MS. κεχαρισμένος, pro quo —— εισμένος repofui, nifi forte κεχαριτωμένος placeat. Hefych. Ἀστεῖος. ὁ χαρίεις, ὁ ἐπίχαρις. Dein ante V. Ἀστεῖος scribit: Ἀστεῖον. καλὸν, ἢ πολιτικὸν, ἢ ἐπίχαριν, ἢ κεχαριτωμένον. Cyrill. Gloff. MS. Ἀστεῖος. πολιτικὸς, χαρίεις, καλῶς τε καὶ γελοιωδῶς χαριτωμένος, ἀποκεχωμένος. Adpofite Etymologus M. Ἀστεῖος. —— λέγεται κυρίως, ὁ ἐν ἄστει διατρίβων. καὶ ὁ δι' ἦθος χρηστὸν ἐπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς. &c. Ariftaenet. I. 4. γυναῖον ἀστεῖον dixit *feftivam mulierculam*. Sic & Heliodor. l. I. p. 16. *ed. Bourd.* Pro quo Longus l. III. p. 108. *ed. Jungerm.* de Lycaenio: γυναικίον ἦν ἐπακτὸν ἐξ ἄστεος, νέον, καὶ ὡραῖον &c.

19. Ἀνείλατο.] Ita multi Codd. *Act.* VII. 21. pro ἀνείλετο, quod femel etiam apud Hom. *Iliad.* N. 296. Hefych. iterum defcripfit Gloffas noftras: Ἀνείλατο. ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο. quod inf. extra feriem occurrit in

his

Ἠμύνατο [20]. ἐξεδίκησεν, ἀνταπέδωκεν.

Ἅρμα [21]. ὄχημα, καροῦκα.

Σκήνωμα [22]. μετοίκησιν.

Ἐνεοί [23]. ἥσυχοι, ἄφωνοι, κωφοί.

Συμ-

Notae.

his Glossis ad *cap.* XVIII. Cyrillus in Lex. inedito: Ἀνείλατο. ἀνέλαβεν. Et Λέξεις ῥητορικαὶ MSS. Ἀνείλαντο. ἀνεδέξαντο.

20. Ἠμύνατο] *Act.* VII. 24. Hesych. ἐπιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν. MS. ἀνταπέδοκεν.

21. Ἅρμα.] .*Act.* VIII. 38. Hesych. Ἅρμα. ὄχημα, καροῦχα. G J. Vossius in Etym. καροῦκα ibid. legit. Glossae Vett Verb. Juris: Ἅρμα. παρ' Ἕλλησι μὲν τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν· παρὰ δὲ Ῥωμαίοις, τὴν καροῦχαν σημαίνει, καὶ ὅπλον. Eaedem: Ῥέδα. ἅρμα, καροῦχα. Glossa. MS. ad Cod. Coislin. CCII. in *Apocal.* XVIII. 13. Διὰ δὲ τοῦ Ῥέδων (sic) τὰ ὀχήματα εἰκὸς σημαίνεσθαι. Ῥεδοῦμ γὰρ Ῥωμαϊστὶ τὸ ὄχημα. ἡ δὲ τούτου γενικὴ πληθυντικὴ Ῥεδούρουμ, ἥτις κατὰ συγκοπὴν Ῥέδων γέγονε. Vid. Meurs. & Fresnaei Gloss. & Hes. in Ῥηδίων.

22 Σκήνωμα.] *Act.* VII. 46. Hesych οἴκημα, οἶκος, τόπος. *Ps.* CXXXII. 5. τόπος & σκήνωμα permutantur.

23. Ἐνεοί.] Sic Alex. & plurimi Codd.

Συμβιβάζων [24]. ἐφιςὰς, διδάσκων.

'Εκ

NOTAE.

(teste Millio) *Act.* IX. 7. ubi vulgo ἐννεοὶ, per duplex ν. Per simplex exhibent Suid. Etym. Phavor. & Cyrilli Lex. MS ineditum. Et Glossae MSS. in *Proverb.* 'Ενεόν. κωφὸν, μωρόν. Utraque Scriptura apud Hesych. 'Ενεοί. ἄφωνοι. Sic 'Εννεοὶ, post 'Εν μόνῳ &c. Idem: 'Ενεός. κωφὸς, &c. ὃς ἔτε ἀκέει, ἔτε λαλεῖ. Similiter in V. Κωφὸς, ubi 'Εννεός. Heliodor. l. V. p. 220. ἐνεός. Pro ἐνεοὶ Homerus passim ἄνεῳ. quod brevium Scholiorum Auctor, qui vulgo Didymus audit, *Iliad.* I. 30. exponit ἄφωνοι, ἥσυχοι. & ad *Il.* Γ. 84. ἄνευ ἰωῆς, τυπῆς, φωνῆς καὶ θορύβου Hesych. *Ανεω. ἄφωνοι, ἐννεοὶ, καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι. Conf. Sup. 'Ανεόι, & ἄνεως κακῶν apud Herodot. in loco, a nonnullis male intellecto, l. V. 27. Eustath. ex α priv. & αὔω, *clamo*, deduxit, unde ἄναυος, ejecto υ, ἄναος, Att. ἄνεως. Similiter ἐνεὸς, pro ἐναυὸς, qui attonitus obstupescit, cujus vox faucibus haeret. Alias ἆνος etiam dicitur. Exempla dedi in *Peric. Crit.* p. 102. Conf. Cl. Kuster. ad Aristoph. *Thesmoph.* ỷ. 853. de quo loco, antea non observato, me monuit Cl. Hemsterhusius, honoris & amicitiae ergo laudandus, Cujus etiam dexteritati multa in Hesychio meo loca sanitatem aliquando & vitam debebunt.

24. Συμβιβάζων.] *Act.* IX. 27. Hesych.

Συμ-

25 Ἐκ σπείρης. ἐκ τάγματος, νουμέρου.

Μὴ

NOTAE.

Συμβιβασθέντες. διδαχθέντες. ex *Col.* II. 2. Vid. Cl. Mill. *Var. Lect.* & *Proleg.* §. 1040. Idem: Συμβιβάτω. διδαξάτω. Recte Jo. Boisius, Eliensis Canonicus, in eleganti neque satis nota *Collat. Vet. Int. cum Beza &c.* p. 379. (Cui accedunt Suicer. in *Thes. Eccl.* & Hammond. ad *Act.*) corrigit Συμβιβασάτω. Respicit enim Grammaticus ad *Judic.* XIII. 8. Vis verbi est, *testimoniis & argumentis collatis rem ita demonstrare, ut facias ire alium in sententiam tuam.* Conf. Cl. Wolfium. Photius in Lexico inedito: Συμβιβάσαι. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινός. Deinde: Συμβιβάζων. συλλαλῶν, διδάσκων. Et: Συμβιβῶ. διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω. Conf. Suid. (qui passim cum Photio ad verbum convenit) ibique Cl. Kuster. Lexicon MS. *Octateuchi:* Συμβιβῶ. σοφιστῶ. (legend. ἐφιστῶ.) νοῆσαι ποιῶ. Et: Συμβιβάσω. νοῆσαι ποιῶ. Inf. ad 1. *Cor.* II. 16. Συμβιβάσει. ἐπιστήσει, διδάξει.

25. Ἐκ σπείρης.] *Act.* X. 1. Descripsit hanc glossam Hesych. qui ἐκ ante νουμέρου repetit. Notanda vox νουμέρου, quae prorsus cum Lat. *numerus* convenit, a Nominat. νούμερον, in neut. gen. Νούμερος enim posterio-

Μὴ κοίνου [26]. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε.

Ἐχρηματίσθη [27]. ἐπροφητεύθη.

Καθ-

NOTAE.

ri aetate dixerunt *cohortes*, sive *militares numeros*: qua voce Suidas & Theophylactus etiam reddunt τὴν σπεῖραν, nec non Lex. MS. Colbert. apud eximium, & literis non minus quam genere ac dignitate illustrem, Du Cangium, quem vide. Glossae vett. verb. Jur. Νύμμερε. ἀριθμῷ. Cogitabam aliquando, Νύμμερί legendum. Sed obstant Glossae Nomicae MSS. (quibus utor Cel. J. A. Fabricii humanitate.) Sic illae: *Numere*. Νύμερι. ὅσα ἐν ἀριθμῷ, οἷον λεπτοὶ νοῦμμοι. Conf. Gloss. edit. in Νόμερε.

26. Μὴ κοίνε.] *Act.* X. 15. Hesych. μὴ ἀφάνιζε, μὴ μίαινε, μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε. Posterius habet quoque Lexicon Gr. ineditum. V. *Obs.* meas de hac locutione. Plura addere in promptu est. Sed nolo, praeter Hesychii locum analogum: Ἀλιῶσαι. ματαιῶσαι, μάταιον ἡγήσασθαι. Conf. inf. ad *Rom.* XIV. 14.

27. Ἐχρηματίσθη.] *Act.* X. 22. Hesych. explicat προεφητεύθη. Augmentum enim utroque modo ponitur, unde LXX. promiscue

προ-

Καθιεμένην [28]. καταφερομένην.

Ῥαδιουργίας [29]. ἐγχειρίσεως πονηρᾶς.

Ἀνα-

Notae.

ἱεροφάντιδων, & προφήτιδων, &c. infra ad *Rom.* XI. 4. Χρηματισμός. πρόῤῥησις Θεοῦ.

28. Καθιεμένην.] *Act.* XI. 5. Hesychius ex loco parallelo c. X. 11. Καθιέμενον. κεχαλασμένον. Sic & in Καθιεμένον. Hinc κάθεμα, apud eundem, ὁ κατὰ στῆθος ὅρμος. ex Ezech. XVI. 11. vel Jes. III. 19. ubi Theod. καθέματα. Aq. χρυσοφάντας. Symm. χαλαστά. Hinc Lexicon Origen. p. 219. Κάθεμα. (non Κάθημα) χαλαστὸν, ἡ χρυσόφαντα. V. ibi Martian. & p. 371. Sed haec in transitu.

29. Ῥαδιουργίας.] *Act.* XIII. 10. Vox per se mediae significationis est, unde Hesych. Ῥαδιουργεῖ. ῥαδίως ποιεῖ. & : Ῥαδιουργός. ταχυεργός. &c. Postea in malam partem accepta: unde prius per κακοποιεῖ, alterum πονηρὸς reddit idem Lexicographus, consentiente Glossario MS. Conf. Thom. Magist. In specie *testamentorum adulteratorem* notat, quem Cicero *Offic.* III. 18. *testamentarium* vocat. De quo G. Budaeus, Vir Summus, in *Comm. L. Gr.* Hinc liquet, cur Glossator adjecerit πονηρός. Ipse D. Lucas *Act.* XVIII. 14. ῥαδιούργημα πονηρὸν dixit.

Ἀναχθέντες [30]. πλεύσαντες.

Παρώτρυναν [31]. παρώξυναν.

Στέμματα [32]. στεφανώματα.

Παρωχημέναις [33]. παρελθούσαις.

Ἀλισγημάτων [34]. τῶν μεταλήψεων τῆς μιαροφαγίας.

Ἀ-

NOTAE.

30. Ἀναχθέντες.] *Act.* XIII. 13.

31. Παρώτρυναν.] *Act.* XIII. 50. Hesych. etiam παρώξυναν, & Lexicon MS. ineditum.

32. Στέμματα.] *Act.* XIV. 13. Hesych. Στέμμα. στεφάνωμα. Sic Pseudo Didymus ad *Iliad.* Α. 28.

33. Παρωχημέναις] MS. male Παροχημένοις. Est enim ex *Act.* XIV. 16. Hesych. Παρωχημένας. παρελθούσας. Lexicon Gr. ineditum: Παροιχηκότων: παρεληλυθότων. Hom. *Iliad.* Κ. 252. —— παρώχηκεν ἡ πλέων νύξ. Pindar. *Isthm.* VIII. 24. Παροιχομένων μέλημναν dixit. ubi Schol. τὸν φθασάντων κακῶν φόβον. ut Phocylid. ϛι. 51. παροιχομένοισι κακοῖς. Joseph. *Bell. Jud.* IV. 2. *in fin.* ἐπὶ τοῖς παρωχηκόσι συγγνώμην αἰδούμενον. Et l. VI. παρώχηκεν ὁ καιρός.

34. Ἀλισγημάτων.] *Act.* XV. 20. ubi vid.

In-

Πύθωνος 35. δαιμονίȣ μαντικȣ̃ ȣ̈τω λεγομένου.
Ἀγοραίων 36. τῶν δημότων.

Σπερ-

NOTAE.

Interpp. in primis Doct. Spenceri *Differt.* de *h. l.* Huc spectat etiam Hesych. Ἀλισγημάτων. τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν. Cyrillus in Lex. inedito: Ἀλισγήματα. μιάσματα ἐκ μυσαρᾶς τῆς εἰδώλων λατρείας. Nota vocem μιαροφαγίας, cum unicum tantum ejus vocis exemplum ex Aretha in *Apocal.* produxerit H. Stephanus.

35. Πύθων.] *Act.* XVI. 16. ubi vid. Cl. Wolf. *Cur. Phil.* & Auctoribus ab eo laudatis adde Poliatri nostri eruditissimi A. van Dale, *Differt. de Divinat.* p. 650. Hesych. Πύθων. δαιμόνιον μαντικόν. Item ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἡ ἐγγαστρίμαντις. Vide Oecumenii glossam apud J. Gregorium, & Suid. in Πυθών. Lexicon Origen. p. 231. *ed. Mart.* interpretatur, στόμα ἀβύσσȣ, quasi ex פה *os*, & תהום *abyssus.* Conf. Sup. ad Matth. in Θωμᾶς.

36. Ἀγοραίων.] *Act.* XVII. 5. MS. δημότων. Hesych. Ἀγοραῖοι. οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. quos Hor. *A. P.* ℣. 245. *innatos triviis ac paene forenses* vocat. Plura Alii.

37.

Σπερμολόγος [37]. λεξίθηρος.

Προ-

NOTAE.

37. Σπερμολόγος.] *Act.* XVII. 10. Occurrit apud Hesych. in Σαρκῶν (ante Σαρὴν) & Μόθωνας. &c. Lexicon MS. ineditum explicat: εὑροιλόγος, ἀκερτόμυθος. (Leg. εὑρυλόγος, ut Photius in Lex. inedito, & Suidas.) Hesych. φλυαρὸς, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. &c Lexicon MS. modo laudatum: Σπερμολόγος. ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων, εὐτελής. Recte. Σπερμολόγος enim non ἀπὸ τοῦ σπείρειν τοὺς λόγους dicitur, ut plurimis placet; sed ἀπὸ τοῦ λέγειν τὰ σπέρματα, a *seminibus colligendis*, & proprie de aviculis, quas Gaza *frugilegas* vocat; unde ad *vilissimae notae homines*, τοὺς εὐτελεῖς καὶ οὐκ ἀξίους λόγου, εὐκαταφρονήτους, translata est appellatio: ut jam olim Oecumenius bene notavit, & a Doctissimis Viris, Is. Casaubono ad Theophrast. *Charact.* Jo. Boisio, Suicero, &c. ex Eustathio aliisque glossographis probatum est. Ita sane jubet sermonis Graeci indoles in ejusmodi compositis: ut ἐλαιολόγοι, *olivilegae*, apud Comicum *Vesp.* ȳ. 710. κοπρολόγος, ȳ. 1179. *colligens stercora*; κνιπολόγος, *culices legens*, apud Anton. Liberal. *Metam. cap.* XIV. ὀστολόγος, *qui ossa legit*, apud Epilycum, teste Photio

in

Προσφάτως [38]. ἐν τῷ πάροντι.

'Αν-

Notae.

in Lex. MS. ubi addit: καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. (citatur ab Athen. l. XV. p. 667.) ab ὀστολογεῖν, quod idem Phot. explicat, ὀστᾶ συλλέγειν. Et sic in ceteris. Colligi etiam potest ex accentu, quod posterior pars vocabuli nostri sit ex verbo, non ex nomine: composita enim ex nomine substantivo & praeterito Medio verbi acutum semper habent in penultima, quando activa gaudent significatione. Exemplis in re notissima parco, ne ludere videar & operam & Lectorem meum. Sic σπερμονόμος est, *qui semina depascitur*, ex σπέρμα & νένομα; σπερμοφόρος, *semen* sive *fructum ferens*. &c. Et ne quis amplius dubitet, confer Aristoph. *Avib.* ℣. 231.—233. & 580. nec non Aelian. *Hist. Anim.* XVI. 18. p. 930. ut & synonymum σπερματολόγος, quo usus est Epicharmus apud Athen IX. 13. p. 398. quod nemo inficias iverit esse ἀπὸ τοῦ λέγειν σπέρματα. Quare multum a linguae genio abhorrere mihi semper visum fuit, ut σπέρμα in composito activam induat virtutem, & σπερμολόγος esset ὁ σπειρῶν λόγους, *verborum seminator*, ut Vulgatus Interpres, sive *verborum sator*, ut Arator in Me-

'Ανεῖλεν 39. ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.

Συν-

NOTAE.

Metaphrasi hujus libri Poëtica, Secul. VI. Quodsi forte σπειρολόγος, vel σπορολόγος, ad hanc significationem fingi posset, ut Θηρολέξις apud Hesych. est, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος, pro quo λεξιθήρος (unde λεξιθηρεῖν) glossa nostra; minime tamen viceris, eandem potestatem esse in σπερμολόγος. Aliud enim est, si nomen substantivum (ut in σπερμολόγος) aliud si participium activum vel medium verbi (ut in θηρολέξις) compositionem ingrediatur, primumque in ea locum obtineat. Adeoque si *verborum seminatorem* denotaret, ex analogia potius λογοσπόρος scribendum fuisset, ut φυτοσπόρος, *plantam* sive *stirpem ferens*, in veteri Epigrammate. Σπερμολόγος itaque convitium est (ut Suiceri verbis utar) in *viles* potius, quam *verbosos*, q. d. *Quid vult vilissimus ille homuncio dicere?* Addo, si *loquutuleji* sive *blateronis* sensum plane amittere nolis, hunc non ex vocabuli compositione derivandum, sed ex conditionis, ut ita dicam, accidente: quia garrulae vaniloquentiae vitium familiare maxime iis est, qui σπερμολόγοι dicuntur, scurris nempe & vilissimae notae hominibus, quos inscitia vitaeque genus male moratos reddi-

Συνομοροῦσα 1°. γειτονοῦσα.

Πε-

NOTAE.

reddidit, omnemque pudorem ex animo (ut ait ille) expectoravit. Eodem modo Περιαγύρτης (quod vilissimum hominem notat) apud Suid. exponitur λαλός. Vel etiam, ut is, qui obvia & fortuito in foro sparsa semina colligit, non alia nec meliora depromere valet; ita qui obvia quaeque aliorum dicta quasi semina collegit, talia quoque effutire solet, & trivialia verborum volumina vocumque turbas fundere. Ita ὁ λέγων τὰ σπέρματα, etiam λέγει (loquitur) σπέρματα, similque σπείρει τοὺς λόγους. Conf. omnino Cl. de Dieu, & Cl. Cloppenburg. *Spicileg. Schol. Sacrific. Problem.* VII. Optime, meo judicio, una voce σπερμολόγος reddetur *scurra*; ut σπερμολογοῦσιν apud Philostrat. *Vit. Apollon.* l. V. c. 20. recte vertit Celeb. G. Olearius: *Scurras agunt*. Conf. Ejusd. *de Gestis Pauli in Urbe Athen. Diss.* §. 15. *in fin.* In ceteris enim, quae ibi praecedunt, me dissentire, jam satis sum professus, idque salvo Praestantissimi Viri, & Aliorum ὁμοψήφων, honore. Victorinus Strigelius, Vir eruditus, σπερμολόγον interpretatur, *parasitum seu mendicum garrientem, & circumferentem fabellas quaerendi victus*

causa.

Περίεργα 41. τὰ γοητικά.

'E-

Notae.

caussa. Vid. ejus *Hypomnemat*. p. 407.

38. Προσφάτως.] *Act*. XVIII. 2. Vid. *Observ*. meas.

39. Ἀνεῖλεν.] Non exstat in *Actibus Apost.* nisi *cap*. XII. 2. quod alienum. Supra: Ἀνείλατο. ἀνέλαβεν. ex *cap*. VII. 21. Quo pertinet etiam haec glossa, loco suo mota, & ad superiorem refingenda. Hesychius diserte: Ἀνείλατο. ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.

40. Συνομοροῦσα.] *Act*. XVIII. 7. Hesych. Ὁμοροῦσα. γειτνιῶσα, (male γειτνιῶσα in *ed. Hack.*) πλησιάζουσα. An vero in *Act*. ὁμοροῦσα legerit Hesychius, quod Cl. J. Millius statuit, dubitari queat. Idem enim sine praepos. συν ponitur in Photii Lex. inedito, Suida, & Lexico MS. Cyrilli, ubi simpliciter, πλησιάζουσα. Phavorinus Camers: Ὁμορῶ. γειτνιῶ, πλησιάζω. In transitu moneo, in Specimine Lexici Photiani apud Cl. Fabricium *Bibl. Gr. Vol*. IX. p. 367. exhiberi: Ἀγχιτέρμων. ὁ γείτων. Ὅμηρος. Sic & Cl. Wolfii exemplar MStum, nisi quod, ὁ Ὅμηρος. Sed *Homerum* non citari patet, quia vox Ἀγχιτέρμων nusquam ab eo usurpatur. Scripserat itaque Photius: ὁ ὅμορος, i.e. *confinis*, Hesychio πλησιόχωρος, γειτνιῶν.

41. Περίεργα.] *Act*. XIX. 19. De his satis Alii.

42.

Ἐλεγχμόν [42]. ἔλεγχον.

Νεῶ [43]. ναόν. Κορεῖν. κοσμεῖν.

Νεωκόρον. κοσμήτορα, ὑπηρέτην.

Ἀγοραῖοι [44]. οἱ τῇ ἀγορᾷ σχολάζοντες.

Συν-

Notae.

42. Ἐλεγχμόν] Ita MS. Scribe Ἐλεγμὸν, vel potius, Ἀπελεγμὸν, ut *Act.* XIX. 27.

43. Νεῶ &c.] Pertinet ad ſeq. V. Νεωκόρον, ex *Act.* XIX. 35 MS. male Νεωκ. Heſych. Νεωκόρος. ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. Κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον. Similiter Photius in Lex. MS. V. Περικόρημα, & Heſych. in V. Σηκοκόρος. Oecumenius in Scholiis Cl. Gregorii: Νεωκόρον οὖσαν. ἱερόδουλον. Κόρημα γάρ ἐστι τὸ σάρωμα, ἀφ' οὗ καὶ Νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν. De civitatibus autem νεωκόροις, in ſpecie Epheſo, videantur, praeter Du Cangium, Numiſmatici. Conf. Heſych. in Σιοκόρος. Ita enim Laconice, pro νεωκόρος, ſcripſit Eupolis, teſte Photio in Lex. inedito.

44. Ἀγοραῖοι.] *Act.* XIX. 38. Gloſſa inedita in Cod. Coislin. XXV. Ἀγοραῖοι. οἵτινες ἐδίκαζον τοῖς πένησι καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις. —— —— ἢ Ἀγοραῖοί εἰσιν οἱ δικολόγοι, παρὰ τὸ ἀγορεύειν λεχθέντες, ὅ ἐστι, δημηγορεῖν. Et in Cod. XXVI. Ἀγοραῖοι. —— ὥσπερ εἰσὶ κατὰ πόλεις καὶ

 εἰ

Συνείπετο [45]. συνηκολούθησε.

Ἐυώνυμον [46]. ἀρίστερον.

Ἐξαρτίσαι [47]. ἐκπληρῶσαι.

Κε-

NOTAE.

οἱ λεγόμενοι ἔκδικοι. Hesych. Ἀγοραίαν. δικαιολογίαν. ubi Doct. Hammondus Ἀγόραιον legit. At hoc *diem* potius *forensem*, quam ipsam δικαιολογίαν indicat. Si quid mutandum, supplerem potius: Ἀγοραίαν δίκην, ex Suida: quae vox ob repetitionem earumdem in δικαιολ. literarum facile potuit excidere, ut saepius alibi. Fallit in *h. l.* glossa, ut & Oecumenius, a Cl Gregorio adductus: omnino enim subintellig. ἡμέρα. Phavorin. Ἀγοραῖος. προπερισπωμένως, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος· προπαροξυτόνως δὲ, Ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ πληθεῖται.

45. Συνείπετο.] *Act.* XX. 4. MS. noster, Συνήπετο. Bene Hesychius huc respiciens: Συνείπετο. ἠκολούθει. Saepissime ει & η miscentur in libris.

46. Ἐυώνυμον.] *Act.* XXI. 3. Sic & Hesych.

47. Ἐξαρτίσαι.] *Act.* XXI. 5. ubi quidam ἐξαρτῆσαι, ut & in MS. nostro, pro ἐξαρτίσαι, quae vera lectio. Geminus locus est inf. II. *Cor.* IX. 5. Conf. Cl. Rittershus. *Sacr.* *Lect.*

Κεκοίνωκεν [48]. ἐμίανεν.

Ἐξιλασμένοι [49]. ἀφυλάμενοι.

Κα.

Notae.

Lect. V. 4. p. 367. Hesych. Ἐξαρτῆσαι. ἐκκρεμάσαι. τελειῶσαι. Recte ita pro ἐκκρεμάσαι. Sed cum significat τελειῶσαι, legendum erit Ἐξαρτίσαι, ut optime, collato hoc Lucae loco, monuit Sopingius. Idem: Ἐξαρτίζει: πληροῖ, τελειοῖ. quomodo Cyrillus etiam in Lexico inedito. Occumenius πληρῶσαι hic reddit. Solet autem plerumque uni voci diversissimas significationes tribuere Hesychius, quando duarum vocalium, quarum alteram ponit, adfinis olim pronunciatio fuit, ut η & ι, in ἐξαρτῆσαι & ἐξαρτίσαι. Similiter Ἐξηρτημένοι reddit, κρεμάμενοι, ἢ κεχωρισμένοι. ubi posterior interpretatio pertinet ad ἐξηρτυμένοι, quod habet Jamblich. *de Vita Pythag.* c. XX. §. 94. p. 80. *ed. Kust.* Conf. inf. ad I. *Cor.* I 10.

48. Κεκοίνωκεν.] *Act.* XXI. 28. Eadem glossa exstat in Cyrilli Lex. MS. Conf. Sup. ad *cap.* X. 15.

49. Ἐξιλασμένοι] Non exstat in *Actis.* Forte legend. Ἐξιλάμην. (pro Ἐξειλάμην.) ἀφειλάμην. ut respiciatur ad *c.* XXIII. 27. ἐξειλόμην αὐτόν. ubi quidam Codd. ἐξειλάμην.

Καταλελειμμένος [50]. καταλειφθείς.

Δεισιδαιμονίαν. [51]. εὐλαβείαν.

Κατ' ἐξοχήν [52]. κατ' ὑπεροχήν.

Ἥγημαι [53]. ἡγοῦμαι, νομίζω.

Ἴσα.

NOTAE.

Sic ἐξαιρούμενος c. XXVI. 17. Hesych. ἀποκομιζόμενος, ῥυόμενος. & c. XII. 11. ἐξείλετο. al. Codd. ἐξείλατο. Hesych. Ἐξείλατο. ἐῤῥύσατο. Idem: Ἑλόμενον. ἀφειλόμενον. Et: Ἑλόντες. ἀφελόμενοι.

50. Καταλελειμμένος.] Act. XXV. 14 Similiter Hesych. Ἐξαληλιμμένος. ἀπολειφθείς, ἢ κεχερσωμένος. Posterior notio bene se habet, ab ἐξαλείφω. in priore ἐκλελειμμένος cogitandum, ab ἐκλείπω.

51. Δεισιδαιμονίαν.] Act. XXV. 19. δεισιδαιμονίας. nec alio loco occurrit in N. T. MS. εὐλαβείαν. Hesych. Δεισιδαιμονία. φοβοθεία. Quae vox notanda, nec alibi mihi, neque in Lexicis obvia: quare Phavor. φόβος θεοῦ. Nec tamen inprobaverim: analoga vox φιλοθεία apud Cyrillum, indice diligentissimo Suicero in *Thes. Eccl* T. II. p. 1432.

52. Κατ' ἐξοχήν.] Act. XXV. 23. Hesych: Ἔξοχος, ἔνδοξος. Ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος.

53. Ἥγημαι.] Act. XXVI. 2. ubi cod. Petav.

tav.

Ἴσασιν [54]. οἴδασιν.

Ἀποπλεῖν [55]. ἐκπλέειν.

Πέλαγος [56]. τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης.

Ἀνωφέτου [57]. ἀχρήστου.

Ἀνεβίβασεν [58]. εἰσήγαγεν.

Κα-

NOTAE.

tav. 3. ἡγοῦμαι, teste Cl. Millio: quomodo exhibet etiam Erasmus Schmidius, Vir egregius, in Ταμείῳ. Nec abit Hesych. Ἡγοῦμαι. νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι, προκρίνομαι.

54. Ἴσασιν.] *Act.* XXVI. 4. Male ἴκασιν erat in MS. Huc pertinet Hesychii glossa: Ἴσασιν. οἴδασι, γινώσκουσι.

55. Ἀποπλεῖν.] *Act.* XXVII. 1. Hesych. Ἀποπλέειν. πλέειν. Quidsi refingas ad Glossam praesentem? passim enim τὸ πόδα sequitur.

56. Πέλαγος.] *Act.* XXVII. 5. Hesych. etiam πλάτος θαλάσσης exponit: quae vera vocis notio est. Plura dixi in *Observ.* ad Matth. XVIII. 6. & in *Annotat. ex Philone* collectis, quarum Specimen dedi in *Museo Theol. Brem. Vol.* I. P. I. p. 106.

57. Ἀνωφέτου.] *Act.* XXVII. 12. Hesych. etiam ἀχρήστου. Conf. ad *Hebr.* VI. 7.

58. Ἀνεβίβασεν.] MS. Ἀνεβίβασεν. *Act.* XXVII.

Κατὰ Σαλμώνην [59]. τόπον οὕτω καλούμενον.

Κατὰ λίβα [60]. κατὰ ζέφυρον, κατὰ δύσιν.

Ταβερνῶν [61]. πανδοχείων.

Τῆς

NOTAE.

XXVII. 6. ἐνεβίβασαν. Ita Codicum pars longe maxima, teste Cl. Millio, qui posteriorem vocem ex Platone probat. Multi tamen ἀνεβίβασαν etiam exhibent, ibidem laudati. Recepta lectio unice placet. Exempla bina olim dedi ex Luciano. Photius in Lexico inedito, & ex eo Suidas in Μετοίκων (quod ad verbum descripsit, ut passim) ita: ἐνεβίβαζον γὰρ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. *Inponere in naves* similiter Latini dicunt, Caesar, Cicero, Dares Phrygius, alii. Loca adscribere piget.

59. Κατὰ Σαλμώνην.] *Act.* XXVII. 7.

60. Κατὰ λίβα.] *Act.* XXVII. 12. Vide quae olim notavimus in *Observ.* Gloss. MSS. in *Psalmos*: Λίβα. ἄνεμον τὸν δυτικὸν, ζέφυρον καλούμενον. Confer Salmas. *Exerc. Plin.* p. 879. & sqq.

61. Ταβερνῶν.] *Act.* XXVIII. 15. In Cod. MS. Coislin. XXVI. legitur Τὸ γὰρ ἄχρις Ἀππίου φόρου &c. Ἔοικεν τόπους τινὰς ἐπισημαίνεσθαι περὶ τῆς Ῥώμης, τὸν μὲν εἰκόνα τινὰ Ἀππίου ἔχοντα

ὃ

Τῆς προθέσεως [62]. τῆς σπουδῆς.

Ἀντοφθαλμεῖν [63]. ἀντιβλέπειν.

Ἐπικρατής [64]. περιγινόμενος.

Ἐκ πρύμνης [65]. ἐξόπιθεν (Sic) τοῦ πλοίου.

Πρώ-

Notae.

τοῦ ὑπάτου, καὶ φόρον ἐκείνου καλούμενον, ὡς μέχρι νῦν αἱ τῶν βασιλέων εἰκόνες φόροι καλοῦνται, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ὁ Κωνσταντίνου φόρος. Ταβερναὶ δὲ σκηνῶν ἢ καπηλείων χρῆσιν αἰνίσσονται Ῥωμαίων φωνῇ. Conf. Isidor. Pelusiot. L. I. *Epist.* 337. & Scholia Oecumenii apud Cl. Jo. Gregorium.

62. Τῆς προθέσεως.] *Act.* XXVII. 13.

63. Ἀντοφθαλμεῖν.] *Act.* XXVII. 15. Oecumenius ἀντιστῆναι reddit. Vid. Scholia J. Gregorii, coll. Raphel. *Annot. Polyb.* p. 402. Glossar. MS. in Dionys. Areop. Ἀντωπεῖν. ἀντιβλέπειν.

64. Ἐπικρατής.] Respicit ad *Act.* XXVII. 16. Περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης. Adeoque mutila videtur glossa. Forte scriptum fuit: Περικρατὴς γινόμενος. ἐπικρατής. vel Περικρατεῖς &c. in pl. num. Hesych. Ἐπικρατεῖ. ἐξουσιάζει.

65. Ἐκ πρύμνης.] *Act.* XXVII. 29. Hesych. Πρύμνα. τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου. Recte Is. Vos-

Πρῴρας [66]. τῆς ἔμπροσθεν ἐξοχῆς τοῦ πλοίου.

Ἀνέντες [67]. ἀφέντες.

Ἐπώκειλαν [68]. ἐπανέπαυσαν.

Ta-

NOTAE.

Vossius, Vir summus, Πρύμνα correxit ad oram libri sui. quod series postulat. Editio Hagenöensis exhibet: Πρύμνα. τὰ πρέμνα, ἢ τὰ &c. Mox, Πρύμνη. τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου. Cyrill. Lex. MS. Ἐκ πρύμνης. ἐξόπισθεν. Et: Ἐκ πρώρας. τὰ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου.

66. Πρώρας.] *Act.* XXVII. 30. MS. Πλώρας. Hesych. Πρώρα. πρόσωπον, ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. Praecessit: Πρώονας. ὀρῶν ἐξοχάς. V. Cl. Salmas. in Solin. p. 569.

67. Ἀνέντες.] *Act.* XXVII. 40. MS. perperam φέντες, pro ἀφέντες, ut recte inf. post I. *Cor.* XI. 20. Vide quae notavi sup. ad *Matth.* in V. Πιλάτου. Hesych. Ἀνείς. ἀφεὶς, ἐάσας. Inf. in *epist. ad Hebr.* Ἀνῶ. ἀφήσω. Gloss. MSS. ad *Cantica S. S.* Ἄνες. ἄφες, συγχώρησον.

68. Ἐπώκειλαν.] *Act.* XXVII. 41. MS. Ἐπώκϊλαν. Hesych. Ἐπέκελλεν. ἐπώκειλεν. Dein: Ἐπώκειλαν. ἐπανέπαυσαν, ut Glossa nostra. Totidem verbis etiam Cyrillus in Glossario inedito. Glossa MS. in Cod. N. T. Coislin.

XXVI.

Ταξάμενοι 69. ὁρίσαντες.

Ἱερόν 70. οἶκον Θεοῦ.

ΑΕ-

NOTAE.

XXVI. Ἐπώκειλαν. ἐπανεπαύσαντο, ὥρμισαν, ἀνεκάθισαν. Vide hic & in aliis locis *h. c.* Cl. Raphelium, Virum adcurate doctum; &, si vis, conf. *Observ.* meas.

69. Ταξάμενοι.] *Act.* XXVIII. 23. Ταξάμενοι ἡμέραν. Hesych. illud spectans, ὁρίσαντες reddit. *Act.* XII. 21. Τακτῇ ἡμέρᾳ. ut Arrian. *Exp. Al.* VII. 21. p. 303. Τῇ πεπαγμένῃ ὥρᾳ. & sine ellipsi Epictet. *Ench.* c. 35. ἐν ὥρᾳ πεπαγμένῃ. pro quo Anton. Liber. *Metam.* p. 152. *ed. Munk.* ἐν χρόνῳ ἀφωρισμένῳ. Haec in tyronum gratiam.

70. Ἱερόν.] *Act.* XXVIII. non reperitur: etsi saepius alibi in hoc libro, XXV. 8. &c.

ΛΕΞΕΙΣ [1]

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑΙ.

'Αφωρισμένος [2]. ἐκλελογμένος, διακεκειμένος.

Λατρεύω [3]. δυλεύω.

'Αδιαλείπτως [4]. διηνεκὲς, ἀεί.

Στη-

NOTAE.

1. ΛΕΞΕΙΣ.] Hanc vocem adjeci ex superiori titulo. MS. tantum exhibet ΑΠΟCΤΟΛΙΚΑΙ. Incipiunt hic voces Paullinarum Epiſtolarum.

2. 'Αφωρισμένος.] *Rom.* I. 1. MS. noſter 'Αφοϛισμένος. Hinc eadem gloſſa in Heſych. apparet poſt 'Αφόρισος. Sed ω poſcit Grammaticorum ſanctio.

3. Λατρεύω.] *Rom.* I. 2. Heſ. σέβω, δυλεύω.

4. 'Αδιαλείπτως.] *Ibid.*

1.

Στηριχθῆναι [5]. βεβαιωθῆναι.

Ἀΐδιος [6]. αἰωνία.

Θεο-

NOTAE.

5. Στηριχθῆναι.] *Rom.* I. 11. Conf. ad *Hebr.* XIII. 19. ubi χάριτι βεβαιοῦσθαι.

6. Ἀΐδιος.] *Rom.* I. 20. MS. Ἀΐδιος. Hesych. Ἀΐδιον. αἰώνιον.

7. Θεοστυγεῖς.] *Rom.* I. 30. Vid. ibi Cl. Mill. & Suicer. *Thes. Eccl.* Scilicet dubium eſt, utrum *active* denotet eos *qui Deum oderunt*, an vero *paſſive*, *quos Deus odit.* Prius placuit antiquis & recentioribus Interpretibus bene multis, Theodoreto, Oecumenio, Suidae, Cypriano, Caſtellioni, Eraſmo, Bezae, E. Schmidio, Belgis, &c. His accedere olim memini Cl. L. Bos. Ambiguus haeret Theophylactus. Paſſive Vulgatus reddit *Deo odibiles.* Gloſſarium Gr. Lat. Θεοστυγής. *Deo peroſus.* Sic & Gloſſator noſter, & Heſych. Θεοστυγεῖς. μισούμενοι ὑπὸ Θεοῦ. Photius in Lex. inedito: Θεοστυγής. θεομίσητος. Cyrillus pariter in Lexico MS. Θεοστυγεῖς. θεομισεῖς, θεομίσητοι. Lexicon aliud MS. Θεοστυγεῖς. θεομίσητοι. Quod & Suidas adgnoſcit. Paſſive Syrus & Arabs etiam acceperunt, notante Clar. & πολυγλωττοτάτῳ Lud. de Dieu, qui hunc ſenſum praefert. Neque diffiteor,

in

Θεοστυγεῖς 7. παρὰ Θεῷ μεμισημένοι.

'Αστόρ-

NOTAE.

in eandem me ſententiam propendere : hic enim eſt uſus vocis θεοστυγὴς apud Graecos. Sic Helena *Diis inviſa* vocatur θεοστυγὴς apud Euripid. *Troad.* ℣. 1213. ut βροτοστυγεῖς δνόφοι, *hominibus inviſae tenebrae*, apud Aeſchyl. *Choëph.* ℣. 40. cujus Scholiaſtes ad *Agamemn.* ℣. 1099. Μισόθεον reddit ἄθεον, θεοστυγὴς, paſſivo ſenſu. Similiter Pollux l. I. *Segm.* 21. inter alia vocabula, *impium* ſignificantia, recenſet μισόθεος, θεομισὴς, &c. addens: ὁ δὲ Θεοστυγὴς τραγικόν. Reperi, tamen & apud Cedrenum *Compend. Hiſtor.* p. 348. οὗτος ἦν ὁ θεοστυγὴς καὶ παμμίαρος &c. Et Polyeuctus apud Suid. V. Πολύευκτος, & in Ἡνίοχος, dicitur ἀποφράς, *homo nefandus*, & θεοστυγὴς, &c. Qui ſenſus optime etiam convenit D. Paulli loco: Sic enim peſſime vitioſos, & perditae ac profligatae nequitiae homines exprimit. Active vero ſi intelligendum ſit, non Θεοστυγεῖς ſcribendum, ſed Θεοστύγεις, quae lectio ab Ill. Grotio commendatur: cui favet unus Codex, a Millio notatus. Similiter Vir Doctus ad Suidae codicem notaverat: *Deſunt tamen exempla in Activo hoc ſumi. Unde ſi ita interpretemur, cenſemus potius legen-*

'Αϛόργους *. μὴ ἀγαπῶντας τινά.

'Α-

Notae.

legendum θεοςύγης, *accentu in penultima.* Hactenus Anonymus. Ut autem Θεοςυγὴς est *Deo perosus:* Sic θεομισὴς, *quem Deus odit*; at θεομίσης, *qui Deum odit*, ut θεοςύγης. Ita apud Comicum *Avib.* ℣. 1547. ubi male θεομισὴς exhibetur. Scholiastes *ibid.* notat, quod θεομισὴς sit ὑπὸ θεῶν μισούμενος, διὸ (inquit) καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωςέον. at θεομίσης, ὁ μισῶν θεούς. Recte itaque *h. l.* Maximus Calliopolitanus vertit, θεομισοῦς. Eodem modo θεοφιλὴς passive dicitur *Deo gratus.* Sic Pindarus *Isthm.* VI. 97. Πόλιν θεοφιλῆ dixit, *urbem Deo gratam.* Joseph. *Ant. Jud.* IX. 8. Elisaeum Θεοφιλῆ vocat, qui paullo ante dicitur σπουδασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, *magni a Deo aestimatus.* Idem l. 1 c. 3. de primis hominibus: οἱ μὲν γὰρ θεοφιλεῖς ὄντες. ubi male redditur, *Dei amantes*, pro *Deo amati.* Jam sequere quod placet.

8. 'Αςόργυς.] *Rom.* I. 31. Integram glossam descripsit Hesych. apud quem τινάς. Diligentissimus Pricaeus ad II. *Tim.* III. 3. τινα corrigit, quod probat Glossator noster.

9.

'Ασπόνδους [9]. παραβαίνοντας τὴν μεθ' ὁρκωμοσίας ἀσφάλειαν.

'Ασυνθέτους [10]. μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις.

'Ανοχῆς [11]. ἀναβολῆς.

Συνευδοκοῦσιν [12]. συγκοινωνοῦσιν.

Τὰ

NOTAE.

9. 'Ασπόνδους.] *Rom.* I. 31. Emphatice Hesych "Ασπονδοι. ἄγελοι. ἐχθροὶ, καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας ἢ διαθέσεως, ἀδιάλλακτοι. Quem locum Cl. D. Heinsius in *Notis* (quas possideo) ineditis ad Nonni *Dionysiaca*, adscripserat ad l. XLIV. 16. ubi: Πένθεος ἀσπόνδοισιν ἐπ. αἰχμαῖς. Conf. Suid.

10. 'Ασυνθέτους.] Eod. *com.* Hesych. iterum: 'Ασυνθ. μὴ ἐμμ. τ. σ. μὴ συντεθειμένους. Similiter Suidas. Theophylactus apud Cl. Gregorium exponit: τοῖς συμπεφωνημένοις μὴ ἐμμένοντας.

11. 'Ανοχῆς.] *Rom.* II. 4. MS. 'Ενοχῆς. V. Sup. ad *Act.* II. 19. Hesychius: 'Ανοχῆ. μακροθυμίᾳ. παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ ἀνέχεσθαι. — ἢ χάριτι.

12. Συνευδ. συγκ.] Sic & Hesych. ex *Rom.* I. 32. ut bene notat Sopingius.

13.

Τὰ διαφέροντα [13]. τὰ κρείττονα.

Κατηχούμενος [14]. διδασκόμενος.

Πέποιθας [15]. θαῤῥεῖς.

Ὀδηγόν [16]. διδάσκαλον.

Τυφλῶν [17]. τῶν διανοίας σφαλλομένων.

Μόρφωσιν [18]. σχηματισμόν, εἰκόνα.

Ἰε-

NOTAE.

13. Τὰ διαφέροντα.] *Rom.* II. 18. Conf. ad *Hebr.* I. 4. & Cl. Wolf. *Cur. Philol.*

14. Κατηχούμενος.] *Ibid.* Hesychius explicat παιδευόμενος.

15. Πέποιθας.] *Rom.* II. 19. Tot dem verbis Hesychius.

16. Ὀδηγόν.] *Ibid.* Cyrillus in Lex. inedito: Ὀδηγῶν. διδασκάλων. Conf. *com.* 20.

17. Τυφλῶν.] *Ibid.* Vid. Cl. Gataker. ad Marc. Anton. IV. 29. Oecumen. apud Cl. Gregor. Τυφλοὺς λέγει, καὶ ἐν σκότει, καὶ ἄφρονας, καὶ νηπίους, τοὺς προεγνωσμένους αὐτοῖς προσηλύτους, οἱ οὔπω εἴδησιν εἶχον τοῦ νόμου.

18. Μόρφωσιν.] *Rom.* II. 20. Iisdem verbis exponitur ab Hesychio. Theophylact. p. 28. reddit per ἐπίπλασίν τινα εἰκόνα καὶ ἐπικεχρωσμένην. V. Gregor. & L. Bos *Exerc.*

19.

Ἱεροσυλεῖς [19]. κλέπτεις τὰ ἀναθήματα.

Κρίμα [20]. ἀνταπόδοσις Θεοῦ.

Ἔνδικον [21]. δίκαιον.

Ὑπόδικος [22]. τιμωρίας ὑποκείμενος.

Διαστολή [23]. διάκρισις, διαίρεσις.

Υ-

NOTAE.

19. Ἱεροσυλεῖς.] *Rom.* II. 22. MS. κλέπτης. Ceterum proprius verbi sensus hic exponitur Hesych. Ἱερόσυλος. τὰ ἱερὰ κλέπτων. Et: Ἱεροσυλημάτων. τῶν κλοπῶν τῶν ἱερῶν. Glossae ineditae: Ἱερόσυλος. κλοπεὺς τῶν ἱερῶν. Conf. Cl. Gregorii Scholion ex Theophylacto. Cyrilli Lex. MS. eadem verba habet, quae Glossa nostra.

20. Κρίμα. ἀ. Θ.] Sic iterum Hesych. ex *Rom.* III. 8.

21. Ἔνδικον.] *Ibid.* Hesych. Ἔνδικον. ἀληθὲς, δίκαιον, ἄξιον. Et: Ἐνδίκως. δικαίως, ἀξίως, ἀληθῶς. Sic: Ἐνδίκη. (vel potius Ἐν δίκῃ, ut Guyetus) δικαίως.

22. Ὑπόδικος.] *Rom.* III. 19. ubi vid. Schol. Gregor. Pro τιμωρίας malim τιμωρίᾳ. Hesych. Ὑπόδικος. ὑπεύθυνος. (sic & Lexicon MS.) χρεώστης, ἔνοχος δίκης.

23. Διαστολή.] *Rom.* III. 22. Convenit Hesychii glossa.

24.

Ὑστερῦνται [24]. ἐπεπτώκασι, λείπονται.

Ἀπολυτρώσεως [25]. ἀφέσεως.

Ἱλαστήριον [26]. καθάρσιον.

Πάρεσιν [27]. συγχώρησιν, ἄφεσιν.

Ἐξε-

NOTAE.

24. Ὑστερῦνται.] *Rom.* III. 23. Metaphora a Stadio, ut *Hebr.* XII. 15.

25. Ἀπολυτρώσεως.] *Rom.* III. 24. Hesych. Ἀπολύτρωσιν reddit per ἀπόλυσιν.

26. Ἱλαστήριον.] *Rom.* III. 25. ubi omnino vide Celeb. J. C. Wolfium. Hesych. Ἱλαστήριον. καθάρσιον, θυσιαστήριον. Conf. *Levit.* XVI. 14. ubi pro כפרת LXX. ἱλαστήριον, pro quo alii legunt θυσιαστήριον. Glossarium MS. ineditum ad *Prophetas*: Ἱλαστήριον ἐν ᾧ προσφέρονται περὶ ἁμαρτίας.

27. Πάρεσιν.] Eod. *com.* MS. male συγχώρεσιν. Glossa eadem est in Hesychio, & in Lexico Graeco inedito, quo utor. Cyrilli Lex. MS. Πάρεσιν. συγχώρησιν. Et in Fragmento Glossarii Graeci MSti: Πάρες. ἄφες. Studio Apostolus hoc tantum loco adhibuisse videtur vocem πάρεσιν, quam commode *praetermissionem* vertas: etsi Theologorum litem hic meam facere nolo, sed salva cujusvis existimatione potius παρεῖναι. Παρίημι

au-

Ἐξεκλείσθη [28]. ἐξέπεσεν, ἐξεῤῥίφη.

Προ-

NOTAE.

autem (inde enim, non a πάρειμι, est πάρεσις) passim est *praetermittere*. Menand. *Fragm.* p. 148. Κύλικα παρῆκεν. *calicem praetermittebat.* Sophocl. *Oed. Tyr.* ẏ. 353. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν. V. ibi Schol. Sic in *Antig.* ẏ. 1311. Κοὐκ ἐν παρήσω. Schol. παραλιμπάνω. Et *Oed. Col.* ẏ. 1661. Οὐκ ἂν παρείμην. Schol. παραχωρήσαιμι. Hesych. Παρίεται. ἐᾶ, παραπέμπεται. Et: Παρίημι. ἐῶ, καταλιμπάνω, συγχωρῶ, ἀφίημι. Lexicon MS. saepius laudatum: Παρειμένας. παραλελυμένας. (*Hebr.* XII. 12.) ὅθεν Πάρεσις, ἡ παράλυσις. Ita apud Medicos Graecos: quod tamen huc non pertinet. Analogae enim sunt phrases, παριέναι, & ἀφιέναι ἁμαρτίας. De postrema, ne quis de hoc vocabuli usu etiam apud Græcos dubitaret, notavi quaedam in *Peric. Crit.* p. 44. & addo nunc Heliodor. l. IX. p. 453. Τοὺς πεταγμένους φόρους ἀφίημι. *tributa inposita remitto.* Joseph. *Ant. Jud.* XIII 2. p. 637. *ed. Hav.* Τὰς μυρίας δραχμὰς - - - ὑμῖν ἀφίημι. Confer quae nuper scripsit Cl. H. Venema, solidae doctrinae Theologus, mihique a prima adolescentia amicissimus, *Dissert. Sacr.* I. 4. p. 71-76.

28. Ἐξεκλείσθη.] *Rom.* III. 27. MS. Ἐξεκλείσθη.

Προπάτορα [29]. πρόγονον, πρόπαππον.
Ου διεκρίθη [30]. ὐκ ἀμφέβαλεν.

Πα.

NOTAE.

θη. ι pro ει, ut passim in libris. Sic & Hesych. Ἐξεκλίθη. ἔπεσεν, ἀπερρίφθη. Corrige ex Glossa. Cyrillus in Lex. ined. Ἐξεκλείθη. ἀπέπεσεν, ἀπερρίφη. Phavorin. Ἐξεκλείθη. ἀντὶ τῦ, ἀπέκλησεν (l. ἀπέκλεισεν) αὐτὴν (sc. καύχησιν) ἡ πίστις. ὕτω παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

29. Προπάτορες.] Ita Chrysostomus legit; & Cod. Alex. aliique à Cl. Millio laudati, pro πατέρες, *Rom.* IV. 1. MS. noster πρόπαππον. Lexicon Græc. MS. Προπάτωρ. πρόγονος, πρόπαππος. Photius in Lexico inedito: Προπάτωρ. ἢ ὁ πάππος, ἢ ὁ πρόγονος. Hesych. Προπάτωρ. πατρὸς πατήρ. pro quo superius corrupte Πόπαρ, a Guyeto non perceptum.

30. Ου διεκρίθη.] *Rom.* IV. 20. Eadem glossa est in Lex. inedito. Chrysost. in Schol. Gregorii: Ου διεκρίθη. ὐκ ἐνεδοίασεν ὅλως, ὐκ ἀμφέβαλεν, &c. Hesych. Ου διεκρίθη. ὐκ ἀμφέβαλεν, ὐκ ἐδυσπίστησεν. Nota postremam vocem δυσπιστεῖν, quae in Lexicis non exstat. M. Meibomius, V. Cl. ad oram Hesychii sui legendum conjicit, οὐκ ἐδυσπέτησεν, quod est, *non aegre aut inpatienter tulit.* Sed nihil

Παραπτώματα [31]. ἁμαρτήματα.

Ὀψώνια [32]. κέρδη.

Ἐν τῇ σαρκί [33]. ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός.

Συμ-

NOTAE.

mutandum. Glossarium Graecum ineditum: Ὀυ διεκρίθη. ὐκ ἐδυσπίστησεν. Et δύσπιστος apud Hesych. est ὁ δυσκόλως πιστεύων, καὶ ἀβέβαιος, καὶ ἄπιστος μένων. Vide ibi peritissimum Sopingium. Denique Hesych. Διεκρίθη. ἐμερίσθη, ἐδίσταζεν, διελαβήθη. Est quasi *bifariam judicare*, i. e. *haesitare*. διὰ enim in compositis significat δὶς, & *divisionem* innuit; uti vere dubitatio, cum sollicitudine juncta, —— *animum nunc huc, nunc dividit illuc, Et rapit in partes varias.* —— ——
Quum vero quod in partes divisum scissumve est solidae compagis robur amittit, emphatice Apostolus dixit: ὐ διεκρίθη, ἀλλ' ἐδυναμώθη.

31. Παραπτώματα.] *Rom.* IV. 25. MS. ἁμαρτήματα.

32. Ὀψώνια.] *Rom.* VI. 23. Hesych. Ὀψώνιον. δαπάνη, κέρδος. Lexicon MS. explicat, κέρδη, (ut Cyrill. Lex. MS.) & χαρίσματα. Et sic Photius in Lex. inedito. Conf. Suidam, h. l. citantem, & Theophyl.

33. Ἐν τῇ σαρκί.] *Rom.* VII. 5. Describsit

ites

Σύμφημι [34]. συνομολογῶ.

Ἀντιςρατευόμενον [35]. ἀνθιςάμενον.

Τῷ νόμῳ τοῦ νοός [36]. τῇ συνηθείᾳ τοῦ νοῦ.

Αἰχμαλωτίζοντα [37]. εἰς δουλείαν ἄγοντα.

Ka-

NOTAE.

iterum glossam hanc Hesychius. Conf. VIII. 8. Recte Chrysost. explicat: ἐν τῷ σαρκικῷ βίῳ.

34. Σύμφημι.] *Rom.* VII. 16. Hesych. & Lexicon MS. Σύμφημι. συναινῶ, συνομολογῶ.

35. Ἀντιςρατευόμενον.] *Rom.* VII. 23. Convenit Hesychius. Ἀντιςρατεύειν ex Chrysostomo protulit H. Steph. in *Thes. L. Gr.* Addo Aristaenet. l. II. *ep.* 1. Ἔρως ἀντιςρατεύειν τοῖς ὑπερηφανοῦσι φιλεῖ.

36. Τῷ νόμῳ τοῦ νοός.] *Ibid.* Hesych. Νόμος. θεσμὸς, συνήθεια. Sic & Phot. in Lex. MS. & Suidas, qui hunc ipsum locum tractat.

37. Αἰχμαλωτίζοντα.] *Ibid.* Hesych. εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ βίας. Suidas: Αἰχμαλωτίζω, καὶ Αἰχμαλωτεύω, αἰτιατικῇ. Quae verba perperam omissa sunt in editione Cl. Kusteri, ut plura alia per omnes alphabeti literas. De quo Viri eximii instituto dudum, nec immerito, conquesti sunt Viri Docti. Licet enim nulla vocabulis omissis addita sit ex-

 pli-

Κατάκριμα 38. κατακρίσεως ἄξιον.

Κατὰ σάρκα 39. καθ' ἡδυπάθειαν.

Περιπατῦσι 40. βιῦσιν.

Φρόνημα 41. θέλημα, βύλημα.

Ἐν σαρκὶ 42. ἐν τῷ σαρκικῷ φρονήματι.

Ἀπο-

NOTAE.

plicatio, tamen vel usus eorum, vel constructio varia docetur. Ita in Biblioth. Coislin. quam indefessae Celeb. Montfauconii diligentiae debemus, *pag.* 497. 498. specimina prostant Lexicorum Græcorum, quae verborum solam σύνταξιν spectant, quum nude tantum addatur, σῦ, σοὶ vel σέ. Hoc ἐν παρόδῳ.

38. Κατάκριμα.] *Rom.* VIII. 1. Hesych. expl. κατάκρισις, καταδίκη. Cum Glossatore nostro facit Cyrill. in Lex. inedito. Cicero *pro Sext.* c. 36. *Nihil adhuc criminationis est in Sestium.*

39 Κατὰ σάρκα.] *Ibid.*

40. Περιπατῦσιν.] *Ibid.*

41. Φρόνημα.] *Rom.* VIII. 6. Eadem glossa est apud Hesych.

42. Ἐν σαρκί.] *com.* 8. Vid. Sup. VII. 5. MS. male σαρκίῳ, pro σαρκικῷ, vel σαρκίνῳ.

43.

Ἀποκαραδοκία [43]. προσδοκία.
Συναδίνῃ [44]. ὀδυνᾶται, στενάζει.
Ἀπολύτρωσιν [45]. ἀποκατάστασιν.

Συν-

NOTAE.

43. Ἀποκαραδοκία.] *Rom.* VIII. 19. ubi vide Interpp. Hesych. Καραδοκεῖ. προσδοκᾷ, ἐκδέχεται, ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVI. Καραδοκεῖν ἐστιν, τὸ ἐλπίζειν. Ἀποκαραδοκεῖν, τὸ ἀπελπίζειν. Hesych. iterum: Ἀποκαραδοκία. προσδοκία, ἀπεκδοχή. Rectius Chrysost. ἡ μεγάλη προσδοκία, ἡ ἐπιτεταμένη προσδοκία, &c. Conf. eund. ad *Rom.* XII. 9. Loca Veterum, quod rara non sint, maxime ubi καραδοκεῖν hoc sensu occurrit, sciens praetereo. Est hic & in seqq. prosopopoeia τοῦ κόσμου. Cetera displicent, & Paullinam emphasin imminuunt. Conf. omnino Scholia Gregoriana.

44. Συναδίνῃ.] *Rom.* VIII. 22. Pro ὀδυνᾶται in MS. erat ὀδυνᾶτε, quod eadem fere utriusque fuerit pronunciatio. Conf. inf. ad XIII. 6. Non alienum est ab hoc loco illud Hesiodi *Theogon.* ℣. 858. — — στενάχιζε δ' γαῖα πελώρη. *Ingemiscebat autem terra vasta.*

45. Ἀπολύτρωσιν] *Rom.* VIII. 23. Conf. *Act.* III. 21. & Schol. Theophylacti.

Συναντιλαμβάνεται [46]. συνεπισχύει.

Ὕψωμα [47]. ὑψωμα, ἢ οἱ ἐν αὐτῷ.

Βλ-

NOTAE.

46. Συναντιλαμβάνεται.] *Rom.* VIII. 26. rectius legitur συναντιλαμβάνεται, unde συναντίληψις apud Aretham, ut Lexica docent. Theophylact. simpliciter reddit per βοηθεῖ. Nota vox ἀντιλαμβάνεσθαι, quae passim cum Genit. construitur; ut docet Lex. MS. περὶ Συντάξεως, in Bibl. Coislin. p. 456. nonnunquam & cum Accus. ut *Ps.* XIX. 3. pro ἀντιλάβοιτό σου, in MS. Cod. Secul. VII. in Biblioth. Coislin. p. 242. ἀντιλάβοιτό σε legitur, teste Cel. Montfauconio. Luc. I. 54. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Quem locum (ut hoc addam) Doct. Marc. Meibomius ad calcem Hesychii sui ita exponit: *Hy greep Israel zynen knecht met der hand. Et quidem* (Latine pergit) *ea notione, ut qui cecidisset, ideoque erigendus esset.* Similiter Alii: nec obsto. Sic apud Achill. Tat. l. IV. p. 239. *ed. Salm* cum Leucippe inter ambulandum repente conciderat, Menelaus illam porrecta manu sublevare volens, dicitur ἀντιλαμβάνεσθαι. Mitto plura.

47. Ὕψωμα.] *Rom.* VIII. 39.

48.

Βάθος 48. τὰ κατώτερα μέρη.

Ἀνάθεμα 49. ἐπάρατος, ἀκοινώνητος.

Πρό-

NOTAE.

48. Βάθος.] *Ibid.* Vide Cl. Stanl. ad Aeschyl. *Sept. cont. Theb.* ℣. 599. & Henr. Ernstii, Academiae Soranae olim luminis (quem sæpius laudat Cl. Stephanius ad Saxonem Grammat. & qui, praeter alia, Bibliothecae Mediceae Catalogum edidit) *Observ. Var.* II. 8. ubi βάθος & ὕψος nunquam confundenda docet. Hesychius tamen βάθος explicat etiam ὑψηλὸν. Et Aristoph. *Avib.* ℣. 1712. εἰς βάθος κύκλου dixit: ubi Schol. εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. V. ibi Cl. Kust. Sic Virg. *Aen.* I. 62. *coelum profundum*, id est, *sublime*, notante Servio. Ceterum Oecumen. apud Gregor. *h. l.* explicat: Οὔτε τὰ ἄγαν ἐπίδοξα, οὔτε τὰ ἄγαν ἄδοξα.

49. Ἀνάθεμα.] *Rom.* IX. 3. Eandem glossam recepit Hesychius. Vid. Alex. Morum ad *Galat.* II. 2. & Salmas. τὸ πάνυ ad Solin. p. 767. quem respicit Morus. Doctiss. Jo. Croji sententiam ineditam, a Patricio Junio descriptam, exhibet Magnus ille Selden. *de Syn. Hebr.* l. I. p. 219. Chrysost. Scholium: Ἀνάθεμα: χωρισμὸς, ἀλλοτρίωσις. &c. Conf. J. Toll. ad Euthymii Zigabeni *Victor. de Massal.* p. 113.

 50.

Πρόθεσις [50]. προαίρεσις.

Οὐχ οἷον δέ [51]. οὐχ ὥσπερ δέ.

Ἐλάσσονι [52]. ἥττονι, μικροτέρῳ.

Ἐμφανής [53]. φανερός.

Χρη-

NOTAE.

50. Πρόθεσις.] *Rom.* IX. 11. Hesych. Πρόθεσις. προαίρεσις, προάπλωσις. Notanda vox προάπλωσις, dummodo sana sit, quam alibi, quod sciam, non legi.

51. Οὐχ οἷον δέ.] *Rom.* IX. 6. de quo plura notavi in *Observ.* quae nunc firmat hoc Glossarium. Addo Gloss. Nomic. Κυάσι. (in MS. est Κυάσι. *Quasi.*) οἷον, ὡσανεί. Praeterea οἷον ὅτι est redundans loquutio, ut οἷον ὥσπερ, ὡς ὅτι, &c. quod ibidem ostendi, Et sic ὡς ὅτι, pro *quasi*, II. *Cor.* XI. 21. Similiter ὡς ἄτε apud Heliodor. l. I. p. 11. & ὥσπερ ὅλι apud eund. l. III. p. 155. & l. IV. p. 172 in *fin.*

52. Ἐλάσσονι.] *Rom.* IX. 12. Hesych. Ἐλάσσω, ἥττονα. Forte respiciens ad Joan. II, 10. ubi τὸν ἐλάσσω οἶνον opponit τῷ καλῷ. Contra Hes. Ἥττοσιν. ἐλάσσοσι. ut Gloss. MSS. inedit. in *Jobum*: Ἡττόνων. ἐλαττόνων.

53. Ἐμφανής.] Exstat *Rom.* X. 20. Hesych. Ἐμφανές. φανερόν.

54.

Χρηματισμός 54. πρόῤῥησις Θεοῦ.

Πρόσληψις 55. τὸ οἰκειωθῆναι, τὸ προσληφθῆναι.

Φύραμα 56. ζύμη.

Πό-

NOTAE.

54. Χρηματισμός.] *Rom.* XI. 4. Sup. ad *Act.* X. 22. Ἐχρηματίσθη. ἐπροφητεύθη. Theophylact. in Schol. Gregor. Ὁ χρηματισμός. ἡ τοῦ Θεοῦ ἐμφάνεια, καὶ ὁμιλία· ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

55. Πρόσληψις.] *Rom.* XI. 15. MS. οἰκειωθῆναι. quo vocabulo ſenſum Paullinum emphatice exponit Gloſſator noſter. Ita Judaeorum futura πρόσληψις eo tenderet, ut Deus adſcreret eos ſibique vindicaret, inque ſuam adſciſceret familiam, ut & ipſi tandem meliori vitae reſtituti ſint οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ. quod de Gentibus dicitur *Eph.* II. 19.

56. Φύραμα.] *Rom.* XI. 16. Heſych. Φύρ. ζύμη, σπέρμα. Poſterius vocabulum indicat, huc reſpexiſſe Lexicographum. Judaei enim, Patriarcharum filii, innuuntur, mox κλάδοι ex alia metaphora dicti, de qua vid. *Obſerv.* meas, & conf. Cl. Bogan *Homer.* Ἑβραΐζ. p. 15. *Miſcell. Obſerv. Jan. & Febr.* 1734. p. 13. 14. & Erudit. Stephanii *Not.* ad Saxon. Gramm. *Hiſt. Dan.* p.

155.

Πώρωσις [57]. ἀμαθεία, σκοτία.

Φιλόστοργοι [58]. ἀγαπητικοί.

Προηγούμενοι [59]. προτιμῶντες.

Τῷ πνεύματι ζέοντες [60]. ἕτοιμοι πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν.

Διώ-

NOTAE.

55. ubi *ramus* & *ramale* hoc ſenſu profertur. Theophylact. apud Cl. Gregor. Ἀπαρχὴν καὶ ῥίζαν ὀνομάζει τοὺς πατριάρχας· φύτευμα δὲ καὶ κλάδους, τοὺς ἐξ ἐκείνων πιστεύσαντας.

57. Πώρωσις.] *Rom.* XI. 25. MS. Πόρρωσις & σκοτεία. Heſych. Πώρωσις. ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. Λέγοιτο δὲ ἐπὶ σαρκῶν, Πῶρος καὶ ἀναισθησία. Lexicon MS. ineditum: Πώρωσις. ἀναισθησία.

58. Φιλόστοργοι.] *Rom.* XII. 10. Lexicon MS. explicat, φιλίαν τηροῦντες. Baſilius M. (aut, ſi mavis, Euſtathius Sebaſtenus) *Reg. brev. interr.* CCXLII. p. 707. hunc locum enarrans, στοργὴν explicat *amorem* μὴ ἐπιπόλαιον, ſed ἐνδιάθετον καὶ διάπυρον. Chryſoſt. θερμῶς φίλοι.

59. Προηγούμενοι.] *Ibid.* Explicatio integram Paulli phraſin ſpectat, τῇ τιμῇ προηγούμενοι, quod eſt προτιμῶντες. Ita ſexcenties Heſychius intelligendus. Conf. Schol. Gregor.

60. Τῷ πν. ζ.] *Rom.* XII. 11. Vid. Suiceer. *Theſ.* in Ζέω.

61.

Διώκοντες [61]. ἐπιποθοῦντες.

Εἰκῆ [62]. μάτην.

Φόρους [63]. λειτουργίας.

Τελεῖτε [64]. συντελεῖτε, καταβάλλετε.

Τέ-

NOTAE.

61. Διώκοντες.] *Rom.* XII. 13. Ita passim Scriptores Graeci. Euripid. *Ion.* ℣. 440. Ἀρετὰς δίωκε. Sic *artem persequi* dixit Cicero *Fin.* I. 21. Quae pueri norunt.

62. Εἰκῆ.] *Rom.* XIII. 4. Hesych. Εἰκῆ. μάτην (ὅθεν καὶ Εἰκαῖος, ὁ μάταιος) καὶ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν.

63. Φόρους.] *Rom.* XIII. 6. MS. λειτουργείας. V. Schol. Oecumen. *h. l.* qui *com.* 7. φόρον explicat, τὴν λεγομένην κεφαλητιῶνα. Hesych. Φορολόγητοι. ὑποτελεῖς, λειτουργοί. Cui opponitur Ἀφορολόγητον. (sic legendum pro Ἀφρολόγετον docet Ill. Jos. Scalig. ad oram libri sui.) φόρον μὴ τελοῦν. Vid. mox in Τέλος, & conf. Cl. L. Bos ad Thom. Mag. in V. Φόρος. Obiter autem hic nota vocem λειτουργίας, quae in Glossis redditur *munitas.* De quo omnino vid. Ampliss. Bynkershoek *Obs. Jur. Rom.* l. VIII. c. XI.

64. Τελεῖτε.] MS. Τελεῖται. συντελεῖται, καταβάλλεται. Rescripsi Τελεῖτε, &c. ex *Rom.*

XIII,

Τέλος 65. ἡ λειτυργία.

Ἀνακεφαλαιοῦται 66. συμπληροῦται.

NOTAE.

XIII. 6. Saepissime in veteribus libris αι & ε permiscentur. V. Sup. ad VIII. 23. & inf. in fine Glossarii, & ad II. *Cor.* VII. 2. Sic apud Suid. legitur: Ξανθίζεσθε. κοσμεῖσθε τὰς τρίχας. pro quo in Photii Lex inedito: Ξανθίζεσθαι. κοσμεῖσθαι. Glossae Juris: Οὐ ῥεπεπτούετε. οὐκ ἀντιστρέφεται. pro quo rectius praecessit, Οὐ ῥεπεπτούεται. Confer, praeter alios, Celeb. M. Rossal, Academiae Groninganae ornamentum, *Differt. de Christo in Chrestum mutato, cap.* V. Hesych. Τέλος. — τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις.

65. Τέλος.] *Rom.* XIII. 7. MS. iterum λειτυργεία, ut modo in Φόρυς. Photius in Lexico inedito Τέλος explicat, τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Conf. Suid. Oecumenius exponit: τὴν ὑπὲρ τῆς γῆς συνεισφοράν.

66. Ἀνακεφαλαιοῦται.] *Rom* XIII. 9. Hesych. συμπληροῦται, ἐπαναλαμβάνει. quam glossam perperam cum praeced. conjungit Cl. Is. Vossius ad oram libri sui: licet posterior expositio ad hunc Paulli locum non pertineat. Chrysost. in Scholiis Gregor. Ἀνακεφαλαιοῦται, συντόμως καὶ ἐν βραχεῖ τὸ πᾶν ἀπαρτίζεται τῶν ἐντολῶν τὸ ἔργον.

Τὰ ὅπλα [67] τοῦ φωτός. τὴν τῶν ἐντολῶν ἐργασίαν.

Μὴ

NOTAE.

67. Τὰ ὅπλα τ. φ.] *Rom.* XIII. 12. In MS. vitiose legitur: τῆς τῶν ἐντ. ἐργασίαν. Sed vel τὴν pro τῆς scribendum, ut exhibui, vel τὰς τ. ε. ἐργασίας. Suidas: Ὅπλα φωτός. ὁ Ἀπόστολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Sic & Photius in Lexico inedito, omissa tamen Apostoli citatione; ut passim auctorum nomina neglexit, eorumque ῥήσεις, quae in Suida apparent: quamvis interdum solus etiam auctoritates, a Suida ceterisque Lexicographis omissas, addiderit, ut saepius ad Hesychium ostendam. Lexicum Graecum MS. aliud: Τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Theophylact. τὰς τῆς ἀρετῆς πράξεις. Conf. Cl. Suicer. ad V. Ὅπλον. Quidsi vero Glossam nostram restituamus ex Hesychio hoc modo: Τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας. Sic τῆς retinetur, & pro ἐργασίαν simpliciter ἐργασίας corrigitur, suppleturque τὴν φυλακὴν, quod facile excidere potuit ob repetitionem ejusdem articuli. Hesychium enim cum Glossario nostro passim ad verbum convenire, jam satis liquere puto. Ceterum *lucis vestimenta* hic opponi tur-

Μὴ κώμοις [68] ϰ̀ μέθαις. ᾄσμασιν ἑταιρικοῖς [69], ϰ̀

NOTAE.

turpissimae Lupercorum nuditati, praeter Cl. Le Moyne in *Var. S.* p. 354. censet etiam Cl. D. Millius *Diss.* IX. p. 262. de quo liberum esto judicium.

68. Μὴ κώμοις &c.] *Rom.* XIII. 13. Glossa haec egregia est. Hesych. Μέθαις. τοῖς σκώψεσι τοῖς θεατρικοῖς, κιθάρα ἢ κύμβαλον. Quae hinc desumpta vides. Conf. Suid. & quae olim, Doctoris nostri vestigia sequuti, observavimus ad *h. l.* quibus plura, quae ad manus sunt, nunc addere non lubet, praeter Clementis Alex. *Paedagog.* l. II. c. 4. quod inscribitur: *Quomodo in conviviis se recreare oportet.* ubi hunc ipsum Apostoli locum tractat, Gentiliumque κώμους describit. Confer Laelii Bisciolae, Auctoris minime contemnendi, *Hor. Subcesiv. Tom.* I. L. IX. c. 23. Cyrill. Lex. MS. Κῶμος. ἑσπερινὴ διατριβή. Et: Κώμοις. ᾠδαῖς, ἢ ἀσελγείαις. ἢ ὀρχισμοῖς. συμποσίοις. ᾠδαῖς μεθυστικαῖς Postrema duo exhibet Lexicon aliud ineditum. Hinc lux Hesychio: Κῶμοι. ἀσελγῆ ᾄσματα, πορνικὰ, συμπόσια, ᾠδαί Priores editiones, συμπόσιαι ᾠδαί, unde Salm. & Jun. συμποσιακαὶ ᾠδαί. Sed nihil mutandum videtur e Lexicis allatis.

69. Ἑταιρικοῖς.] MS. ἑτερικοῖς. Saepius con-

ϗ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς ; τουτέστιν κιθάρα, ἢ κύμβαλα, ϗ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰώθασιν ἐν μέθαις μάλιστα χρῆσθαι οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι.

Πρός-

NOTAE.

confuderunt ἕτερον & ἑταῖρον, &c. Sic ἑταίροις pro ἑτέροις reponit Cl. Kuster. in Suida V. Βομβῶσιν. contra ἑτέρας pro ἑταίρας apud eund. in V. Λειπανδρεῖν, & ἑτέρους pro ἑταίρους, in Τοὺς ἑτ. quae duo loca recte etiam emendaverat olim Hadr. Junius, Vir insignis, cujus ineditas ad Suidam notas benigne mihi concessit Rev. & Doct. Ger. Ruiterus, Ecclesiae Enchusanae Mysta vigilantissimus. Idem ille Junius pro ἑτέραις restituit etiam ἑταίραις, apud Hesych. Illustr. *de Philos.* p. 19. Alia dedi ad Jacob. IV. 12. Recte ᾄσματα ἑταιρικὰ memorat Glossator: cujusmodi canticum Κωμαστικὸν legas apud Aristoph. *Eccles.* ỳ. 947. sqq.

Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι,
Πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι
Τὴν εὐφροσύνην &c.

Conf. Salom. *Proverb.* VII. 18.

Πρόσκομμα [70]. βλάβην, ζημίαν.

Κοινὸν [71]. βδελυκτὸν, ἀκάθαρτον.

Μὴ ἀπόλλυε [72]. μὴ Φόνευε εἰς ἀπώλειαν.

Παρακλήσεως [73]. θεραπείας, σωτηρίας.

Ἱερουργοῦντα [74]. προσφέροντα θυσίαν.

Τεράτων [75]. θαυμασίων πράξεων.

Δω-

NOTAE.

70. Πρόσκομμα.] *Rom.* XIV. 13. Sic & Hesych.

71. Κοινόν.] *Rom.* XIV. 14. Eadem Hesych. Chrysost. ἀκάθαρτον. Conf. Sup. ad *Act.* X. 15. Glossa MS. in Cod. Coislin. CCV. Κοινόν. ἀντὶ ȣ̃, κεκοινωμένον, ὅ ἐστι, μεμιασμένον.

72. Μὴ ἀπόλλυε.] *Rom.* XIV. 15. Huc spectat iterum Hesych. Ἀπόλλυρε. φόνευε εἰς ἀπώλειαν. Ubi Ἀπόλλυε merito corrigit Dan. Heins. in *Not.* incedit.

73. Παρακλήσεως.] *Rom.* XV. 4. 5.

74. Ἱερουργοῦντα.] *Rom.* XV. 16. Integram glossam descripsit Hesych.

75. Τεράτων.] *Rom.* XV. 19. Moeris Atticista: Τέρας, Ἀττικῶς· τέρατα, Ἕλληνες. Idem: Τέρα καὶ Τερῶν, Ἀττικόν. Τέρατα καὶ τεράτων, Ἕλληνες. (MS. Is. Voss. exhibet Ἀττικοὶ,

Δωροφορία 76, καρποφορία.

Συν-

NOTAE.

πικοὶ, & mox καὶ & Ἑλλῶες omittit.) Similiter Thomas: Τέρας καὶ Τερῶν, Ἀττικοὶ, ὡς κρέα, κρεῶν· Τέρατα δὲ καὶ Τεράτων, ἁπλῶς Ἑλλῶες. Quod certe nimis anxie quaesitum, ut solent Magistelli Graeci. Nam σημεῖα καὶ τέρατα aeque ac Scriptores N. T. conjunxit Aelian. *V. H.* XII. 57. & σημείων καὶ τεράτων in Genit. plur. Polybius III. 10. p. 365. quem locum optimus ille Raphelius in *Polybianis* p. 98. notavit. Veteres Glossae Gr. Lat. τέρας exponunt *monstrum*, *portentum*, *prodigium*, *ostentum*, *frumen*. At *frumen* est pars gutturis eminens, auctore Servio ad Virg. *Aen.* I. 182. quare *ferumen* ex Cod. San. German. adfert Nob. Du Cangius, qui *Castigationes* ad Labbaei Glossaria collegit. Malim *fulmen:* quia meteora olim saepe pro τέρασι habebantur. Sed de his, ut & de *Miraculorum* natura, indeque solidissima veritatis Christianae ducta demonstratione integram olim conscripsi dissertationem, alibi forte commodius proferendam.

76. Δωροφορία.] *Rom.* XV. 31. legitur διακονία. ubi Vulg. vertit, *obsequii oblatio*; & Ambrosius h. l. citans, *munerum oblatio*.

H 2 Le-

Συνίστημι 77. συνιστῶ, παρατίθημι.

Ἐπίσημοι 78. ἐπιφανεῖς, μεγάλοι.

Πνεῦμα κατανύξεως 79. διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. τοῖς πονηροῖς δὲ αὐτεξουσιότητος τῆς ἁμαρτίας συγχώρησιν.

Ἀνε-

NOTAE.

Legerunt itaque δωροφορία, ut Glossa nostra, & pauci Codd. Graeci a Cl. J. Millio laudati. Sed procul dubio est interpretamentum, non vera lectio. Hesych. Δωροφορεῖ. δῶρα προσφέρει. V. inf. ad I. *Cor.* XVI. 1. 2.

77. Συνίστημι.] *Rom.* XVI. 1. Hesych. Συνιστάνειν reddit etiam per παραθεῖναι. quo vocabulo utitur D. Lucas *Act.* XIV. 23. & XX. 32.

78. Ἐπίσημοι.] *Rom.* XVI. 7. Hesych. Ἐπίσημος. ἐπιφανὴς, ἔνδοξος, περιφανέστερος.

79. Πνεῦμα κατ.] Haec alienam sedem occupant: pertinent enim ad *Rom.* XI. 8. Cyrill. Lex. inedit. Πνεῦμα κατανύξεως. διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Conf. Schol. Gregoriana, & Basil M. *Vol.* II. p. 629. Hesych. Κατάνυξις. ἡσυχία, ἡ λύπη Idem: Κατανένυγμαι. (ex Jes. VI. 5.) ἡσύχασα, λελύπημαι. Et: Κατανύγητε. (ex *Ps.* IV. 5. ut Soping. recte notat) ἡσυχάσατε, (ut Aquila) λυπήθητε.

Ps.

Ἀνεγκλήτους [80]. ἀνευθύνους, ἀπράγμονας.
Κατηρτισμένους [81]. τετελειωμένους.

Κυ-

NOTAE.

Ps. LX. 3. Aquila καρώσεως, pro κατανύξεως. Et Jes. XXIX. 10. quo respicit Paullus, Theodot. ἐκστάσεως, Aq. καταφορᾶς. Gloss. MSS. in *Psalmos*: Οὐ κατενύγησαν. (*Ps.* XXXIV. 19.) οὐ μετεμελήθησαν. Cl. L. Bos, rejecta Lud. Cappelli, a Clerico probata, sententia, sic habet in *Notis* ineditis: „ Κατανύσσεσθαι metaphorice est *dolore*, *metu*, „ *anxietateque animi compungi*, *stupere*, & „ *omni sensu privari.* Inde Κατάνυξις est *stu-* „ *por*, *animi compunctio*, quando homo omni „ sensu privatur, *somno profundo* sopitus. „ Hactenus Ille. Confer Jac. Cappelli sententiam ad Jes. *l. c.* p. 675.

80 Ἀνεγκλήτους.] I. *Cor.* I. 8. Hesych. Ἀνεγκλ. ἀνευθύνους. Idem Ἀνεύθυνον reddit per ἀνέγκλητον.

81. Κατηρτισμένους.] I. *Cor.* I. 10. unde refingenda glossa: Κατηρτισμένοι: τετελειωμένοι. Quartus casus ex praeced. V. Ἀνεγκλήτους natus videtur. Cyrill. Lex. MS. Κατηρτίσω. ἐτελείωσας. Sic etiam Glossae (quibus utor) ineditae in *Psalmos*, & Hesychius, addens ἐποίησας. ubi Pricaeus vellet, στερεὸν ἐποίησας, in *Annot. poster. ad Ps.* LXVII. 10. Certe

Κενωθῇ [82]. ματαίως ἀποφανθῇ.

Ἐδηλώθη [83]. φανερὸν ἐγένετο.

Συζητητής [84]. συζητῶν περὶ τινὸς πρός τινας.

NOTAE.

Hesych. Καταρτύσαι reddit κατασκευάσαι non tantum, sed & πλεκῶσαι, στερεῶσαι. Posteriora pertinent ad τὸ καταρτίσαι, quod confudit cum τῷ Καταρτύσαι. nollem enim cum Doctissimis Viris, Ed. Bernardo in *Anecd. Gr. Wolf.* & Hammondo ad II. *Cor.* XIII. 11. hoc plane tollere; neque etiam solum admittere cum Cl. Clerico. Utrumque, ut saepius, respexit. Conf. V. Κατηρτυκὼς, & Sup. ad *Act.* XXI. 5. Sed, ut ad Pricaeum redeam, sufficit ἐπαίνεσις. Sic *Ps.* X. (sive XI.) 3. Ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον. Vid. L. Bos *Exerc.* p. 122. & inf. II. *Cor.* IX. 5.

82. Κενωθῇ.] I. *Cor.* I. 17. Pro ματαίως Hesych. & Cyrill. in Lex. ined. rectius μάταιος. Theophylact. explicat: ἄχρηστος καὶ κενὸς εὑρεθῇ.

83. Ἐδηλώθη.] I. *Cor.* I. 11.

84. Συζητητής.] I. *Cor.* I. 20. MS. male Συζήτησις. Oecumen. ὁ λογισμοῖς καὶ ἐρεύναις τὰ πάντα ἐπιτρέπων.

Πιθοῖ [85]. πιθανότητι.

'Eν

Notae.

85. Πιθοῖ.] I. *Cor.* II. 4. legitur: Ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις. ubi Cod. Borner. πειθοῖς σοφίας, omissis ceteris, teste Cl. Kustero; ut sit pl. n. Euseb. *Praep. Euang.* I. 3. p. 7. πειθοῖ λόγων. Sic & apud Origen. notante Cl. Millio. Atque ita Glossator noster. Certe haec Graeca sunt: at adjectivum πειθὸς, pro πιθανὸς, exemplo caret. Quare vel πειθοῖ λόγων amplectendum videtur; vel πειθανοῖς, sive πιθανοῖς, quod Macarius Aegyptius habet, mihique satis placet, per compendium forte πειθοῖς scriptum; vel, quod in *Observ.* conjeci, πειθοῦς. Saepissime enim υ ante ς sic exprimitur literis connexis ut non υς, sed ις videatur. Ita haec vox exhibetur (υς) apud Artemidor. *Oneirocrit.* I. 70. & Aristid. *Tom.* III. p. 115. bis. Et hinc apud Suid. pro Σοφίζω, λόγυς ἀπατῶ, legendum λόγοις, ut Hesych. λόγῳ παραχρῆσθαι. Similiter apud Hesych Τανίσφυρος scribitur, pro τανύσφυρος, quod habet Hesiod. *Scut.* ỳ. 35. Apud eundem Ἀκρωτηρίοις legitur in ed. Hagen. pro quo Ald. & Florent. male Ἀκρωτηρίοις. & paullo post in Ἀκταῖς, pro αἰγιαλὺς Aldin. & Flor. αἰγιαλοῖς. Sic apud

Ἐν δείξει [86]. ἐν φανερώσει.

Τὰ βάθη [87]. τὰ ἀκατάληπτα.

Γά-

NOTAE.

Suid. in Ἐμολ[γ]μελήσει, legitur: ἀπαντῶν τοὺς πολεμίους, pro τοῖς πολεμίοις, ut recte in ed. Kust. Sic ἄνισιν in Schol. Callim. *H. in Jov* ℣. 90. pro ἄνυσιν, quomodo Hesych. explicat Ἄνυσιν. Unum addo ex Aeschyl. *Prometh. Vinct.* ℣. 172.

> Καίτοι μ᾽ οὐ μελιγλώσσοις πειθοῦς
> Ἐπαοιδαῖσι θέλξει. — — —

Nec tum me mellifluis Suadae incantationibus demulcebit. ubi Schol. πειθοῦς ἐπαοιδαῖσι explicat per πειθοῦς λόγοις. *Sermones* autem *persuasionis* sunt *persuasorii*, stylo Sacro. Pro ἐν πειθοῦς vel πιθανοῖς λόγοις Apostolus *Col.* II. 4. una voce ἐν πιθανολογίᾳ dixit. Apud Hesych. Πειθοῖ & πειθοῖ exponitur πεισμονὴ, πίστις. Ubi Πειθὼ & Πιθὼ legendum videtur. Conf. Suid. in Πειθὼ, & Πειθοῖ.

86. Ἐν δείξει.] I. *Cor.* II. 4. Ἐν ἀποδείξει.

87. Τὰ βάθη.] I. *Cor.* II. 10. Hesych. Τὰ βάθη. τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα. Sic & Lexicon Gr. MS. Recte itaque Cl. L. Bos *Animadv.* p. 135. notavit hunc locum, repre-

Γάλα [88]. διδασκαλίαν ἐλαφρήν.
Εὐλογοῦμεν [89]. καλολογοῦμεν.

Πι-

NOTAE.

prehenso Guyeto, qui βάθος σοφίας, ex *Rom.* XI. 33. adscripserat. Severus apud Oecumenium τὰς ἀλημαντευθυμένας ἡμᾶς οἰκονομίας explicat. Conf. *Apoc.* II. 24. Τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ.

88. Γάλα.] I. *Cor.* III. 2. Vid. Schol. Gregor. & Suicer. *Thes.*

89. Εὐλογοῦμεν.] I. *Cor.* IV. 12. Nota verbum καλολογεῖν, quo carent Lexica. Sic καλολογίαν inveni in Achmetis *Oneirocrit. cap.* 158. p. 131. Omisit etiam Du Cangius. Utrumque hic pro *benedicere.* Sic Εὖς est καλὸς Hesychio, & Εὖ, καλῶς. Conf. Basilii *Grammaticam*, T. III. *Oper.* p. 612. In transitu noto, Εὐλογεῖν apud probatissimos auctores usurpari etiam pro *laudare*, ut Εὐλογία pro *laude*. Loca ex Comico dedit Cl. L. Bos ad Luc. I. 64. Conf. alia apud Cl. Elsner. ad eum *loc.* Addo Aristoph. *Acharn.* ỳ. 371. *Eccles.* ỳ. 454. —— τὰς γυναῖκας εὐλόγει. Sic initium epistolae Regis Hirami apud Joseph. *Ant. Jud.* VIII. 2. p. 420. *nov. ed.* Τὸν μὲν Θεὸν εὐλογεῖν ἄξιον. Polyb. XII. 3. Εὐλογεῖν Λοκρούς. Alibi etiam jungit

H 5 εὐλο-

Περίψημα 90. ὑπὸ τὰ ἴχνη πατύμενον.

Πε-

NOTAE.

ἐυλογεῖν, καὶ κοσμεῖν μεγίςοις ἐπαίνοις. Sic & Eurip. *Hecub.* ψ. 465. *Phoeniss.* ψ. 974. *Supplic.* ψ. 927. *Ion.* ψ. 1614. pro quo in *Alcest.* ψ. 1070. ἐυ λέγειν, quod melius esse quam ἐυλογεῖν, statuit Thomas Magister. Plutarch. *pro Nobilit.* p. 263. (363.) *Tom.* IV. *Anecd. Gr. Wolf.* ἐυλογήσας. ubi vid. *Not.* Cl. Wolfii. Idem *de Adulat. Tom.* II. *Operum*, p. 56. ἐπαινοῦντα. καὶ κατευλογοῦντα. Pindar. *Nem. Od.* IV. 8. Ἐυλογία φόρμιγγι συνάορος. Similiter in *Olymp. Od.* V. 56. & *Isthm.* III. 5. VI. 30. ῥαινέμεν ἐυλογίαις. *adspergere laudibus.* Et Thucydid. II. 42. Sic ἐυλογεῖν Aristoph. *Ran.* ψ. 748. Hesych. Ἐυλογεῖτε. ἐπαινεῖτε. Et: Ἐυλόγησεν. ὕμνησεν.

90. Περίψημα.] I. *Cor.* IV. 13. Maximus vertit: ἀποξύσματα. Vid. Theophyl. & Oecumen. in Scholiis Gregor. coll. L. Bos ad *h. l.* & Doctiss. Georg. Joan. Hencke *de usu librorum Apocryph. V. T. in N. T. cap.* I. §. 20. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVII. Ῥίψημα. λέγεται τὸ σπόγγον, ὃ τὰς ἱδρῶτας τοῦ κάμνοντος ἀποψήχει. Hesych. Περίψημα. περικατάμαγμα, ἀντίλυτρον, ἀντίψυχα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων. De quo loco alias. Vide interim Cl. Me-

Πεφυσιωμένων 91. ἐπηρμένων.

"A-

NOTAE.

Menard. ad *Barnab. epist.* p. 115. Steph. le Moyne ad *eand.* p. 579. *sqq.* Ed. Bernard. *ibid.* & in *Anecd. Gr. Wolf.* D. Heinf. *Exerc. S.* p. 377. Hammond. ad *h. l.* Pric. ad I. *Tim.* II. 6. If. Vossius ad oram libri sui adscripserat: *Vide omnino Suidam. Cyrillus*: Περίψημα. καταπάτημα. ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν. *Et idem* ἐν Λέξεσι Ἀποστολικαῖς ὑπὸ τὴν πτέρναν, ὑπὸ τὰ ἴχνη. Hactenus. At in Lexico MS. Fabriciano, quod Cyrilli nomen praefert: Περίψημα. ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ κάταγμα. (V. Suid.) ἢ περὶ τὴν πέτεραν. (sic) ὃ ἀντίψυχον. ἢ ἐλάχιστον. Lexicon aliud ineditum: Περίψημα. καταπάτημα. Addo denique Mich. Apostol. *Prov. Cent.* XVI. 3. Λέγεται καὶ Περίψημα, τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη, ἢ ἔμπαιγμα. V. ibi Pantin. Unde dubito, num recte Ill. Jos. Scaliger ad marginem Hesychii correxerit πατούντων, pro πάντων, quod retinere malim, vel ex Glossa nostra πατούμενον reponere, quod per abbreviationem ita scriptum apparet, ut facile in πάντων mutari potuerit. Sed jam nimius sum.

91. Πεφυσιωμένων.] I. *Cor.* IV. 19. Glossae MSS. Πεφυσιωμένοι. ἐπηρμένοι. Et: Φυσιοῦται. ἐπαί-

Ἄζυμοι [92]. καθαροὶ, ἔπαρσιν μὴ ἔχοντες.

Ῥάβδῳ [93]. ἐπιτιμητικῷ λόγῳ.

Ἰλικρινίας [94]. ἀνεπιτηδεύτου φανερώσεως ἀληθείας.

Λοι-

NOTAE.

ἐπαίρεται, τυφοῦται. Hesych. Πεφυσιωμένους. ὀγκωμένους, κενοδοξοῦντας, ἐπηρμένους. Idem: Φυσιούμεθα. ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα. Et: Φυσίφρονες. (sive ut Martin. in V. *Flabrum* corrigit, φυσίφρονες.) πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι.

92. Ἄζυμοι.] I. *Cor*. V. 7. Eandem glossam exhibet Cyrilli Lex. MS. Hesychius: Ἄζυμα. τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης, ὃ καλεῖται προζύμη. Respicit *h. l.* D. Paulli, ubi & παλαιᾶς ζύμης mentio. Chrysost. a Suicero laudatus: Παρ' ἡμῖν ἄζυμα καθαρότης βίου, &c.

93. Ῥάβδῳ.] I. *Cor*. IV. 21. MS. ἐπιτιμητικῷ. Chrysost. Ἐν κολάσει, ἐν τιμωρίᾳ· τουτέστιν, ἀνελῶ, πηρώσω. Conf. Suicer. *Thes.*

94. Ἰλικρινίας.] Pro εἰλικρινείας, ut est I. *Cor*. V. 8. Hesych. Ἰλικρινεῖς. καθαροί. Post V. Ἴλεος. Deinde: Ἰλικρινές. ἄμικτον. Et: Ἰλικρινῶς. ψιλῶς. Idem: Εἰλικρινές. καθαρὸν, ἄδολον, ἀληθὲς, φανερόν. Vid. ibi Guyet. Cyrillus in Lex. inedito: Εἰλικρινῶς. φανερῶς, ἀνε-

Λοίδορος 95. ὑβριστής.

Ἐυπάρεδρον 96. εὐχερῶς παραμένον.

Ἀπερισπάστως 97. ἀφροντίστως.

Ἐι-

NOTAE.

ἀνεπιτηδεύτως. Et: Ἐιλικρινής. καθαρὸς, ἀληθὴς, ὑγιὴς, ἀκριβής. V. Suicer. *Thes.*

95. Λοίδορος.] I. *Cor.* V. 11. MS. Λοίδωρος. Hesych. Λοίδορος. κακολόγος, ὑβριστής. Improbat hanc vocem Pollux V. 118.

96. Ἐυπάρεδρον.] I. *Cor.* VII. 35. Ἐυπρόσεδρον ubi multi Codd. & Patres εὐπάρεδρον. ut c. IX. 13. παρεδρεύοντες, pro προσεδρεύοντες. V. Mill. Hesych. Ἐυπάρεδρον. καλῶς παραμένον. Sic & Lexicon Gr. ineditum. (Unde liquet, apud Hesych. in Πάρεδρον, pro παραμένον, non legendum esse παρήμενον, ut Sellius *de Adsess. Archont.* p. 5. putabat.) Photius Lex. MS. & Suidas addunt, καὶ ἀδιαλείπτως. Oecumen. apud Gregorium: τὸ εὐχερῶς παραμένον, ἢ ἀδιαλείπτως, (hactenus convenit Cyrilli Lex. MS.) ἀφροντίστως. Sed posteriora pertinent ad sequens ἀπερισπάστως. quod vide.

97 Ἀπερισπάστως.] *Ibid.* Theodoret. ἀδιαλείπτως. Vid. Cll. VV. L. Bos, & Raphel. ad *h. l.* Hesychius huc spectans: Ἀπερισπάστως.

'Ειδωλεῖον [98]. ὂικος ἐιδώλοις.

Κη-

NOTAE.

ςως. ἀμερίμνως, ἀφροντίςως, ἡσύχως. Claud. Ptolemaeus *de judic. fac.* p. 12. *ed. Ism. Bulliald.* dixit etiam, ἀκέραιαν καὶ ἀπερίσπαςον 'Επίσκεψιν, *puram & integram inque varios sensus non distractam contemplationem.* Iterum p. 20. Et Basilius Magnus *Vol.* II. p. 370. ἀπερίσπαςον βίον vocat *vitam nullis seculi curis distractam.* Sic *ibid.* p. 371. Et in Achmetis *Oneirocrit. cap.* 213. 'Εις μέριμναν καὶ περισπασμὸν &c. *sollicitudinem & distractionem experietur.*

98. 'Ειδωλεῖον.] I. *Cor.* VIII. 10. ubi vid. *Observ.* nostras. Sic Ἴσειον apud Heliodor. l. VII. p. 320. pro *templo Isidis.* V. ibi Bourdelot. p. 111. & Drus. in *lib.* I. *Hasmon.* p. 8. Idem l. III. p. 155. ἐν τῷ 'Απολλωνίῳ. Porphyr. *de vita Plotin. cap.* X. in Fabric. *Bibl. Gr.* l. IV. c. 26. p. 111. 'Ισίῳ. Saepe ει & ι in his permiscentur. Vid. Suid. in 'Απολλώνιον, Ποσειδώνειον, 'Αθήναιον, & peritissimum Dukerum nostrum, ad Thucyd. II. 91. Conf. J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* l. II. c. 1. §. 7. p. 257. ubi longa similium series exhibetur. Photius in Lex. inedito: καὶ ('Ολύμπιον) τὸ ἱερὸν 'Ολυμπιεῖον, πεντασυλλάβως,

ὡς

Κημώσεις 99. Φιμώσεις.

Ἐγκοπὴν 100. ἐμπόδιον.

Βραβεῖον 1. ἔπαθλον νικητήριον.

Πα-

NOTAE.

ὡς Ἀσκληπιεῖον. Ἀριστοφάνης. Redeo ad Gloſſam noſtram, in qua poſt εἰδώλοις ſupplendum ἱερὸς, aut ſimile quid. Simile eſt illud Heſychii: Ἄρχματα. ἀπάρχματα. θεοῖς.

99. Κημώσεις. Φιμώσεις.] Ita reſcripſi: quamvis in MS. ſit: Κώμωσις. Φήμωσις. I. *Cor*. IX. 9. legitur φιμώσεις. quod per κημώσεις reddidiſſe videtur Gloſſator noſter; unde poſtea inverſo ordine ſcriptum: Κημ. Φιμ.. Sed antiqua procul dubio haec eſt mutatio. Heſychius enim: Κήμωσις. φίμωσις. Deinde: Κίμωσις. φίμωσις. Et Codex Bornerianus *b. l.* οὐ κημώσεις. *lectio ſingularis*, inquit Millius. Cyrillus etiam in Lex. inedito: Κημώσεις. Φημώσεις. Conf. Heſych. in Κημὸς, & Φίμα, &c. Similiter I. *Tim*. V. 18. pro οὐ φιμώσεις, Cod. Claromont. οὐ κημώσεις.

100. Ἐγκοπήν.] I. *Cor*. IX. 12. MS. male Ἐγκωπήν. Heſych. Ἐγκοπήν. ἔνεδρον, ἐμπόδιον. Cyrillus in Lex. MS. ſimpliciter etiam ἐμπόδιον.

1. Βραβεῖον.] I. *Cor*. IX. 24. V. Schol. Gre-

Παραζηλοῦμεν ². εἰς ζῆλον προσκαλοῦμεθα.

Δῶ.

NOTAE.

Gregor. Hesych. Βραβεῖον. ἐπινίκιον, ἔπαθλον νικητήριον. ἀμοιβή. Sic Cyrill. Lex. MS. Βραβ. ἐπινίκιος ἀμοιβη, ἢ ἔπαθλον.

2. Παραζηλοῦμεν.] I. Cor. X. 22. Hesych. Παραζηλῶν. παροξύνων. Sic & Cyrill. in Lex. MS *Deut*. XXXII. 21. παρεζήλωσαν & παρώξυναν ita conjungitur. Vid. Cl. Wolf. In MS. ab alia manu correctum erat Παραζηλούμεθα. forte ob sequens προσκαλούμεθα, ubi ex antiquo more scriptum πρ° pro πρὸς. Passim enim in MSS. illud ° paullo majori charactere exaratum, dextroque consonantis humero impositum, conspicitur pro ος. V. Gloss. Jur. in Ἀβουκάνδους, & inf. ad II. *Cor.* VII. 2. Et ex hoc fonte manavit varietas lectionis sive προσελθεῖν, sive προελθεῖν, in N. T. Ita pro *Propositum*, προσκείμενον, in Gloss. Lat. Gr. Pricaeus ad II. *Tim*. III. 10. προκείμενον emendat. Et προκεῖσθαι apud Suid. & Phot. in Lex. MS. legitur, pro quo Harpocration rectius προσκεῖσθαι, in V. Τοὺς χώρας οἰκ. Rem notam propono, ut cogites, num forte in vexatissimo loco Ignatii *Epist. ad Philadelph* §. 8 pro ὅτι πρόκειται, ex dicto fonte legendum, ὅτι πρόσκειται. quando Hesychius

Δεῖπνον [3]. ἄριστον.

Ἀνέντες [4]. ἀφέντες.

Συμβιβάσαι [5]. ἐπιστῆσαι, διδάξαι.

Ἱερόθυτον [6]. δαίμοσι προσενεχθέν.

Μετ-

NOTAE.

chius eo respexisse potuit, qui Πρόσκειται reddit, ἐκ προθήκης κεῖται. Plura addere non est hujus loci.

3. Δεῖπνον.] I. *Cor.* XI. 21. MS. Voss. addit κοινόν. Hesych. Δεῖπνον. τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριστον, ἢ τροφὴν ἑσπερινήν. Conf. Suid qui plura, ibique Cl. Kust.

4. Ἀνέντες.] *Act.* XXVII. 40. adeoque extra locum apparet haec glossa. V. ibi *Not*

5 Συμβιβάσαι.] Pertinet ad I. *Cor.* II. 16. ubi exstat in MS Voss Vid. Sup. ad *Act.* IX. 22.

6. Ἱερόθυτον.] I. *Cor* X. 19. εἰδωλόθυτον legitur; ubi Marcion ἱερόθυτον, in suo Ἀποστολικῷ, ut ex Epiphanio notat Cl. Millius; quem vide. Glossarium Gr. ineditum: Ἱερόθυτον. δαίμοσι προσενεχθέν. Sic & Cyrillus in Lex. MS. Conf. Cl. Tho. Gale ad Herodot. p 767. *ed. Gron.* ubi Apostolum ἱερόθυτον scripsisse, ipsorum vendentium voce usum, statuit, allato Eusebio.

Μετέχω 7. μεταλαμβάνω.

Ἀπρόσκοποι 8. μηδενὶ σκανδάλου ἀφορμὴν ἔχοντες.

Παραδόσεις 9. ἀγράφους διδασκαλίας.

Προ-

NOTAE.

7. Μετέχω.] I. Cor. X. 30. Hesych. Μετέχων. μεταλαμβάνων. Ceterum χάριτι b. com. cum Cl. L. Bos in Notis MSS. reddere malim ex frequentiori vocis usu, *ex gratia, benevolentia*, quam *cum gratiarum actione*.

8. Ἀπρόσκοποι.] I. Cor. X. 32. Hesych. Ἀπρόσκοπον. ἀσκανδάλιστον. Sic & Cyrill. in Lex. ined. addens: μὴ ἔχων πρόσκομμα. i e. Ἀπρόσκοπος. V. Suicer. *Thes*. M. Meibomius V. Cl. ad oram Hesychii sui (qui hic est penes Cl. Oudendorpium meum) Ἀπρόσκοπτον legebat, quam scripturam tribus in locis N. T. rationem etiam poscere addit. Sed nihil mutandum, quum necessitas & auctoritas desint. Ἀπρόσκοπος est quoque apud Suidam. *Sirach*. XXXII. 22. ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ. ubi tamen alii ἀπροσκόπτῳ. Ceterum in glossa nostra ἔχοντες pro παρέχοντες positum. MS. Voss. παρέχοντες.

9. Παραδόσεις.] I. Cor. XI. 2. In MS. male legitur, ἀγράφως. Hesych. Παράδοσις. ἄγραφος διδασκαλία. (Sic & MS. Voss.) Et: Παραδόσεων. διδασκαλιῶν.

10.

Προφητεύων [10]. ἀναγινώσκων τὰ θεῖα.

Περιβολαίου [11]. ἱματίου.

Ἧσον [12]. ἧττον, χεῖρον.

Κυριακόν [13]. τὸ ἐν Ἐκκλησίαις ἄριστον.

Ἔνοχος [14]. ὑπεύθυνος.

Διαιρέσεις [15]. διαμερισμοί.

Διακρίσεις πνευμάτων [16]. πνευμάτων διαγνώσεις.

NOTAE.

10. Προφητεύων.] I. *Cor.* XI. 4. Sic & antiquum Lexicon vocum S. Scripturae Patricii Junii MStum.

11. Περιβολαίου.] I. *Cor.* XI. 15.

12. Ἧσον.] Pro ἧσσον. Sed I. *Cor.* XI. 17. legitur ἧττον. Hesych. Ἧσσον. ἧττον, χεῖρον, ὕστερον. Lexicon MS. Ἧσον. ἧττον, χεῖρον.

13. Κυριακόν.] MS. Voss. addit δεῖπνον, & mox ἐκκλησίᾳ. I. *Cor.* XI. 20.

14. Ἔνοχος.] I. *Cor.* XI. 27. Hesych. Ἔνοχος. χρεώστης, ὑπόδικος, ὑποκείμενος. Vide eximium Pearson. ad *Symbol. Art.* X. *de Remiss. pecc. p. m.* 650.

15. Διαιρέσεις.] I. *Cor.* XII. 6. Hesych. Διαιρεῖν —— διαμερίζειν. Et: Διαίρεσις. —— μερισμός. ubi divisionis nota ex Hagen. ed. restituenda.

16. Διακρ. πν.] I. *Cor.* XII. 10. Chrysost.

σεις, τῶν τε ἀληθινῶς καὶ ψευδῶς προφητευομένων.

Ἀντιλήψεις [17]. προστασίαι.

Κυβερνήσεις [18]. προνοητικαὶ ἐπιστῆμαι.

Γένη

NOTAE.

ita exponit: Τὸ εἰδέναι τίς ὁ πνευματικὸς, καὶ τίς ὁ μή· τίς ὁ προφήτης, καὶ τίς ὁ ἀπατεών. Confer omnino Eruditiss. Pricaeum, ad *h. l.* qui eadem fere ex Glossis MSS. Bibl. Medic. adfert. Convenit Patric. Junii Lex. MS.

17. Ἀντιλήψεις.] I. *Cor.* XII. 28. Vid. Cl. Wolf. & Pricaeum ad *h. l.* qui ex Glossario Mediceo profert: Ἀντιλήψεις. προστασίαι καταπονουμένων. Et Patr. Junii Lexicon.

18. Κυβερνήσεις.] *Ibid.* Glossae ineditae in Salom. *Proverb.* (I. 5.) Κυβέρνησιν. ἐπιστήμην τῶν πραττομένων. Lexicon MS. φρόνησιν reddit. Conf. Camertis Lexicon. Hesych. Κυβερνήσεις. προνοητικαὶ ἐπιστολαὶ, καὶ φρονήσεις. Cl. Pricaeus προν. ἐπιστῆμαι corrigit, ex Glossario MS. Amici, cum nostro ut & Patric. Junii Lexico laudato, & MS. Voss. hic consentiente. Nec dubito, quin ita scripserit Hesychius. quamvis non ignorem, quod ἐπιστολαὶ ab eodem explicentur ἐντολαὶ, ἐπιταγαὶ, &c. allata Aeschyli auctoritate, qui ita in *Prometh.* ỳ. 3. ubi vid. H. Steph. & Cl.

Stan-

Γένη γλωσσῶν [19]. ἰδιότητες διαλέκτων.
Ἀλαλάζον [20]. εὔτονον, ἐξηχοῦν.
Περπερεύεται [21]. κατεπαίρεται.

'Ev

NOTAE.

Stanley. Conf. ejusdem *Perf.* ẏ. 785. & Sophocl. *Oed. Col.* ẏ. 1597. ibique Schol. Gr. Etsi vero pro *mandatis* apud Tragicos; idque etiam rarius, occurrit, Grammaticorum tamen simplicitati minus convenit. quod in pluribus locis tenendum.

19. Γένη γλωσσῶν.] *Eod. com.* Hesych. Γένη. διαφορά.

20. Ἀλαλάζον.] I. *Cor.* XIII. 1. Cyrill. Lex. MS. Ἀλαλάζων. ἐυτόνως. Epigramma vetus apud Suid. in Ὀρείχαλκος habet, λαλὰ κύμβαλα. Conf. Ill. Ezech. Spanhem. ad Julian. p. 234. & If. Casaub. τ πάνυ, ad illud Timonis in *Sillis:* — νῦν δ' εἶχεν ἐλάστινα σκινδαψοῖο. apud Diog. Laert. l. VII. p. 444. MS. Voss. habet εὔτονον ἦχον, ἢ πολεμικόν.

21. Περπερεύεται.] I. *Cor.* XIII. 4. De hac voce multi multa; in primis Magnus Casaubonus in *Casaubonianis*, p. 181. Interpretum loca diligenter, ut solet, collegit Cel. J. C. Wolfius in *Cur. Phil. Crit.* Addo Reinesii, Polyhistoris eximii, *Epist.* LV.

Ἐν αἰνίγματι [22] ἐν ζητήμασι, καὶ εἰκόσι, καὶ ὁμοιώμασι.

Ἔυ.

NOTAE.

ad Rupert. p. 508. & Cl. Vitringa *Obs. S.* T. I. p. 206. qui *perperam agere* vertit ex Latinismo. Per κατεπαίρεται redditur etiam in Cyrilli Lex. MS. Alia ex Cyrilli Lex MS. (diversa enim sub hoc nomine latere in Bibliothecis constat) adfert Nobiliss. Du Cangius, in V. Κυρτέσης, sive Κυρτέσος, quod *blandum* notat; Gallice *Courtois*. Ita sonant: Πέρπερος: προπετὴς, ἢ κυρτέσης. Et: Περπερεία. ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβανόμενος, ἢ καὶ ἡ κολακεία, καὶ ἡ προπέτεια. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVII. Ὀυ περπερεύεται· οὐκ ἀλαζονεύεται, οὐδὲν ποιεῖ προπετές. (Theodoret.) οὐ προπετεύεται (Chrysost.) Hesych. Περπερεύεται. κατεπαίρεται, περὶ πολλοῦ ποιεῖται, τιμᾶται, θρασύνεται. Πέρπερος. μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος. Ita enim restituendus est Lexicographus, ut bene etiam vidit Cl. Dan. Heinsius in *Not.* MSS. Vid. Phavor. & Suid. in Πέρπερος, &c. & in Κατεπερπερεύετο, & Μελαμπύγου. Idem in Περπερεία, & in Ἡ ἀγάπη, hunc ipsum locum citans explicat: οὐ προπετεῖ. Conf. Clem. Alex. *Paedag.* III. 1. & Maximi versionem Barbaro-Graecam: δὲν εἶναι προπετής.

22. Ἐν αἰνίγματι.] I. *Cor.* XIII. 12. Hesych.

Ευσημον [23]. Φανερόν.

Μὴ εἰδῶ [24]. μὴ γνῶ, μὴ συνῶ.

Τῷ νοΐ [25]. τῇ τῶν ἀκουόντων συνέσ{.

Ἰδιῶται [26]. ἄγροικοι.

Ἀπαρχὴ [27]. πρῶτ☉.

Xοϊ-

NOTAE.

fych. hoc explicat: ἐν περιχασίᾳ, ἐν παραβολῇ conf. *Hebr.* XI. 19. Idem post V. Αἰνιῶ. Αἰνίγματα, ζητήματα, ὁμοιώματα. Dein: Αἴνιγμα. παραβολὴ, ζήτημα.

23. Εὔσημον.] I. *Cor.* XIV. 9. MS. Voff. interferit, εὔδηλον. Huc respicit Hefych. Εὔσημον. εὔδηλον, φανερόν. Minus commode adduxit ibi Sopingius *Pfalm.* LXXX. 3.

24. Μὴ εἰδῶ.] I. *Cor.* XIV. 11.

25. Τῷ νοΐ.] *Ibid. com.* 15. Hefych. Νοΐ. σι. συνιέσι.

26. Ἰδιῶται.] I. *Cor.* XIV. 23. Hefych. Ἰδιώτας interpretatur ἀπείρες. Et: Ἰδιωτίας. ἀγροικίας, ἀμαθίας. Conf. Car. Hannib. Fabroti, JCti doctiffimi, *Not. ad Tit. Cod. Theodof. de Pagan. Sacrif. & Templ.* ftatim in principio; & Cl. Goldaft. ad Hadriani Imp. *Refp. & Refcr.* §. 13. in Fabricii *Bibl. Gr. Vol.* XII. p. 537.

27. Ἀπαρχή.] I. *Cor.* XV. 20. quem locum

Χοϊκός [28]. γήϊνος.

Ἐν ἀτόμῳ [29]. ἐν τάχει, ἐν ῥυζήματι.

Ἑδραῖοι

NOTAE.

cum Hesychius spectat in his: Ἀπαρχὴ Χειρός. πρῶτος Χειρός. In exemplari, cujus usum mihi peramice concessit Celeb. P. Burmannus, notaverat Anonymus (cujus manum ignoramus) pro πρῶτος Χειρὸς, legendum esse πρωτόκλιστος. Cogitabat forsan Vir Doctus πρωτότοκος, ex Col. I. 15. Sed hoc nihil ad h. l. illud vero absurdum. Vid. Schol. Gregoriana.

28. Χοϊκός.] I. *Cor.* XV. 47. Hesych. explicat, πήλινος, γήινος. Oecumen. Χοϊκός. παχὺς, τοῖς παροῦσι προσηλωμένος, γήϊνος, καὶ βαρὺς, καὶ σαρκικὸς, καὶ κάτω φρονῶν. Vide quae nos olim scripsimus, laudata a Cl. Wolfio, apud quem plura. Conferre liceat *Odyss.* Η 324. ubi Tityum γαιήϊον υἱὸν vocat Homerus, i. e. τὸν γῆς υἱὸν, interprete Scholiaste, quem descripsit, ut solet, Hesychius.

29. Ἐν ἀτόμῳ.] I. *Cor.* XV. 52. Pro ῥυζήματι in fine suspicari posses ῥοιζήματι, coll. II. Petr. III. 10. ubi ῥοιζηδόν. Sed malim ex Hesych. Ἐν ῥιπήματι. Sic ille: Ἐν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπήματι. ἐν τάχει. Ipse D. Paullus addit: Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Male quidam ῥοπῇ. Conf. Scholia

Ἑδραῖοι [30]. σταθεροὶ, ἀσάλευτοι.

Λογίαι [31]. καρποφορίαι.

Εὐοδῶται [32]. προθύμως εἰς τὸ παρέχειν.

Μίαν

NOTAE.

lia Gregorii & Mill. Alias ἐν ἀκαρεῖ, quod Hes. reddit, ἐν ῥιπῇ V. inf. in *Addend.*

30. Ἑδραῖοι.] *Ibid. com.* 58. Glossam nostram praeter Cyrillum in Lexico MS. exhibet Hesychius, ubi male στηθεροί. MS. Voss. habet, βέβαιοι, σταθ.

31. Λογίαι.] I. *Cor.* XVI. 1. 2. Suidas, hunc ipsum locum citans, λογίαν explicat συλλογὴν, ex Chrysostomo, quem laudat; cujusque verba locaque similia leguntur apud Suicerum in *Thes. Eccl.* Atque ita etiam Theophylactus, & alii. Nec est, quod εὐλογίας pro λογίας mallet Cl. Dounaeus ad Chrysost. de quo Millius. Hesych. Λογίαι. ἐκλογαὶ, καρποφορίαι, ἐπιλογαί. Sic (praeter ἐπιλογαὶ) etiam Cyrillus, & Photius, nec non aliud Lexicon MS. & Suidas: ad quem recte notat Cl. Kusterus, non *frugum ubertatem*, vel *fructuum copiam* (quod Portus putabat) denotari, sed καρποφορίας esse *oblationes sacras*. Sic Κάρπωμα apud Hesych. est προσφορά. δῶρα. θυσία. V. sup. ad *Rom.* XV. 31.

32. Εὐοδῶται.] I. *Cor.* XVI. 2. MS. no-

I 5 ster

Μίαν σαββάτων [33]. κυριακὴν λέγε.

NOTAE.

ster εὐόδοται. Quidam εὐοδωθῇ, & εὐοδῶται. Hesych. Ἐυωδώθη. ἐποιμάθη. Leg. ἡτοιμάσθη. Dein: Ἐυοδότως. (l. Ἐυοδώτως, vel Ἐυόδως.) προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. ut hic. Sic & Cyrillus in Lex. inedito, ubi εὐοδῶται. Hesych. Ἐυοδία. εὐπραξία. Ἐυοδοῦσθαι enim est *prospere agere*, proprie in *itinere*, dein etiam *in re quavis*. Adposite Doctiss. Raphelius in *Annot. Herodoteis* ad III. Joan. *com.* 2. ex Herodoto adfert: ὡς εὐωδώθη τὸ πρῆγμα. *Cum res bene cessisset*. Sic in Achmetis F. Seirim *Oneirocrit. cap.* 77. Ἐν πολέμοις κατευοδωθήσεται.

33. Μίαν σαββάτων.] *Ibid*. Chrysost. τουτέστι, κυριακὴν. MS. Voss. κυριακήν. Λέγει δὲ τὴν πρώτην ἡμέραν. Vid. Eusebii (vulgo Alexandrini) *Orat*. περὶ τῆς ἡμέρας Κυριακῆς, ex MSS. nuper editam a Cl. Jo. Guil. Jano, p. 2. unde haec tantum excerpam: Κυριακὴ ἐκλήθη, ὡς κυρία (*princeps*) τῶν ἡμερῶν: Πρὸ γὰρ τοῦ δεσποτικοῦ πάθους οὐκ ἐλέγετο Κυριακὴ, ἀλλὰ πρώτη ἡμέρα.

34. Ἐνεργής.] I. *Cor*. XVI. 9. Vulg. *evidens*. unde ἐναργὴς maluerunt Beza & Grotius, quos alii sequuti sunt: quam lectionem contra Millium probabat etiam L. Bos. Hesych.

Ενεργής [34]. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν.

'Ενερ-

Notae.

ſych. 'Εναργῆ. δῆλα, φανερὰ, βέβαια, ἀσφαλῆ. Vid. ibi J. Funger. Confer ſimillimum locum ad *Philem. com.* 6. ubi alii pro ἐνεργὴς etiam ἐναργὴς, ut Vulg. *evidens.* Et ſic *Hebr.* IV. 12. Sed non auſim contra Codicum fidem rejicere lectionem receptam; etſi metaphora videri poteſt durior; ut ſaepe in Sacris, ubi potius ad rem ipſam attenditur. Veriſſimum eſt acutiſſimi Alex. Mori *Axioma Theolog.* XIII. *Scriptura ſimilitudines confundit ac permiſcet, ut multiplicem rerum ſpiritualium vim deſignet.* Eccur vero *occaſio* (id enim θύρα notat *h. l.*) dici nequeat ἐνεργὴς, *efficax*, quatenus opportuna plurimum valeret conferretque ad Apoſtoli ſcopum? Sic ἐνεργὰ χρήματα apud Xenoph. *Hieron.* ſive *de Regno*, p. 918. C. ſunt *pecuniae, quae fructum ferunt poſſeſſori.* Heſych. 'Ενεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ ἐνεργουμένη, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουμένη, πλουμένη. In mendo cubare locum ſatis patet. Cl. Heinſius in *Notis* MSS. Ἴσως, inquit, 'Ενεργοί. ἕτοιμοι π. ἐ. ἢ ἐνεργούμεναι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουομένη, πλεύμεναι. *Citat enim illud* 'Ενεργοὶ *ex Scriptore aliquo, qui eo uſus erat, ut diſſimularetur, & SUBAUDIENDUM eſſet* πλεύμεναι, vel

Ἐνεργεῖν 35. ἑτοίμως πράττειν. . . . .

Ma-

NOTAE.

vel ἴσαι, *aut simile*. Non placet. Rectius Phavorinus : Ἐνεργοί. εἰ. π. ε. ἢ ἐνεργουμέναι, αἱ μὴ ἀργαί, εἰσκεκομμέναι, πλυμέναι. quod probat Cl. Clericus ad *Gal.* V. 6. Hammondum merito deferens. Nec dissimilis est Guyeti sententia, qui in masc. gen. omnia legit. Cyrillus in Lex. inedito : Ἐνεργεῖς. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. Quidsi refingamus Hesychium ex Glossario nostro, cum quo ubique fere convenit, hac ratione : Ἐνεργής. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν. Dein: Ἐνεργουμένη. ἡ μὴ ἀργή, εἰσκεκομμένη, πλυμένη. Posterius placuit Cl. Bernardo in *Anecd. Wolf.* concinne huc alleganti Jacob. V. 16. Δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Si tamen ordini alphabetico inhaerere malis, minima erit mutatio, si legas : Ἐνεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ αἱ μὴ ἀργαί. (dicitur enim ὁ καὶ ἡ ἐνεργός, ut ἐνεργὸς γῆ, χώρα, &c.) Tum : Ἐνεργουμένη. εἰσκεκομμένη, πλυμένη. Ita vox Ἐνεργουμένη transponitur tantum, nec ulla porro mutatur litera. Venia sit degressiunculae.

35. Ἐνεργεῖν.] Iisdem verbis prostat glossa apud Hesychium. Verbum tamen ἐνεργεῖν non legitur I. *Cor.* XVI. Adeoque vel ad

ulte-

Μαραναθάν [36]. ὁ Κύριος ἦλθεν.

Ἐλαφρίᾳ [37]. κουφότητι.

Συνοχῆς [38]. ταραχῆς, ἀδημονίας.

Ἐν-

Notae.

ulteriorem vocis praecedentis expoſitionem haec adjecta ſunt; vel referenda ad *Philipp.* II. 13. Τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν. Neque alius ex illa Epiſtola locus in hoc Gloſſario comparet: mutatae autem ſedis ac ſeriei exempla in ſeqq. etiam occurrent.

36. Μαραναθάν.] I. *Cor.* XVI. 21. Gloſſa MS. in Cod. N. T. Coislin. CXCIX. Μαραναθά. τοῦτ' ἔστιν, ὁ Κύριος ἦλθεν. — τῇ Ἑβραΐδι δὲ κέχρηται λέξει. Theodoret. Τοῦτο οὐ τῆς Ἑβραίων τινὲς ὑπέλαβον, ἀλλὰ τῆς Σύρων εἶναι φωνῆς. Ἑρμηνεύεται δὲ, ὁ Κύριος ἦλθε. Τέθεικε δὲ τὴν λέξιν τὴν ἐπὶ εὐγλωττίᾳ λαμπρυνομένων Κορινθίων τὴν ὀφρῦν καταστέλλων. Vid. Theophylact. & Sup. ad Nomina Hebr. *Lucae*, in Μαρία, p. 43. Convenit Cyrillus in Lex. MS. In Gloſſ. MS. Lat. lego: *Anathemamarinata.* (Sic) *Sicut quidam dicunt, Proditio in adventum Domini.*

37. Ἐλαφρίᾳ.] II. *Cor.* I. 17. Heſych. Ἐλαφρία. κουφότης.

38. Συνοχῆς.] II. *Cor.* II. 4. Heſych. Συνοχή. ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή. Conf. Schol. Gregor.

39.

Προκαταρτήσω 46. προευτρεπίσω.

Μὴ ἐφικνέμενοι 47. μὴ καταλαμβανόμενοι.

Ὑ.

NOTAE.

nitam, H. Stephanus vertit: *Quem sibi ipse quis attraxit seu accersivit.* Malim: *Qui a se ipso quasi pertractus est*, i. e. sua sponte motus, absque ope aut vi aliena. Sic analogia vocum similium jubet, ut αὐτοδίδακτος, &c. immo ipsum hoc αὐθαίρετος, quod Phavorin. αὐτόβουλος reddit; Oecumen. *h. l.* ἑκών, καὶ ἐξ οἰκείας προθυμίας. Vid. Plutarch. *de Garrul.* p. 503. E. &c. Gloss. Gr. Lat. Αὐθαίρετος. *Promptuarius*, *Ultronius*, —— *Voluntarius*, *Spontalis*. Sequitur: Αὐθαίρετος εἰς δοῦλον ἑαυτὸν βάλλων. *Autoratus*. ubi pro δοῦλον legendum esse λοῦδον, bene vidit Cl. L. Bos *Obs. Crit.* p. 146. & ante Eum Radulphus Fornerius *Rer. quotid* l. II. c. 9.

46. Προκαταρτήσω.] L. Προκαταρτίσωσι προευτρεπίσωσι. ex II. *Cor.* IX. 5. Conf. Sup. ad I. *Cor.* I. 10. & *Act.* XXI. 5 ubi geminum exemplum

47. Μὴ ἐφικνέμενοι.] II *Cor.* X. 14. Hesych. explicat: μὴ καταλαμβάνοντες. Scrib. καταλαμβάνοντες, ut ed. Hagen. & Lexicon MS. ineditum.

48.

Ὑπὲρ λίαν 48. μεγάλως πάνυ.

Ὀυ

NOTAE.

48. Ὑπὲρ λίαν.] II. *Cor.* XI. 15. conf. XII. 11. Chrysost. Petrum & Iacobum & Joannem intelligit. Maximus Calliopolitanus vertit: τὺς πολλὰ μεγάλυς. Hesych. Ὑπὲρ. πρόσθεσις. πολὺ, πλέον, λίαν. V. *Observ.* nostras ad *seq. com.* 23. Addo locum Hesychii, in quo legimus: Ἄγαν. πάνυ. μνώδης. πολὺ, μεγάλως, λίαν. Quid illud μνώδης? J. F. Gronovius, ὁ πάνυ, ex Phavorino corrigit, μάλιστα. Cl. Is. Vossius in *Notis* MSS. κωμῳδῇ. At salvo tantorum Virorum honore existimarem potius, illud μνώδης huc irrepsisse ex glossa inferiori: Ἄγαμος. τόπος. ὄρος κρημνώδης. Ex voce κρημνώδης pars trunca μνώδης hic apparet: praesertim si consideres hanc glossam ex serie locandam esse, & forte olim exstitisse, ante Ἄγαν. Obiter nota, in ὄρος κρημνῶδες respici ad vocem Ἀγμὸς, quam confudit Noster cum Ἄγαμος. Ἀγμὸς enim est *locus praeceps*, *praeruptus*. V. Hesych. & Eurip. *Bacch.* ℣. 1092. Debeo hanc postremam observationem, quae ipsa veritas est, Doctissimis Parisiensibus, quorum MSti Speciminis Hesychiani, a me inspecti, supra feci mentionem ad Nom. Hebr. *Lucae* in Ἀννᾶ.

Ἐν αἰνίγματι 22. ἐν ζητήμασι, καὶ εἰκόσι, καὶ ὁμοιώμασι.

Ἐυ-

NOTAE.

ad Rupert. p. 508. & Cl. Vitringa *Obs. S.* T. I. p. 206. qui *perperam agere* vertit ex Latinismo. Per κατεπαίρεται redditur etiam in Cyrilli Lex. MS. Alia ex Cyrilli Lex MS. (diversa enim sub hoc nomine latere in Bibliothecis constat) adfert Nobiliss. Du Cangius, in V. Κυρτέσης, sive Κυρτέσος, quod *blandum* notat; Gallice *Courtois*. Ita sonant: Πέρπερος· προπετὴς, ἢ κυρτέσης. Et: Περπερεία. ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεσθαι, ἢ καὶ ἡ κολακεία, καὶ ἡ προπέτεια. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVII. Οὐ περπερεύεται· οὐκ ἀλαζονεύεται, οὐδὲν ποιεῖ προπετές. (Theodoret.) οὐ προπετεύεται (Chrysost.) Hesych. Περπερεύεται. κατεπαίρεται, περὶ πολλοῦ ποιεῖται, τιμᾶται, θρασύνεται. Πέρπερος. μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος. Ita enim restituendus est Lexicographus, ut bene etiam vidit Cl. Dan. Heinsius in *Not.* MSS. Vid. Phavor. & Suid. in Πέρπερος, &c. & in Κατεπερπερεύετο, & Μελαμπύγου. Idem in Περπερεία, & in Ἡ ἀγαπὴ, hunc ipsum locum citans explicat: οὐ προπετεῖ. Conf. Clem. Alex. *Paedag.* III. 1. & Maximi versionem Barbaro-Graecam: δὲν εἶναι προπετής.

22. Ἐν αἰνίγματι.] I. *Cor.* XIII. 12. Hesych.

Ἔυσημον [23]. φανερόν.

Μὴ εἰδῶ [24]. μὴ γνῶ, μὴ συνῶ.

Τῷ νοΐ [25]. τῇ τῶν ἀκȣόντων συνέσ{.

Ἰδιῶται [26]. ἄγροικοι.

Ἀπαρχὴ [27]. πρῶτ☉.

Χοϊ-

NOTAE.

fych. hoc explicat: ἐν περιχαστίᾳ, ἐν παραβολῇ. conf. *Hebr.* XI. 19. Idem poft V. Ἀινιῶ. Ἀινίγματα. ζητήματα, ὁμοιώματα. Dein: Ἀινιγμα. πρόβλημα, ζήτημα.

23. Ἔυσημον.] I. *Cor.* XIV. 9. MS. Voff. interferit, ἔυδηλον. Huc refpicit Hefych. Ἔυσημον. ἔυδηλον, φανερόν. Minus commode adduxit ibi Sopingius *Pfalm.* LXXX. 3.

24. Μὴ εἰδῶ.] I. *Cor.* XIV. 11.

25. Τῷ νοΐ.] *Ibid. com.* 15. Hefych. Νοΐ. συνέσει.

26. Ἰδιῶται.] I. *Cor.* XIV. 23. Hefych. Ἰδιώτας interpretatur ἀπείρȣς. Et: Ἰδιωτίας. ἀγροικίας, ἀμαθίας. Conf. Car. Hannib. Fabroti, JCti doctiffimi, *Not. ad Tit. Cod. Theodof. de Pagan. Sacrif. & Templ.* ftatim in principio; & Cl. Goldaft. ad Hadriani Imp. *Refp. & Refcr.* §. 13. in Fabricii *Bibl. Gr. Vol.* XII. p. 537.

27. Ἀπαρχή.] I. *Cor.* XV. 20. quem locum

Χοϊκός [28]. γήινος.

Ἐν ἀτόμῳ [29]. ἐν τάχει, ἐν ῥυζήματι.

NOTAE.

cum Hesychius spectat in his: Ἀπαρχὴ Χειρός. πρῶτος Χειρός. In exemplari, cujus usum mihi peramice concessit Celeb. P. Burmannus, notaverat Anonymus (cujus manum ignoramus) pro πρῶτος Χειρὸς, legendum esse πρωτόκλιστος. Cogitabat forsan Vir Doctus πρωτότοκος, ex *Col.* I. 15. Sed hoc nihil ad *h. l.* illud vero absurdum. Vid. Schol. Gregoriana.

28. Χοϊκός.] I. *Cor.* XV. 47. Hesych. explicat, πήλινος, γήινος. Oecumen. Χοϊκός. παχὺς, τοῖς πάθεσι προσηλωμένος, γήινος, καὶ βαρὺς, καὶ σαρκικὸς, καὶ κάτω φρονῶν. Vide quae nos olim scripsimus, laudata a Cl. Wolfio, apud quem plura. Conferre liceat *Odyss.* Η 324. ubi Tityum γαιήϊον υἱὸν vocat Homerus, i. e. τὸν γῆς υἱὸν, interprete Scholiaste, quem descripsit, ut solet, Hesychius.

29. Ἐν ἀτόμῳ.] I. *Cor.* XV. 52. Pro ῥυζήματι in fine suspicari posses ῥοιζήματι, coll. II. Petr. III. 10. ubi ῥοιζηδόν. Sed malim ex Hesych. Ἐν ῥιπήματι. Sic ille: Ἐν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπήματι. ἐν τάχει. Ipse D. Paullus addit: Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Male quidam ῥοπῇ. Conf. Scho-

Ἑδραῖοι [30]. στ͂αθεροὶ, ἀσάλευτοι.

Λογίαι [31]. καρποφορίαι.

Εὐοδῶται [32]. προθύμως εἰς τὸ παρέχειν.

Μίαν

NOTAE.

lia Gregorii & Mill. Alias ἐν ἀκαρεῖ, quod Hes. reddit, ἐν ῥιπῇ V. inf. in *Addend.*

30. Ἑδραῖοι] *Ibid. com.* 58. Glossam nostram praeter Cyrillum in Lexico MS. exhibet Hesychius, ubi male σαθηροί. MS. Voss. habet, βέβαιοι, σαθ.

31. Λογίαι.] I. *Cor.* XVI. 1. 2. Suidas, hunc ipsum locum citans, Λογίαν explicat συλλογὴν, ex Chrysostomo, quem laudat, cujusque verba locaque similia leguntur apud Suicerum in *Thes. Eccl.* Atque ita etiam Theophylactus, & alii. Nec est, quod εὐλογίας pro λογίας mallet Cl. Dounaeus ad Chrysost. de quo Millius. Hesych. Λογίαι. ἐκλογαὶ, καρποφορίαι, ἐπιλογαί. Sic (praeter ἐπιλογαὶ) etiam Cyrillus, & Photius, nec non aliud Lexicon MS. & Suidas: ad quem recte notat Cl. Kusterus, non *frugum ubertatem*, vel *fructuum copiam* (quod Portus putabat) denotari, sed καρποφορίας esse *oblationes sacras*. Sic Κάρπωμα apud Hesych. est προσφορὰ. δῶρα. θυσία. V. sup. ad *Rom.* XV. 31.

32. Εὐοδῶται.] I. *Cor.* XVI. 2. MS. no-

 ster

Μίαν σαββάτων [33]. κυριακὴν λέγει.

'Ενεργ.

NOTAE.

ster εὐόδοται. Quidam εὐοδωθῇ, & εὐοδῶται. Hesych. 'Ευωδώθη. ἐπιμάσθη. Leg. ἠπιμάσθη. Dein: 'Ευοδότως. (l. 'Ευοδώτως, vel 'Ευόδως.) προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. ut hic. Sic & Cyrillus in Lex. inedito, ubi εὐοδοῦται. Hesych. 'Ευοδία. εὐπραξία. 'Ευοδοῦσθαι enim est *prospere agere*, proprie in *itinere*, dein etiam *in re quavis*. Adposite Doctiss. Raphelius in *Annot. Herodoteis* ad III. Joan. *com.* 2. ex Herodoto adfert: ὡς εὐωδώθη τὸ πρῆγμα. *Cum res bene cessisset*. Sic in Achmetis F. Seirim *Oneirocrit. cap.* 77. 'Εν πολέμοις κατευοδωθήσεται.

33. Μίαν σαββάτων.] *Ibid.* Chrysost. τουτέστι, κυριακήν. MS. Voss. κυριακήν. Λέγει δὲ τὴν πρώτην ἡμέραν. Vid. Eusebii (vulgo Alexandrini) *Orat.* περὶ τῆς ἡμέρας Κυριακῆς, ex MSS. nuper editam a Cl. Jo. Guil. Jano, p. 2. unde haec tantum excerpam: Κυριακὴ ἐκλήθη, ὡς κυρία (*princeps*) τῶν ἡμερῶν· Πρὸ γὰρ τοῦ δεσποτικοῦ πάθους οὐκ ἐλέγετο Κυριακή, ἀλλὰ πρώτη ἡμέρα.

34. 'Ενεργής.] I. *Cor.* XVI. 9. Vulg. *evidens*. unde ἐναργὴς maluerunt Beza & Grotius, quos alii sequuti sunt: quam lectionem contra Millium probabat etiam L. Bos. Hesych.

Ενεργής 34. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν.

'Ενερ-

NOTAE.

ſych. 'Εναργῆ. δῆλα, φανερὰ, βέβαια, ἀσφαλῆ. Vid. ibi J. Funger. Confer ſimillimum locum ad *Philem. com.6.* ubi alii pro ἐνεργὴς etiam ἐναργὴς, ut Vulg. *evidens.* Et ſic *Hebr.* IV. 12. Sed non auſim contra Codicum fidem rejicere lectionem receptam: etſi metaphora videri poteſt durior; ut ſaepe in Sacris, ubi potius ad rem ipſam adtenditur. Veriſſimum eſt acutiſſimi Alex. Mori *Axioma Theolog.* XIII. *Scriptura ſimilitudines confundit ac permiſcet, ut multiplicem rerum ſpiritualium vim deſignet.* Eccur vero *occaſio* (id enim θύρα notat *h. l.*) dici nequeat ἐνεργὴς, *efficax,* quatenus opportuna plurimum valeret conferretque ad Apoſtoli ſcopum? Sic ἐνεργὰ χρήματα apud Xenoph. *Hieron.* ſive *de Regno,* p. 918. C. ſunt *pecuniae, quae fructum ferunt poſſeſſori.* Heſych. 'Ενεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ ἐνεργουμένη, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουμένη, πληρουμένη. In mendo cubare locum ſatis patet. Cl. Heinſius in *Notis* MSS. Ἴσως, inquit, 'Ενεργοί. ἕτοιμοι π. ἐ. ἢ ἐνεργούμεναι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουόμεναι, πληρούμεναι. *Citat enim illud* 'Ενεργοὶ *ex Scriptore aliquo, qui eo uſus erat, ut diſſimularetur, & SUBAUDIENDUM eſſet* πληρούμεναι, vel

'Ενεργεῖν 35. ἑτοίμως πράττειν.

Ma-

NOTAE.

vel ἴσαι, *aut simile*. Non placet. Rectius Phavorinus: 'Ενεργοί. εἶ. π. ε. ἡ ἐνεργουμένη, αἱ μὴ ἀργαί, ἐισακουομένη, πληρουμένη. quod probat Cl. Clericus ad *Gal.* V. 6. Hammondum merito deferens. Nec dissimilis est Guyeti sententia, qui in masc. gen. omnia legit. Cyrillus in Lex. inedito: 'Ενεργοῖς. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. Quidsi refingamus Hesychium ex Glossario nostro, cum quo ubique fere convenit, hac ratione: 'Ενεργής. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν. Dein: 'Ενεργουμένη. ἡ μὴ ἀργή, εἰσακουομένη, πληρουμένη. Posterius placuit Cl. Bernardo in *Anecd. Wolf.* concinne huc alleganti Jacob. V. 16. Δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Si tamen ordini alphabetico inhaerere malis, minima erit mutatio, si legas: 'Ενεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ αἱ μὴ ἀργαί. (dicitur enim ὁ καὶ ἡ ἐνεργός, ut ἐνεργὸς γῆ, χώρα, &c.) Tum: 'Ενεργουμένη. εἰσακουομένη, πληρουμένη. Ita vox 'Ενεργουμένη transponitur tantum, nec ulla porro mutatur litera. Venia sit degressiunculae.

35. 'Ενεργεῖν.] Iisdem verbis prostat glossa apud Hesychium. Verbum tamen ἐνεργεῖν non legitur I. *Cor.* XVI. Adeoque vel ad

ulte-

Μαραναθάν [36]. ὁ Κύριος ἦλθεν.

Ἐλαφρίᾳ [37]. κουφότητι.

Συνοχῆς [38]. ταραχῆς, ἀδημονίας.

Ἐν-

NOTAE.

ulteriorem vocis praecedentis expositionem haec adjecta sunt; vel referenda ad *Philipp.* II. 13. Τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν. Neque alius ex illa Epistola locus in hoc Glossario comparet: mutatae autem sedis ac seriei exempla in seqq. etiam occurrent.

36. Μαραναθάν.] I. *Cor.* XVI. 21. Glossa MS. in Cod. N. T. Coislin. CXCIX. Μαραναθά. τοῦτ' ἔστιν, ὁ Κύριος ἦλθεν. — τῇ Ἑβραΐδι γὰρ κέχρηται λέξει. Theodoret. Τοῦτο οὐ τῆς Ἑβραΐων τινὲς ὑπέλαβον, ἀλλὰ τῆς Σύρων εἶναι φωνῆς. Ἑρμηνεύεται γὰρ, ὁ Κύριος ἦλθε. Τέθεικε γὰρ τὴν λέξιν τὴν ἐπὶ εὐγλωττίᾳ λαμπρυνομένων Κορινθίων τὴν ὀφρῦν καταστέλλων. Vid. Theophylact. & Sup. ad Nomina Hebr. *Lucae*, in Μαρία, p. 43. Convenit Cyrillus in Lex. MS. In Gloss. MS. Lat. lego: *Anathemamarinata.* (Sic) *Sicut quidam dicunt, Proditio in adventum Domini.*

37. Ἐλαφρίᾳ.] II. *Cor.* I. 17. Hesych. Ἐλαφρία. κουφότης.

38. Συνοχῆς.] II. *Cor.* II. 4. Hesych. Συνοχή. ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή. Conf. Schol. Gregor.

39.

Προκαταρτήσω [46]. πρ:ευτρεπίσω.
Μὴ ἐφικνέμενοι [47]. μὴ καταλαμβανόμενοι.

Ὑ-

NOTAE.

nitam, H. Stephanus vertit: *Quem sibi ipse quis attraxit seu accersivit.* Malim: *Qui a se ipso quasi pertractus est*, i. e. sua sponte motus, absque ope aut vi aliena Sic analogia vocum similium jubet, ut αὐτοδίδακτος, &c. immo ipsum hoc αὐθαίρετος, quod Phavorin. αὐτόβουλος reddit; Oecumen. *b. l.* ἑκὼν, καὶ ἐξ οἰκείας προθυμίας. Vid. Plutarch. *de Garrul.* p. 503. E. &c. Gloss. Gr. Lat. Αὐθαίρετος. *Promptuarius*, *Ultronius*, —— *Voluntarius*, *Spontalis*. Sequitur: Αὐθαίρετος εἰς δοῦλον ἑαυτὸν βάλλων. *Autoratus*. ubi pro δοῦλον legendum esse λοῦδον, bene vidit Cl. L. Bos *Obs. Crit.* p. 146. & ante Eum Radulphus Fornerius *Rer. quotid* l. II. c. 9.

46. Προκαταρτήσω.] L. Προκαταρτίσωσι. προευτρεπίσωσι. ex II. *Cor.* IX 5. Conf. Sup. ad l. *Cor.* I. 10. & *Act.* XXI. 5 ubi geminum exemplum

47. Μὴ ἐφικνέμενοι.] II *Cor.* X. 14. Hesych. explicat: μὴ καταλαμβάνοντες. Scrib. καταλαμβάνοντες, ut ed. Hagen. & Lexicon MS. ineditum.

48.

Ὑπὲρ λίαν [48]. μεγάλως πάνυ.

Ου

Notae.

48. Ὑπὲρ λίαν.] II. *Cor.* XI. 15. conf. XII. 11. Chrysost. Petrum & Iacobum & Joannem intelligit. Maximus Calliópolitanus vertit: τοὺς πολλὰ μεγάλους. Hesych. Ὑπέρ. περισσῶς. πολὺ, πλέον, λίαν. V. *Observ.* nostras ad *seq. com.* 23. Addo locum Hesychii, in quo legimus: Ἄγαν. πάνυ. μνώδης. πολὺ, μεγάλως, λίαν. Quid illud μνώδης? J. F. Gronovius, ὁ πάνυ, ex Phavorino corrigit, μάλιστα. Cl. Is. Vossius in *Notis* MSS. κομιδῇ. At salvo tantorum Virorum honore existimarem potius, illud μνώδης huc irrepsisse ex glossa inferiori: Ἀγαμος. πάγος. ὄρος κρημνώδης. Ex voce κρημνώδης pars trunca μνώδης hic apparet: praesertim si consideres hanc glossam ex serie locandam esse, & forte olim exstitisse, ante Ἄγαν. Obiter nota, in ὄρος κρημνῶδες respici ad vocem Ἀγμὸς, quam confudit Noster cum Ἄγαμος. Ἀγμὸς enim est *locus praeceps*, *praeruptus*. V. Hesych. & Eurip. *Bacch.* ℣. 1092. Debeo hanc postremam observationem, quae ipsa veritas est, Doctissimis Parisiensibus, quorum MSti Speciminis Hesychiani, a me inspecti, supra feci mentionem ad Nom. Hebr. *Lucae* in Ἀννά.

49.

Ἐν αἰνίγματι [22]: ἐν ζητήμασι, καὶ εἰκόσι, καὶ ὁμοιώμασι.

Ἐυ-

NOTAE.

ad Rupert. p. 508. & Cl. Vitringa *Obs. S.* T. I. p. 206. qui *perperam agere* vertit ex Latinismo. Per κατεπαίρεται redditur etiam in Cyrilli Lex. MS. Alia ex Cyrilli Lex MS. (diversa enim sub hoc nomine latere in Bibliothecis constat) adfert Nobiliss. Du Cangius, in V. Κυρτέσης, sive Κυρτέσος, quod *blandum* notat, Gallice *Courtois*. Ita sonant: Πέρπερος: προπετὴς, ἢ κυρτέσης. Et: Περπερεία. ὃ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται, ἢ καὶ ἡ κολακεία, καὶ ἡ προπέτεια. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVII. Ὀυ περπερεύεται· οὐκ ἀλαζονεύεται, οὐδὲν ποιεῖ προπετές. (Theodoret.) οὐ προπετεύεται (Chrysost.) Hesych. Περπερεύεται. κατεπαίρεται, περὶ πολλοῦ ποιεῖται, τιμᾶται, θεραπεύεται. Πέρπερος. μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος. Ita enim restituendus est Lexicographus, ut bene etiam vidit Cl. Dan. Heinsius in *Not.* MSS. Vid. Phavor. & Suid. in Πέρπερος, &c. & in Κατεπερπερεύετο, & Μελαμπύγου. Idem in Περπερεία, & in Ἡ ἀγάπη, hunc ipsum locum citans explicat: οὐ προπετεῖ. Conf. Clem. Alex. *Paedag.* III. 1. & Maximi versionem Barbaro-Graecam: δὲν εἶναι προπετής.

22. Ἐν αἰνίγματι.] I. *Cor.* XIII. 12. Hesych.

Ἔυσημον [23]. φανερόν.

Μὴ εἰδῶ [24]. μὴ γνῶ, μὴ συνῶ.

Τῷ νοΐ [25]. τῇ τῶν ἀκουόντων συνέσει.

Ἰδιῶται [26]. ἄγροικοι.

Ἀπαρχή [27]. πρῶτος.

Χοϊ-

NOTAE.

ſych. hoc explicat: ἐν παρεικασίᾳ, ἐν παραβολῇ conf. *Hebr.* XI. 19. Idem poſt V. Αἰνῶ. Αἰνίγματα. ζητήματα, ὁμοιώματα. Dein: Αἴνιγμα. πρόβλημα, ζήτημα.

23. Ἔυσημον.] I. *Cor.* XIV. 9. MS. Voſſ. interſerit, ἔυδηλον. Huc reſpicit Heſych. Ἔυσημον. ἔυδηλον, φανερόν. Minus commode adduxit ibi Sopingius *Pſalm.* LXXX. 3.

24. Μὴ εἰδῶ.] I. *Cor.* XIV. 11.

25. Τῷ νοΐ.] *Ibid. com.* 15. Heſych. Νοοῦσι. συνιοῦσι.

26. Ἰδιῶται.] I. *Cor.* XIV. 23. Heſych: Ἰδιώτας interpretatur ἀπείρους. Et: Ἰδιωτίας. ἀγροικίας, ἀμαθίας. Conf. Car. Hannib. Fabroti, JCti doctiſſimi, *Not. ad Tit. Cod. Theodoſ. de Pagan. Sacrif. & Templ.* ſtatim in principio; & Cl. Goldaſt. ad Hadriani Imp. *Reſp. & Reſcr.* §. 13. in Fabricii *Bibl. Gr. Vol.* XII. p. 537.

27. Ἀπαρχή.] I. *Cor.* XV. 20. quem lo-

 cum

Χοϊκός [28]. γήϊνος.

Ἐν ἀτόμῳ [29]. ἐν τάχει, ἐν ῥυζήματι.

Ἑδραῖοι

NOTAE.

cum Hesychius spectat in his: Ἀπαρχὴ Χειρός. πρῶτος Χειρός. In exemplari, cujus usum mihi peramice concessit Celeb. P. Burmannus, notaverat Anonymus (cujus manum ignoramus) pro πρῶτος Χειρὸς, legendum esse πρωτόκλιστος. Cogitabat forsan Vir Doctus πρωτότοκος, ex *Col.* I. 15 Sed hoc nihil ad *h. l.* illud vero absurdum. Vid. Schol. Gregoriana.

28. Χοϊκός.] I. *Cor.* XV. 47. Hesych. explicat, πήλινος, γήϊνος Oecumen. Χοϊκός. παχὺς, τοῖς παροῦσι προσηλωμένος, γήϊνος, καὶ βαρὺς, καὶ σαρκικὸς, καὶ κάτω φρονῶν. Vide quae nos olim scripsimus, laudata a Cl. Wolfio, apud quem plura. Conferre liceat *Odyss.* Η 324. ubi Tityum γαιήϊον υἱὸν vocat Homerus, i. e. τὸν γῆς υἱὸν, interprete Scholiaste, quem descripsit, ut solet, Hesychius.

29. Ἐν ἀτόμῳ.] I. *Cor.* XV. 52. Pro ῥυζήματι in fine suspicari posses ῥοιζήματι, coll. II. Petr. III. 10. ubi ῥοιζηδόν. Sed malim ex Hesych. Ἐν ῥιπήματι Sic ille: Ἐν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπήματι. ἐν τάχει Ipse D. Paullus addit: Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Male quidam ῥοπῇ. Conf. Scholia

Ἑδραῖοι [30]. ςαθεροὶ, ἀσάλευτοι.

Λογίαι [31]. καρποφορίαι.

Ἐυοδῶται [32]. προθύμως εἰς τὸ παρέχειν.

Μίαν

NOTAE.

lia Gregorii & Mill. Alias ἐν ἀκαρεῖ, quod Hes. reddit, ἐν ῥιπῇ V. inf. in *Addend.*

30. Ἑδραῖοι] *Ibid. com.* 58. Glossam nostram praeter Cyrillum in Lexico MS. exhibet Hesychius, ubi male σαθηροί. MS. Voss. habet, βέβαιοι, σαθ.

31. Λογίαι.] I. *Cor.* XVI. 1. 2. Suidas, hunc ipsum locum citans, Λογίαν explicat συλλογὴν, ex Chrysostomo, quem laudat, cujusque verba locaque similia leguntur apud Suicerum in *Thes. Eccl.* Atque ita etiam Theophylactus, & alii. Nec est, quod εὐλογίας pro λογίας mallet Cl. Dounaeus ad Chrysost. de quo Millius. Hesych. Λογίαι. ἐκλογαὶ, καρποφορίαι, ἐπιλογαί. Sic (praeter ἐπιλογαὶ) etiam Cyrillus, & Photius, nec non aliud Lexicon MS. & Suidas: ad quem recte notat Cl. Kusterus, non *frugum ubertatem*, vel *fructuum copiam* (quod Portus putabat) denotari, sed καρποφορίας esse *oblationes sacras.* Sic Κάρπωμα apud Hesych. est προσφορὰ. δῶρα. θυσία. V. sup. ad *Rom.* XV. 31.

32. Ἐυοδῶται.] I. *Cor.* XVI. 2. MS. no-

I 5 ster

Μίαν σαββάτων [33]. κυριακὴν λέγ.

'Ενερ.

NOTAE.

ſter εὐόδοται. Quidam εὐοδωθῇ, & εὐοδῶται. Heſych. 'Ευωδώθη. ἐποιμάθη. Leg. ἠποιμάθη. Dein: 'Ευοδότως. (l. 'Ευοδώτως, vel 'Ευόδως.) προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. ut hic. Sic & Cyrillus in Lex. inedito, ubi εὐοδῦται. Heſych. 'Ευοδία. εὐπραξία. 'Ευοδοῦσθαι enim eſt *proſpere agere*, proprie in *itinere*, dein etiam *in re quavis*. Adpoſite Doctiſſ. Raphelius in *Annot. Herodoteis* ad III. Joan. *com.* 2. ex Herodoto adfert: ὡς εὐωδώθη τὸ πρῆγμα. *Cum res bene ceſſiſſet*. Sic in Achmetis F. Seirim *Oneirocrit. cap.* 77. 'Εν πολέμοις κατευοδωθήσεται.

33. Μίαν σαββάτων.] *Ibid.* Chryſoſt. τυπῶσι, κυριακὴν. MS. Voſſ. κυριακήν. Λέγει δὲ τὴν πρώτην ἡμέραν. Vid. Euſebii (vulgo Alexandrini) *Orat.* περὶ τῆς ἡμέρας Κυριακῆς, ex MSS. nuper editam a Cl. Jo. Guil. Jano, p. 2. unde haec tantum excerpam: Κυριακὴ ἐκλήθη, ὡς κυρία (*princeps*) τῶν ἡμερῶν: Πρὸ γὰρ τοῦ δεσποτικοῦ πάθους οὐκ ἐλέγετο Κυριακὴ, ἀλλὰ πρώτη ἡμέρα.

34. 'Ενεργής.] I. *Cor.* XVI. 9. Vulg. *evidens*. unde ἐναργὴς maluerunt Beza & Grotius, quos alii ſequuti ſunt: quam lectionem contra Millium probabat etiam L. Bos. Heſych.

Ενεργής [34]. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν.

Ἐνερ-

Notae.

ſych. Ἐναργῆ. δῆλα, φανερὰ, βέβαια, ἀσφαλῆ. Vid. ibi J. Funger. Confer ſimillimum locum ad *Philem. com.6.* ubi alii pro ἐνεργὴς etiam ἐναργὴς, ut Vulg. *evidens.* Et ſic *Hebr.* IV. 12. Sed non auſim contra Codicum fidem rejicere lectionem receptam: etſi metaphora videri poteſt durior; ut ſaepe in Sacris, ubi potius ad rem ipſam adtenditur. Veriſſimum eſt acutiſſimi Alex. Mori *Axioma Theolog.* XIII. *Scriptura ſimilitudines confundit ac permiſcet, ut multiplicem rerum ſpiritualium vim deſignet.* Eccur vero *occaſio* (id enim θύρα notat *h. l.*) dici nequeat ἐνεργὴς, *efficax*, quatenus opportuna plurimum valeret conferretque ad Apoſtoli ſcopum? Sic ἐνεργὰ χρήματα apud Xenoph. *Hieron.* ſive *de Regno*, p. 918. C. ſunt *pecuniae, quae fructum ferunt poſſeſſori.* Heſych. Ἐνεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ ἐνεργουμέναι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσπκουμέν, πλουμέν. In mendo cubare locum ſatis patet. Cl. Heinſius in *Notis* MSS. Ἴσως, inquit, Ἐνεργοί. ἕτοιμοι π. ἐ. ἢ ἐνεργούμεναι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσπκουμένους, πλέμεναι. *Citat enim illud* Ἐνεργοὶ *ex Scriptore aliquo, qui eo uſus erat, ut diſſimularetur, & SUBAUDIENDUM eſſet* πλέμεναι, *vel*

Ἐνεργεῖν [35]. ἑτοίμως πράττειν. . . . . .

Ma-

NOTAE.

vel ἴσα, *aut simile.* Non placet. Rectius Phavorinus : Ἐνεργοί. ἔτ. π. ε. ἢ ἐνεργουμέναι, αἱ μὴ ἀργαί, ἐισκεκομμέναι, πλουμέναι. quod probat Cl. Clericus ad *Gal.* V. 6. Hammondum merito deserens. Nec dissimilis est Guyeti sententia, qui in masc. gen. omnia legit. Cyrillus in Lex. inedito : Ἐνεργεῖς. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. Quidsi refingamus Hesychium ex Glossario nostro, cum quo ubique fere convenit, hac ratione : Ἐνεργής. ἑτοίμη πρὸς ἐργασίαν. Dein: Ἐνεργουμένη. ἡ μὴ ἀργή, ἐισκεκομμένη, πλουμένη. Posterius placuit Cl. Bernardo in *Anecd. Wolf.* concinne huc alleganti Jacob. V. 16. Δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Si tamen ordini alphabetico inhaerere malis, minima erit mutatio, si legas : Ἐνεργοί. ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ αἱ μὴ ἀργαί. (dicitur enim ὁ καὶ ἡ ἐνεργός, ut ἐνεργὸς γῆ, χώρα, &c.) Tum: Ἐνεργουμένη. ἐισκεκομμένη, πλουμένη. Ita vox Ἐνεργουμένη transponitur tantum, nec ulla porro mutatur litera. Venia sit degressiunculae.

35. Ἐνεργεῖν.] Iisdem verbis prostat glossa apud Hesychium. Verbum tamen ἐνεργεῖν non legitur I. *Cor.* XVI. Adeoque vel ad

ulte-

Μαραναθάν.[36]. ὁ Κύριος ἦλθεν.

Ἐλαφρία 37. κȣφότητι.

Συνοχῆς[38]. ταραχῆς, ἀδημονίας.

Ἐν-

Notae.

ulteriorem vocis praecedentis expositionem haec adjecta sunt; vel referenda ad *Philipp.* II. 13. Τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν. Neque alius ex illa Epistola locus in hoc Glossario comparet: mutatae autem sedis ac seriei exempla in seqq. etiam occurrent.

36. Μαραναθάν.] I. *Cor.* XVI. 21. Glossa MS. in Cod. N. T. Coislin. CXCIX. Μαραναθά. τȣτ᾽ ἔστιν, ὁ Κύριος ἦλθεν. — τῇ Ἑβραΐδι ἡ κέχρηται λέξει. Theodoret. Τȣτο ȣ τῆς Ἑβραίων τινὲς ὑπέλαβον, ἀλλὰ τῆς Σύρων εἶναι φωνῆς. Ἑρμηνεύεται ἡ, ὁ Κύριος ἦλθε. Τέθεικε ἡ τὴν λέξιν τῇ ἐπὶ ἐυγλωττίᾳ λαμπρυνομένων Κορινθίων τὴν ὀφρῦν κατασέλλων. Vid. Theophylact. & Sup. ad Nomina Hebr. *Lucae*, in Μαρία, p. 43. Convenit Cyrillus in Lex. MS. In Gloss. MS. Lat. lego: *Anathemamarinata.* (Sic) *Sicut quidam dicunt, Proditio in adventum Domini.*

37. Ἐλαφρία.] II. *Cor.* I. 17. Hesych. Ἐλαφρία. κȣφότης.

38. Συνοχῆς.] II. *Cor.* II. 4. Hesych. Συνοχή. ἀσθένεια, ἀδημονία, ταραχή. Conf. Schol. Gregor.

39.

Ἐντετυπωμένην [39]. ἐγγεγραμμένην.

Καταργουμένην [40]. ματαιουμένην.

Ἀχειροποίητοι [41]. ἀκατασκεύαστοι.

Σωφρονοῦμεν [42]. σῶον τὸ φρόνημα ἔχομεν.

Μωμηθῇ [43]. ψεχθῇ, ἀποδοκιμασθῇ.

Χω-

NOTAE.

39. Ἐντετυπωμένην.] L. Ἐντετυπωμένη. ἐγγεγραμμένη. ex II. *Cor.* III. 7. coll. *com.* 2. & 3. Hesych. Ἐντυπούμενον. ἐγγραφόμενον. Mutatio casus ex seq. V. irrepsisse videtur MS. Voss. addit: ἐγκεχαραγμένην.

40. Καταργουμένην.] *Ibid.* Chrysost. τὴν παυομένην, καὶ τέλος λαμβάνουσαν.

41. Ἀχειροποίητον.] II. *Cor.* V. 1.

42. Σωφρονοῦμεν.] II. *Cor.* V. 13. Adposita dabit Cl. Suicerus in *Thes. Eccl.* ad V. Σωφροσύνη MS. Voss. Σωφρονοῦμεν. ἐῤῥωμένοι ἐσμὲν τὴν διάνοιαν, τουτέστι, σῶον τὸ φρόνημα ἔχοντες.

43. Μωμηθῇ.] II. *Cor.* VI. 3. MS. Voss. addit μεμφθῇ. Hesych. Μωμητά. ψεκτὰ, κατεγνωσμένα. (Consentit Lexicon MS. ineditum.) Et: Μωμαῖται. ψέγει, μέμφεται, σκώπτει. Leg. Μωμᾶται. & forte in σκώπτει respicitur ad Μωκᾶται, quod sup. exponit, χλευάζει, Cyrillus in Lex. MS. σκώπτει. Addo. quod μ & κ adfinis figurae in MSS. non raro confundantur. Sic Ἀκάμηλος apud Hesych. pro Ἀμάμηλος, vel Ἀμαμη-

Χωρήσατε 44. προσδέξασθε.
Αὐθαίρετος 45. ἑκὼν ἑλόμενος.

Προ-

NOTAE.

μηλίς. Βερενίκης πλόκακος, pro πλόκαμος. Apud Suid. in Μύςης, edit. Florent. & Ald. λιδάσμων, pro διδάσκων. Et καὶ pro μὴ in Theod. Metochitae *Hist. Rom.* p. 28. b. ✠. 15. quod notavit etiam Meursius.

44. Χωρήσατε.] Ita rescripsi ex MS. Voss. & II. *Cor.* VII. 2. MS. noster: Χωρήσεται. προσδέξασθε. quomodo sup. vidimus ad *Rom.* XIII. 6. Sic etiam in Lex. Gr. MS. ubi & προδέξασθε, pro προσδ. ex ratione quam proposui ad I. *Cor.* X. 22. Chrysost. Ἐπειδὴ ἀνωτέρω εἶπε, (c. VI. 12.) Στενοχωρεῖσθε, ἐνταῦθα λέγει, χωρήσατε, τουτέστι, δέξασθε ἡμᾶς καὶ τὰ ἡμῶν ῥήματα. Conf. Occumen.

45. Αὐθαίρετος.] Ex II. *Cor.* VIII. 17. ubi unus Codex αὐθαιρέτως. MS. noster, Αὐθέρετος. Hesych. Αὐθαίρετοι. — ἑκούσιοι. — Postea: Αὐθαιρέτως. ἑκουσίως. ubi Is. Vossius Αὐθερέτως corrigit, flagitante scil. alphabeti ordine, cui passim inhaeret. Praecedit ibi: Αὐτεπισπάςῳ. αὐθαιρέτῳ. ubi priores editiones & Varin. Αὐθεπισπάςῳ. Perperam. At inverso ordine scribendum: Αὐθαιρέτῳ. αὐτεπισπάςῳ. quam vocem, nulla auctoritate munitam,

Προκαταρτήσω 46. προευτρεπίσω.

Μὴ ἐφικνέμενοι 47. μὴ καταλαμβανόμενοι.

Υ.

NOTAE.

nitam, H. Stephanus vertit: *Quem sibi ipse quis attraxit seu accersivit.* Malim: *Qui a se ipso quasi pertractus est*, i. e. sua sponte motus, absque ope aut vi aliena Sic analogia vocum similium jubet, ut *αὐτοδίδακτος*, &c. immo ipsum hoc *αὐθαίρετος*, quod Phavorin. *αὐτόβουλος* reddit; Oecumen. *b. l.* *ἑκὼν, καὶ ἐξ οἰκείας προθυμίας*. Vid. Plutarch. *de Garrul.* p. 503. E. &c. Gloss. Gr. Lat. Αὐθαίρετος. *Promptuarius*, *Ultronius*, —— *Voluntarius*, *Spontalis*. Sequitur: Αὐθαίρετος εἰς δῦλον ἑαυτὸν βάλλων. *Autoratus.* ubi pro *δῦλον* legendum esse *λῦδον*, bene vidit Cl. L. Bos *Obs. Crit.* p. 146. & ante Eum Radulphus Fornerius *Rer. quotid.* l. II. c. 9.

46. Προκαταρτήσω.] L. Προκαταρτήσωσι προευτρεπίσωσι. ex II. *Cor.* IX 5. Conf. Sup. ad I. *Cor.* I. 10. & *Act.* XXI. 5 ubi geminum exemplum

47. Μὴ ἐφικνέμενοι.] II *Cor.* X. 14. Hesych. explicat: *μὴ καταλαμβάνοντες*. Scrib. *καταλαμβάνοντες*, ut ed. Hagen. & Lexicon MS. ineditum.

48.

Ὑπὲρ λίαν 48. μεγάλως πάνυ.

'Ου

Notae.

48. Ὑπὲρ λίαν.] II. *Cor.* XI. 15. conf. XII. 11. Chrysost. Petrum & Iacobum & Joannem intelligit. Maximus Calliópolitanus vertit: τοὺς πολλὰ μεγάλους. Hesych. Ὑπέρ. περισσῶς. πολὺ, πλέον, λίαν. V. *Observ.* nostras ad *seq. com.* 23. Addo locum Hesychii, in quo legimus: Ἄγαν. πάνυ. μνώδης. πολὺ, μεγάλως, λίαν. Quid illud μνώδης? J. F. Gronovius, ὁ πάνυ, ex Phavorino corrigit, μάλιστα. Cl. If. Vossius in *Notis* MSS. κομιδῆ. At salvo tantorum Virorum honore existimarem potius, illud μνώδης huc irrepsisse ex glossa inferiori: Ἄγαμ@. πάγ@. ὄρ@ κρημνώδης. Ex voce κρημνώδης pars trunca μνώδης hic apparet: praesertim si consideres hanc glossam ex serie locandam esse, & forte olim exstitisse, ante Ἄγαν. Obiter nota, in ὄρ@ κρημνῶδες respici ad vocem Ἀγμὸς, quam confudit Noster cum Ἄγαμ@. Ἀγμὸς enim est *locus praeceps*, *praeruptus*. V. Hesych. & Eurip. *Bacch.* ℣. 1092. Debeo hanc postremam observationem, quae ipsa veritas est, Doctissimis Parisiensibus, quorum MSti Speciminis Hesychiani, a me inspecti, supra feci mentionem ad Nom. Hebr. *Lucae* in Ἀννά.

K 49.

'Ου κατενάρκησα 49. ᾿ὐ κατεβάρησα.

'Ομειρόμενοι 50. ἐπιθυμοῦντες.

Σαίν-

NOTAE.

49. 'Ου κατενάρκησα.] II. *Cor.* XI. 8. Perperam MS. κατεβάρεσα. Fundus glossae ipse Apostolus *cap.* XII. 13. ὐ κατεβάρησα. Itaque Hesych. exponit, & Cyrillus in Lex. MS. addens: ὐ κατεφρόνησα. Sic & aliud Lexicon Graecum ineditum: ὐ κατεβάρησα, οὐκ ἠμέλησα. ut Theophylactus, a Cl. Gregorio laudatus: οὐκ ἐπεβάρησά τινι· ἤ, οὐκ ἠμέλησα, &c. Conf. Maximi versionem & Scholion. Glossa MS. in Cod. Coislin. XXVII. 'Ου κατ. οὐκ ἠπόνησα, ὐδὲ ἐξέλυσα τὴν ὑπομονήν. (Oecumen.) ἢ ὕτως· οὐκ ἠμέλησα, ἢ ῥαθυμότερος πρὸς τὸ κήρυγμα γέγονα. Hesych. iterum: 'Ου καταναρκήσω. ὐ κατοκνήσω. respiciens ad II. *Cor.* XII. 14. Quae ibi sequuntur, sejungenda sunt. Vocem ipsam illustrarunt Cl. Stolbergius, Alii.

50. 'Ομειρόμενοι.] I. *Thess.* II. 8. ἱμειρόμενοι. ubi alii Codd. ὁμειρόμενοι, quod placuit Cl. Millio. Vid. Ejus *Proleg.* §. 990. at confer simul Cl. Wolf. unde patebit, quo jure Pollux l. V. *Segm.* 165. τὸ ἱμείρω dicat esse ποιητικόν. Theophyl. 'Ιμειρόμενοι. ἐπιθυμοῦντες. Τινὲς δὲ 'Ομειρόμενοι ἀνέγνωσαν, τα-

πει-

Σαίνεσθαι 51. κινεῖσθαι, ταράσσεσθαι.

Ἔτι

Notae.

πεσι, προσδεδεμένοι ὑμῖν, καὶ ἐχόμενοι ὑμῶν. παρὰ τὸ ὁμοῦ, καὶ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω. Hesych. Ὁμειρόμενοι. ὁμείρονται. ἐπιθυμοῦσιν. Leg. Ὁμειρόμενοι. ἐπιθυμοῦντες. Ὁμείρονται. ἐπιθ. Sunt binae glossae: quarum posteriorem habet Cyrillus, & aliud Lex. MS. ubi ἐπιθυμοῦσι πάνυ. Ni potius & hic Ὁμειρόμενοι sine interpretamento positum sit; ut saepe Hesych. & Suidas. cujusmodi exempla vide in *Miscell. Observ. Januar. & Febr.* 1733. *pag.* 127. Conf. Hesych. in Ἱμείρει, & Ἱμείρεται, pro quo idem Εἱμείρεται, & Ἐμείρετο, ἐπεθύμει.

51. Σαίνεσθαι.] I. *Thess.* III. 3. Ut σαίρειν de canibus iratis & ringentibus, teste Schol. Aristoph. in *Pac.* ℣. 619. ita σαίνειν de canibus blandientibus. Hesych. Σαίνει. κολακεύει, προσηλυθεύεται, πτώσσει, ἀσπάζεται, θωπεύει. Σαίνεται. (recte hoc interserit Cl. Heins. *Exerc. S.* p. 502.) κινεῖται, σαλεύεται, ταράσσεται. Postrema voce utitur Maximus in versione Neo-Graeca. Glossa MS. in Codd. N. T. Coislin. XXVI. & XXVII. Σαίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ, ταράσσεσθαι, θορυβεῖσθαι. MS. Voss. hic addit, σαλεύεσθαι. Lexicon MS. Biblioth. Coislin. p. 475. *ed. Montf.* Σαίνει. κολακεύει,

Ἔνδειγμα [52]. ἐπίδειξις.

Δίκην τίσουσι [53]. τιμωρίαν δώσουσιν.

Ἐρωτῶμεν [54]. ἀξιοῦμεν.

Θροεῖ-

NOTAE.

σείει, ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν. Palaephat. *Incredib.* c. III. Αἱ θηρευτικαὶ (κύνες) πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν. *Venatici canes omnibus hominibus adblandiuntur*, proprie *caudâ*. Conf Schol. Gregoriana. Hinc canes, ut & equi σαίνουροι dicti, teste Hesychio; qui & Σλωῦροι, & Σαύνυροι, & Σμίνθυροι alibi exhibet. Hinc metaphorice usurpatur. Eustath. *Ismen. & Ism. amor.* l. VI. p. 233. Κατέσαινε τὴν ψυχήν μου. Sed de his satis Alii. Apostoli mentem eleganter exposuit Cl. Elsnerus, quem omnino vide; & conf. *Galat.* VI. 12. ubi *canes* hi (vid. *Philipp.* III. 2.) dolosi dicuntur εὐπροσωπῆσαι.

52. Ἔνδειγμα.] II. *Thess.* I. 5. Hesych. Ἐνδείξει· ἐπιδείξει.

53. Δίκην τίσουσι.] II. *Thess.* I. 9. Pro δώσουσιν, MS. male δέσουσιν. Recte in Voss. Cod. Vid. Sup. ad *Matth.* in V. Ματθαῖον.

54. Ἐρωτῶμεν.] II. *Thess.* II. 1. Concinne per ἀξιοῦμεν reddit Noster: nam ἀξιοῦν est, *postulare* aliquid *ex jure*; αἰτεῖν vero, *petere*

sup-

Θρoεῖσθαι 55. θορυβεῖσθαι.

Στέλλεσθαι 56. ἀφίςασθαι, ἀναχωρεῖν.

Ἐπόρθει 57. κατέςρεφεν.

"Ει-

NOTAE.

suppliciter, & quidem, quod redditurus non es, ut mendici. Vid. *Act.* III. 2. De usu verbi ἀξιῶν (quod raro pro παρακαλεῖν poni scribit Ulpian. ad *Olynth.* III. p. 29. licet Hesych. alterum per alterum explicet) plura adferre non est hujus loci. Vide interim Suid. & Arrian. *Exp. Alex.* V. 19. p. 219. *ed. Gron.* & VII. 12. p. 289. &c. & Doct. Chilmead. ad Malel. P. II. p. 53.

55. Θρoεῖσθαι.] II. *Thess.* II. 2. MS. Voss. Θροεῖσθε. ταράττεσθε, θορυβεῖσθε. Hesych. Θροεῖ. —— θορυβεῖ, ἠχεῖ, ἐκπλήττεται. Scrib. Θροεῖται. ἐκπλήττεται.

56. Στέλλεσθαι.] II. *Thess.* III. 6. ubi vid. *Observ.* nostras. Versio Graeco-Barbara: χωρίζεσθε. Oecumen. ὑποστέλλεσθε, χωρίζεσθε. Cont. *Gal.* II. 12. Glossae MSS. Phrynichi Arrabii in Biblioth. Coislin. p. 468. Στέλλεσθαι τὸ πρόσωπον. ἀντὶ τοῦ, συστρέψαι καὶ σκυθρωπάσαι. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱστίων τῶν στελλομένων ἐν τῇ νηῒ καὶ συστρεφομένων. Quae olim allata confirmant.

57. Ἐπόρθει.] *Gal.* I. 23. Hesych. Ἐπόρθουν· κατε-

Ἔιξαμεν [58]. ὑπεχωρήσαμεν.

Ἀλληγορούμενα [59]. ἑτέρως κατὰ μετάφρασιν νοούμενα, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

Συναρμολογουμένη [60]. συγκολλωμένη.

Συμβιβαζομένη [61]. εἰς κοινωνίαν ἐρχομένη.

Ἀπ-

NOTAE.

κατέσκαπτον, ἐδίωκον. Ut *h. l.* praecedit ὁ διώκων.

58. Ἔιξαμεν.] *Gal.* II. 5. Cyrill. in Lex. MS. etiam ὑπεχωρήσαμεν. MS. Voss. addit: ὑπεστειλάμεθα. Hesych. Ἔιξαντα. ὑποχωρήσαντα, ὑποστρέψαντα

59. Ἀλληγορούμενα.] *Gal.* IV. 24. MS. Ἀλληγορούμεθα. Chrysost. explicat. ἑτέρως νοούμενα. V. Gregor. Scholia. Hesych. Ἀλληγορία. ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. Et: Ἀλληγορούμενον. τροπολογούμενον, φυσιολογούμενον. Conf. eund. post V. Ἄλη, & in Ἀλλοφρονέοντα. Frequens vox apud Philonem Judaeum, qui & tres libros *Allegoriarum Legis* reliquit.

60. Συναρμολογουμένη.] *Eph.* II. 21.

61. Συμβιβαζομένη. &c.] MS. in fine, ἐρχομένην. Forte connectendum cum superioribus. Nisi malis: Συναρμολογούμενον. συγκολλώμενον. † Συμβιβαζόμενον. εἰς κοινωνίαν ἐρχόμενον.

'Απηλγηκότες [62]. ἀπελπίσαντες.

'Ευτραπελία [63]. γελοιασμός.

NOTAE.

μενον. ut respexerit Glossator ad *Eph.* IV. 16. ubi duae hae voces. Hesych. Συμβιβάζει. εἰς φιλίαν ἄγει. At Suidas etiam intransitive, ut in glossa nostra: Συμβιβάσα. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος. Ita legit Cl. Kusterus, pro Συμβίβασιν, quod est in antiquis editt. Photius in Lex. MS. Συμβιβάση, quod proxime accedit. Antiquissimus Suidae MS. Συμβιβάσειν. Si itaque Συμβίβασιν retinere quis mallet, substantivum illud per infinitivum explicuerit Suidas, ut Hesych. in 'Απηλγία. &c. Prius tamen malim. Alia vid. Sup. ad *Act.* IX. 22.

62. 'Απηλγηκότες.] *Eph.* IV. 19. Otium fecerunt CC. VV. Suicerus, Raphelius, Elsnerus, Wolfius: quos vide. Addo tantum illud Hesychii: 'Απηλγηκώς. ἀναίσθητος. περὶ τὸ ἄλγος. Sic Maximi Calliopolitani versio Neo-Graeca. Conf. Hesych. in 'Απηλγηκότες, & 'Αφαιάσαι, & Suid. in 'Απηλγήσαντες, 'Απαλγοῦντες, & Θυμομαχοῦντες.

63. 'Ευτραπελία.] Sic reposui ex *Eph.* V. 4. MS. 'Ευτραπελίας. Vid. Cl. Elsner. Versio Neo-Graeca: γελοτοποιία. Hesych. 'Ευτραπελία. κουφότης, μωρολογία, αἰσχρολογία.

['Ενιέντες· * 64 ἀφιέντες.]

Ἴστε 64. γνῶτε.

Συλαγωγῶν 65. ἀποσυλῶντων.

Στοι-

NOTAE.

† Εὐτράπελος. γελοιώδης. ubi Soping. hunc ipsum Apostoli locum opportune notavit. Lexicon Gr. MS. Εὐτραπελία. μωρολογία, ἀπαιδευσία. Cyrill. Gloss. inedit. Εὐτράπελος. οὐχ ὥσπερ νῦν ὁ εὐφυὴς, ἀλλ' ὁ εὐχερῶς τρεπόμενος κατὰ τὸν βίον εἰς πάσας συμφορὰς καὶ ἐπινοίας. Nec multum differunt haec Oecumenii : ὁ πάντα γινόμενος, ὁ εὐκόλως περιτρέπων τοὺς λόγους.

* 64. Ἐνιέντες.] Hoc ex MS. Voss. *Eph.* VI. 9. ἀνιέντες.

64. Ἴστε] Exstat *Hebr.* XII. 17. Hesych. Ἴστε. γινώσκετε, οἴδατε. Et: Ἴσομαι, ἢ Εἴσομαι. γνώσομαι. Nisi forte respexerit Glossator ad *Eph.* VI. 21. 22. ubi εἰδῆτε & γνῶτε permutantur. At saepius turbatum in his Glossis ordinem vidimus. Conf. mox in Ἀφ' ὧν.

65. Συλαγωγῶν.] *Col.* II. 8. MS. male Συλλαγωγῶν. Hesych. pariter explicat ἀποσυλῶντων, hunc ipsum locum spectans.

66. Στοιχεῖα.] *Eod. com.* Hesych. Στοιχεῖα. πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀὴρ, ἀφ' οὗ τὰ σώματα. Quatuor illa στοιχεῖα τοῦ κόσμου recenset etiam Lu-

cian.

Στοιχεῖα [66]. γῆν, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα.

Θρη-

NOTAE.

cian. *Amor*. p. 887. quae doctrina erat Empedoclis Agrigentini apud Plutarch. *de Placit. Philos.* l. I. p. 878. dissentiente Epicuro *ibid.* p. 882. Addit Hesych. ἢ γράμματα. Glossarium ineditum: Στοιχεῖα. Ἀθηναῖοι μὲν γράμματα· γραμματικοὶ δὲ, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γαῖαν, ἀφ' ὧν τὰ σώματα. Neque tamen ignoro, Ammonium Grammaticum (nisi Herennium Philonem malis, cum Eustathio) differentiam ponere inter γράμμα & στοιχεῖον, sic ut γράμμα sit typus ac forma literae, στοιχεῖον vero sonus sive pronunciatio illius typi. Conf Henr. Valesii, Viri Summi, *Notas in Notas Maussaci* ad Harpocrat. p. 84. & Elegantiss. Aegid. Menag. ad Diog. Laërt. VII. 56. p. 288. Plura de hac voce lege in Suiceri *Thes.* & H. Ernstii (sup. ad *Rom.* VIII. 39. laudati) *Var. Obs.* II. 26. Sic itaque, metaphora ab *elementis*, i. e. *literis*, petita, dicuntur caerimoniae Mosaicae, utpote prima Ecclesiae infantis, ὑπὸ παιδαγωγὸν (c. III. 25.) constitutae, rudimenta, & quasi alphabetum. Non male Versio N. T. Belgica Wittiana, sive Antverpiana, (quae passim elegantissima est) τὰ στοιχεῖα

K 5 ver-

Θρησκεία [67]. σεβάσματα.

Λα-

NOTAE.

vertit, *d'eerste onderwyzingen.* Quomodo στοιχείωσις apud Hesych. est διατύπωσις, ἡ πρώτη μάθησις. (Lex. MS. ἡ πρώτη διάταξις.) Et: Στοιχειοῦσι. διατυποῦσι. (Ita enim pro Στυχιοῦσι legendum, ut monuit Criticorum Princeps R. Bentlejus *epist. ad J. Mill.* p. 77. & habet Suidas.) Et: Στοιχειούμεθα. διδασκόμεθα κατὰ τάξιν. Vocantur autem στοιχεῖα τοῦ κόσμου, non q. d. *elementa elegantiae*, ut Cl. Rhenferd. in *Dissert. ad Cod. Joma*, §. 50. p. 130. sed quod essent rudes crassioresque delineationes, corporeae, e mundo rebusque terrestribus petitae, adeoque perituræ.

67. Θρησκεία.] *Col.* II. 18. Ἐν — θρησκείᾳ. Scribendum itaque videtur: Θρησκείᾳ. σεβάσματι. Hesych. Θρησκεία. σέβασμα. Et quia seq. Λατρεία in hac *Epist.* non occurrit, sed in primo casu semel tantum *Rom.* IX. 4. mallem continua serie legere: Θρησκείᾳ. σεβάσματι, λατρείᾳ, δουλείᾳ. Hesych. post V. Θρῆσκον scribit: Θρησκεία. λατρεία. Phavor. Θρ. ἡ λατρεία, — σέβασμα. Cyrill. in Lex. inedito: Θρησκεία. θεραπεία τις οὖσα quasi esset a Θεῷ ἀρέσκειν. Hinc Italorum *trescare*,

i. e.

Λατρεία. δουλεία.

Ἀφ' ὧν [68]. δι' ὧν.

Μομφήν [69]. μέμψιν, ἔχθραν.

Βραβευέτω [70]. μεσιτευέτω, μηνυσάτω.

Ἤρε-

NOTAE.

i. e. sacra peragere. Vid. elegantissimi Angeli Monosinii *Flor. Ital. Ling.* p. 9.

68. Ἀφ' ὧν.] Dormitavit bonus Glossator, si respexerit ad *Col.* II. 19. ubi ἀφῶν. Sed ἀφ' ὧν, pro δι' ὧν, est *Hebr.* V. 8. Et hoc, credo, voluit. Est itaque novum turbati ordinis exemplum. Vid. paullo ante in V. Ἴσ.

69. Μομφήν.] *Col.* III. 13. Hesych. Μομφή. μέμψις, κατάγνωσις. Gloss. Gr. inedit. Μομφήν. μέμψιν, κατάγνωσιν. Cyrill. Lex. MS. Μομφή. μέμψις, ἔχθρα. ut hic.

70. Βραβευέτω.] *Col.* III. 15. Eadem glossa est in Hesychii Vocabulario. MS. noster μεσιτευέτω, η pro ι, ut saepius. Cyrilli Gloss. inedit. Βραβεύει. διακρίνει, διανέμει, μεσιτεύει, διοικεῖ, οἰκονομεῖ. Hinc corrige Hesychium, qui Βραβεύει explicat διακρίνει, & μεσιτεύει διοίκησιν. Lege: μεσιτεύει, διοικεῖ. Plura vide in *Observ.* meis, & *Addend.*

71.

Ἤρεμον [71]. πρᾶον, ἐν εἰρήνῃ.

Ἐντεύξεις [72]. εὐτυχίας αἰτήσεις.

Καταςολῇ [73]. ςολισμῷ, ἐνδύματι.

Νεό-

NOTAE.

71. Ἤρεμον.] I. *Tim.* II. 2. ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον. Quo fpectat Hefych. Ἤρεμον. ἥσυχον, πρᾶον, ἥμερον. Idem: Ἀτρεμεῖν. ἡσυχάζειν. Larga meffis apud Pricaeum. MS. Voff. πρᾶον.

72. Ἐντεύξεις.] *Ibid. com.* 1. In gloffa pro εὐτυχίας αἰτήσεις (etfi commodum fenfum fundit) fcribendum ἐντυχίας, αἰτήσεις. Cyrillus in Gloffario inedito: Ἐντεύξεις. ἐντυχίαι, δεήσεις, ἡ αἰτήσεις. Hefych. Ἔντευξις. ἀπάντησις κατὰ τὸ πλημμεληθέντων. δέησις εἰς ἐκδίκησιν. Vid. Cl. Raphel. *Annot. Polyb.*

73. Καταςολῇ] I. *Tim.* II 9. Hefych. Καταςολήν. (male Καταςοχλήν.) περιβολήν. Theophylact. Καταςολὴν λέγει, τὸ πάντοθεν περιεσταλθῆναι, καὶ συγκεκαλύφθαι, ἀλλὰ μὴ ἀνακεκαλύφθαι ἀναισχύντως. Legendum videtur: ἐ τὸ, πάντοθεν &c. ut fuadet oppofitio fequens: ἀλλὰ &c. Ceterum κοσμίαν καταςολὴν ex Afterio commode adfert Cl. Pricaeus, qui docte & diligenter, ut folet, hunc locum enarrat, noftramque gloffam in Gloffis MSS. Bibl. Mediceae

etiam

Νεόφυτον 74. νεοπροσήλυτον.

[Τυφωθεὶς 75. ἐπαρθεὶς, ὑπερηφανευθείς.]

Καὶ

NOTAE.

etiam legi monet. Conf. Cl. Wolfium. Cyrillus in Lex. MS. Καταςολή. ςολισμὸς ἱματίων.

74. Νεόφυτον.] I. *Tim.* III. 6. Suid. τὸ νεωςὶ φυτάϑιν. Chryfoft. interpretatur νεοκατήχητον, quod habet verfio Neo-Graeca. Gloffae MSS. Mediceae, tefte Pricaeo, προσήλυτον reddunt. Cyrill. in Lex. inedito: νέον, προσήλυτον. Sic & MS. Voff. pro quo nofter una voce, νεοπροσήλυτον. Gloffae Veteres Philoxeni: Νεόφυτον. *novellum*, *novelletum*.

75. Τυφωθείς.] *Ibid.* Deeft in Noftro: recepi ex Voff. MS.

76. Κατὰ πρόσκλησιν.] I. *Tim.* V. 21. κατὰ πρόσκλισιν legitur; ubi multi Codd. etiam πρόσκλησιν, per η, *variante lectione, non variante fenfu; qualis variatio faepe contingit ex affinitate pronuntiationis harum duarum vocalium* η & ι. Verba funt Cl. Al. Mori *Axiom. Theol.* X. p. 473. Exempla plura in his Gloffis. Sic apud Hefych. Ἀμφενώτας. ὁ κελτικὸς χίτων. Ita omnes editiones, pro Ἀμφίνωτις, ὁ Κρητικὸς χίτων, *Creti-*

ca

Κατὰ πρόσκλησιν. 76. κατὰ χάριν ϗ προσπάθειαν.

['A-

NOTAE.

ca tunica; ut recte emendat diligentissimus Meursius in *Creta* c. XII. p. 184. Criticis enim nunquam peculiaris tunica fuit, qua dignoscerentur, ut tribonio Philosophi, aut Tragici Reges ξυστίδι sua. Sed ad rem. Amplector receptam lectionem κατὰ πρόσκλισιν. Quae CC. VV. Suicerus, Wolfius, &c. adtulerunt, non repetam. Lexicon MS. eadem scriptura: Κατὰ πρόσκλησιν. κατὰ χάριν. Et Cyrill. Lex. inedit. Κατὰ πρόσκλησιν. καθ' ἐπροβελίαν. Photius in Lex. MS. & Suid. Κατὰ πρόσκλησιν. καθ' ἐπροβάρειαν (quod MS. Voss. hic addit) ἢ ἐπιρρομέρειαν. Sic & Phavorin. At πρόσκλισιν ex MSS. Parisiensibus rescripsit Cl. Kusterus. Conf. Suid. omnino in Πρόσκλισις (ed. Ald. ibi Πρόσκλησις) quod explicat, ἐπιρρομέρεια, addens exemplum: Μὴ διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλισιν. *Nihil neque ex odio, neque ex favore faciendum.* Similiter in V. Αἵρεσις T. I. p. 656. ex Diog. Laert. I. 20. πρόσκλισιν ex MS. dedit, pro πρόκλησιν. Conf. ibid. Cl. Menag. p. 11. Hinc lux Hesychio: Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν, κατὰ πρόσκλησιν. Vir Summus,

Is,

['Απρόσιτον 77. ἀχώρητον.]

Κα

NOTAE.

Is. Vossius, in *Not.* ineditis postrema haec conjungit cum seq. Κατήνπον, βαρεῖαν, hoc modo: Κατὰ πρόκλ. κ. χ. † Κατὰ πρόσκλησιν, καθ' ἐπροβαίρειαν. Ita recte posteriora corrigis ex Suida, Pricaeo, legenti Κατὰ πρόσκλισιν, κατὰ χάριν, κατὰ πρόσρεψιν, non accedo; neque sequentia sic sanantur. Cum Suicero potius existimarem, Hesychium in suo exemplari legisse, κατὰ πρόκλησιν (quemadmodum in aliis Codd. N. T. fuisse putant: πρὸ enim & πρὸς facile permutari ex antiquo scribendi compendio, docui Sup. ad I. *Cor.* X. 22.) atque illud interpretari κατὰ πρόσκλησιν, ut Codd. quidam habent. Phavorinus, Hesychii aliorumque compilator non inutilis, habet: Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν, κατὰ προσωποληψίαν. Ut verbo dicam: videtur Hesychius utramque, ut saepius, exhibere lectionem, & continua serie scripsisse: Κατὰ πρόκλησιν, sive πρόσκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλισιν, καθ' ἐπροβαίρειαν. Nisi malis, postremum κατὰ πρόσκλησιν, esse emendationem prioris κατὰ πρόκλ. utrumque autem postea in textum admissum esse. Alterutrum verum esse videtur. Glossae MSS. Codicis

Flo-

Κενοφωνίας [78]. ματαιολογίας.

Ἀνα-

NOTAE.

Florentini, teste Pricaeo: Κατὰ πρόσκλισιν. κατὰ χάριν; προσπάθειαν; ἢ ἑτερομέρειαν. ut Theophylact. κατὰ προσπάθειαν προσκλινόμενος τῷ ἑνὶ μέρει. Convenit Glossarium nostrum. Quod autem apud Hesych. pro Πρόσκλησις, προτροπὴ, &c. Pricaeus προσροπὴ corrigat, vereor ut probet. Lexicon MS. ineditum: Πρόσκλησιν. προτροπήν. Sed, ohe! jam nimius fui.

77. Ἀπρόσιτον.] I. *Tim.* VI. 16. Et hoc ex MS. Voss.

78. Κενοφωνίας.] I. *Tim.* VI. 20. ματαιολογίας explicat etiam Hesych. & Cyrill. in Lex. MS. Glossarium aliud ineditum: Κενοφωνίαις. ματαιοφωνίαις αἱρετικῶν. Conf. Suid. cum quo convenit Photius. Altera lectio, Καινοφωνίας, quam Vulg. exhibet, & Glossarium Gr. Lat. saepe ad hanc eruditam versionem respiciens, procul dubio inscii Librarii est, αι pro ε scribentis familiari amanuensium errore; ut recte monet Cl. Millius. Sic pro καινολογήσαντες in Photii *Epist. encyclica*, sive II. §. 8. Hugo Etherianus κενολογήσαντες legit, quum *frustra profiteri* vertit. Et hinc Κενοτάφια, i. e. νεκροτάφια, legitur apud Hesych. post Καινὸς (q. esset Καινοτά-

Αναζωπυρεῖν 79. ἀναφλέγειν, ἀνακτᾶσθαι.

Σε-

Notae.

νοτάφια, ut Photius habet in Lex. MS.) eodemque loco Cyrillus & aliud Lex. MS. exhibent, nec non Suid. in edit. Mediol. Ald. Bas. & Gen. quod ejecit ibi Kuster. deleveratque in suo Cod. Hadr. Junius. Dum in h. l. Suidae incido, pauca obiter (tua pace, Lector) addam. Verba sunt: Κενοτάφια. τινὰ ἤσαν ἐλιασόμενα, ὡς τύπος νεκρῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Ita suo loco: & sic, demptis tribus postremis vocibus, Cyrillus in Lex. MS. Cl. Bochart. *Hieroz. P.* I. L. II. c. 51. p. 623. *in fin.* πλασσόμενα conjicit; a quo non dissentit Cl. Kusterus: τὸ ἐλιασόμενα *enim stare non potest*, inquit. Vir quidam Doctissimus pro τύπος mavult τόπος aut τάφος. Superius post Καινὸς Suidas: Κενοτ. κενά εἰσιν ἐλ. ὡς τύπος νεκρῦ. ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθι νεκρόν. Equidem nihil mutaverim: ἐλιασόμενα enim & τύπος adgnoscunt etiam Cyrilli, Photii, aliorumque Lexica. Glossarium ineditum aliud: K. τ. ε. ἐλ. ὡς ἐν τύπῳ νεκρῦ. Duo voluere Critici veteres, quod sint nim. *monumenta* μὴ ἔχ. νέκ. & etiam *talia quae ad instar mortui sint involuta fasciis*. Phavor. Καινοτάφια. μεθ' ὧν ἐλίσσεται ὁ νεκρός.

Σεσωρευμένα [80]. βεβαρημένα.

"Αρ-

NOTAE.

Omnes illi respiciunt ad historiam I. *Sam.* XIX. 13 16 ubi LXX. κενοτάφια. Lege, & videbis nihil esse mutandum in Suida.

79. Ἀναζωπυρεῖν.] II. *Tim.* I. 6. ubi vide eruditissimi Joach. Camerarii *Notat.* qui inter Platonica Apostoli vocabula hoc censet. Quod tamen minus hic est necesse. MS. Voss. pro ἀναφλέγειν, habet ἐξάπτειν, θερμαίνειν. Cyrillus Lex. MS Ἀναζωπυρεῖ. ἀναφλέγει. Hesych. Ἀναζωπυρεῖν. ἀνεγεῖραι. Et: Ἀναζωπυρῆσαι. ἀνανεῶσαι, ἀνεγεῖραι, ζωῶσαι. Exempla sunt obvia. Vide quae notarunt Pricaeus, Suicerus, Wolfius, Alii. Alex. Morus adfert praeterea ex Dictionario Ecclesiastico: Ἀναζωπυρῆσαι. (Sic emendat pro Ἀναζωπυρίσαι.) ἀνακτίζειν. Sonat hoc, *recreare*: qua voce τὸ ἀναζωπυρεῖν non tantum in Vet. Gloss. redditur, sed & τὸ ἀνακτᾶσθαι, quod habet Glossa nostra. Non ausim enim pro ἀνακτίζειν reponere ἀναῤῥιπίζειν, quod pro ἀναζωπυρεῖν ex Luciani *Timone* adfert Cl. L. Bos *Obs. Crit.* p. 48. Conf. Cl. Hemsterh. ad Luc. *Dial.* p. 99.

80 Σεσωρ. βεβαρ.] Sic & Hesych. & Lexicon MS ineditum, ex II. *Tim.* III. 6. Bene Vulgat. *Oneratas.*

81.

Ἄρτιος [81]. ὑγιὴς, τέλειος.

Ἐπισωρεύσουσιν [82]. ἐπισυνάξουσιν.

Κνηθόμενοι [83] τὴν ἀκοήν. ζητοῦντες ἀκοῦσαι καθ' ἡδονήν.

Ἀνήμεροι [84]. ἄγριοι.

Ὡς γάγγραινα [85]. εἶδος πάθους.

Σπέν-

Notae.

81. Ἄρτιος.] *Ibid. com.* 17. Consentit iterum Scholiastes MS. in Biblioth. Florent. teste Pricaeo.

82. Ἐπισωρεύουσιν.] Sic MS. Reposui quod vides, ex II. *Tim.* IV. 3. Vid. Suicer. *Thes.*

83. Κνηθόμενοι &c.] *Ibid.* Hesych ζητοῦντες τὶ α. κ. ἡ. Conf. Suid. in Κνησιῶντες τὰς ἀκοάς. V. Pric. & Suicer. Versio Maximi Neo-Graeca: ὁποῦ νὰ γαργαλίζουσι τὴν ἀκοήν τους. Est autem γαργαλισμὸς juxta Hesych. ἡδυπάθειά τις.

84. Ἀνήμεροι.] II. *Tim.* III. 3. Hesych. Ἀνημέρων. ἀγρίων. Sic ἄγριοι, καὶ θηριώδεις, καὶ ἀνήμεροι junguntur ab Arriano *in Epictet.* I. 3. Locum citavi in *Observ.* p. 469. Conf. Pricaeum.

85. Ὡς γάγγραινα.] II. *Tim.* II. 17. MS.

 γάγ-

Σπένδομαι [86]. ἀνατίθεμαι τῷ Θεῷ.

Τὸν φελώνην [87]. ἠλιτάριον ἔχον τὸν νόμον.

Μεμ-

NOTAE.

γάγγρενα. V. *Not.* ad I. *Tim.* VI. 20. Hesych. Γάγγραινα. φαγέδαινα. ὅ ἐστι, καρκῖνος, πολυδιακέχυτον ἐν τῷ σώματι πάθος. i. e. *Gangraena, est ulcus serpens; aliis cancer, morbus in corpore late serpens.* Cyrillus in Lex. inedito· Γάγγραινα. καρκῖνος, εἶδος πάθους, κατανεμόμενον ὅλον τὸ σῶμα κατὰ μέρος. Sic & MS. Voss. ἀπὸ μέρους ἐφ᾽ ὅλον τὸ σῶμα χωρῶν. V. Suicer. & Schol. Gregor.

86. Σπένδομαι.] II. *Tim.* IV. 6. conf. *Philipp.* II. 17. Hesych. exponit per θύομαι, ut & Lex. MS. MS. Voss. addit hic, καὶ θύομαι. Sed vid. Oecumen. Addit Hes. Σπενδόμενος. ἀνατιθεὶς τῷ Θεῷ. Convenit cum Nostro Scholiastes ineditus in Medic. Bibl. a Pricaeo descriptus; utrumque Suidas tradit. Plura lege apud Cl. Suicerum. Maximus Callipolit. vertit: γίνομαι ῥαντισμὸς τῆς θυσίας.

87. Τὸν φελώνην.] Sic Cod. Cant. apud Mill. & versio Graeca vulgaris, II. *Tim.* IV. 13. ubi φαιλόνην vulgo; al. φελόνην, φαιλώνην & φαινόλην. Copiose passim de his Eruditi, quorum loca exhibet diligentissimus J. C.

Μεμβράνας [88]. τοῖς ἐν σώμασι.

Πο-

Notae.

J. C. Wolfius. Conf. Doctiff. Rigalt. ad Artemidor. II. 3. p. 85. Meurf. & Du Cang. Gloffaria, Pric. & Interpp. ad Pollux. p. 729. Et cui non dictus Hylas puer? MS. Voff. Τὸν φελόνην. Ὁ φελώνης, εἰλητάριον ἦν, ἔχον τὸν νόμον ἐν αὐτῷ γεγραμμένον. Hefych. Φαιλόνης. (poftea Φαινόλα exhibet.) ἡ ληταριον (corrig. εἰλητάριον, vel εἰλητάριον) μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον. Chryfoft. addit: ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο. Lexicon MS. Fabric. Φαιλόνης. εἰλητὸν τομάριον, (Sic Etym. M. & Phavor.) μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον. Lexicon MS. in Bibl. Coislin. p. 476. *ed. Montf.* Φαινώλης. εἰλιτὸν, τομάριον, μεμβράϊνον (leg. εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον) ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. Gloffae MSS. in Cod. N. T. Coislin. XXVII. Φελόνην. ἱμάτιον λέγει. οἱ δὲ, γλωσσόκομον, ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ βιβλία, ἃ ἔδει ἀποδημοῦντα αὐτὸν πιστοῖς παραθέσθαι, ἵν' ἔχοιεν εἰς διδασκαλίαν ἀντ' αὐτοῦ. Prius praefero.

88. Μεμβράνας.) *Eod. com.* Sic Ῥωμαϊκωτέρως τὰ εἰλητὰ, *volumina*, vocat, fecundum Oecumen. & Theodoret. Suid. Περγαμηναί. αἱ μεμβράναι, αἱ δέρρεις. Conf. Du Cangii

 Glof-

Πολυμερῶς 89. διὰ πλειόνων.

Πολυτρόπως 90. πολυειδῶς, ποικίλως.

'Απαύ-

NOTAE.

Gloffar. & Pricaeum, qui ex Schol. MS. in Medic. Bibl. adfert: Μεμβεράνας. ἔχουσι τὸν νόμον ἐν αὐτοῖς (Scrib. αὐταῖς) γεγραμμένον. In gloffa noftra aliquid deeft, quod cafuum difcrimen fatis innuit. Forte propriam vocis interpretationem dederat, hoc modo: Μεμβεράνας. [δέρματα] ἐν τοῖς σώμασι. Vel: δέρματα, ὡς ἐν σώμασι. ut in τοῖς fuperfit fyllaba poftrema τα, per compendium forte fine α expreffa: οι vero & α faepius confunduntur. Maximus habet: τὰ βέβρηνα. Scribe βέβρῆνα, five βέβρυνα, quod ex MS. Iatrico adfert Du Cangius, pro βεβεράνα five βεμβεράνα, i. e. μεμβεράνα. In MSS. enim μ pro β, unde paffim confunditur cum μ.

89. Πολυμερῶς.] *Hebr.* I. 1. Hefych. Πολυμερῶς. πολυσχιδῶς, δαψιλῶς, πολλὰ σχήματα ἔχων. Forte ἔχον, ut referatur ad praeced. Πολυμερές. εἰς πολλὰ μεριζόμενον. Cyrill. in Lex. MS. explicat etiam, διὰ πλειόνων, ut Nofter. Idem: Πολυσχιδής. πολυμερής, ποικίλη, δαψιλής, πολλὰ σχήματα ἔχουσα.

90. Πολυτρόπως.] *Ibid.* Theophyl. διαφόρως καὶ πολυειδῶς. Lex. MS. διαφόρως. Hefych.

Ἀπαύγασμα [91]. ἀκτίν.
Χαρακτήρ [92]. ὁμοίωσις.

Δια.

Notae.

ſych. διαφόρως, ποικίλως. Ad modulorum in Muſica varietatem alludi, notatum eſt alias. *Frequentamenta* vocat A. Gellius *Noct. Att*, I. 11. & V. 1.

91. Ἀπαύγασμα.] *Hebr.* I. 3. Lexicon MS. Bibl. Coiſlin. p. 495. Ἀπ. ἀκτὶς ἡλίου. Euſeb. in Schol. Gregor. ἀπειρομεγέθους φωτὸς αὐγή. Exempla dedi in *Obſerv.* & in *Muſeo Bremenſ.* T. I. p. 122. Sic ἀπαυγάζειν apud Callim. *H. in Del.* ℣. 181.

92. Χαρακτήρ.] *Ibid.* Heſych. etiam ὁμοίωσις. Vitioſe MS. ὁμοίωσισις. Vid. Cl. Elſner. Optime Oecumenius: πλὴν οὐκ εἶναι Πατὴρ, πάντα ἐςὶν ὁ Υἱός. Conf. Suid.

93. Διαφορώτερον.] *Hebr.* I. 4. Eandem gloſſam habet Heſych. Conf. Sup. ad *Rom.* II. 18. Dicitur hic: διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς. Notare lubet, quae olim ex praeſtantiſſimo Viro, L. Bos, hauſi: Παρὰ *in comparatione adhiberi ſolet. Polyb.* I. 47. *& paſſim Auctor hujus Epiſtolae, cap.* IX. 23. XI. 4. XII. 24. παρὰ *uſurpat in comparatione. Hoc autem* NB *a Paulo non eſt uſitatum in ulla Epiſtola.* Si quaeras, quid itaque de Auctore hujus

Διαφορώτερον 93. κρεῖττον, ὑψηλότερον.

Πα-

NOTAE.

Epiſtolae ſenſerit V. Cl.? in Doctorum Virorum gratiam haec ipſius verba adſcribo: *Plurimi Theologi hodie PAULO attribuunt hanc Epiſtolam; & praeter alios variis argumentis hoc probare niſus eſt Fr. Spanhemius de Auct. Ep. ad Hebr. A qua ſententia non plane ſumus alieni; ſed hoc addimus tamen, ſi e ſtylo hujus Epiſtolae judicium ſit ferendum, quod tum non videtur Paulo tribuenda, ſed alii alicui: quia ſtylus Auctoris hujus Epiſtolae eſt multo plenior, rotundior, purior, ornatior, & magis oratorius, quam ſtylus aliarum Epiſtolarum, quae Paulo tribuuntur, quarum ſtylus eſt plerumque abruptus & conciſus. Si jam quis quaerat, cui adſcribenda haec Epiſtola, ſi non Paulo? dicimus, nihil certi hac de re poſſe dici, ſed omnia quae dici poſſunt conjecturis & veroſimili niti. Vero ſimillimum nobis videtur eſſe, ſi a Paulo diſcedere velimus, quod APOLLOS auctor ſit hujus Epiſtolae, cujus mentio Act.* XVIII. 24. *& aliquoties in Epiſtolis Pauli. Ille Apollos poſt Paulum venit Corinthum, ut Corinthios in veritate, quam a Paulo didicerant, confirmaret; & ille uſus eſt dicendi modo, non ſimplici, ut Paulus, ſed oratorio & elegantiore, qui modus*

Παραρυῶμεν 94. ἐξωλισθήσωμεν, ἐκπέσωμεν.

Πα-

NOTAE.

dus magis placuit Oratoribus illis & Philosophis, qui Corinthi versabantur; & ille Apollos (l. c.) *vocatur* vir disertus, eloquens, ἀνὴρ λόγιος. *Nec haec sententia solius mea est, sed etiam fuit sententia Lutheri; ut videri potest ad Genes.* XXVIII. *quae probatur etiam Doctissimo Viro J. Clerico Biblioth. Select. Tom.* IV. (p.410.) ——— —— *Scripta est haec Epistola ad HEBRAEOS, qui Christum fide amplexi erant. Sed quaeritur, ad quosnam Judaeos scripta sit? an ad OMNES Hebraeos, ubique dispersos? an vero ad QUOSDAM, in urbe certa habitantes? Mihi dubium non est, quin data sit haec Epistola ad certos aliquos Judaeos, in certa magna urbe habitantes: quod colligi potest ex cap. ult.* ℣. 23. *ubi dicit*, se cum Timotheo visurum ipsos. *Quare, si dicamus*, Paulum *scripsisse hanc Epistolam, dicendum videtur, scriptam esse a D. Paulo* ad eos tantum, qui habitabant Hierosolymae. *Si vero ab* Apollo *scriptam dicamus, tum scriptam dicerem* ad Judaeos, qui erant Alexandriae in Aegypto, *ubi illo tempore, & postea, ingens fuit Judaeorum multitudo. Fuit enim Apollos Alexandrinus natione.* Hactenus.

94. Παραρυῶμεν.] Scrib. Παραῤῥυῶμεν. ἐξο-

 λι-

Παραπλησίως [95]. ὁμοίως.

Κρά-

NOTAE.

λιθήσωμεν, vel potius, ἐξολισθῶμεν. MS. Voſſ. ἐξολισθήσομεν, ἐκπέσομεν. *Hebr.* II. 1. Heſych. Παραῤῥυῶμεν. ἐξωλισθῶμεν. ſcrib. ἐξολ. Praeceſſerat: Παραρυῇς. μεταπαρελθῇς, παραπέσῃς. Et antea: Μὴ παραρυῇς. (Sic & Lexicon MS. & Cyrillus. παραῤῥ. corr. L. Bos *Obſ. Crit.* p. 174. ex *Prov.* III. 21.) μὴ ἐκπέσῃς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων Phot. Lex. MS. & Suidas: Παραῤῥυῶμεν παραπέσωμεν. Lexicon aliud MS. Παραρυῶμεν. ἐκπέσωμεν. Cyrill. Lex. MS. Μὴ παραρ. μὴ παραπέσωμεν. Et: Παραρ. παραπέσωμεν, ἐξολισθήσωμεν, ἐκπέσωμεν. Maximi verſio Neo-Graeca: παραγλιστρύσομεν. leg. παραγλιστρώσομεν, vel παραγλυστρίσομεν. Carent hac voce Meurſii & Du Cangii Gloſſaria; ſimplex vero γλιστρῶν & γλυστρῶν exponitur ibi per καταλισθαίνειν, ἐκπίπτειν, &c. adferturque γλυστρίσει ex Hiſtoria Apollonii Tyrii. Hoc obiter. Aliorum obſervata non repetam. Addo tantum, Herodian. I. 11. Ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραῤῥέοντι. Conf VIII. 5. (utroque loco παραῤῥ. omittitur in Politiani verſione.) Lucian. *V.H.* II. p. 684. & Aelian. *V. H.* I. 32 qui III. 30. εἴ τις ἀφροδίσιος λόγος παρεῤῥύη. Ariſtaenet. l. II.

epiſt.

Κράτος 96. ἐξουσία, βασιλεία.
Θεράπων 97. δοῦλος.
Τομώτερος 98. τμητικώτερος.

Δι-

NOTAE.

epist. 10. Διεκέχυτο — καὶ παρέῤῥει τῶν δακτύλων. Schol. Sophocl. *Philoct.* ℣. 654. Παρεῤῥύηκε.] παρεμπέπτωκεν. Conf. Suid. in Ὕδωρ παραῤῥεῖ.

95. Παραπλησίως.] *Hebr.* II. 14. Versio Neo-Graeca: ὁμοίως. Hesych. Παραπλήσιος. ἐμφερὴς, ὅμοιος.

96. Κράτος.] *Ibid.* Hesych. Κράτος. βασιλεία. — ἐξουσία. ut Judas *epist. com.* 25. κράτος καὶ ἐξουσία. Vid. *Observ.* meas, ubi & de Plutone Ἀξιοκέρσω, inter quatuor Samothraciae Cabiros. Sic *mortis dominus* idem vocatur a Seneca *Herc. Fur.* ℣. 564. Et (quod addo) II. *Sam.* XXIII. 31. inter Davidis heroas occurrit עזמות *Azmaveth* Barchumita, pro quo LXX. Ἀσμώθ, quod plane sonat τὸ κράτος τοῦ θανάτου. Conf. I. *Chron.* VIII. 36. IX. 42.

97. Θεράπων.] *Hebr.* III. 5.

98. Τομώτερος.] *Hebr.* IV. 12. Lexic. MS. τεμεῖν δυνάμενος. Hesych. ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν. MS. τμητικώτερος.

99.

Διϊκνέμενος 99. διαδυόμενος, εἰσερχόμενος.

Ἁρμῶν 100. ἁρμονιῶν.

Κριτικός 1. διακριτικὸς, χωριστικός.

Τετραχηλιασμένα 2. πεφανερωμένα.

Με-

NOTAE.

99. Διϊκνέμενος.] *Ibid.* MS. Διηκν. Hesychius explicat, διερχόμενος.

100. Ἁρμῶν.] *Ibid.* Corrige hinc Hesych. qui Ἁρμῶν, ἁρμωνιῶν.

1. Κριτικός.] *Ibid.* MS. noster ter male — κῶς, quasi esset adverbium. Hesych. Κριτικὸς ἐνθυμήσεων. διακρίνων λογισμούς.

2. Τετραχηλιασμένα.] Sic MS. pro τετραχηλισμένα, *Hebr.* IV. 13. quod recte in MS. Voss. Hesych. similiter per πεφανερωμένα reddit. Quid Alii adtulerint, quid ipse olim, videri potest. Conf. Cl. Jac. Toll. ad *Formul. recept. Manich.* p. 165. Addo tantum ex Horapollinis *Hieroglyph.* I. 39. γυμνὰ καὶ ἀναπεπλημμένα θεωρεῖ τὰ &c. ubi Caussin. non male ἀναπεπταμμένα corrigit, *nuda & explicata.* Versio Romaica vulgaris ἀνοικτὰ habet. Hesych. Ἀμφαρής. πεφανερωμένη. καὶ γυμνὸς, ἐπιφανής. Conf. Schol. Gregor. & Suicer.

3.

Μετριοπαθεῖν 3. συγγινώσκειν.
Ἕξιν 4. Φρόνησιν, συνήθειαν.
Εὔθετον 5. εὐάρεστον, εὐδόκιμον.

No-

NOTAE.

3. Μετριοπαθεῖν.] *Hebr.* V. 2. Lexicon MS. explicat etiam, συγγινώσκειν. Versio Neo-Graeca: συλλυπῆται πρεπόντως. Photius in Lex. MS. & Suid. ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν. Hesych. Μετριοπαθής. μικρὰ πάσχων, ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς. Conf. Eruditiss. J. C. Wolfii *Cur.* & M. Martinii, Viri insignis, *Cadm. Gr. Ph.* ubi tamen frustra in Hes. pro μικρὰ reponit μέτρια. Paullo enim ante: Μέτριοι. ἐπιεικεῖς, μικροί.

4. Ἕξιν.] *Hebr.* V. 24. Theophyl. explicat, τελειότητα καὶ παγιότητα τῶν ἠθῶν. Hesych. Ἕξις. (Scr. Ἕξις, cum spir. aspero) ἦθος, ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν, φρόνησις, συνήθεια. Phavor. comma tollit post ἔχειν. Forte scribend. ἢ pro ἡ, ut apud eundem Glossographum in Ἀδις, (sive Ἄλις) Ἀδωναῖος, &c. idque post ἔχειν. Hesych. etiam: Ἐκτικῶς. — κατὰ ἕξιν. Ἕξις δέ ἐστι δυσμετακίνητος τρόπος ἤτοι διάθεσις.

5. Εὔθετον.] *Hebr.* VI. 7. Conf. *Act.* XXVII. 12. Maximus χόρτου ἐπιτήδειον vertit.

6.

[Νωθρός [6]. νῶ καὶ νῆ στερητικὰ μόρια. Νωθρὸς ὢν, ὁ τοῦ θορεῖν ἐστερημένος, ὅ ἐστιν ὀξέως κινεῖσθαι.]

Καταπετάσματος [7]. τοῦ πυλαίου.

Ἀκροθινίων [8]. τῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἀναφορὰν θεϊκὴν αἱ ἀπὸ πάντων λαμβανόμεναι ἀπαρχαί.

Εἰσία.

NOTAE.

6. Νωθρός.] Addidi ex MS. Voss. Vide *Hebr.* VI. 12.

7. Καταπετάσματος.] *Hebr.* VI. 19. βηλοθύρου vertit Maximus. Vid. Du Cang. Gloss. in Βέλον, &c. Photius in Lex. MS. Παραπέτασμα. παρακάλυμμα. παραπέτασμα. Suidas addit: τὸ λεγόμενον Βῆλον, i. e. *velum*.

8. Ἀκροθινίων.] *Hebr.* VII. 4. MSS. Ἀκροθηνίων. Post θεϊκὴν distinguendum videtur, scribendumque porro: Ἀκροθίνια. αἱ ἀπὸ &c. MS. Voss. addit προσχωρούντων. ἤτοι &c. Hesych. Ἀκροθίνιον. ἀπαρχὴ καρπῶν. ἢ σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαί. Malim ex Phavor. Ἀκροθίνια. ἀπαρχαὶ κ. &c. Cyrill. Lex. MS. Ἀκροθίνια. ἐκλεκτά, ἢ ἀπαρχαὶ ἐνίων σκύλων. Versio Graeca Ῥωμαϊκὴ habet κουρσεύματα, quae vox (omissa a Du Cangio) est a κουρσεύειν, *praedari*; de

Ἐισίασιν 9. εἰσέρχονται.

Ἐκ τῆς ὀσφύος 10. ἐκ τοῦ σπέρματος.

Ἔγγυος 11. ἀνάδοχος, ἀντιφωνητής.

Πα-

Notae.

de quo vid. Du Cang. *Gloss.* & *Append.* Chrysost. hic per τὰ λάφυρα exponit. Conf. Hesych. in Πρωτίλεια.

9. Ἐισίασιν.] *Hebr.* IX. 6. Sic & Hesych. nisi quod perperam Ἐισείασιν. quae diphthongus tollenda etiam in duabus seqq. vocibus. Paullo post: Ἐισίασιν. εἰσέρχονται.

10. Ἐκ τῆς ὀσφύος.] *Hebr.* VII. 5. Eandem glossam exhibet Hesychius. Cyrill. Lex. MS. Ἐκ τῆς ὀσφ. ἐκ τοῦ σπ. ἐκ τῶν ψυῶν, ἐκ τῶν μυελῶν. Ex postremis lux Hesychio, qui Ὀσφύος reddit per ψιᾶς, ubi ψύας vel ψυᾶς legendum, ut viderunt Viri Docti. Conf. in V. Ψόα, & Cl. Wesselingii Nostri *Probab.* pag. 292.

11. Ἔγγυος.] *Hebr.* VII. 22. Theophylacto μεσίτης, ἐγγυητής. Hesych. Ἔγγυος. ἀνάδοχος. Exempla in re nota praetereo. Vide praeter alios Magnum Salmasium in doctissimo libro *de Modo Usur.* passim, in primis p. 689. 692. 698. 715. 721. & 723--726. ubi simul docet, quid sint ἀντιφωνηταί.

12.

Παραβολή [12]. τύπ☉, ὁμοίωσις.

Πρόσφατον [13]. νεαρόν.

Ἐκδοχή [14]. προσδοκία.

Υ.

NOTAE.

12. Παραβολή. *Hebr.* IX. 9. Hesych. Παραβολή. πραγμάτων ὁμοίωσις. Et sic Glossar. Gr. MS. nec non Cyrilli, qui addit: ἡ αἴνιγμα, ἡ τύπωσις, ἡ παράδειγμα. Hesych. Ἐν αἰνίγματι. ἐν παροιμίᾳ, ἐν παραβολῇ. V. Sup. I. *Cor.* XIII. 12. Versio Maximi habet τύπ☉. ut Theophyl. τύπ☉ καὶ σκιαγραφία. Vid. Suid. in Παράδειγμα, cum quo convenit Photius in Lexico MS. quod ad differentiam inter παράδειγμα, & παραβολήν.

13. Πρόσφατον.] *Hebr.* X. 20. Hesych. explicat: τὸ ἀρτίως γινόμενον, νέον, νεαρόν. Lexicon MS. ἀρτίως νεωστὶ γινόμενον. Phrynichus (qui de hoc vocis usu diu dubitaverat) *Eclog.* p. 68. ex Sophoclis *Andromeda* adfert προσφάτως ἐπιςολάς. ubi vide Doctiss. P. J. Nunnes. p. 71. Confer, si tanti sit, *Observ.* meas ad *Act.* XVIII. 2.

14. Ἐκδοχή.] *Hebr.* X. 27. MS. Ἐγδοχή. Hesych. & Cyrill. in Lex. MS. Ἐκδοχή. προσδοκία.

15.

Ὕπαρξιν [15]. πλοῦτον.
Ἥξει [16]. ἐλεύσεται.
Ὑποστελεῖται [17]. ὑποχωρήσει, ὑποφύγῃ.

'E-

NOTAE.

15. Ὕπαρξιν.] *Hebr.* X. 34. Hesych. Ὕπαρξις. — ἡ ὐσία. Theophylactus in Schol. Gregorii θησαυρὸν reddit. Versio Graeco-barbara: περιυσίαν.

16. Ἥξει.] *Ibid. com.* 37. Hesychius: Ἥξει. ἐλεύσεται.

17. Ὑποστελεῖται.] Sic MS. in quo forte ὑποφυγεῖ, vel ὑποχωρήσῃ & ὑποφυγῇ rescribendum. *Hebr.* X. 38. legitur ὑποστείληται, in omnibus Codd. excepto uno Lincolniensi, qui ὑποστείλητε, vitio familiari. Hagg. I. 10. pro ὑποτελεῖται τὰ ἐκφόρια, Cod. Vaticanus habet ὑποστελεῖται. & sic Glossarium MS. in *Prophetas*, explicans eum locum: ἐνδεήσῃ καὶ ὐ καρποφορήσῃ. Lexicon Graec. MS. Ὑποστέλλεται. ὑποκρίνεται, δολιεύεται. Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. &, Ὑποστέλλεται. ὑποπτήσῃ (scrib. ὑποπτήσσῃ) σιωπῇ. Confer cum his omnibus Hesychium, qui Ὑποστείλασθαι etiam per ἀναδύεσθαι reddit. Quare frustra in Dictionario suo Ecclesiastico pro Ὑποστέλλεται, ὑποπτύσεται, ἀναδύεται, Cl. Alex. Morus

M κατα-

Ἐτυμπανίσθησαν [18]. ἀνῃρέθησαν, ἐκρεμάσθησαν.

Κατ-

NOTAE.

καταδύεται ſubſtituit, ad *Hebr*. XI. 1. ubi plura. Adfert ex eodem: Ὑποςολή. φυγή. Heſych. ſimiliter: Ὑποςολή. δειλία, φυγή. Lexicon MS. Ὑποςολῆς. φυγῆς. Plura non addam. Conſule magnum illud eruditae Britanniae decus, J. Pearſon. in *Praefat. Paraen. ad LXX. Interpp*. Conf. Suicer. *Theſ.*

18. Ἐτυμπανίσθησαν.] *Hebr*. XI. 35. MS. ἀνειρέθησαν. Emendavi ex Cyrill. Gloſſ. ἀνῃρέθ. ubi & ἐκρ. Heſych. Ἐτυμπανίσθησαν. ἐκρεμάσθησαν, ἐσφαιρίσθησαν. Conf. in V. Λώτ. Lexicon MS. Ἐτυμπ. ἐκρεμάσθησαν, ἐξεδάρησαν. Et: Τυμπανίζεται. ξύλῳ ἐκδέρεται. Heſych. Τυμπανίζεται. πλήσσεται, ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτεται. Idem: Ἀπετυμπάνισαν. ξύλῳ ἀνῃρήκασιν. Vid. ibi Guyet. & prae aliis Cl. Gataker. *Adv. Miſc. c.* XLVI. Conf. Wolfii *Curas*. Scholia ad marginem verſionis Neo-Graecae. Ἐτυμπ. ἤγουν ἐτανύσθηκαν δερνόμενοι μὲ ῥαβδία ἀπέθαναν. Gloſſa MS. in Cod. Coislin. XXVI. Ἀποτυμπανισμὸς δὲ, ὁ ἀποκεφαλισμός. Occumen. διὰ ῥοπάλων ἀπέθανον. (conf. *Obſerv*. meas ad Marc. XII. 4.) Ἄλλοι τὸ Τυμπανίζεσθαι, τὸ ἐκδέρεσθαί φασι.

19.

Κατηρτίσθαι [19]. γεγενῆσθαι.

Νέφος [20]. πλῆθος.

Ὄγκον [21]. ὑπερηφανίαν, μέγεθος.

Ἐυ-

Notae.

19 Κατηρτίσθαι.] *Hebr.* XI. 3. MS. Κατηρτεῖσθαι. γεγενεῖσθαι. V. Sup. I. *Cor.* I. 10. & Cl. Suicer. *Thes.*

20. Νέφος.] *Hebr.* XII. 1. Cyrill. Lex. MS. Νέφος. νῦν πλῆθος. ex Schol. Hom. *Iliad.* ψ. 133. Sic & Hesych. & Gloss. MS. nec non Schol. ad Eurip. *Hecub.* ℣. 908. Exemplorum νέφος congesserunt varii. Conf. Schol. Gregor. & Zach. Bogan *Homer.* Ἑβρ. p. 322.

21. Ὄγκον.] *Ibid.* MS. ὑπερηφανίαν. Hesych. ὑπερηφ. μέγ. ut hic. Oecumenius interpretatur, τὸ βάρος τῶν βιωτικῶν πραγμάτων. Versio Neo-Graeca: βάρος. Longinus *de Sublim. Sect.* III. §. 10. *ed. Toll.* Κακοὶ δὲ ὄγκοι, καὶ ἐπὶ σωμάτων καὶ λόγων &c. Nonnus *Dionys.* XII. 269. ὄγκον ἀνίης.

22. Ἐυπερίστατον.] *Ibid.* MS. Ἐυπερίστασιν. quam lectionem non adgnoscunt Codices: unus tantum Steph. habet ἀπερίστατον, quod solum (non ἐυπερ.) apud profanos Auctores occurrere observat Al. Morus. Cyrillus

 in

Ευπερίστατον [22]. εὐχερῶς πραττομένην.

Ἆθλον

NOTAE.

in Lex. MS. Ἐυπερίστατον. εὐχερῶς περιτρόμενον. Phot. in Lex. MS. & Suid. Ἐυπ. μωρὸν, ταχέως περιτρεπόμενον. Sic & aliud Lex. MS. Hesychius: Ἐυπ. εὔκολον, εὐχερῆ. Et: Τὴν εὐπερίστατον. τὴν εὔκολον. manifeste ad *h. l.* respiciens. Idem: Ἀπερίστατον. μωρὸν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. ubi plura notavi, postea proferenda Vide interim, num hic ἀπερίστατον & ευπερίστατον confuderit: nam ἀπ. & ευπ. in MSS. parum saepe differunt, quando per compendium latus τοῦ α posterius simul constituit primum τοῦ υ Idem fons videtur esse variantis lectionis, εὔκαιρον & ἄκαιρον, apud Longin. περὶ ὕψους, *Sect.* III. fin. Ceterum vid. Montfaucon. *Palaeogr.* p. 343. & Hesych. in Ἐρήμους. Simpliciter, neque male, Chrysostomus: Τὴν εὐκόλως περιισταμένην ἡμᾶς. Et sic Belgae nostrates. Περίστασιν prisci appellant *multitudinem*, quae convenit propter aliquem *tumultum*, teste Phrynicho *Eclog. dict. Attic.* p. 68. Conf. Harpocrat. in V. Περίστασιν. Codices MSS. Coislin. XXVI. & XXVII. exhibent hanc Glossam: Ἐυπερίστατον. τὴν ῥᾳδίως συνισταμένην. καὶ γὰρ καὶ ὀφθαλμὸς δελεάζεται, καὶ ἀκοὴ θέλγεται, καὶ ἀφὴ γαργαλίζεται.

ᾯΑθλον [23]. ἄθλησιν, ἀγῶνα.

ᾯΑνω

Notae.

ται. —— —— ἡ τὴν εὐκόλως περίςασιν παθεῖν δυναμένην. ῥᾴδιον γὰρ, ἐὰν θέλωμεν, ταύτης περιγίνεσθαι. Versio Neo Graeca hic habet: ὁ πῦ μᾶς περιπλέκεί. Plura dabunt CC. VV. Elsnerus & Wolfius. Vir Doctus, in literis ad me datis, existimat, significari *peccatum, quod circumstantium spectatorum oculis expositum est*, collato Isocratis loco apud Harpocrat. & Suid. in Περίςασι. Rationem addit, tum quod analogia Grammatica videatur significationem non activam, sed passivam requirere; tum in primis, quod hic sensus imagini certaminis Olympii, quam Scriptor Sacer exhibet, egregie conveniat. Adeoque per τὴν ἁμαρτίαν intelligit κατ' ἐξοχὴν ἀποςασίαν, quae non magis in occulto latere potest, quam casus cursoris.

23. ᾯΑθλον.] Non exstat in N. T. Sed ἄθλησιν dixit Sup. X. 32. MS praeterea male ἀγόνα. recte Voss. Cod. Sed procul dubio ex *Hebr.* XII. 1. sic refingenda glossa: ᾯΑγῶνα. ἆθλον, ἄθλησιν. Hesych. ᾯΑγωνία. —— ἡ ἡ θλάσις, ἡ ἡ παλαίςρα. &c. Leg. ἡ ἄθλησις, ut Etymol. M in ᾯΑγωνισμός. Suidas: Παγκράτιον. —— ἀγών. —— ἄθλησις.

"Ανω φύσα [24]. αὐξάνουσα ἐπὶ τὰ ἄνω.

Μὴ

NOTAE.

24. 'Ανοφύσα.] Sic MS. pro "Ανω φ. ut recte Voss. C. *Hebr.* XII. 15. Hesych. ex *h. l.* "Ανω φύσα. ἀναβλαστάνουσα. Cetera, quae ad *h. l.* illustrationem pertinent, egregie praestitit Celeb. J. C. Wolfius, in *Cur. Philol.* ubi vulgatae lectionis, ἐνοχλῇ, ex eruditissimi W. E. Trilleri literis concinnam adfert expositionem. Jure quoque miratur V. Cl., verbum ἐνοχλεῖν, tanquam insolens, suspectum nonnullis videri potuisse. Exemplis porro adductis (praeter ea quae H. Steph. in *Thes. L. Gr.* exhibet) addo Xenoph. *Memorab. l.* III. p. 776. C. 'Εάν τι ΕΝΟΧΛΗ ἡμᾶς. Idem *de Exp. Cyr.* l. II. p. 286. & l. III. p. 310. ἐνοχλεῖν cum Dativo construit; quomodo saepius apud Demosthenem, notante Aem. Porto ad Euripid. *Med.* ẏ. 337. (ut παρενοχλεῖν apud Heliodor. l. I. p. 7. & *Act. Apost.* XV. 19.) Conf. Lexic. MS. Περὶ Συντάξεως, in Bibl. Coislin. p. 496. Occurrit praeterea apud Aelian. *V. H.* III. 19. Herodian. IV. 13. VI. 5. & 6. qui aliis locis ἐνοχλεῖσθαι dixit, ut & Lucian. *Bis accus.* p. 212. Alciphron. *Epist.* III. 36. Diod. Sicul. l. V. p. 203. In *Testam. Joseph.* apud

Cl.

Μὴ ὀλιγώρ{ ʹς. μὴ ἀμέλ{.

Νό-

NOTAE.

Cl. Grabium *Spicileg.* p. 235. &c. Sed horum ἅλις ὡς δρυός, & in re certa nimium fuisse pudet.

25. Μὴ ὀλιγώρει.] *Hebr.* XII. 5. MS. Μὴ ὀληγόρη. μὴ ἀμέ̓η. Sed eadem manus correxerat, ἀμέλ{. Versio Barbaro-Graeca: Μὴν καταφρονᾷς. Hesych. Ὀλιγωρεῖ. ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ, ἢ ὀλίγην ἔχων φροντίδα. Pro ἔχων l. ἔχει. Videtur tamen potius excidisse aliquid, sc. † Ὀλιγωρήσας. [ἀμελής, aut simile,] ὁ ὀλ. φρ. ἔχων. Conf. Harpocrat. & Suid. quibuscum convenit Photio in MS. Cyrillus in Gloss. MS. Ὀλιγοείσας. (scr. Ὀλιγωρήσας, ut Suid.) ὀλίγlω φροντίδα ἔχων. Lex. aliud MS. Ὀλίγωρ☉. ἀμελής. Hesych. Ὀλιγωροῦντ☉ exponit etiam ἀδημονοῦντ☉, ut Philoxeni Gloss. Gr. Lat. Ὀλίγωρ☉. *Pusillanimis.* Quod huc non pertinet: sed ut pauca de hac notione addamus, conf. Hesych. in Βαρυθυμήσαντες, quod expl. ὀλιγωρήσαντες. Frustra ibi laborant Viri Docti, quorum alter ὀργιλήσαντες corrigit, alter aliam viam ingreditur. Βαρυθυμεῖν non tantum est, *graviter ferre*, *indignari*; sed &, *animum abjicere & quasi despondere*, quod lingua vernacula commode exprimitur per

 zwaar-

Νόθοι [26]. οἱ ἐκ παλλακῆς.

Κατὰ τὸ δοκοῦν [27]. κατὰ τὸ θέλημα.

Παρειμένας [28]. παραλελυμένας.

Τρο-

NOTAE.

zwaarmoedig zyn. unde Plutarch. apud Budaeum λύπην καὶ βαρυθυμίαν conjunxit. Qui vero ea eſt animi aegritudine, *vix quidquam amplius curare* ſolet: unde a conſequenti recte exponitur ὀλιγωρεῖν, ut ὀλιγωροῦντος, inverſa ratione, ἀδημονοῦντος. Hoc ἐν παρέδῳ. Optime ad ſcopum loci noſtri Heſych. contrarias voces confert: Πολυωρεῖ. πλείω φροντίδα ποιεῖται. Ἐναντίον δέ ἐστι τὸ ὈΛΙΓΩΡΕΙΝ, ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν Ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν. Conf. Suid.

26. Νόθοι.] *Hebr.* XII. 8. MS. Voſſ. οἱ μὴ γνήσιοι, ἀλλ' ἐκ π. Heſych. Νοθογέννητα. (ita leg.) πορνογέννητα, οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ πόρνης, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλλακῆς, &c. Lexicon MS. Νόθος. ὁ μὴ γνήσιος υἱός. Verſio Neo-Graeca: παςάρδοι; quam vocem adde Meurſii & Du Cangii Gloſſis. Belgice *Baſterden*. Et ſic Luther. ac Belgae.

27. Κατὰ τὸ δοκοῦν.] *Ibid. com.* 10. Idem habet Cyrill. in Gloſſ. MS.

28. Παρειμένας.] *Hebr.* XII. 12. παραλελυμένας Oecumen. reddit. Voſſ. MS. addit, ἐκλελυμένας. Heſych. Παρειμένος, παραλελυμένος,

Τροχίας [29]. πορείας.

Ἐκτραπῇ [30]. ἐκπέσῃ.

Θύελλα [31]. λαίλαψ, ἄνεμος κυκλούμενος.

Ἀ-

NOTAE.

μένος, ἐκλελυμένος, παράλυτος. &c. Lexicon MS. ex *h. l.* Παρειμένας. παραλελυμένας. ὅθεν Πάρεσις, ἡ παράλυσις. Sequitur *h. com.* παραλελυμένα γόνατα. Apulejus *Metam.* X. p. 210. *lassa genua* vocat. V. ibi Pric.

29. Τροχίας.] *Hebr.* XII. 13. Hesych. πορείας etiam explicat. V. ibi Soping. Versio Neo-Gr. ἴσους δρόμους. Photius in Lex. MS. & Suid. Τροχίας. πορείας, τρίβους, ἐργασίας.

30. Ἐκτραπῇ.] *Ibid.* Vid. *Observ.* meas ad I. *Tim.* I. 6. Heliodor. l. IV. p. 190. *ed. Bourd.* ἐκτραπῆναι τοῦ προκειμένου πλοῦ dixit. Hesych. Ἐκτορμεῖν. ἐκτετράφθαι τοῦ δρόμου. Et: Παροιμιώσαντες. ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ.

31. Θύελλα.] *Hebr.* XII. 18. Oecumen. ἀνέμου συστροφή. Sic & Hesych. Cyrill. Lex. MS. & aliud Glossar. ineditum. Maximus Calliopolitanus quoque συστροφὴν vertit. Alias στρόβιλον vocant Gracci. V. Suid. & Hesych. Photius Lex. inedito: Στρόμηλος. (leg.

 Στρό-

Ἀνῶ [32]. ἀφήσω.

Δέους [33]. φόβου.

Ἕψομαι. ἀκολουθῶ.

Πυθόμενος [34]. ἐρωτῶν.

Φατέ. λέγετε [35].

Ἀβερνεζέρ [36]. τῦ λίθου τὸ ὄνομα, ὃν ἔχρισεν [37] Ἰησῦς [38], ὁ τοῦ Ναυί. λίθος βοηθοῦ, ὃν

NOTAE.

Στρόβιλος.) ἡ συστροφὴ, καὶ ὁ λαίλαψ. Conf. Suid. in Συστεισμός.

32. Ἀνῶ.] *Hebr.* XIII. 5. Vid. Sup. ad *Act.* XXVII. 40.

33. Δέυς.] Haec & sequentia non sunt ex Epistolis Paullinis. Retinui tamen, ut erant in MS. nostro, & Vossiano. Hesych. Δέος. φόβος. ἢ θεός. ut Lat. *Deus.*

34. Πυθόμενος.] Ita semel *Act.* XXIII. 34. Hesych. Πυθ. ἀκούσας, ἐρωτήσας, μαθών.

35. Λέγετε.] MS. λέγεται. Conf. *Not.* ad *Rom.* XIII. 6. Hesych. Φατέ. εἴπατε. Et: Φατέ. λέγετε. Sic & MS. Voss. in quo sequentia desunt.

36. Ἀβερνεζέρ.] Scrib. Ἀβενεζέρ.

37. Ἔχρισεν.] MS. hic, & mox, ἔχρησεν.

38. Ἰησῦς.] Errat Glossator, confundens histo-

ὃν ἔχρισεν Σαμουὴλ ὁ Προφήτης.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ἄρτον στηρίξαι καρδίαν ἀνθρώπου. ὁ Θεὸς ἡμῶν εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Notae.

historiam *Josuae* XXIV. 26. 27. Ubi *ingentis Saxi* ab eo erecti mentio, cum ea quae legitur I. *Sam.* VII. 12. coll. IV. 1. ubi Samuel grati erga Deum animi monumentum ſtatuit Saxum אבן־העזר pro quo LXX. Λίθος βοηθοῦ.

Clauſula ſubjecta continet formulam *εὐλογίας*, ex more librariorum; in qua & ego deſino.

EXPLICIT
GLOSSARIUM N. T.

A D-

ADDENDA
ET
EMENDANDA.

Pag. 1. *Num.* 1. MS. Voſſ. Λέξεις τῶν ἁγίων Εὐαγγ.

- - - *Num.* 3. MS. Voſſ. Βαρθολομέος.

P. 2. *Num.* 4. MS. Voſſ. κρεμάσας.

- - - *Num.* 5. MS. Voſſ. Βιτσαιδά.

- - - *Num.* 7. Expoſitio MS. Nom. Hebr. Βὰρ Ἰωνᾶ. υἱὲ Ἰωνᾶ, ἢ περιστερᾶς.

P. 3. *Num.* 8. ad fin. *Not.* adde Cod MS. Coislin. XX. Βηθσφαγή. οἶκος σιαγόνος, ἤτοι στόματος. Sic & Cod XXIV. qui Βηθφαγή. MS. Voſſ. Βιθσφαγή.

- - - *Num.* 9. MS. Voſſ. Β.θανία.

P. 4. *Num.* 11. Βαραββᾶν. In *Not.* adde: Βαραββᾶς. ἑρμηνεύεται διδασκάλου υἱός. Συντιθέμενον τὸ τοῦ Βαραββᾶν ὄνομα σημαίνει, υἱὸς τοῦ διδασκάλου ἡμῶν. Sic MS. Cod. Coislin. XX. & XXIV. Quod autem *Abba* & *Abi* non *Patrem* tantum, & *Principem*, ſed & *Doctorem* aut *Magiſtrum* notet, vid. Cl. Beckii *Not.* in Paraphr. Chald. I. *Chron.* p. 49. & 73.

P. 5. *Num.* 14. In Cod. MS. Coislin. I. le-

gi-

gitur: Γεργεσαίας. παροικίαν ἐκβεβληκότας. MS. Voss. Γεργεσίων. περασίων, &c.

P. 6. *Num.* 15. MS. Voss. οἴκων αὐτῆς, pro οἶκος αὐτή.

P. 7. *Num.* 17. MS. Voss. παροικίζοντος.

P. 8. post V. Ζακχαῖος. δίκ. MS Voss. addit: Ζιζάνειον. τὸ ἄνθος σπορᾶς συμφυόμενον τῷ σίτῳ. τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. Et: Ἰωάννης. quod infra vide. Tum: Ἰλιακίμ. &c.

P. 9. ꝟ. 10. In MSS. ἑρμ. est pro ἑρμηνεύεται.

- - - *Num.* 22. MS. Voss. Ἠλὶ, Ἠλὶ, λεμασαβαχθανί.

P. 10. *Num.* 25. MS. Voss. cum Reg. facit, nisi quod ὁ σώζων.

P. 11. *Num.* 27. Ἰωσήφ. πρόσθεσις. Sic Cod. Coislin. CXCIX. Vid. inf. *Adpendic.* in fine.

- - - *Num.* 29. MS. Voss. ἡ μνήμη θανάτου.

P. 13. *Num.* 36. MS. Voss. ὁ σκοτασμόν.

P. 14. *Num.* 37. MS. Voss. δόλον, pro δῶρον.

P. 15. post V. Καναναῖος. κεκτ. MS. Voss. addit: Κεράμιον. ἀγγεῖον ὀστράκινον· Κεράμεον δὲ, ὀστράκινον πιθάριον. Et: Κηφᾶς. ἐκ τοῦ κάφους, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα.

P. 16. *Num.* 41. MS. Voss. δογματισθέντος.

Vid.

Vid. inf. in *Adpend.* ad V. Μάγοι.

P. 17. *Num.* 43. MS. Voſſ. ἀκρέμονος, ἡ omittit.

P. 18. *Num.* 44. MS. Voſſ. Ναζωραῖος.

P. 21. *Num.* 51. de voce Ῥακὰ, adde: Cod. MS. Coislin. CXCV. ſequentia exhibet: Τὸ Ῥακὰ οὐ μέγα ἐστὶ ῥῆμα ὕβρεως, ἀλλὰ μᾶλλον καταφρονήσεως, ὥσπερ ἡμεῖς τινι ἐπιτάττοντες τῶν οἰκέτων λέγομεν, Ἄπελθε Σύ. οὕτως καὶ οἱ τῶν Σύρων κεχρημένοι γλώσσῃ Ῥακὰ λέγουσι τὸ Σύ. Ejusdem Bibliothecae Cod. XXI. & XXIV. Ῥακὰ, σημαίνει κατάπτυστε. Per ſimplex κ exſtat & in Voſſ. MS.

P. 23. *Num.* 55. MS. Voſſ. Πιλάτος. quod praeſtat.

- - - *Num.* 56. in *Not.* ante verba: *Eodem modo in Photii Lexico* &c. adde: Sic Heſych. Σφαιρωτήρ. σκύτος. pro quo inferius male: Φαιρωτήρ. κυτός. MS. Voſſ. recte etiam σφυροκόπε.

P. 25. *Num.* 59. MS. Voſſ. ἀνωφελές.

- - - *Num.* 60. Τὸ ἄλας &c. deeſt quoque in Voſſ. Cod.

P. 26. ℣. 1. in *Textu* Scrib. κοράσιον.

P. 27. *Num.* 20. MS. Voſſ. ὕψος, pro ὕψους.

P. 30. *Num.* 7. Βεελζ. κ. μ. MS. Voſſ. addit: Βεελζεβούλ. αὐτός ἐστι Βάαλ. ζεβοὺλ δὲ μυῖαι καλεῖται. *Expoſitio MS. Nom. Hebr.*

Hebr. saepius laudata: Βεελζεβούλ. δαίμων βακηλώσεως, τουτέστι, γυναικώδης. ἢ μέγας. Referrem potius ad *Baal-peor.*

P. 31. *Num.* 8. ad fin. *Not.* adde: Scholia Origeniana in *Cantic. B. Virg. p. m.* 22. *ed. Morell.* A. 1601. Ἰσραὴλ γὰρ λέγεται πᾶς ὁ συνεχῶς ὁρῶν καὶ ἀκούων τὰ περὶ Θεόν. *Exposit. MS.* Vossii: Ὁρῶν Θεόν. ἢ λαός ἰσχυρός.

\- - - *Num.* 9. Eadem glossa in MS. Voss. ubi διαγνύχθη π.

P. 33. *Num.* 5. MS. Voss. πεπιστωμένος.

P. 35. *Num.* 7. MS. Voss. Ἀγγαί. Et *Exposit. MS. Nom. Hebr.* Ἀγγαῖος. ἑορτή. Interpretatur nomen Prophetae *Haggai.*

P. 38. *Num.* 16. MS. Voss. ante V. Ἠλιακὶμ in Matth. ponit: Ἰωάννης. ἰὼν ἄνωθεν. ἢ χάρις Θεοῦ. ἢ ὑπήκοος Κυρίου.

\- - - *Num.* 17. MS. Voss. Ἰάηρος. φωτισθείς.

P. 39. *Num.* 18. MS. Voss. recte etiam κτίσεως.

P. 40. *Num.* 20. MS. Voss. κώμης παρακλήσεως.

P. 42. *Num.* 24. MS. Voss. ἀποκλίνων.

P. 44. *Num.* 26. pro πατρὸς βοηθούμενος, forte legend. προσβοηθούμενος. quia vero προς est πατρὸς, hinc προσβ. mutarunt

sunt in πατρὸς β. MS. Voss. utrumque sic exhibet: Λάζαρος πρὸς προσβοηθέμενος. *Lazarus* natum ex *Eliezer*.

P. 45. *Num.* 29. MS. Voss, δόντος, pro διδόντος.

P. 48. *Num.* 33. in fin. *Not.* ante verba: *Sed redeamus*. Adde: Pariter Suidas: Σεραφίμ. ἐμπρηστάς. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις. *Exposit. MS.* recte illa adfert in Χερουβείμ.

- - - *Num.* 34. in *Not.* post verba: *A* שמע *audivit*. Adde: Hinc *Simeon* redditur ὑπακοὴ, in Cod. MS. Coislin CXCIX. & ὑπακούων, in *Exposit. MS.* Voss.

P. 51. *Num.* 38. *Expositio MS.* saepius laudata: Σαβά. πόλις Αἰθιόπων βασιλική. Deinde: Σαβά. ἡ βασίλισσα Αἰθιοπίας, ἣν καλοῦσι Σιβύλλαν. Quod repetitur postea in V. Σιβύλλα.

P. 53. *Num.* 42. MS. Voss. κεχωρισμένος.

P. 54. *Num.* 3. *Expositio MS. Nom. Hebr.* Γέλ. πάγμα Ἀγγελικὸν πλυόμματον, ἑρμηνευόμενον Ἑβραϊστὶ, ἀνακυκλισμὸς, ἤγουν τροχός. περὶ οὗ Προφήτης Ἰεζεκιήλ. &c.

P. 55. *Num.* 5. MS. Voss. καρποφορῶν.

P. 57. *Num.* 7. MS. Voss. Μεσσίας, ἠλιμμένος, ἢ χρηστός. (sic.)

P.

P. 60. *Num.* 12. Eadem glossa in MS. Voss. ubi μηδαμοῦ, & ἀλλὰ πλοῖν τὰ πάντα. Porro de origine vocis Θεὸς, adde Merici Casauboni sententiam, derivantis ex די unde שדי ut θεῖος, *patruus*, ex דוד. Vide eum p. 36-38. *de Ling. Hebr.*

P. 62. *Num.* 3. MS. Voss. & Hemsterh. Ὑπέλαβεν.

P. 63. *Num.* 6. MS. Voss. αἰθμλω, pro ἰθμλώ. MS. Hemsterhus. αἰθμλώ.

P. 68. *Num.* 18. MS. Voss. κεχαριτωμένος. Sic & Hemsterh. Cod.

P. 69. *Num.* 21. MS. Voss. καρῦχα. Rectius καρύχην Cod. Hemst. Et mox post Ἐνεὸς, Voss. addit: Δυσεντερεία. λέγεται ἡ ἕλκωσις τῶν ἐντερῶν.

P. 70. ℣. 1. pro ἐφισαὶς in *Textu*, MS. noster, ut & Voss. ac Hemsterh. ἐφισῶν.

P. 71. ℣. 1. post ἐκ πάγματος, MS. Voss. habet: ἢ καταλόγου, ὁ λέγεται νουμέρου. (Sic & Cod. Hemst.) Idem MS. supra post V. Νινδὴ exhibet: Σπεῖρα. ἀπὸ ἐναπείρεσθαι ὑμᾶς ἐν αὐτῇ. Σπεῖρα δέ ἐστιν πετρακοσίων ἀνδρῶν τάξις, ὡς τό· ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος. &c. Addo hic, quod post V. Νεφθαλεὶμ in eodem Cod. legitur: Ποτήριον. παρὰ τὴν πόσιν τηρεῖν. Σημαίνει δὲ τὸ ποτήριον καὶ τὴν τιμωρίαν

N

ρίαν ὡς τὸ Ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου. καὶ ὡς τὸ Ποτήριον σωτήριον. Καὶ τὸν θάνατον, ὡς τόπερ· Εἰ δυνατὸν, παρελθέτω (sic) τὸ ποτήριον. Καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ πίνομεν

P. 72. ℣ 1. MS. Voss. ἀνάθεμα.

P. 73. *Num.* 29 MS. Voss. Ῥαδιουργίσεως. ἐγχ. πον. ἐκκακουργίας. Idem addit MS. Hemst.

P. 74. *Num.* 33 in *Not.* adde: Jo. Zonaras in Lex. MS. Ἐξήκει. παρώχηκε Ξενοφῶν· Ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει &c. Ita in Excerpto Leunclavii MS. in Bibl. Leidensi.

P. 81. *Num.* 42. Ἐλεγμὸν MS. Voss. & Hemst.

- - - *Num.* 43. Eadem habet MS. Voss. in quo pro Νεῶ, Νεὸν, dein: Νεωκόρος. κοσμήτωρ ναοῦ, ἢ ὑπηρέτης.

- - - *Num.* 44. MS. Voss. Ἀγροῖκος, & σχολάζων.

P. 85. *Num.* 55. MS. Voss. Καταπλεῖν. ἐκπλεῖν. Sic & MS. Hemst.

P. 86. MS. Hemst. ex *Act.* XXVII 11. addit: Κυβερνήτῃ. τῷ τὸ πλοῖον ἐλαύνοντι. Leg. τῷ — ἐλαύνοντι.

P. 87. *Num.* 64. MS. Voss. Ἐπικρατεῖ. ἐπιγινόμενος. MS. Hemsterh. Περικρατεῖς. περιγινόμενοι.

P.

P. 87. *Num.* 65. Idem MS. ut & Hemst. ἐξόπισθεν.

P. 90. *Num.* 4. in *Textu*, post Ἀδιαλείπτως, scrib. διηνεκῶς, ut est in MS. nostro, & Voss. Cod. qui addit, πάντοτε.

P. 95. *Num.* 17. MS. Voss. διανοίαν; pro — αν.

P. 96. *Num.* 19. MS. Voss. Ἱεροσυλῆς. κλέπτων &c.

P. 96. *Num.* 20. MS. Voss. ἀνταπόδοσιν, pro — σις.

P. 97. ℣. 1. in *Textu*, scribe: ἐκπεπτώκασι, ut est in MSS. In seq. V. vid. mox ad p. 119.

P. 98. *Num.* 28. MS. Voss. Ἐξεκλείσθη, & mox, ἀπερρίφθ. leg. — φη.

P. 100. post glossam; Ἐν τῇ σαρκὶ. &c. MS. Voss. habet: Ἐξηπάτησεν. ἐπλάνησε. ex *Rom.* VII. 11.

P. 101. *Num.* 35. MS. Voss. ἀντηρείμενον.

P. 103. *Num.* 43. MS. Voss. Sup. post V. Πάρεσιν ita: Ἀποκαραδοκία. ἀντὶ τοῦ, ἐλπίδα. παρὰ τοὺς ἀποσκοποῦντας τι καὶ ἐλπίζοντας, καὶ τῇ κεφαλῇ τὸ ἦθος ὑποσημαίνειν. Κάρα γὰρ, ἡ κεφαλή. Δοκεῖ γὰρ τὸ ἀποβλέπειν καὶ ἐλπίζειν.

- - - *Num.* 44. post στενάζει, MS. Voss. addit: πικρῶς.

P. 104. *Num.* 47. MS. Voss. pro οἱ, habet τὰ ἐν αὐτῷ.

P. 106. *Num.* 52. MS. Voss. Ἐλάσσον. ἧττον, μικρότερον

P. 107. *Num* 54 MS. Voss. προαίρεσις, pro πρόρησις

P. 108. *Num.* 58. post ἀγαπητικοὶ, MS. Voss. addit: προσφιλεῖς.

P. 110. *Num.* 66. post συμπληροῦται, MS. Voss addit: ἐπαναπληροῦται.

P. 111. *Num.* 67. MS. Voss. plane exhibet, ut nos conjecimus ex Hesychio.

P. 113. ℣. 2 MS. Voss κύμβαλον, & mox: τούτοις γὰρ εἰώθασιν &c. οἱ ἀτακτοῦντες.

P. 114 *Num.* 74. MS. Voss. θυσίας, pro —αν

P. 116. *Num.* 79 MS. Voss. ita: διὰ τὴν ἀγαθ τοῦ Θεοῦ τοῖς πονηροῖς. διὰ τῆς αὐτεξ &c.

P. 119. ℣. 1. MS. Voss. Πειθοῖ. πειθανότητι. Addit: Ἀπολύτρωσις. ἄφεσις αἰχμαλωσίας. V. Sup. ad p. 97.

P. 120. *Num.* 87. MS. Voss. Τὰ βάθη. τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατ.

P. 121. *Num.* 88. MS. Voss. Γάλα. τὴν στοιχειώδη διδασκαλίαν, τυπίστιν, ἐλαφρόν.

P. 122. *Num.* 90. MS. Voss Περίψημα. ὑπὸ τὴν πτέρναν, περὶ τὰ ἴχνη.

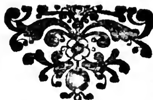
P.

P. 125. *Num* 95. post ὑβριστής, MS. Voss. addit: κακήγορος.

- - - *Num* 16. MS. Voss. εὐχ. παρῃρημένων, ἢ διηνεχῶς.

P. 126. ℣. 1. MS Voss. optime: οἶκος ἀνακείμενος εἰδ.

P. 136. *Num.* 29. MS. Voss. ad hanc glossam addit: Ἄτομον δὲ ἐνθάδε νοεῖται τὸ σμικρότατον τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἐμβαλλόμενον διὰ καπνίσεις οἴκων, μετὰ καὶ ἄλλων ὁμοίων κονιορτώδως ὁρωμένων, ὅπερ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ σμικρότητα τομὴν οὐκ ἐπιδέχεται. Διὸ καὶ ἄτομον ὀνόμασαι. (l. ὠνόμ.) Τὸ σφόδρα οὖν σύντομον καὶ ταχινὸν αἰνιττόμενος ὁ Ἀπόστολος παρείκασεν αὐτὸ τῷ εἰρημένῳ ἀτόμῳ.

ADPENDIX
AD
GLOSSARIUM N. T.

LECTORI
S.

Cum jam typis deſcriberetur ſuperius Gloſſarium Eccleſiaſticum, Vir Clariſſimus, & in his ſtudiis verſatiſſimus, Jo. Jac. Wetſtenius Scholia quaedam inedita, ex Codicibus MSS. maxime Coislinianis, dum Pariſiis ageret, deprompta, perhumaniter ad me transmiſit; quorum nonnulla ſuis locis inſerui, cetera hoc loco tecum communicare volui. Ipſos autem Codices illos propius deſcribit V. Cl. in *Prolegomenis ad N. T. Graeci Editionem accuratiſſimam, pag.* 45. *& ſeqq.* Sequutus ſum ordinem Librorum Sacrorum; quod commodiſſimum videbatur. Adjeci praeterea Notulas quasdam. Verſionem omiſi, quod facilia eſſent intellectu. Vale, & fave.

ΙΗ-

ΙΗΣΟΥΣ [1]. Τὸ Ἰησοῦς ὄνομα ὐκ ἔςιν Ἑλληνικὸν, ἀλλὰ τῇ Ἑβραίων Φωνῇ ὕτω λέγεται. ἑρμηνεύεται γὰρ Ἰησοῦ, ἡ σωτηρία, ϗ Ἰησοῦς Ἑλληνικῶς, ϗ τοῖς αὐτοῖς γράφεται ςοιχείοις ἡ σωτηρία, ϗ ὁ ἡμέτερος Ἰησοῦς. Λέγεται οὖν ἐν γ´ Ψαλμῷ [2]. Τῦ Κυρίυ ἡ σωτηρία. Καὶ κεῖται παρ' Ἑβραίοις ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τὰ ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ςοιχεῖα. Ὁ δὲ Ἑβραῖος ἐν τῷ Ἀμβακοὺμ [3] τὸ λεγόμενον, Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου σῶσαι τοὺς Χριςούς σου, ἔφασκεν ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, Ιασαθαν, Ησουε Ἀμμαχνησουὲ, Ἐθμεσίαχ [4]. ὅπερ ἡρμήνευσεν οὕτως· Ἐξῆλθες εἰς

NOTAE.

1. Ἰησοῦς.] Matth. I. 21. Vid. *Not.* ad *Gloffar*. p. 10.

2. Vid. *Pf.* III. 8.

3. Habac. III. 13.

4. Ἰασ. Ησ. Αμ. Ἐθ.] Ita pro Hebraico, יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחֶךָ׃

ἐις σωτηρίαν λαοῦ σοῦ τῷ Ἰησοῦ τῷ Χριστῷ σου. (Cod. Coislin. XXIV.)

Παραδειγματίσαι [5]. ἀνεπίγραφον. καταισχύναι, ἢ κινδυνεῦσαι. ἐπὶ κακῷ φανερῶσαι καὶ παραδοῦναι ἐις θάνατον, ὡς μοιχαλίδα. (Idem Codex.)

Μάγοι [6]. Ἰστέον, ὅτι ταῦτα ὀνόματά ἐισι τῶν Μάγων, Βαρχιθάσαρ (fic) Μελχίωρ, Γάσπαρ, ὡς ἐν ἀποκρύφοις ἕυρομεν. (Cod. Coislin. CXCV.)

Κε-

NOTAE.

5. Παραδειγματίσαι.] Matth. I. 19.

6. Μάγοι.] Matth. II. 1. In Codicis Cantabrigienſis, qui Bezae fuit, pagina 63. in margine literis Saxonicis referuntur *Magi* III. *Caſpar*, *Malchus*, *Patiſaria*. Sed de his vid. Caſaub. contra Baron. *Exerc.* II. 10. *in fin.* In *Gloſſar. N. T.* MS. Voſſ. ſup. poſt Ματθαῖον (p. 16.) ſequitur, quod hic interſero commode: Μάγοι. ἔθνος, οἱ ἐλαφρῶς ἐπᾴδοντες τοὺς ἀλγοῦντας. Ἴωνται ὡς καὶ οἱ Φρύγες αὐλοῦντες τοὺς ἀλγοῦντας τόπους τῶν πασχόντων, ἴωντο ἡδὺ προσπνέοντες. (Sic.)

7.

Κεραία 7. οὐ παρ' Ἕλλησι μόνον ἐςὶ τὸ Ἰῶ-
τα,

NOTAE.

7. Κεραία.] Matth. V. 18. Nota sunt Doctorum hominum certamina de hoc loco. Equidem ad recentioris aevi puncta vocalia Hebraeorum, vel ad accentus, respici neutiquam puto. Paucis dicam. Quum Jod (י) in Alphabeto Hebraico minima litera sit, illam non tantum non perituram de Lege Divina pronunciat Sanctissimus Servator, ut proverbiali loquutione Legem minime mutandam adsereret; sed ne unam quidem κεραίαν, *corniculam* vel *apicem* illius literae. Scilicet in figura ejus (י) apparent binae tales κεραίαι, in superiori parte, una etiam deorsum. Ne tantillum quidem periret. Est emphaticum loquendi genus. Conf. G. Postelli *Origen.* p. 21. & Huldrici *Histor. Jeschuae Nazareni*, p. 115. *in fin.* Inspice, sis, etiam Cl. Thom. Hyde *Hist. Nerdilud.* p. 146. Graeca vox κεραία sic occurrit apud Procopium in I. *Reg.* p. 69. init. *Edit. Meurs.* ubi de literis *Beth* (ב) & *Caph* (כ) notat: Ὅμοια γὰρ τὰ ςοιχεῖα, βραχυτάτης κεραίας μόνον ἐναλλαττούσης. *Similes enim sunt literae, exiguo apice tantum variante.* Intelligit angulum acutum vel obtusum hujus cha-

N 5 racte-

τα, ἀλλὰ ϰ̀ παρ' Ἑβραίοις τὸ παρ' αὐτοῖς καλȣ́μενον Ἰώθ. — Τινὲς δέ φασιν, Ἰῶτα καὶ κεραίαν σημαίνειν τὸν ςαυρόν· Κεραία γάρ ἐςὶν ἡ ἐν μέσῳ τοῦ ἰῶτα ἐμβαλλομένη ἐγκαρσία γραμμή. (Coislin. Cod. XX.)

Μὴ βαττολογήσητε [8]. Βάττος ἦν Λίβυς τὸ γένος Κυρηναῖος, αἰπόλος ἢ ποιμὴν ὕθλος ϰ̀ ςωμύλος, παρ' οὗ τὸ βαττολογεῖν ϰ̀ ὑθλεῖν. (Cod. Coislin. CXCV.)

Τὸν ἐπιȣ́σιον 9. τοῦτ' ἐςι, τὸν μέλλοντα, τὸν ἐπιόντα, τὸν προσδοκώμενον, τὸν μὴ τοῦ ἐνεςῶτος οἰκεῖον, ἀλλὰ τὸν ἀποδοθησόμε-

NOTAE.

racteris. Matthaei locum ob oculos habuit Hesychius in his verbis: Ἰῶτα. τὸ ςοιχεῖον, κεραία, ϰ̀ γράμμα Non satis curate. Suidas rectius: Ἰῶτα. τὸ ςοιχεῖον, τὸ γράμμα.

8. Μὴ βαττολ.] Matth. VI. 7. ubi vide Rev. Wolfii *Curas*.

9. Τὸν ἐπιȣ́σιον.] Matth. VI. 11.

θησόμενον ἐν τῷ μέλλοντι. τοῖς ἁγίοις. . . . . . . Ἡ τὸν συνιςῶντα τὸ σῶμα ἡμῶν. (Cod. Coislin. XX. & XXIV.)

Μαμωνᾶς [10]. ἐςιν ἡ Φιλαργυρία. Κλήμεντος.

Μαμωνᾶς. ἐςι τὸ περιοσὸν τῆς χρείας. Ἀναςασίου Ἀντιοχείας. (Utrumque in Cod. Coislin. CXCV.)

Γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα [11]. — ἧς τὸ ὄνομα Βερονίκη. &c. (In eod. Cod.)

Ἀσ-

NOTAE.

10. Μαμωνᾶς.] Matth. VI. 24. Locus Clementis est *Stromat*. l. IV. p. 208. sive 577. *Ed. Pott.* Hesych post V. Μανδύη. Μαμωνᾶς. θησαυρὸς πλεονεξίας. Lexicon Origen. p. 223. Μαμωνᾶς πλοῦτος, ἢ μῶμος, δῶρα, ἢ πέμματα. Et Martianaei *Fragment*. V. p. 161. Μαμωνᾶ. πλοῦτος. Conf. Suid.

11. Γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα.] Matth. IX. 20. Conf. Cel. Fabric. ad *Cod. Apocryph. N. T. Tom.* I. p. 252.

12.

'Ασσάριον [12]. ἐστιν ὀγκίας τὸ τέταρτον. 'Αλλως. Τὸ αὐτό ἐστιν ἀσσάριον καὶ λεπτόν. νοεῖται δὲ ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅπερ γίνεται ἓν ἥμισυ νόμισμα, τοῦ ταλάντου ρκε λίτρας σταθμίζοντος. (Idem Cod.)

'Αμφότερα [13]. 'Αμμωνίου· Σημειωτέον ὅτι ἡ λέξις ἡ λέγουσα ΑΜΦΟΤΕΡΑ, οὐ μόνον περὶ δύο λέγει, ὅπερ κυρίως δηλοῖ τὰ 'Αμφότερα, ἀλλὰ καὶ περὶ τριῶν. ὥστε οὖν οὐ δεῖ ἐκ τῆς ἔξωθεν ἀκριβολέκτου κυριότητος κρίνειν τὰς τῶν ἁπλῶν καὶ ἀγραμμάτων ἁλιέων συγγραφάς· ἐκ τούτων γὰρ πᾶσα, ὡς εἰπεῖν, ἅιρεσις γεννᾶται

κατὰ

NOTAE.

12. 'Ασσάριον.] Matth. X. 29. Conf Sup. *Not.* ad *Glossar. N.T.* p. 13. in V. Κοδράντης. Lexicon Origin. p. 193. *Ed. Martian.* 'Ασσάριον. δεκάνυμον

13. 'Αμφότερα.] Matth. XIII. 30. & *Act.* XXIII 8. quo potissimum pertinet haec glossa. Similiter Chrysost & Oecumen. ad illum locum. V. Jo. Gregorii N. T.

14.

κατὰ κυριολεξίαν ἐπί τινῶν λόγων τὰς γραφὰς πολυπραγμονεῖν ζητοῦντων. (Cod. Coislin. XXVI.

Δηνάρια [14]. τὰ ἐν συνηθείᾳ παρ' ἡμῖν νομίσματα καλούμενα. Et: ὁ Ἄργυρος καὶ τὸ Δηνάριον ἕν ἐστιν. (Cod. Coislin. CXCV.)

Κάμηλον [15]. Κάμηλον δὲ ὧδε οὐ τὸ ζῶον λέγει, ἀλλὰ τὸ παχὺ σχοινίον, ᾧ δεσμοῦσι τὰς ἀγκύρας οἱ ναῦται. Ὠριγένους. Κάμηλον οἱ μὲν τὸ σχοινίον τῆς μηχανῆς, οἱ δὲ τὸ ζῶον. τὸ α̅ δὲ τοῦ β̅ βεβαιότερον κατ' αἴσθησιν, κατὰ δὲ νοῦν νόει. (Cod. Coislin. XXIV.)

Φυλακτήρια καὶ κράσπεδα [16]. Γράψαντες τινὰ

NOTAE.

14. Δηνάρια] Matth. XVIII. 28.
15. Κάμηλον.] Matth. XIX 24.
16. Φυλακτ. καὶ Κράσπεδα.] Matth. XXIII. 5.

τινὰ τὰ νόμου ῥητὰ (Cod. XX. τὴν δεκάλογον) εἰς περικομμάτια διφθερῶν δύο, καὶ περιδήσαντες τὸ μὲν ἕτερον φοροῦσιν ὡς ϛέφανον ἐπὶ τῆς κηφαλῆς, τιθέντες κατὰ τοῦ μετώπου τὸ γεγραμμένον, τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τοῦ βραχίονος τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν, καὶ καλοῦσι ταῦτα ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΑ. — ΚΡΑΣΠΕΔΑ δὲ καλοῦσι τὰ περὶ τὴν ὤαν τὴν περὶ τοὺς πόδας ῥαπτόμενα ὑακίνθινα κλώσματα ἢ καὶ κόκκινα. (Cod. Coislin. XX. & XXIV.

Τρυβλίον [17]. ἐϛι τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Δισκάριον καλούμενον. (Cod. Coislin. CXCV.)

Μία παιδίσκη [18]. Βαλίνα ἐκαλεῖτο ἡ παιδίσκη,

Notae.

17. Τρυβλίον] Matth. XXVI. 23. De *tryblio* multa apud Salmaſ. *Exerc. Plin.* p. 265.

18. Μία παιδίσκη.] Matth. XXVI. 69. Quod autem *Balina* interpretatur ἐκζητοῦσα, forte

δίσκη, ἡ τὸν ἅγιον Πέτρον ἐρωτήσασα ἐπὶ τῆς αὐλῆς τοῦ Καϊάφα, ὡς ἐν Ἀποκρύφοις εὕρηται. ἑρμηνεύεται δὲ, ἐκζητοῦσα. (Idem Codex.)

Δύο λῃσταί [19]. Τὰ ὀνόματα λῃστῶν Γεύτας καὶ Δύσμας, ὡς ἐν Ἀποκρύφοις ηὑρήκαμεν. (Cod. Coislin. CXCV. item alius Cod. in ead. Biblioth.) Τὰ ὀνόματα τῶν δύο λῃστῶν τῷ μὲν πρώτῳ τὸ ὄνομα Γέστας, τῷ δὲ δευτέρῳ τῷ εἰπόντος τῷ Χριστῷ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, Δυσμάς. (Sic MS. Anglicanus inspectus a Patricio Junio.)

Σήθ

NOTAE.

forte in eo respicit ad R. בלם *perquisivit*, semel occurrit Amos. VII. 14. ubi Aquila, ἐρευνῶν.

19. Δύο λῃσταί.] Matth. XXVII. 38. In Codicis Cantabrigiensis, qui Bezae fuit, pagina 63. in margine literis Saxonicis: *Latrones*

Σήθ [20]. ἐξανάστασις, ἢ Φύτευμα, ἢ ποτισμός. (Cod. Coislin. I.)

Τῷ πράκτορι [21]. τῦτ' ἐστιν, τοῖς ἀπαιτηταῖς —— ἤτοι τοῖς κολασταῖς. (Cod. Coislin. XXIV.)

Ὡσεὶ θρόμβοι [22]. Ἰστέον, ὅτι τὰ περὶ τῶν θρόμβων τινὰ τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἔχουσι, πλὴν μαρτυρεῖ τῇ χρήσει ταύτῃ ὡς κειμένῃ ϗ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ϗ Γεννάδιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ϗ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπρου, ϗ ἕτεροι Πατέρες ἅγιοι. (Cod. Coislin. CXCV.)

Προ-

N o t a e.

trones cum Christo crucifixi GEMAS dexter, DEMAS sinister.

20. Σήθ.] Luc. III. 37. Prius habet etiam Augustinus, *de Civ. D.* XV. 18. qui *Seth* interpretatur, *resurrectio.* MSta Expositio Nom. Hebr. in Bibl. Voss. habet: φύτ. ἢ ἀνάστασις.

21. Τῷ πράκτορι.] Luc. XII. 58.

22. Ὡσεὶ θρόμβοι.] Luc. XXII. 44. V. Mill. *Prolegom.* §. 1063.

23.

Προβατικὴ [23]. ἐκαλεῖτο, ὅτι ἐκεῖ συνήγετο τὰ πρόβατα, τὰ μέλλοντα σφάζεσθαι εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ ἔγκατα αὐτῶν ἐπλύνοντο. (Cod. Coislin. CXCV. XX. & apud Corderium.)

Γαζοφυλάκιον [24]. τὸ ἐν συνηθείᾳ σκευοφυλάκιον καλούμενον. (Cod. Coislin. CXCV.)

Ἄραφος [25]. (Sic) Οὐ γὰρ ἁπλῶς πρόσκειται τό· Ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος ἐκ τῶν ἄνω (fic) ὑφαντὸς δι' ὅλου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν Παλαιστίνῃ τῶν ἐπιχωρίων ἐκ δύο Φαρσίων [26] ποιούντων τοὺς χιτῶνας, καὶ τοῖς

NOTAE.

23. Προβατικῇ.] Joan. V. 1. Conf. Gregorii Schol. Gr.

24. Γαζοφυλάκιον.] Joan. VIII. 20. Hesych. expl. θησαυροφυλάκιον, βαλάντιον, σκευοφυλάκιον.

25. Ἄραφος.] Joan. XIX. 23. Vid. Celeb. Braun. *de Vest. Sacerd.* I. 14. p 342--346.

26. Φαρσίων.] Hesych. Φάρσος, τρύφος, κλάσμα, (fic & Gloss. Herodot.) πτερύγιον, ἀκρωτή-

O

τοῖς χειριδίοις ζευγνύντων τὰ Φάρσια, ὁ τῦ Χριςῦ ἄνωθεν ἦν ὑφαντὸς δι' ὅλυ συνημμένος. Ἄραφον γὰρ ἐκ τῶν ἄνωθεν δι' ὅλυ ὑφαντὸν καλεῖ, τὸν μὴ ῥαφῇ τινι συναρμοσθέντα χιτῶνα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν καλουμένων διφαρσίων· ῥάκη γάρ τινες ποιῦντες ὅμοια τοῖς νυνὶ Φαρσίοις, ὕςερον αὐτὰ συνέῤῥαπτον κατὰ τῶν ὤμων, ὃ καὶ νῦν γίνεται ἐπὶ τῶν ςρατιωτικῶν ἐνδυμάτων. (Cod. Coislin. XX.)

Ἀφελότητι [27]. ἀντὶ τῦ, ἐν ταπεινώσει καὶ εὐτελείᾳ, μηδὲν ὑψηλὸν Φρονῦντες, ἐφ' αἷς ἔπραττον ἀγαθοεργίαις καὶ ἐλεημοσύναις, ὅπερ μάλιςα ἦν Ἰουδαϊκὸν, ὡς ἀπὸ τῦ χαυχωμένου Φαρισαίου [28] δηλόν. (Cod. Coislin. XXVI.)

Ἐλ-

NOTAE.

χειρωτήριον. Eodem modo Suidas, allato Phaniae inedito epigrammate, ut obfervat. Cl. Kufterus.

27. Ἀφελότητι.] *Act.* II. 46.

28. Φαρισαίου.] Vid. Luc. XVIII. 11. 12.

29.

Ἑλληνιστῶν [29]. Ἑλληνιστὰς δὲ οὐ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ τοὺς Ἑλληνιστὶ φθεγγομένους καλεῖ. (Idem Cod.)

Χαρράν [30]. τρώγλαι. ἢ βαρυμμός. ἢ ἐπίγνωσις. (Cod. I. Coisl.)

Χαναάν [31]. οἱ νῦν Παλαιστῖνοι. Σαβαῖοι, Ἀι-

NOTAE.

29. Ἑλληνιστῶν.] *Act.* VI. 1.

30. Χαρράν.] *Act.* VII. 1. In τρώγλαι, respicitur ad Hebr. חר *foramen.* Philo *de Somniis*, p. 571. D Χαῤῥάν. ἑρμηνεύεται ποτὲ μὲν ὀρυκτὴ, ποτὲ δὲ τρῶγλαι, &c. Pro βαρυμμὸς legend. forte, βαρύθυμος. Nam pro חרה *exardescere*, (unde *Charran*) LXX *Num.* XVI. 15. habent βαρυθυμεῖν. In ἐπίγνωσις recurrendum ad נכר *adgnovit*, vel potius ad ראה *vidit*. Utrumque enim LXX. reddunt ἐπιγινώσκειν. Ad secundam expositionem facit Hesychius: Χαρά. ὀργὴ, ἢ ὀργίλος. quod non intellexit Guyetus, frustra auxilium in Graecia quaerens. Hieronymus: *CHARRAN. foramina, sive ira, vel fodiens eos.* scil. a כרה *fodit*, cui adfixum pronomen.

31. Χαναάν.] *Act.* VII. 11. Vid. Sup. *Not.* ad *Glossar. N. T.* p. 26.

 32.

Ἀιθιόπων γένος. (Cod. MS. Basiliensis notatus B. VI. 18. in *Genes.* X.)

Συχέμ [32]. ὠμίασις. (Cod. Coislin. I.)

Πατάξας [33] τὸν Ἀιγύπτιον. Κλήμεντος Στρωματέως· Φασὶ δὲ οἱ μύσαι λόγῳ μόνῳ ἀνελεῖν τὸν Ἀιγύπτιον. (Cod. Coislin. XXV.)

Μολόχ [34]. βασίλεως ὑμῶν. ἤτοι Μολχόμ. Ἔιδωλον δὲ τοῦτο Μωαβιτῶν, λίθον ἔχον διαφανῆ καὶ ἐξαίρετον, εἰς ἑωσφόρου τύπον ἐπὶ μετώπου ἄκρου. — Ῥεφφάν. (ποίησις

NOTAE.

32. Συχέμ.] *Act.* VII. 16. Hebr. שכם *humerus.*

33. Πατάξας &c.] *Act.* VII. 24. Locus Clementis est *Strom.* l. I. p. 344. sive 413. *Edit. Potter.*

34. Μολόχ. — Ῥεφφάν.] *Act.* VII. 43 Conf. Oecumenii Scholia apud J. Gregorium, & de varia posterioris nominis lectione J. Mill.

35.

σις ἡμῶν) δέ ἐστὶν εἶδος σκοτασμοῦ. (Cod. Coislin. XXVI.)

Κανδάκης 35. ἐξ ἀνεπιγράφου· Κανδάκην Αἰθίοπες πᾶσαν τὴν τοῦ βασιλέως μητέρα καλοῦσιν. οὕτω Βίων 36 ἐν πρώτοις Αἰθιοπικῶν· Αἰθίοπες τοὺς βασιλέως πατέρας οὐκ ἐκφαίνουσιν, (Oecumen. ἀναφέρουσιν) ἀλλ' ὡς ὄντας υἱοὺς ἡλίου παραδιδόασιν, ἑκάστου δὲ τὴν μητέρα καλοῦσι Κανδάκην. (Cod. Coislin. XXV. & CCII.

Δα-

Notae.

35. Κανδάκης.] *Act*. VIII. 26. Conf. Schol. Oecum. apud Gregor.

36. Βίων &c.] Rariſſima hujus Auctoris eſt mentio. Memoratur Βίων ceu hiſtoricus, a Plutarcho *vit. Theſ.* p. 12. B. At diſertius Diog. Laërtius, *in vita Bionis*, l. II. *Segm.* 58. decem Biones enumerans, quinto loco *Bionem* laudat *Solenſem*, *qui conſcripſit Æthiopica*. Et Athen. XIII. 2. p. 566. D. ὥς φησι Βίων ἐν Αἰθιοπικοῖς. Conf. Plin VI. 29. *ſub fin.* & Aegid. Menag. ad Laërt. *l. c.*

Δαμασκός [37]. ἅιματος φίλημα. (Cod. I. Coislin.)

Λύδδα [38]. ἐστὶν, ἡ νῦν καλουμένη Διόσπολις. (Cod. Coisl. XXV.)

Ἐξαυτῆς [39]. Τὸ Ἐξαυτῆς πανταχοῦ ἐν τῇ γραφῇ ἀντὶ τοῦ ταχέως κεῖται. (Cod. Coislin. XXIV.)

Σπερμολόγος [40]. Cyrillus ἐκ τῆς ἑρμηνείας

NOTAE.

37. Δάμασκος.] *Act.* IX. 2. Cod. Colb. Lexici Origen. p. 255. pariter expl. ἅιματος φίλημα. Ex דם *sanguis*, & נשק *osculatus est*; unde *Cantic.* I. 1. ישקני מנשיקות פיהו LXX. φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ. Hesychi. Δάμασκος. ἅμμος σάκκου. L. ἅιμα, ex Philone p. 488. *in fin.* Ex דם & שק *saccus*. Utrumque improbat Hieron. in Ezech. XXVII. Conf. Cl. Wesseling. *Probabil.* c. XXXII. p. 284.

38. Λύδδα.] *Act.* IX. 32. Vid. Cl. Reland. *Palaestin.* p. 877.

39. Ἐξαυτῆς.] *Act.* X. 33.

40. Σπερμολόγος.] *Act.* XVII. 10. V. Sup. p. 76.--80. ad *Glossar. N. T.*

41.

νείας τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου· Σπερμολόγον δὲ πτηνόν εἶναι φασὶν εὐτελέςατον, τὰ ἐν τοῖς τριόδοις κατεσκευασμένα τῶν σπερμάτων εἰωθὸς συλλέγειν.

Ἐπισκόπους [41]. Δείκνυται οὖν, ὡς συνήθεια τότε ἦν οὕτως καὶ οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι, πρὶν διακριθῆναι ὑπὸ τῶν μετὰ ταῦτα τὰ ὀνόματα, καὶ τοὺς μὲν ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ, τοὺς δὲ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ καλεῖσθαι. (Cod. Coislin. XXVI.)

Ἐπισκευασάμενοι [42]. τὰ πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν λαβόντες. (Idem Codex.)

Αἰρε

NOTAE.

41. Ἐπισκόπους.] *Act.* XX. 28. coll. 17.

42. Ἐπισκευασάμενοι.] *Act.* XXI. 15. ubi vulgo Ἀποσκευασάμενοι. Sed Ἐπισκευασάμενοι non Hefychius tantum adgnofcit, reddens ἐυτρεπισθέντες, *parati & ad iter accincti*, fed & maxima pars optimorum Codicum, ut & Chryfoft. Oecum. ac Theophylactus. Quare hanc lectionem recipiunt Grotius, Pricaeus, alii, in quibus etiam fuit L. Bos, ὁ Μα-

Αἶρε [43]. ἀντὶ τοῦ, ἆρον αὐτὸν ἐκ τῶν ζώντων. Ἄλλοι δὲ κατὰ Ῥωμαίαν συνήθειαν, ὅτι ἐν τοῖς σίγνοις αὐτὸν ἔμβαλλε. (Idem Cod.)

Ἐπισύστασιν [44]. Ἐπισυστάσεις φησὶ τὰς κοινῇ παρὰ τῶν διωγμῶν ἐφόδους. συνίσταντο γάρ, φησι, κατ' ἐμοῦ γνώμῃ κοινῇ. (In eod. Cod.)

Ὑπωπιάζω [45]. οὐκ ἀφίημι, φησι, τῇ γαστρὶ καὶ τῷ σώματι τὰς ἡνίας, ἀλλὰ περισφίγγω αὐτὸ καὶ ὑποτάσσω. (Cod. Basilienſ. B. VI. 17.)

Πτυρό-

N O T A E.

κλεῖτης. Nec obſto. Vide tamen Wolfii *Curas*.

43. Αἶρε.] *Act.* XXII. 22. Nota vocem σίγνοις in peculiari uſu. V. Suid. in Ἄπαιρε.

44. Ἐπισύστασιν.] *Act.* XXIV. 12. Conf. Cl. Bos *Animadv.* p. 117. Heſych. Ἐπισύστησι. συνάχθητε.

45. Ὑπωπιάζω.] I. *Cor.* IX. 27. Vid. ibi L. Bos *Exercit.* p. 140. & ſqq. & Gretſer. *Spir. Athlet.* I. 4. p. 25.

46.

Πτυρόμενοι [46]. τοῦτ' ἐστι, θορυβούμενοι. (Cod. Coislin. XXVII.)

Καταστρηνιάσωσι [47]. ἀκκιοθῶσι, θρύπτωνται, βλακευθῶσιν. (Idem Cod.)

Μελχισεδέκ [48]. βασιλεὺς δίκαιος, ἢ δικαιοσύνης. (Cod. I. Coislin.)

Ἐγκομβώσασθε [49]. ἀντὶ τοῦ, ἐνειλήσασθε, περιβαλέσθε, ἢ ἀναστείλασθε. (Cod. Coislin. XXVI.)

Πλα-

NOTAE.

46. Πτυρόμενοι.] *Philipp.* I. 28. Hesych. Πτύρεται. — σείεται, φοβεῖται, φείδεται. Et: Πτυρμός. φρίκη. &c. pro quo Malela *Chronogr.* P. I. p. 235. πτύρμα

47. Καταστρηνιάσωσι.] I. *Timoth.* V. 11. Glossae MSS. Mediceae explicant, καταβλακευθῶσι, κατατρυφθῶσι, teste ibidem Pricaeo. Conf. Theophylact.

48. Μελχισεδέκ.] *Hebr.* VII. 1. Conf. Origen. in *Gen.* XIV. & Clem. Alex. *Strom.* IV. p. 231.

49. Ἐγκομβώσασθε.] I. Petr. V. 5. Hesych. Ἐγκομβωθείς. δεθείς. Et: Ἐγκομβώσασθε. ἐπιστορβώσασθε, στολίσασθε. Nisi ex *h. l.* — ϑε

O 5 ubi-

Πλαςοῖς λόγοις 50. Ταῦτα δὲ οἱ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Γνωςικοὶ, ἤτοι Ναασηνοὶ. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ Λαμπετιανοὶ, καὶ Εὐχῖται, ἐληρώδουν. (Idem Cod.)

Ὁ δὲ Μιχαὴλ 51 &c. Λέγεται ἐν Ἀποκρύφοις, Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον τῇ τοῦ Μωυσέως ταφῇ διηκονηκέναι, τοῦ Διαβόλου τοῦτο μὴ καταδεχομένου, ἀλλ' ἐπιφέροντος ἔγκλημα αὐτῷ τοῦ Αἰγυπτίου φόνου, ὡς διὰ τοῦτο ἐνόχου ὄντος Μωυσέως, καὶ μὴ συγχωρεῖσθαι τυχεῖν ταφῆς. (Cod. Coislin. XXVI.)

Ἄλ-

Notae.

ubique reponendum. Elegans est ad *h. l.* Dissertatiuncula Cl. Jo. Sibrandae, repetita in *Bibliotb. Brem.* *T.* VII. *Fasc.* *6.* *Num.* I.

50. Πλαςοῖς λόγοις.] II. Petr. II. 3.

51. Ὁ δὲ Μιχαήλ. &c.] Jud. *Epist.* *com.* 9. Idem ex Oecumenio adfert Gregorius in Scholiis.

52.

Ἄλφα 52. ματαιότης, ἢ τελείωσις. (MS. XII. Prophetarum, olim Mareſchalli, nunc PP. Societatis Jeſu Pariſiis.)

Τὸν Γὼγ, 53, καὶ τὸν Μαγώγ· Τινὲς δὲ τὸν ΓΩΓ, ἀθροίζοντα, ἢ ἄθροισμα, καὶ τὸν ΜΑΓΩΓ, ἐπηρμένον, ἐκ τῆς Ἑβραΐδος γλώσσης ἑρμηνεύουσιν. (Cod. Coiſlin. CCII.) Σκυθικὰ ἔθνη, ὑπερβόρια, ἤτοι Οὑννικά. (Cod. Coiſlin. CXCIX.)

Addo ſequentia:

Ἡ δράξ. ὅσον δύναταί τις δράξασθαι τῇ χειρί. Ἔστι δὲ ξεστοῦ τὸ τέταρτον. (Cod. Coiſlin. CXCV.)

Φέ-

NOTAE.

52. Ἄλφα.] Hoc loco poſui, quia occurrit *Apoc.* I. 8. & XXI. 6. XXII. 13. Non ſatis adſequor mentem Gloſſatoris.

53. Τὸν Γὼγ, &c.] *Apocal.* XX. 8. Egregia eſt poſtrema gloſſa.

54

Φέρεται ἐν ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἱστορίαις, ὅτι ἐν τῇ πυργοποιΐᾳ οὐκ ἠνέσχετο ὁ Ἔβερ συγκαταθέσθαι τῇ ἀθέῳ πράξει ἐκείνῃ, οὔτε εὑρέθη μεθ' αὐτῶν. διὸ ἐκείνων συγχυθεισῶν τῶν γλωσσῶν ἔμεινεν οὗτος μόνος τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ λαλῶν. (In eodem Cod.)

Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Γαριζεὶν 54, ἑρμηνεύεται ὄρος λελυτρωμένον, ἢ διατομὴ παροικίας αὐτῶν. Κεῖται δὲ τοῦτο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος Ἱεριχοῦς, ἐπέκεινα τοῦ Γαλγὰλ τόπου. Οἱ δὲ Σαμαρεῖται νομίζουσιν αὐτὸ παρακεῖσθαι Σικίμοις πόλει

NOTAE.

54. Γαριζείν.] Vid. Hieronym. *Comment.* ad *Deuteron.* apud Cl. Reland. *Palaest.* p. 503. Conf. hujus *Dissert.* III. *de Monte Garizim.* In διατομὴ ad גזר, in παροικίας ad גור respicitur, & in λελυτρωμένον forte ad גרש vel potius רוץ, quod LXX. *Ps.* XVIII. 30. reddunt ῥύομαι. Vide num λελυτρωμένων scribendum.

Se-

λει τοῦ Συχὲμ, ἥτις ἐστιν τῆς Ἱεριχοῦς βορειοτέρα καὶ δυτικωτέρα, σημείοις ἀπέχουσα ΝΒ. ἔνθα περὶ τῷ Φρέατι διηλέχθη ὁ Κύριος τῇ Σαμαρειτίδι. ἡ νῦν καλεῖται Νεάπολις, καλεῖται δὲ καὶ Σαμάρεια, ἐπεὶ τὸ ὄρος, ὅ φασι Γαριζεὶν, ἦν τοῦ Σόμορ. (Cod. Coislin. XX.)

Sequuntur Nomina Patriarcharum, ex Cod. Coislin. CXCIX.

JUDA. ἐξομολόγησις. (V. *Gloſſar. N. T.* p. 9.)

RUBEN. ὁρασία. (A ראה, *vidit.*)

GAD. πειρασμός (*Gen.* XLIX. 19. Γὰδ, πειρατήριον πειρατεύσει &c. a גדד *turmatim convenire, depopulari.*)

ASER. μακαρισμός. (Ab אשר, unde אשרי formula τοῦ μακαρισμοῦ.)

NAPHTHALI. προσευχή. (V. *Gloſſar. N. T.* p. 19. Sed confudiſſe hic videtur Gloſſator τὸ נפתלי *Naphthali* cum תפלה *Tephillah*, quod eſt προσευχή. quamvis non ignorem myſticam *luctae* interpretationem. προσευχὴ redditur etiam in Iſ. Voſſii *Expoſit. MS.*

MS. Nom. Hebr. Hesych. Νεφθαλείμ. πλατυσμός. quasi a פתח vel פתח, quum sit a פתל in Niph.)

MANASSE. ἐπιλησμονή. (A נשה *oblitus fuit*. Nota est ex Cl. Buxtorfio Talmudicorum glossa super *Menassis* Regis nomine. Hesych. Μανασσῆς. ἐπιλανθανόμενος. Neque pugnat, quod Cod. Colbert. Lexici Origen. p. 261. reddat, ἀνάμνησις. Scil. in Hesychiana & Coisliniana glossa, prima nominis litera est *Mem* Participiale, quod *praeformans* sive *characteristicum* vocant Grammatici; in glossa Origeniana illud *Mem* est *praefixum*, ex Praepositione מן *ex*. Est enim *reminiscentia* quasi translatio *ex oblivione*. Dicta confirmat Philo p. 78. C. Ὁ δὲ Μανασσῆς, ἀνάμνησις μεταληφθεὶς γὰρ ἐκ λήθης εἶναι λέγεται. &c. Praecesserat: ἀναμνήσεως δὲ λήθη πάντως προηγεῖται. *reminiscentiam utique praecedit oblivio.* Et paullo post: ὁ ἐκ λήθης Μανασσῆς. Perperam itaque Origenes in Joan. XI. 54. apud Corder. ἀπὸ λύπης reddit, pro λήθης, ut legendum puto. Iterum Philo p. 278. A. Ἑρμηνεύεται γὰρ Μανασσῆς μὲν, ἐκ λήθης, τὸ δ' ἐστὶν —— —— ἀνάμνησις. addit: ὁ γὰρ ὧν ἐπελάθετο εἰς ἀνάμνησιν ἐρχόμενος, ἔξω πρόεισι τῆς λήθης. *nam qui reminiscitur eorum, quae oblitus est, excedit ex oblivione.* Et p. 429. *in fin.* Τὴν δὲ ἀνάμνησιν ἐκ λήθης Μανασσῆν προσαγορεύουσιν Ἑβραῖοι.

In

In iisdem locis nomen EPHRAIM (quod hic omissum) a Philone exponitur καρποφορία, p. 429. & 78. & καρποφόρος, *ibid.* & Symbolice μνήμη, & καρποφόρος μνήμη, *ibid.* ut καρποφορία μνήμης, p. 278. Quod adde ad *Glossar. N. T.* p. 55.)

SIMEON ὑπακοή. (V. *Glossar. N. T.* p. 48.)

LEVI. προσειλημμένος. (V. *Glossar. N. T.* p. 41.)

ISACHAR. μισθός. (A שׂכר, *merces.*)

ZABULON. καταοικητήριον δυνάμεως, ἢ εὐωδία. (Ex זבל *cohabitavit*, & און *robur.* V. *Glossar. N. T.* p. 7. & 33. In εὐωδία, τὸ זבל & זבר permutatum videtur, ut in V. Ζεβεδαίου, p. 7. notavi.)

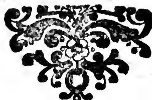
JOSEPH. πρόσθεσις. (V. *Glossar. N. T.* p. 11. *Expositio MS.* sæpius laudata: Ἰωσήφ. προσθήκη, ἢ ὄνειδος, ἢ ἀφαίρεσις. Et: πρόσθεσις.)

BENJAMIN. υἱὸς ὀδύνης, ἢ υἱὸς ἡμέρας δεξιᾶς. (Prius pertinet ad בן-אוני *Ben-oni*, quod nomen, a matre inditum, LXX. reddunt υἱὸς ὀδύνης μου. *Gen.* XXXV. 18. ab אנח vel אנן. Vid. Sup. p. 48. in V. Σιμών. Posterius est בן *filius*, & ימין *dextera.* At quid sibi vult ἡμέρας? ἡμετέρας quis conjiceret. Sed hoc non latet in voce. Respici-

tur

tur ad Hebr. יום *dies*, quod in ימין simul mentem feriit Glossatoris.

Addere possem Nomina *Archangelorum*, *Fluviorum Paradisi*, *Prophetarum*, *Euangelistarum*, &c. quae ad calcem Vossianae *Expositionis* MStae legi. Sed ne quid nimis.

JO-

JOANNIS ALBERTI

MISCELLANEA CRITICA,

IN

GLOSSAS NOMICAS, SUIDAM
& HESYCHIUM.

ACCEDIT

Index Scriptorum Veterum, qui in
PHOTII Lexico Graeco inedito
laudantur.

P

MISCELLANEA CRITICA IN GLOSSAS NOMICAS.

CAPUT I.

Ediderat Carolus Labbaeus, Vir Clarissimus, Parif. 1608. 8°. *Veteres Glossas Verborum Juris*, quae passim in *Basilicis* reperiuntur, ex variis MSS. Codd. Bibl. Reg. collectas: quae postea subjectae sunt Glossariis Lat. Gr. & Gr. Lat. Cyrilli, Philoxeni, &c. Parif. 1679. *fol.* Easdem nuper cum Variorum fuisque Notis Vir egregius & Juris consultissimus (cujus obitum deplorant cum Themide Musae) Antonius Schultingius denuo edidit, ad calcem *Tomi* III. *Thesauri Juris Romani*, quo munere nos devinxit JCtus & Antecessor Celeberrimus Everardus Otto. Nonnulla ad has *Glossas* etiam notare sustinui, maxime postquam instructus fui MStorum adminiculis, de quibus dixi in *Praefatione*. Ignoscant aequae Themidis cultores temerariis (ut videbitur)

Theologi ausis, qui in literis juvandis industriam probare, & ingentia JCtorum in rem literariam non tantum sed & Sacram merita grati animi ἀντιδώρῳ celebrare lubens voluit.

Ἀβυνκύλυς. ὁ πατρὸς μητρὸς θεῖος.] MS. πατρὸς, ut correxit Cl. Schultingius. Theophil. *Instit.* III. 6. §. 3. Ὁ δὲ πατρὸς μητρὸς θεῖος καλεῖται Ῥωμαϊστὶ μὲν Ἀβύνκυλος. Vide inf. in Προβιρέλι, & Πρόχωσις, & quae de variante hac lectione notavi in *Glossarium N. T.* ad I. *Cor.* X. 22. Conf. inf. V. Ματερτέρα. ἡ πατρὸς μητρὸς θεία (Sic Theophilus *Instit.* l. I. *tit.* 10. §. 5.) & V. Φράτερ πατρυέλις, ubi iterum πατρὸς, pro πατρός.

Ἀγκίνης: αἵματος.] MS. Ἀγγίνης. Recte Ill. Jos. Scalig. σάγγινις. Vide inf. Ἴσρεις ἀγκίνις.

Ἄδετ ἔχει.] Sic & MS. Amplissimus Cuperus legit Ἄβετ. vel Ἄπετ, ut infra. Est enim Lat. *Habet.* Infra tamen similiter: Ὀρδινὲμ ἄδετ. τάξιν ἔχει. ubi Schulting. ἄβετ. Confer Eundem ad Ἄρβετ, & Ὀπάρβετ. Hesych. Ἄβεις. ἔχεις. quod ibi passim exponunt *Habes.* At acutissimus If. Voss. ad oram Hesychii Ἄβεις pro ὄφεις, id est, ἔχεις, κατὰ διάλεκτον, accipit. Certe Δίβαν Lexicographus ὄφιν interpretatur, ex Cretensium dialecto. Et Varinus in Ἄβεις addit, esse Pamphyliorum vocabulum;

lum; quorum (quod notandum) mentionem omittit mox in V. Ἀβελλίω. Ut redeam: Ἄβετ in Glossario nostro procul dubio vera est lectio; δ autem pro β positum, quia passim in MS. literas δ *b* & *v* permisceri video, & eodem quasi charactere pingi. Unde inf. Ἀυδένα, pro Ἀδβένα. Conf. V. seq.

Ἀδιταπόν. δίκαιον τοῦ οἰκεῖν εἰς τὴν ἑτέρου οἰκ᾽ αν.] Recte, ut & in seqq. Scalig. corrigit Ἀβιταπόν. Theoph. Antecessor II. 2. *in fin.* ἀβιτατίων. & *tit.* ς. §. ς. ἀβιτατζίων. MS. τινὰ post οἰκεῖν interserit.

Ἀδκέρτορ συλλήπτωρ.] Praecedit Ἀδκέντορ, eadem significatione. Pro utroque Labbaeus Ἀδιύτωρ, *Adjutor*. At MS Ἀδκέρτορ. An *Adsertor*? Cl. Fabricius adscripserat *Acceptor*. Quod non rejiciendum: passim enim in hoc MS. Graecum ρ & Lat. *p* permiscentur, quae in majusculis est (P) eadem figura. Hinc Ἀκερπλατίων, & Ἀκεπτλατίον, &c. in his Glossis. Vid. inf. Σινενδιμοδο πρεκαρτιόν, & *Not.* in Ἰνκάπιτα.

Ἀδυλτέρεις. — εἰς ἑτέρου βαδίζων.] MS. ἑτέρου.

Ἀδπισκ᾽πτυε. προσληπτικῶς.] Scal. Ἀσκιτίτιε. quod respondet adverbio προσληπτικῶς. Alioquin *Adscititiae* foret προσληπτικαί. quod forte non adeo malum. Frequens enim est permutatio earum literarum (α

& ω, ς & ι) maxime in fine. Favet MS. qui Ἀδπσκίπται.

Ἀδρειπτερστικυπόνεμ. — ἀπαιτῦμψυ —] MS. Ἀδρειπτερστικυνλιόνε, & ἀπαιτῶ μψύ.

Ἀδρογατιόν. ἡ ἐκ βασιλέως ὑιοθεσία &c.] MS. Ἀδρογατιών. Sed Lat. *Adrogation* præmittitur.

Ακκεπτιλατιον.] MS. Ἀκεπτ. & definit in καταβολή. Conf. in Ἀκυΐλιανὴ ἐκ ἔστιν &c.

Ἀκκεσιών.] MS. Ἀκκεσιόν, & definit in ἐγγυητῶν.

Ἀκυεδύκτυς. τὸ ἕλκειν μψυ ὕδωρ &c.] MS. *Aquae ductus*. Ἀκύαε δύκτυς. τὸ ἕλκ" με. forte praestaret ἑκλόμψυον. Conf. in Βία, & mox in Ἄκτυς.

Ἀκυιλιανὴ ἐπ. ὅιον τὸ, ὅπερ &c.] MS. ἅπερ.

Ἀκυΐλι⊙ ν. ἀ. τ. τ. ἀν. ζῶυ.] MS. ζῶυ ἄνευρ.

Ακτυελιτάτη. αὐθεντία.] MS. Ἀκτυελιτάτε. pro Αὐκτορiτάτε.

Ἄκτυς. δ. καιον τῦ βαδίζειν με διὰ σῦ μετ' ὑποζυγίυ.] MS. διὰ τῦ σῦ ἀγρῦ μετὰ ὑπ. Et sic in V. Ἰτερ. Conf. in V. Βία.

Ἀκυϊλιανή.] Laudatur in hac glossa *Aquilius Gallus*, adjecto titulo τῦ νομικῦ, ut & inf. in V. Ἐπερώτησις. Sic *Paullus* in V. Ἰνρὲμ Παυλ. dicitur ὁ νομικὸς, i. e. *JCtus*: perinde ac *Gajus* in Gloss. Lat. Gr. in V. *Dicis gratia*; & *Papinianus*, ὁ ἄριστος τῶν νομικῶν, apud Theophil. *Instit.* II. 23. §. 7. Penultimum exemplum ante me quoque

que produxit Ampliss. Themidis Vindex, C. Bynkershoekius, *Observ. Jur. Rom.* VI. 3. p. 148. Alias νομικὸς simpliciter pro *juris perito*, ut ibidem notavit Vir Doctus. Photius in Lex. inedito: Νομικόν. τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. Ἀλεξις Γαλατίᾳ.

Ἀλυβίων. ἡ πρόσκλησις.] Emendant πρόσκλυσις. Ita vero MS. pro quo male πρόσκλισις expressum in Fabric. *Bibl. Gr. Vol.* IV. p 571. Vid. inf. in Πρόσχωσις. Gloss. Gr. Lat. *Allubio.* πρόσκλυσις ποταμοῦ. Et Glossarium MS. Latinum: *Alluvione. inundatio sordium.*

Ἀμόρτις πεκατόρις. —— διαπθεμῶν.] MS. διαθεμῶν, ut in V. seq. exhibet nova Editio: quamvis & ibi διαπθεμῶν Labbaeana.

Ἀναλία. ἐνιαυσιαία.] MS. *Analiae.* Ἀναλίαι. ἐνιαυσιαῖαι, id est, *Annales.* Vid. Ἀννάλιον.

Ἀντινερενδιστιτπόνεμ.] Optime Schultingius: Ἀντινερεδισιστιτπόνεμ. Sic & MS.

Ἀντηκενσόρις. ἀντιγραφεύς.] Salm. ad Vopisc. *Car. c.* 8. Ἀντηκένσωρ. Rectius Ampliss. Bynkershoek *Obs. Jur. Rom.* VI. 3. p. 147. Ἀντηκένσωρες. ἀντιγραφεῖς. Vid. ibi plura.

Ἀρβιτραρία. ἀγ. ἡ ἠρτυμένη.] Melius ἠρτημένη, ut est in MS.

Ἀσιλγής.] Vid. in Ἑρμαφρόδιτος, & Στῦπρον.

Ἀσίκα. σιδηρᾶ μάχαιρα.] Sic inf. in Σικάριος exponit σίκαν. Atque ita, rejecto α, legi hic vult Nob. Fresnaeus in *Gloss Gr.* Nisi sit, ut Ἀδελάτωρ ante, pro Δελάτωρ. Vid. Suid. (cum quo facit Photius) in Σικάριοι, & Elegantiss. Aeg. Menag. *Amoen. J. C. cap.* XXXIX. in *Sicarius*.

Ἀυσολυτίων. ἀπόλυσις.] MS. Ἀυσολοτιόν. Sed Lat. *Ausolution*, i. e. *Absolutio*, *v* pro *b*, ut modo Ἀυσὶθ, pro *Absit*, & passim, etiam in Graecorum veterum libris. Sic Γαβριὴλ, & Γαυριὴλ, *Gabriel*, in Lex. Origen. Cod. Reg. p. 198. & 199. *ed. Mart.* Ἄυγαρος, pro Ἄβγαρος, apud Suid. & Cedren. p. 144. ex MS, Bodl. Conf. Suicer. in Ῥαυδίζω. Ἀυρότερον apud Hesych. pro ἀβρότερον (male Ἀμαυρότερον Sopingius.) Αὖρα pro ἄβρα, apud Aristaenet. l. I. *epist.* 22. Ἀυδηρίτης, pro Ἀβδηρίτης, apud Suid. (in prioribus editt.) V. Πένταθλος, & Diog. Laërt. Vid. ibi Menag. ad IX. 30. p. 405. & Jungerm ad Polluc. p. 381. Conf. Suid. in Πεπλεύκασι, & sexcenta alia.

Βακαντίβον. ἀργόν.] Male infra: Γαμαντίβων. ἀργῶν. Vid. Du Fresne in utroque Glossario, in Βακαντίβος, & *Vacantivus*, & ante eum Fuller. *Miscell. S.* II. 19. Conf. notata in Γραδίβας.

Βὴλ ἢ Βέβηλον. τὸ ἰδιωτικόν.] Sic legitur in *nov. Ed.* quasi Βὴλ & Βέβηλον idem notaret,

ret, scil. ἰδιωτικόν. At sunt duae diversae glossae. Prius Βὲλ, est Lat. *Vel*, ἤ. Et hoc solum in MS Βέβηλον vero & sup. pro ἰδιωτικόν. Rectius in *Ed. Labb.* punctum figitur ante & post ἤ. V. inf. Σῦα βὲλ &c. item Φιλίυμ βὲλ &c.

Βέρβης.] MS. definit in λόγων.

Βετερανης. ὁ πεπαλαιωμένος.] MS. Βετερανος.

Βία. τὸ βαδίζειν μετὰ &c.] MS. μετ. ut sup. in Ἀκτὰς δυκτυς. Conf. V. Ἄκτυς, & quae notarunt, Menagius *Amoen. J. C. cap.* 36. & Bynkersh. *Obs. Jur. Rom. l.* IV. c. 7. Obiter addo, in Theophili definitione *Viae*, de qua agunt Viri Docti, forte pro ἔχειν legi posse ὀχεῖον.

Βιβονόρυμ ῥαπόρυμ. ἀγ. π. &c.] MS. ῥαπτόρυμ, ut emendat Schulting. V. Theophil. IV. 2. *in fin.*

Βικαναλία.] MS. Βικιναλία, ut ex Theophilo restituit Celeb. Antecessor.

Βικάνδο. κάλεσμα.] Egregie Schulting. conjicit: Βοκάνδο. καλέσαι. Conf. Δεϊνίυς βοκάνδο.

Βινδίκτα. ἐκδικυμένη, ἐλευθερία ἢ &c.] MS. ἐκδικυμένη ἐλευθερία. Confer jam *Notas*, & inf. Οὐίνδικτα. & Theophil. II. 20. §. 2.

Βονόρομ ποσεσόρις. ἤγυν ἀγαθῶν διακάτοχον.] MS. tantum habet: *Bonorum poSeSor.* (i. e. *possessor*) διακάτοχος τῶν πραγμάτων. Majusculae enim in antiquis libris &

Inscriptionibus duplicant. De qua literarum vel syllabarum geminatione Nob. Bynkershock, Best, Alii passim. In glossa nostra ποσεσόρες & Δ]ακάπχοι non displicet. V. Theophil. II. 6. §. 9. &c.

Γερέρε. ἤγουν &c.] Abest ἤγουν in MS.

Γραδίβους. βαθμὸς συγγενείας. MS. *Bradibus.*

Βραδίβους. βαθμὸ (sic.) idque inter eas voces, quae a Β incipiunt. Recte *Gradibus* correxerat Celeb. Fabricius; adeoque βαθμοῖς cum Anonymo legendum. Errorem inde natum putem, quod litera *b* in principio vocum ita in MS. pingatur, ut parum differat a G. Ex eodem fonte superius Γαμαντίζων legitur, pro Βακαντίζων.

Δαμνατίον. ζημίαν.] Praecessit: Δαμνατόν. ζημία. adeoque h. l. Δαμνατόνα praestaret. At MS. ΔαμνατΟ'ν. ζημία. Illud O majusculum est pro ω. Ita passim in hoc MS. unde in pluribus hujus Glossarii locis ων pro ον in fine rescribendum: quod suis locis monebimus. Paullo ante. Δαμνατίων. καταδικαστική. ubi MS. Latine tantum exhibet: *Damnation.* Porro varietas lectionis, ζημία & ζημίαν, inde orta videtur, quod in MS. saepissime in fine vocis litera α ultimae literae sit superimposita cum ornatiore ductu, ut videatur esse αν, per compendium exaratum, ultimo latere τοῦ α constituente primum τοῦ ν. Sed pergamus,

mus, ne quis oecentet: *Stultum est difficiles habere nugas..* Et tamen ab istiusmodi nugis saepe seria pendent.

Δάν. ὄνομα μεγάλης ἀρχῆς κατὰ Πέρσας. οὕτως εὗρον ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Σιρῆς.] Locus, ab Aliis intactus, interpretem exspectavit Clar. amicissimumque Virum, P. Wesseling; qui *Observ.* II. 22. p. 245. egregie notat, scribi debere Δάρ, & in fine Σιρῆς, ut ex ipsis S. Sirae *Actis*, a D. Papebrochio vulgatis, probat, collata lingua Persica, ubi *Dara* notat ἄρχοντα.

Δατερέμδομινναβιτόρουμ.] MS. *Ddtaremdominunabitórum.* Δατερεδομινουναβιτόρουμ. Saepius μ in hoc MS. omittitur. Vera est lectio: Ῥατεμρεμδομινουμαβιτόρουμ, ut Cl. Schulting. Vide infra suo loco, & Theophil. III. 19. *in fin.* Scil. ex similitudine literarum ρ & δ, sive Δ & Ρ, natus error. Sic infra: Ῥάδουμ, οὕτως ἡ Ῥωμαϊκὴ φωνὴ καλεῖ τὸ ἀραιόν. ubi Scalig. optime Ῥάρουμ corrigit. Explicat enim Lat. *Rarum.*

In fine hujus glossae pro πούπλος, MS. πούπλος. Utrumque suo loco occurrit.

Δεβίκτορος. ἀγοραστοῦ.] Leg. Δεβίτορος. MS. Latine tantum: *Debitoros.* ἀγ. Emptor enim fit debitor. Nisi Ῥεβίτορος hic lateat, pro Ῥεδιβίτορος. V. inf. Ῥεβιτώρια.

Δεϊρὲμ βέρσα.] Recte MS. Δεϊυρὲμ.

[Δέκεμ.

[Δέκεμ. δέκα.] Nova glossa, quae non est in editis.

Δεκκεσιόν.] MS. Δεκκεσιὸν. Vid. sup. in Δαμνατιὸν

Δελεγατιών.] MS. Δελεγνατιόν. Conf. inf. Λεγατιόν.

Δεμονστρατιόν. δήλωσις.] MS. *Demonstrationa.* Δεμονστρατιόνα δήλωσιν.

Δεναρδιανίβο. περὶ ἐκποιήσεως.] MS. ἐκποιήσεων. Ubi Vir Doctissimus adscripserat: *De actionibus.*

Δεποσίτη.] MS Δεποσίτι. Sic & in Κονδύκτη.

Δερποτατιόν.] MS. Δερποτατιὸν, i. e. — ὀν, ut ante monui: pro quo rectius Δεπορτατιὸν correctum ab alia manu; ut sup. Δεπορτατιών.

Δεσαμέντο &c.] Δεπεσαμέντο corrigit Cl. Schultingius; & recte. Infra tamen: Διαθήκη Ῥωμαϊκῶς λέγεται σαμέντεμ. Conf. Σεπεμεντάριοι. Forte sic decurtate loquuti sunt aliquando. Malim tamen & ibi πεσαμέντεμ, ut olim emendavi in *Observ. Philol. ad N. T.* p. 199. Et videtur prior syllaba excidisse ob praecedens ται (in λέγεται) quod pronuntiabant fere ut π. Cujusmodi sexcenta exempla prostant.

Δεσματία. ἡ διαπετιμημένη.] Ita bis etiam in MS. Explicatio tamen prodit legendum Ἀεσμάτα, *aestimata*, ut corrigit Schultingius, adscripseratque etiam Fabricius. Quoties vero non permutarunt Α & Δ! Vid.

Vid. inf. in Νυκτίδ. Hinc firmatur Cl. Cocceji emendatio apud Hesych. pro Ἀέν-θητος, ἔπνει, legentis: Ἄεν. ἄητο. ἔπνει Scil. pro ΑΗΤΟ legerunt ΔΗΤΟ, quod postea coaluit cum præced. V. Ἄεν. Sopingio enim, illud δητος in codice suo expungenti, non accedo.

Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τῶν ἀρχῶν ἔχων, ὃς παρὰ Ῥωμαίοις δισυσίπατος καλεῖται.] Recte δισύπατος corrigit V. Cl. Atque ita Cyrillus in Lex. MS. ubi totidem verbis hanc glossam dedit: cujus praeterea auctoritate pro τῶν ἀρχῶν corrigo, τὴν ἀρχήν. Sic & Hesych.

Διλιγέντα.] Rectius MS. Διλιγέντια, ut praecessit.

Διλιϊνικολακτένεος. ὁμογάλακτος.] MS. *Delizinicolacteneos*. Διλι ἰνι κολακτένεος. (Sic.) Vir Doctus adscripserat: *De unico lacte*. Elegans est Schultingii conjectura.

Δινιυκτίμ. διαζευκτικῶς.] MS. διαζευκτικῶ. Scribi debuit Δισιύγκτιμ, notante Schultingio. Idem viderat Fabricius, adscribens Lat. *Disjunctim*. Conf. V. Κονιύκτιμ, & inf. Σεπαρᾶτιμ.

Διρέκτως.] MS. Διρέκτος.

Δισπενσάτος.] Schulting. Δισπενσάτωρ. MS. *Dispensator*. Δισπενσάτορ.

[*Dom*. Δόμ. δίδωμι.] Carent editi. Vir Doctissimus adpinxerat Latinum *Dem*.

Δομί-

Δομίνες. δεσπότας.] MS. δεσπότης. V. *Not.* in Πίυς.

Δωρεά ἐστι, τὸ χωρὶς ἀνάγκης διδόμενον.] Conf. D. Paull. ad *Rom.* VI. 23. & Goldasti *Not.* ad Hadriani Imp. *Resp. & Rescript.* p. 520. *Vol.* XII. *Bibl. Gr. Fabric.* Vid. Sup. Γεσπτεῖον, sive potius Γεσπτεῖων, & inf. Λεγάτον.

Ἐμαγκιπατίονος. ἀυτεξουσιότητος.] Malim Ἐμαγκιπατίωνος, ex Concil. Carthag. *can.* 35. qui locus pulchre hanc glossam illustrat. Legitur ibi: ἀυτεξουσίους ἀπίεναι διὰ ἐμαγκηπατίωνος. Sic in Eliae Ehingeri editione non tantum, sed & Voelli ac Justelli. Conf. Ἐνμαγκιπατίωνι, & Τοῖς ἐνμαγκηπάτοις. Apud Theophilum tamen in *ed. Gothof.* l. I. *tit.* 10. §. 1. 2. scribitur ἐμαγκιπατιόνος.

Ἐμμακιπατίον.] Meurs. Ἐμαγκιπατίων. Proxime accedit MS. in quo Ἐμμαγκιπατίον.

Ἐξβενδίτα.] MS. recte Ἐξβενδίτω.

Ἐξίμπτω. ἡ τοῦ ἀγορασοῦ &c.] MS. ἡ ἐκ τοῦ &c.

Ἐξεπέδιτον. ἔνθα διάγει τὸ στρατόπεδον.] Haec sola exhibet MS.

Ἐρκίτωρ. ὁ κύριος τῆς νηός.] MS. νεῶς. Conf. mox.

Ἐξιβιτόρια. προστατικά.] MS. προστατική. Est pro ἐξιβιτόρια, *exhibitoria:* ut bene monet JCtus. Illud ν interpositum, ut in pluribus

bus hujus Glossarii vocabulis; pro Lat. *b*. Nam *n* & *b* apud Romanos exiguo ductu tantum differunt; ita vero passim in MS. pinguntur, ut nihil differant. Hinc ν pro *n* & *b* promiscue positum, in exprimendis vocibus Latinis. Ita praeced. V. Ἐξνερεδάτος, pro *exheredatus*; & infra Νερέδεμ, Νεριδιτάρια, &c. pro *heredem*, *hereditaria*, &c. Conf. Ποςμόρτεμ νερέδης, & statim in prima glossa, Ἀβιδίτω νερεδιτάτε, & Προνερέδε, i. e. *Pro herede*; & quod proxime accedit, Προνιβίτι, Προνιβιτόρια, Προνιβιτόριον, pro *Prohibiti*, *Prohibitoria*, *Prohibitorium*. Quod semel monuisse non poenitebit. Conf. Ἰνρέμ σερνιβιτόρια.

[*Ex soperi suis*. (pro *Ex operis suis*.) Ἐξοπεράτες. ἐκ τῶν ἰδίων ἐργασιῶν ἢ δούλων.] Ita MS. Non exstat in editis.

Ἐξρεμέα. &c.] Sic & MS. qui & postea: *Ex re nostra*. Ἐξ ῥὲ νόςρα. Carent editi.

Ἐξτρά. ἔξω.] MS. Ἐξςρά. ut paullo ante: Ἐξςράνεος. ἐξωτικός. Corruptius supra: Ἐξεςρά. Conf. Ἐκςράνεος, & inf. Κονςράριον. i. e. *contrarium*.

[*Ex tribus*. Ἐξ τρίβους. ἐκ τριῶν.] Sic MS. At carent editi.

Ἐπτήπευσεν. ἀπήτησεν.] MS. ἀπήτησεν.

[*Et*. Ἔτ. καί.] Sic MS. Deest in editis.

[*Inbentarion*. Ἰνβενταριον.] Sic MS. sine explicatione. Omittunt editi.

Ἰνδάνδο. ἐν δόσει.] MS. recte ἐν δόσει. Vid. Sup.

Sup. *Not.* ad Glossar. N. T. p. 16.

Ἰνδέβιτης κονδικτίκιος.] MS. post καταβληθέντος addit: ὁ οὐ κεχρεώστουν τι. Sequentia ὥσπερ &c. omittit.

Ἰνδέβιτον.] MS. desinit in καταβληθέν.

Ἰνδίεμ. ἀπὸ ἡμέραν.] Plura non addit MS. Sed habet etiam alio loco; Ἰνδ. ἐμ. ἡμέρα. quo carent editi. V. Theophil. I. 20. §. 1.

Ἰνδικατιών. ἐκδικητική.] Cl. Schultingius existimabat esse pro Βινδικατιών. Ita sane Βινδικτιόνε (mallem Βινδικατιών) supra redditur διεκδίκησις. Confer ibi sequentia. Pace tamen Viri Praestantissimi dixerim, Ἰνδικατιών mendose scriptum esse pro Ἰουδικατιών. Ita MS. *Iudication.* Ἰουδικατιόν. ἐκδικητική. Quam glossam omisit Labbaeus, vel potius vitiose expressit hoc in loco.

Ἰνιουρεαλάρουμ. ἡ ὕβρεις.] MS. ἀγωγὴ περὶ ὕβρεως. Conf. glossam superiorem, & Theophil. IV. 4.

Ἰνίουστα. παρανόμως.] Labbaeus exhibet in *Notis*, corrigens: Ἰνίουστε. παρανόμως. Addit Schultingius: *Hanc glossam non invenimus hic loci.* Putem in textu typothetae vitio omissam esse. MS. noster: *Injusta.* Ἰνιοῦστα. παραγενόμενος. Quae vera lectio.

Ἰνκάπιτα. κατὰ κεφαλαίου.] MS. *In capita.* Ἰν κάπιτα. κατὰ κεφάλαιον. Solita abbreviatione, in pluribus N. T. editionibus obvia,

via, & quae semper κεφάλαιον efferenda, non κεφαλλιῷ. Favet sequens glossa: Ἰνκάρητα. — ἐν κεφαλαίῳ. ubi Ἰνκάπιτε, vel Ἰνκάπιτε legendum, recte monuit Schultingius. Sed passim η & ι permiscentur, ut & Gr. ρ & Lat. p, ut sup. dixi ad V. Ἀδϐέρτορ. Sic sup. Ἀρεσκοῦνδαι, inf. in Ἰνπέρδικτον δεκὼδ &c. legitur Ἀρεσκένδας pro Ἀποσκένδας. Et infra Κάρεπ non semel, pro Κάπ.., Ῥέτω, pro Πέτω, sive Peto, Περετοῦνδος, pro Ῥεπετοῦνδος, &c. Haec vera est corruptelae origo.

[*Incerton.* Ἴνκερτον. ἄδηλον.] Ita MS. Deest iterum in editis. Conf. V. Κέρτον.

Ἰνρέμ. πρᾶξιν.] Malim πρᾶγμα. Mox: Ἰνρέμ, ἡ περὶ τὸ πρᾶγμα ἀγωγή. Ita sup. Ἰνιουριάρουμ exponitur ὕβρεις, & περὶ ὕβρεως ἀγωγή. MS. abbreviatione dubia utitur: πρᾶγμα tamen praefero ob ipsam vocem. Intra: Ῥέ. πράγματα. &: ἀγωγὴ εἰς πράγματα. Sic, Ῥέρουμ, πραγμάτων, Ῥὲς, τὸ πρᾶγμα. &c. Conf. Theophil. I. 21. §. 3. & IV. 6.

Ῥὲμ σάλϐα Πουπιλιμφόρε. τουτέστι &c.] Sic MS. Latine dicitur: *Rem pupilli salvam fore.* V. Theophil. III. 19. §. 4. Conf. Ῥὲμ, & Ἰνρέμ.

Ἴνριτος. ἄκυρος διαθήκη.] MS. Ἴρριτος. ἄκυρος.

Ἰνστρουμέντον.] MS. in fine: καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἰντερδίκτον.] MS. Ἰντερδίκτον. Sed omissum ἡ ὡσανεὶ περὶ νομῆς, & pro πρότερον habet, πρότερα.

'Ιντίγει. μὴ ὑποτάντα.] MS. addit: κάπης δεμινσπόνε. quod infra suo loco.

'Ιντεραμίκων.] MS. 'Ιντεραμίκες. quod praestat. Vid. Theophil. l. 5. §. 1. & 4.

'Ιντερβίβ☉. — χάρις — ὑπόνοιαν —] Optime Celeb. Schulting. χωρὶς — ὑπονοίας. Ita MS.

'Ιντερκαπέδο.] Locus Plutarchi, qui hic citatur, est in *Solone*, p. 19. D.

'Ιντεπίονα.] Pro 'Ιντεντίονα. Ejusmodi plura sunt.

'Ινφάκτεμ. — ἤτοι στερέπησις.] MS. simpliciter, πίησις. V. Theophil. IV. 12. §. 1.

'Ινφας. νήπι☉.] MS. *Infans.* 'Ινφας. ὁ ἱππεύς. Male infra 'Υμφας, ut sup. 'Ηνφάντε. Conf. gloss. praeced. & inf. in Πεπίλες.

'Ιεδικάτεμ σόλβοι. (Sic Labb. ed.) τῆς κρίσεως λύσις.] MS. σόλβι (pro quo paullo ante σόλιο, & σελβι) & λύσεως. Mox pro ρέογι, MS. ρέον, *Edit. nova* ρέομ.

'Ιεδικιαλία. δικαστικαί.] Addit MS. continua serie: 'Ιεδιξ ὁ κριτὴς γάρ.

'Ιερις ἀγκείγις:] MS. ἀγκείνις. V. sup. 'Αγγείνης. Vult dicere, *Jure sanguinis*. At saepe in his glossis, si sequens vox a litera sibilante incipiat, prior desinit in ις, loco ε, ut hic 'Ιερις ἀγγείνις, pro 'Ιερε σάγγ. & mox 'Ιερισκιβίλε, pro *jure civili:* quia in pronuntiatione vix illud discrimen observatur.

'Ιε-

Ιυεμπεία κ. ἐξωμοσία.] Bene Schultingius monet, esse pro, Ἰυεμπεία. Ita vero Graece & Latine exhibet MS.

Ἰφφαύδεμ.] MS. Ἰφεαδέυμ. Sed procul dubio errante calamo, pro Ἰφεαύδεμ, quod patet, quia Latine praecedit, *Im Fraudem.*

Καλάτις κομμίτις.] MS. Καλάτις κομμίτις, i. e. *calatis comitiis.* Theophil. II. 10. §. 1.

Κανσρέσιον πεκούλιον.] Vid. in Πεκούλιον, & in Κυάσι κανσρέσιον, pro quo rectius Κασρένσιον suo loco, & Κασρέσιος, in V. Μαγισεριανός.

Καπούντυρ.] MS. Καπούντορ.

Καυσαρία μισίονι.] MS. μισίονι. Similiter in Καυτίονα, Καυτίονος, Κονδεμνατίον. &c.

Κεφαλικὴ τιμωρία.] V. Theophil. *Instit.* IV. 12. *p. m.* 242. & IV. 18. §. 4. Glossae Philoxeni: Κεφαλή. *hoc Caput.* Κεφαλικὴ τιμωρία. *Capitale.* Nec aliter H. Steph. exhibet in Glossario suo p. 514. Adeoque fallitur Cl. D. Heinsius, *Exerc. S.* p. 118. quando κεφαλὴν interpretatur *poenam capitalem*, addens: *Optime Glossarium ab Henr. Steph. editum:* Κεφαλὴ, τιμωρία, *capitale.*

Κλωσός.] Confer Suidam.

Κοβέντος. — περὶ τοῦ κονβένερε.] MS. *Conventos.* Κονβέντος. περὶ τὸ κοβένερε. Sic quod prius emendat, postea corrumpit.

Κοδιούσου.] MS. Κοδιούστου.

Κοδνάτος] Ita sup. in Ἀδνάτος, q. d. *coadnatus:* pro quo Κογνάτος praecedit. Conf. in Ὁ τὸν οὖν &c.

Κόμιπλα. ἡ πλείωσις.] MS. optime: *Qompla.* Κόμπλα. ἡ πλ. ut Meurs. & Du Cangius emendarunt. Nota hic & in seqq. Q pro K vel C, in Lat. pro more Librariorum. Et notum est apud JCtos, passim in Pandectis Florentinis haec commutari.

Κομμιτεύεται.] MS. Κομιτεύεται.

Κομμοῦναι. — πραιτωρίαι.] MS. *Qommunes.* Κομμοῦναις. — πραιτωρίαι.

Κομμουνιδιβιδένδο. τῷ δ. τ. κ.] MS *Qommuni dibidundo.* Κομμοῦνι διβιδοῦνδο. τῷ διαιροῦντι τὰ κοινά. Mox corrupte, Κομμονιωδοῦνδο. V. ibi Cl. Schulting. & Theophil. IV. 6. §. 20. & IV. 17. §. ς.

Κομπεστορίως. ὁμολογικῶς.] MS. ὁμολογητικῶς. Theophilus Antecessor saepius Κομφεσσορίως scribit, opponitque νεγατορίως *De Action.* IV. 6.

Κομφιρματεύς.] MS. Κονφ. ut infra.

[*Qonbentionaliae.* Κονβεντιοναλίαι. συναινετικαί] Sic MS. At carent editi. Conf. Κομβεντίων

Κονβίνιον. — καὶ ἡ βουλὴ &c.] Sic & MS. In specimine hujus Glossarii, a Cl. Jo. Phil. Palthenio communicati, emendaverat Cl. Fabricius, Κονβίκιον. —— καὶ Κονσίλιον, ἡ βουλή. Prius etiam Ill. Scaligero in

in mentem venit; posterius praefero Meursianae lectioni, qui Κόμβεντον supplet. Infra Κονσίλιον & Κονσιλίο redditur βουλή.

Κονδοῦκτη.] MS. Κονδοῦκτι, ut sequitur. V. Sup. Δεποσίτη, & inf. Λοκάτη.

Κονιοῦκτιμ. συνημμένως.] Leg. συνημμένως, ut est in MS. Supra: Διιοῦκτιμ. διαζευκτικῶς. Utrumque adverbialiter. V. Theophil. II. 20. §. 8.

Κονπενσατιόν. ἀντίλογος.] MS. *Compensation*; Κονπενσατιόν. ἀντίλογος. Conf. V. seq. Κονπετασιόν, & supra Κομπενσατιόν.

Κονσαγγουίνεοι.] MS. Κονσαγγουίνει.

Κονσίλιον. βουλή.] MS. Κονσίλιον. V. Sup. in Κονβίνιον notata.

Κονσολιδατηκόν. σύνοδος.] MS. *Consolidation*. Κονσολιδατιόν. σύνοδος. Theophil. II. 4. §. 3. *Consolidatio*, ἤτοι σύρδοσις.

Κονστιτουτιόν. &c.] MS. Κονστιτουτιόν. omisso mox ἤ.

Κονστιτοῦτον.] V. inf. in. Πεκουνίας κονστιτοῦτας.

Κονσερβέριον.] MS. melius, Κοντρέβεριον. Vid. mox. Conf. Sup. Ἐξσερβ. & Ἐξτρεβ.

[*Continuateuete*. Κοντινουατεύεται. συνάπτεται.] Sic MS. Non est in editis.

Κοντρέκτον. συνάλλαγμα. ἐκ τῆς σὺν, καὶ τοῦ τρέκτω.] Sic MS. exhibet. At in apographo Paltheniano legitur rectius, ἐκ τοῦ κὸν, σὺν, &c. Conf. Schulting. *Not.*

Κοντρέκτον &c.] MS. hic pro ἐμαγκιπάτον, &

κατελιμπάνετο, habet ἱμαγγκάνεν, & κατελιμπάνετο.

Κόντεσ Φιδικίαν. ἐναντίως τῇ πίςἐ.] MS. K. Φιδικία, & ἐναντία. ut praecedit.

[*Qua mex Familie.* Κύαμ ἐξ Φαμίλιε. ὡσανεὶ ἐκ Φαμιλίας.] Deest in editis. Ut autem respondeat τῷ ὡσανεὶ, scribendum Κυάσι, *Quasi.* V. inf. Κύασι.

[*Quia.* Κυΐα. ἐπειδή.] Neque hoc in editis.

Κῦλπα.] In MS. errore scribentis est Κῦπλα. Recte Fabricius correxerat Κῦλπα. Quid sit, describitur sup. in V. Δίκη.

Κυντέμαξ.] Supra Κοντόμαξ.

Κυςωδία. —— παρὰ Φυλακή.] MS. Κυςωδία, ut mox, & Φυλακή.

Κύασι.] MS. Κυάσι. V. Sup. & *Not.* in Κύαμ.

Λαξάμεντον. ἀνα . . . .] ἀναβολὴ supplet Schultingius. Posset forte etiam ἀνάπαυσις legi, si lacunam spectes. Conf. Hesych. in Ἀνακωχὴ, & Ἐκεχειρία, & *Digest.* l. XXVII. *de excus. Tit.* I. 10. 1.

[*Lex.* Λέξ. ἡ τοῦ δήμου νομοθεσία.] Ita MS. quae non reperiuntur in editis.

Λίτερς. ἀγωγὴ διὰ γραμμάτων.] Cetera desunt in MS.

Λίτερα. τὰ γράμματα.] Ita tantum in MS.

Λοκάτη.] MS. Λοκάτι, & definit in μισθώσκυτι.

. . . . πέριον. ἀρχή.] Post V. Μαγίστια. Mirorlacunam non suppleri a Viris Doctis, quum facile pateat, fuisse hic Μαγισέριον, ut olim notavi in *Peric. Crit.* p. 100. Omisit etiam hanc vocem Du Cangius in *Gloss. Gr.* At Philoxeni Gloss. Gr. Lat. *Magisterium.* ἀρχὴ, ἡ. Et Glossae MSS. in Bibl. Coislin. p. 236. *ed. Montf.* Μαγιστερία. ἀρχή. Similiter Suidas in V. Μαγίστρ. *Magisterium* pro Magistratu saepius. Vide Doctiss. Stephanium ad Saxonis *Hist. Dan.* p. 9.

Μαγκιπίσιον.] MS. Μαγίπίσιον.

Μανιφέκτον.] Pro Μανιφέστον. Ita sup. μανιφέκτη φόρτη, in V. Βιζονόρυμ, pro quo in seq. glossa: Μανιφεστὸν φόρτυμ. Conf. Νεκμανιφέκτι, & sequentia, ibique *Not.* ut & Φόρτη μελιφέκτη, pro μανιφέστη, & Φόρτη.

Μάνυ. χειρί.] MS. Μάονυ. Ex hujusmodi locis, & aliis, expiscari licet illius aetatis pronuntiationem. Ita sup. Καυσιδαῦτα, pro Καυσιδάτα. In Glossario MS. Latino: *Austrum. stella. Austrologus. aestimator coeli.* Sic in Gloss. Lat. Gr. *Auxis.* ἄξων, pro *Axis*. Gl. Gr. Lat. Ὑπηρέτης. *Auctor.* pro *Actor*, ut nuper recte Ampliss. Buherius ad *Marm. Antiq.* p. 43. Ex eodem forte fonte Αὐλιθῆναι, pro Ἀλιθῆναι. de quo alias.

Μανυμίρου.] Labbaeus Μανυμίσιρ, favente MS.

Μαϊσεριτοί. Sup. rectius Μαγισερίτοι. Ut autem Μαΐστωρ pro *Magister* dixerunt (ut

Maister quidam in his oris usurpant) sic forte Μαιςεράτοι, pro Μαγιςεράτοι, (quomodo Historicorum nostratium Princeps Hoofdius passim *Majestraat*) & hinc Μαϊςεράτοι sensim depravatum.

[*Meo*. Μέο: ἐμῦ.] Sic MS. Carent editi.

Μεπεγγυητής.] Leg. Μεσεγγυητής, ut inf. in Σεκκέςωρ. Conf. Hesych. & Polluc. VIII. 28. ibique *Not*.

Μισίον. διαβολή. MS. ΜισΙΟν. διαβ. Suspectum est illud διαβολή Cl Schultingio, quia βολή & *missio* in Glossis in vicem se explicant. Supra tamen in Καυσαρία μισΙΟνὶ, pariter scriptum διαβολή, αἰτία. Forte ergo διαβολή, *permissio*, idem fuerit cum simplici posterioribus temporibus.

Μοντηλίσμ.] Inf. in Χειρόμακτρον, μανδείλιον scribitur.

Μύτσμ. τὸ θανεῖον.] MS. Μύντσμ.

Νεκμανιφέκτι.] V. Theophil. IV. 2. in *fin*. & Sup. in Μανιφέκτον notata. Infra Πέρφεςον pro πέρφεκτον, eadem de ratione (vid. *Not*) & Νὲς βὶ, pro Νὲκ βί. *Nec vi*.

Νερέδεμ.] Vid. Sup. dicta ad V. Ἐξνιβιτόρια. Sic Νξβιβάπς (corrupte pro Ναβιτάπς, vel Ναβιτατίων) est Ἀβιτατίων, οἴκησις, ex eodem fonte quod *n* & *b* parum differant.

Νερεδιτάτης πεπιτόν.] MS. Νερεδιτάτης, & καὶ πέτω, in fine glossae, pro τὸ πέτω, item πετίθιον (per θ) ζήτημα. Sic Ἀνοπὶθ sup. pro

pro Ἀβσίτ, & mox: Νὲς βὶ φίαθ, pro Νὲκ βὶ φίατ. Conf. Πεπθιὸν infra.

Νόμερε.] MS. Νύμερε. Infra Νύμμερε. Mox ἴον perperam pro οἷον, in *nov. edit.* Conf. *Not.* ad *Glossar. N. T.* in *Act.* X. 1.

[*Non.* Νόν. ϐ.] MS. At deest in editis.

Νουντόνδο.] MS. Νουντόνδο.

Νοξαλίαι καὶ Νόξαι &c.] MS. ita: Νόξα. αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ βλάψαν. Νοξαλία ἐστὶ, αὐτὸ τὸ κακούργημα, οἷον κλοπή. ζημία. ἁρπαγή. ὕβρις. Conf. V. Νόξα &c. in *nov. edit.*

Νοτάριος . . . . Νότα τὰ γράμματα.] Supple ὁ γραφεύς, ex ultima hujus Literae glossa.

Νουπτίδ. γάμος.] MS. *Nuptide.* Νουπτίδε. γάμος. Mallem Νουπτίαι, & *Nuptiae.* Vid. Theophil. *Instit.* I. 9. §. 1. In Graecis saepe Δ & Λ confunduntur. Ita sup. Δεσμαπία, pro Λεσ. ut hic ΝΟΥΠΤΙΔΕ pro ΝΟΥΠΤΙΑΕ.

Ὀβδονάρια. &c.] Ὀδονάρια, ut mox. legit etiam Cl. Hemsterhusius noster ad Pollux. X. 50. p. 1204. & ποδόπανα, & πόδια. Vid. *loc. cit.* & conf. *Not. h. l.*

Ὀβλάτον.] MS. vitiose transpositis literis, Ὀλβ.

Ὀβ καῦσαμ. —— ῥεπετίονι,] ῥεπετιτίονι omnino legendum. Ita sup. Νερεδιτάτης πετιὼν, pro Νερεδιτάτις πετιτιὼν, quod praecedit. Inf. Ρεπετίον, pro Ρεπετιτίων.

Ὀμπλικαπονίβους. ἐνοχαί.] Leg. ἐνοχαῖς. quam-

 vis

vis casus saepe in his glossis diversi sunt. Ὀϐλιγατιόνιϐυς bene restituit Cl. Antecessor. In MS. Latinis tantum literis est *Omligationibus*. Mendum itaque ex pronuntiatione natum. μ vero & ϐ saepius confunduntur.

Ὀπινιόν. ἡ ἀπεσταλμένη καὶ μετὰ ἐνδοιασμοῦ ἀπόκρισις.] MS. ἀπεσταλμένη μετὰ &c.

Ὀρπίον☉.] Pro Ὀππίον☉. V. Sup. in Ἀδυέρπορ. &c.

Ὀρκῖνοι.] MS. τοῦ πεθνεῶτ☉. V. Theophil. II. 24. §. 2. ubi χαρωνιανὸς, per ω.

Οὐνδελίϐερε. ἔνθα ἐλεύθερία.] MS. Ὀνδελ. & ἐλεύθερίαν. Malim ἐλεύθεροι, ut sup. in Οὐδὲ λιϐεροι.

Οὐνιϐερσιτάτεμ. —— τὴν ὁμάδα.] Sup. Ἰουνιϐερσιτάτις. τῆς ὁμάδ☉.

Οὐνοραρίουμ. τίμιον.] MS. Ὀνεραρίουμ, pro Ὀνοράριον, ut recte V. Cl.

Οὐσουκαπιτόνα.[MS. Ὀυασ. Vid. inf. Ὑσέκ.

Παλμαλίους.] Citatur hic Hesychius Illustris, ut & inf. in Ῥελεϐάτους, & Φόλις.

[Πάτρε. ἐκ πατρός.] MS. 1. & 2. Non est in editis.

Πατρυέλες.] MS. 1. Πατρυϐέλες, & definit in πατέρων. MS. 2. Πατρυέλες, & totam exhibet glossam. V. inf. Σορόρες πατρυέλες.

Πεκούδων.] MS. 2. Πεκούνδων. Male.

Πεκουνίας κονστιτούτας.] MS. 2. κονστιτούατας.

[Pe-

[*Peremit.* Περέμιτ. βλάπτει.] Sic MS. Non est in editis.

Περεμπτορίαι. —— ὁ κελτὴς &c.] MS. καιρός.

Περετοῦνδος.] Optime Labbaeus Ῥεπετοῦνδος, ut mox Ῥεπεπτούδειν, pro Περιπεπτούδειν. Iterum vides confusionem literarum P Lat. & P Gr. de qua sup. dixi in Ἀδϐέρσωρ, & Ἰνκάπιτα.

Περμένσεμ —— συνεωθιαθλεῦσαι.] MS. συνεωθιαθλεῦσαι.

Περσεκοῦπο.] V. Sup. Ἀδρειπερσεκουπόνεμ.

Περσωναλίων: προσωπικῶν.] MS. Περσωνάβιον. προσωπικόν. Neque multum differunt literae Romanae *l* & *b* in MSS.

Πέρφεστ. τέλειον.] Sic & MS. 2. Tum vero τελείου rescribendum. MS. alter, quem passim citamus: Πέρφεστον. τέλειον. quod malim. Labbaeus Περφέκτον recte corrigit. Scil. Latinum C (in *Perfectum*) apud Graecos valet S. praeterea C ante T sequiori aetate pronunciare coeperunt ut S. Vid. Sup. in Νεκμανιφέκτι. Hinc est, quod in Theod. Metochitae *Hist. Rom.* l. I. statim in *init.* Δισάτωρ legatur, pro Δικτάτωρ, ut correxit Meursius. An similiter nostrum *tasten* a *tactu?*

Πεηθιόν.] V. Sup. in Νερεδ. πετ. MS. hic & in V. seq. pro θ habet *C* in Lat. An vero θ ita pronunciarint, an C cum θ confuderint, non definio.

Π

Πλεν. ἐυγ..ϛ.] Melius ἐυγενὴς, ut MS. *us* enim Lat. efferunt per *εϛ*. V. Sup. in Δομίνος. Conf. Μόδες, Μόρβες, &c. Hesych. tamen: Πί.. ἐυσεβής. quomodo pro ἐυγενὴς legendum & hic videtur Du Cangio. Nec obsto: quamvis ἐυγενὴς ex latiori *pietatis* apud Latinos usu ad generosiorem animi adfectum commode etiam referri queat.

Πλεβισκίτιν.] MS. mox ȣ χυδαίϛ.

Πλένα πυβέρτας.] MS. πυβερτάτης.

Πλᾶς πεπῆπον.] MS. πεπποΌν. Sic πλίον in voce praeced. V. Theophil. IV. 6. §. 33.

Πόνδερε — κασσίτηρ..] MS. κασίτηρ..

Ποσίοσορ.. Διακάτοχ..] MS. 2. Ποσίσορες. Διακάτοχοι. V. Sup. Βιπσίσα, & Βονόρομ ποσεσόρας.

[Ποσσῦντ. δύναται.] Ita MS. Deest in editis. Scrib. δύνανται.

Πρᾶρ.. ἐυθέως.] Sic & MS. Mox ἔχι, est ἔχων in MS. 2. cujus fragmenti initium est in hac ipsa glossa, a vocibus: μοι ἐ ἰἰ i. e. νομίσματα, ex vulgari abbreviatione, quae & inf. in Σεσέρτιον apparet in MS. de qua conf. Cl. Kust. ad Suid. in V. Ὀβολός, & Rev. D. Montfaucon. *Palaeogr.* p. 359.

Πρεσκρέπτας βέρβης.] MS. *Praescriptis verbis.* Πρεσκρέπτης βέρβης.

Πρεσκρίπτις βέρβις ἡνίκα &c.] MS. 1. *Praescirtis versis.* Πρεσκίρτις βέρσις. χῶ ῆ ἀν-

πὶ

τὸ, ἡνίκα &c. MS. 2. Πραιτεσκίρπης βέρβις, χοῦ ἢ αὐτὸ &c. Errarunt iterum ſcribae in ρ & ϱ.

Πραιτεξτάτος.] MS. *Praetekſtatos.* Πραιτεξστάτος. Conf. Sup. in Ἐξσερ.

Πραιτεξτᾶτα. φόρεμα Ῥωμ.] MS. 1. φέρομαι. MS. 2. Πραιτεξστᾶτα. φόρεμα.

Πραιτέριτος. ὁ ἀμν.] MS. 1. & 2. Πραιτερείτου. ἀμνημονεύτου.

Πραίτωρ. — πραιτεκέοσαι.] MS. πραιτεκέσαι.

Πελβάτον. δικαστήριον &c. ἐφαύνδωσε —] ἐφαύνδωσε vitioſe eſt in *nov. Ed.* MS. recte ἐφούνδωσε. Heſychio quoque Πελούατον eſt τόπος ἐργαστηρίου. Conf. inf. Σέκρετον.

Προδερέλικτον. τὸ ἀπολελειμμένον &c.] MS. ἀπολελυμένον.

Προκινήτος. — εἰς τὴν παράταξιν.] MS. Προκίνκτου. — εἰς παράταξιν. Recte ergo Προκίγκτος emendavit Cl. Schultingius. ν & κ saepius confunduntur in libris. Vid. inf. ad Heſych. in V. Ἀμείλιχος.

[Προμίττω. ὁμολογῶ.] Sic 1. & 2. MS. Carent editi.

Προνερέδε γεστλεύειν — καὶ δεσπ.] MS. γεστεύειν, & omittitur καί.

Προνιβῖτ. ἀγωγὴ &c.] Sic & MS. 2. At 1. *Probibiti.* Προνιβίτι. Vid. Sup. in Ἐξνιβιτόρια.

Πρόξιμος ἴνφαντις.] MS. Ἴφαντις.

Προξ. πουβερτάτε.] MS. 2. πουβερτάτης. alter πουβερτάτης.

Προ-

Προπεῖαν. μέγας.] MS. 2. Προπίαν.

Προσπία. ἐπὶ κοινῦ ἀγωγή.] MS. Προσκία. ἐ; κοινῷ ἀ. Conf. Sup. Προσκία.

Πρόχωσις. προκλυσις.] Omnino legendum πρόσκλυσις, ut Sup. in Ἀλλυβίων, *alluvium*. Saepe προ & προς confunduntur in his ipsis glossis. Vide in Προμότοι, Προβιβίλι, & *Not.* in Ἀβυκόνδυς.

Πρωτονοτάριος.] Praeter Meurs. & Du Cang. vid. L. Banck *Not. in Taxam*, p. 330, & seqq.

Ράδυμ.] V. Sup. in Δαπαρεμδομιυναβιτόρυμ.

Ρεκιπεράνδαι.] MS. *Reciperandae*. ut *reciperare* passim apud Trogi Epitomatorem, & alios. Atque ita in Glossa praeced. pro Ρεκερέρω, ubi Scalig. Ρεκύπερω, si a tanto Viro discedere liceat, malim Ρεκίπερω, vel Ρεκίπερω, *Recipero*. Ita sup. in Ἰντέρδικτι. ἐστὶν ὁμιλία — — — Ρεκιρέρω γὰρ, τὸ ἀναγορεύω, ἤγυν ἀνακαλῦμαι, καὶ ἀναλαμβάνω. Leg. Ρεκίπερω. Iterum ρ pro Lat. *p*, de quo in V. Ἰνκάπητα, & alibi.

Ρεκυπεράτορες. — δι' ἑαυτῶν.] MS. αὐτῶν.

Ρὲ γένδυμ στκῦτα. πράγματα μήπω προκαταληφθέντα.] MS. uterque: Ρενονδῦστκυτα. πράγματος μὴ προκαταληφθήσαντος. Probo Genitivum absolutum.

Ρέον προμιτένδυ.] MS. προμιτένδον, & definit in ἐπαγγελ. at MS. 2. addit seqq.

Ρέον στιπυλάνδυ. ἐπερατώντων.] Haec sola habet MS.

MS. 1. at 2. ſequentia addit, quae ab editis ita differunt: δύο ἢ καὶ πλειόνων τινὶ εἰ δώσῃ αὐτοῖς ἅμα ἢ οὐχ ἅμα τὸ χρέος.

Ῥευξορεία. ἀγωγὴ &c: πραγμ.] MS. uterque addit: Ῥὲ. γὰρ τὰ πράγματα. Οὔξορ, ἡ γυνή. Conf. ſeq. gloſſ. Suidas: Ῥεξωρία. παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Vid. Cl. Le Moyne ad *Var. S.* p. 963.

Ῥεπαρτικία.] MS. *Reperticia*. Ῥεπερτικία.

Ῥεπεπτοῦς. — ἀναλαμβάνει.] MS. ἀνακαλεῖται. Conf. haec & ſeqq. cum ſup. in Οὐ ῥεπεπτ. & Theophil. III. 29. §. 7.

Ῥεπλικατίον.] MS. ῬεπλικατίΟν.

Ῥέσκριπτον. βασ. ἀντ.] Sic & MS. 2. At 1. Ῥέσκιπτον, ut mox.

Ῥέσπονσα πρυδεντίυμ. ἀποκρίσεις τῶν σοφῶν.] MS. *Reſponſa prudentium*. Ῥεσπόνσα πρυδεντίυμ. Vide Theophil. I. II. §. 8. & cogita, num ad hunc loquendi modum reſpexerit Apoſtolus in voce ἀπόκριμα II. *Cor.* I. 9. ubi Vulgat. vertit *reſponſum*. Conf. ibid. Cl. Hombergkii *Parerga*.

Ῥεστιτυρίαι. ἀποκαταστικαί.] Leg. Ῥεστιτυτορίαι, ut mox; vel Ῥεστιτυτόρια, ἀποκαταστικά, ut eſt in MS.

Ῥετεντιόν.] MS. 1. Ῥετεντιόνα. 2. — Ὄνα.

[Ῥέτω. ἀπαιτῶ.] Sic uterque MS. Non reperitur in editis; ſed ſup. Πέτω. τὸ ζητῶ. Ita & in V. Νερεδιτάτις. Theophil. II. 24. §. 3. *Peto*, τουτέστι, Ἀπαιτῶ. Luculentum exem-

exemplum confusionis ȣ P Lat. & Ρ Gr. Exponitur enim Lat. *Peto*. Vid. in Ἰνκάπιτω. Sic mox in Ρϋτα est καταπίπτω. *Scribi debuit* καταῤῥίπτω, inquit Cl. Schulting. Dummodo permutes P Romanum cum Graeco, habes καταῤίπτω. Saepe autem literae caninae duplicatio negligitur.

Ρογῶ. πϛδακαλῶ.] MS. Ρόγω. V. Theoph. *l. c.*

Ρϋπτα. διῤῥηγμένη.] Bene διεῤῥ. in *Edit. nov.* Sic. MS.

[*Romani*. ρωμάνι. Ρώμης.] Haec in MS. 1. non in editis. MS. 2. idem habet, sed Ρώμη.

Σαλάριον.] Vid. inf. in Σπόρτυλα. τὰ διδ. &c.

Σάνκτα. τέχνη.] Ita tantum in MS. 1. At 2. addit reliqua.

Σαποδαπίον.] MS. 1. ΣαποδαπΟ'ν. at 2. Σάπις δαπόν.

Σεδίτοις. σϛασιοις.] MS. 2. Σεδίτις.

Σεκύνδυμ παβϋλας.] Sic MS. 2. at 1. παβύλας.

Σέκρετον. δικαστήριον.] V. Nob. Du Cangii Gloss. & conf. Sup. Πραβάτιν.

Σεντιντία.] Sic & MS. 2. Male 1. Σεντία.

[*Separatim*. Σεπαρέτημ. διαζευκτικῶς.] Sic uterque MS. Omittitur glossa in editis. Conf. Sup. Δινισκτίμ, & inf. Σπερέτημ,

quod

quod hinc corruptum.

[*Serbianó*. Σερβιανώ. φυλακτική.] In utroque MS. Carent editi.

[*Sesertion*. Σεσέρτιον. εἶδος νομίσματος, ὃ συντιθεμένα μέχρι χιλίων, ἓν νόμισμα ἀποτελοῦσι.] Sic uterque MS. Sed leg. Σεστέρτιον. Confuderunt ς cum ϛ. Ita στολὴ pro ϛολὴ, apud Theodosium Zygomalam, citante Du Cangio. Deest integra glossa in editis. V. Sup. *Not.* in Πέρσος. Scil. milleni nummi Sestertii, faciebant unum Sestertium pondus, i. e. 2½ libras argenti, sive 75. florenos nostrates.

[*Sine*. Σίνε. χωρίς. Et. *Sine parte* Σίνε πάρτε. δίχα μέρους.] Sic in 1. & 2. MS. Utraque glossa desideratur in editis. MS. 1. etiam alio loco corrupte: *Sixci*. σίξει. χωρίς. Confudit Graeculus *n* & *x*.

Σίνε λιβερτάτε. ἀνελευθερίας.] ἄνευ ἐλευθερίας bene corrigit V. Cl. Ita MS. uterque.

Σινενδιμόδο.πρεκαρπιόν.] Optime iterum Schultingius Noster, rejecto Scaligeri πρεκάριον, & Du Cangii πρεκάπο, scriptum conjicit πρεκεπτιόν. MS. 2. πρεκερπιὸν, ut Brisson. πρε κέρπιον. MS. 1. Latine tantum: *Precertion*, i. e. *preception*, P Latino in P Graecum perperam mutato, ut saepius monuimus.

Σίνε τυπόεις — αὐθεντίας &c.] MS. 2. Σίνεϊ τυπόεις, & αὐθεντίας.

[*Sioncrisnoneris*. Σιονίερις νονίερις. ἐὰν κληρονόμος μὴ γένηται. ἢ κατὰ ἐπίερν διαθήκην.] Sic MS. 1. ut & 2. in quo γένηται finit glossam; qua prorsus carent editi. Lat. *Si haeres non erit*. V. Theophil. II. 15. §. 4.

Σκρίπτοι. γεγραμμένοι ἐν διαθήκῃ.] ἐν διαθ. omittit uterque MS. σκρίπτη exhibet 2.

Σολίδος. νομίσματα.] Sic & MS. 2. quando Σολίδοι leg. cum Ill. Scaligero. MS 1. νομίσματος, quasi Σολίδος esset Genit. Graecus: nisi Σολίδυ fuerit.

ΣολυπΟ'ν καταβολή.] Sic MS. 1. omissis ceteris. Integra glossa in MS. 2. ubi mox κονσένσο; pro κοσένσο.

Σορόρες πατρυέλες. ἐξαδελφοὶ ἐκ πατέρων.] MS. 1. Σοπέρες. 2. Σοπόπες. Confuderunt iterum ρ & p. Uterque rectius, ἐξαδελφὰς, solito compendio. Supra: Πατρυέλες. ἐκ πατέρων δύο ἀδελφῶν προελθόντες παῖδες. Hinc suppleri potest glossa: sed facile etiam subintelligitur. Conf. Φράτερ πατρ.

Συρσιδιρία.] Recte Labb. Συβσιδιαρία (quod suo loco) ut Scal. sup. pro Συβιδιαρία. MS. 1. *Subsidiria*. Συβσιδηρία. MS. 2. συβσιδιρία. Ergo Graeculus *p* pro *b* forte inventum more suo mutavit in ρ.

Σύσπεκτος — πυπίλυ.] MS. 1. ποπίλυ. 2. πυπ. ut supra. Conf. in Σοπέκτη.

Σποπίλα.] Confer hanc glossam cum V. Ἀδύλτερις, & Στύπρον, & inf. Φηρέ.

Σπέ-

Σπόρτυλα — σπλάρια ἢ &c.] MS. 1. Sportuli. Σπόρτυλα. — Salaria. σπλ. &c MS. 2. Σπόρτυλα. &c. tum Σαλάρια ibi est nova glossa, & omittitur δέ.

Σπλικίδιον. σαγὼν, ὅ ἐστι ἀπὸ κερ. σπλ.] MS. 2. Σπλικίδιον. ὁ ἀπὸ τῶν κεραμίων σπλαγμός.

Σπενδιάρια.] Uterque MS. paullo aliter exhibet: Σπενδιάρια. τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κτήματα. Σπίτ@ γὰρ ὁ ἀγρός. Postremum non est in editis. Conf. inf. in Τελεσπόρια.

Σπιτῆλον.] Sic MS. 1. at 2. σπιτῆλομ.

[Τάκητον. φιδικόμισον ἐστὶ, τὸ μὴ γινόμενον ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς διαθήκης.] Sic MS. 2. Deest in editis.

[Τέλεμ. τὸ παρ' Ἕλλησι βέλος.] Sic uterque MS. Carent editi, in quibus est: πᾶν τὸ ἐκ χειρὸς πεμπόμενον βέλος. Ita *telum* definitur a Gaio JCto ad *Leg.* XII. *Tab.* apud Theophil. *de Publ. Judic.* IV. 18. 5. p. 273. conf. p. 307 *ed. Goth.*

Τεμπορχλία παρ. — ἐναγομένη.] Sic & MS. 2 at 1. ἀναγ.

[Τέμπορε. καιρῷ.] Sic uterque MS. neque est in editis.

[Τῆς ἢ δόλῳ. τῆς βίας.] In MS. 2 sequitur post Τελεσπόρια. Carent editi. Videtur alio pertinere, certe mutila est, glossa.

γιον. — βύσαλον] Sic MS. 2. at 1. βύσαλον, nisi βίσαλον voluerit: utrumque e-

nim dicitur. Porro δὲ ante πᾶσι interſerit uterque MS.

Τίτλος. κεφάλαιον, αἰτία.] Ita Joan. XIX. 19. τίτλον. Matth. XXVII. 37. αἰτίαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς.

[Τοδεπεκυλάτα. τὸ πτεροπλοῦν.] Sic MS. 2. Vid. Sup. in Δεπεκυλάτης, ſub finem gloſſae.

Τερβυτόρεια. ἀγωγὴ ἡ &c.] Articulus ἡ abeſt in MS. 1. Conf. ad ſeq gloſſam V. Στιπενδιάρια.

Ὑπερῷον.] V. Sup. in Συπερφίκιον. Vid. Cl. L. Bos *Exercit.* in *Act.* I. 13.

Ὑσέκ. χρῆσιν ἔχει.] V. Cl. corrigit Οὖσουν ἄβετ. Forte Ὑσικ. per compendium pro Ὑσικαπιτόει, quod mox per χρῆσιν ἔχει exponitur. Sup. Οὐσουκαπιτεύειν. χρῆσιν ἔχειν

Φάμου ἢ πλαγιαρίοις. ὁ περὶ ἀνδραποδιστῶν.] Opportune Cl. Schultingius (dum haec ſcribo, eheu! fato functus:) *Rectum eſt* Φαβίου. *Scil.* νόμου Saepiſſime enim β & μ permiſcentur: β enim ita pingitur (u.) Supra legitur: Φάβια ἢ πλαγιαρίοις. Φαβίου νόμος, περὶ ἀνδραποδιστῶν. Hinc reſtituenda praeſens gloſſa.

Φίσκος. ὁ δημόσιος.] MS. 2. omittit. ὁ. V. inf. Φύσκος.

Φόλλεις. ὀβολοί.] Conf. Reverendiſſ. Montfaucon. *Palaeogr. Gr* l. V. p. 360. cum iis, quae Labbaeus & Schultingius notarunt ad V. praeced.

Φόρος.

Φόρ⊙. ἔνθα ἐςὶ καθοικῶν.] Recte Cl. Schulting. κατοικῶν. Ita MS. 2.

[Φυρεγυδί. κλέπτοντ⊙.] MS. 2. Carent editi. Mox: Φύρτη. ἀγωγὴ &c. in *Ed. nov*, at Φύρτη in *Labb.* & sic infra.

Et haec quidem ea sunt, quae in his Glossis evolvendis conferendisque notabamus.

Auctorum laudatorum non ingens est numerus. En *catalogum*, cujus partem nunc demum video exhiberi etiam a Cl. Fabricio *Bibl. Gr. Vol.* IV. p. 570.

AQUILLIUS GALLUS. V. Ἀκυϊλιανή. Ἐπερώτησις. V. in LEX AQUILIA.

BASILICA. V. Βιστῆλη. Δεπήγνε. Δίκη. Ἰνρὲμ βέρσο. Ἰνρὲμ καθόλε, bis. Ινρὲμ ὑπλία, quater. Ἰνρὲμ περσπάρτε. Ἰνρὲμ ρεσκισσόρια, bis. Ἰνπερβάλλυμ, bis. Ἰνπρδίκτον δεκ. λεγ. bis. Ἰνπρκαπέδο. Μεπάλλε. Μίλες. Μίνες. Μόδες. Μόρβες, bis. Μόρτις καῦσα. Μενίτας, bis. Νεκεσσαρίες. Νοβατιόν. Νόξα. Πεκυνίας κονσὶτ. Περσεκερπτιόνες. Τάβελλα. Ὑποθηκάρια. Φόλις.

CODEX. V. Βιστῆλη. Ἐξεσπελᾶντο. Ἰνρὲμ βέρσο. Ἰνπερδίκτον δεκ. λεγ. Μίνες. Μόδες. Νεκεσσαρίες. Πεκυνίας κονστιτ. Φόλις.

DIGESTA. V. Ἀμβητ⊙. Δεπήγνε. Ἐξεσπελᾶντο. Ἰνρὲμ βέρσο. Ἰνρὲμ καθόλε. Ἰνρὲμ περσπάρτε. Ἰνπερβάλλυμ, bis. Ἰντέρδικτον δεκ λ. Ἰνπρκαπέδο. Μεταλλε. Μίλες. Μόρβες. Μόρτις καῦσα. Μενίτας. Νοβατιόν. Νοβικίες. Νόξα.

Νοξάλια. Νότο. Πεκυνίαε κονστιτύται, cuinquies. Περεπτέρα. Περετώρια άκτιο. Πρεϋδίκιον. Τάβυλλα. Φόλις.

DION. ἐν α' τῆς ἱστορίας. V. Τρίβυς.

EPIPHANIUS. (fine nomine) *contra Catharos*. V. Ὀβδονάρια.

HESYCHIUS ILLUSTRIS ἐν τῷ ε', ἢ ς', χρονικῷ διαστήματι τῆς ἱστορίας. V. Παλματίνυς. Ρελεβάτυς. Φόλις, bis.

INSTITUTA. V. Ἀκυλιανή. Δεπίγνυ. Δίκη. Ἐξερκιτορία. Ἰνρὲμ περσκάρτε. Ἰντέρδικτον δεκ. λ. Περετώρια άκτιο.

LABEO. V. Ἰντζικεράραμ.

LEX *Aquilia*. V. Ἀκυίλιος. Ἰνφάκτυμ. Σπρίλα. Nisi hic intelligatur *Aquilius* ipse.

- - - *Cornelia*. V. Δεφάλσης.

- - - *Falcidia*. V. Φαλκίδιον.

- - - *Julia*. V. Ἄμβιτος. Βία. Δεπεκυλάτυς.

NOVELLAE, V. Βισέλλη. Ρατιοναλίοι. Ὑποθηκάρια. Φαλκίδιον.

PAPIANUS. V. Ἰνφάκτυμ.

PAULLUS. V. Ἰνρὲμ Παυλιάνη.

- - - ἐν τῷ α' περὶ δυσαπαιτάστων. V. Δεπίγνυ

PLUTARCHUS *in Solone*. V. Ἰντερκαπέδο.

SABBATIUS. V. Ἰντερβάλλυμ.

S SIRAE *Martyrium*. V. Δάν.

STEPHANUS. V. Δίκη.

THALELAEUS. V. Φόλις.

Po-

Potuissem sane adcuratius loca ipsa indicare, quae ex *Basilicis*, *Codice*, *Digestis*, *Institutis* citantur. Sed hanc operam Jurisprudentiae studiosis nunc quidem relinquo: singula enim relegere non vacat.

Caput hoc JCtis dedi. Prius itaque quam finiam, in eorum gratiam subjicere lubet quaedam ad *l.* 3. §. 6. *ff. de Incend. ruin. naufr.* (L. XLVII. *tit.* 9.) ubi sic Ulpianus: *Qui ejecta nave quid rapuit, hoc edicto tenetur. EJECTA*, (addit) *hoc est, quod Graeci ajunt*, ἐξεβράσθη. Postremum vocabulum jam olim pessima scriptura deturpatum, ut vera lectio percipi non posset, variis conjecturis locum dedit. Ἐκκλυζομένης, Hugo a Porta; ἐξοκειλαμένης Haloander, Budaeum & Alciatum sequutus: quamquam ille ἐκκλυζομένης, vel ἐξοκειλάσης, hic prius προβέβληται, post ἐκβολή, tandem ἐξοκειλαμένη restituat, monente Anton. Augustino, Tarraconensi Archiepiscopo, in elegantissimo libro *Emendationum* IV. 16. *sub fin.* qui ἐξεβράσθη (in al. edd. male ἐξεβράσθι) ex editione Florentina praefert, ἀπὸ τοῦ ἐκβράζειν, adsentiente Amplissimo Praeside Bynkershoekio, Jurisprudentiae non minus quam Curiae Supremae ornamento, *Observ. Jur. Rom.* l. VI c. 25. § 8. Notat Vir Eruditissimus, solum Vintimillium ante editionem Florentinam ita repraesentasse, additque exemplum egregium ex Longi *Pastoral.* l. III. p. 127. *edit.*

 scil.

ſcil. *Jungerm.* ſive p. 94. *ed. Moll.* Εἰς τὴν γῆν εἰς τὰς ἄκρας πέτρας ἐξεβράσθη. *In continentem ſummas ad petras ab aeſtu eſt alliſa*, ſcil. navis. Ita Jungermannus reddit; pro quo P. Mollius: *in arduas cautes eſt EJECTA.* Uterque Interpres in *Notis* adſcripſit Ulpiani quae tractamus verba. Id tamen male me habet, quod ἐξεβράσθη (in loco noſtro) non reſpondeat Latino *ejecta*, in Ablativo abſoluto, niſi ὅταν, aut ſimile, ſubintellexeris. Mallem ergo, ſi ariolari liceat, ἐκβρασθείσης, vel ἐκβρασθέντος, ſcil. πλοίου, quod aeque forſan in vitiata ſcriptura latere potuit, quam ἐξεβράσθη. Exempla hujus vocabuli quae ad manus ſunt porro prodam. Pauſan. *Lacon.* c. 24. p. 272. refert, urbem Oreatas mutato nomine dictam eſſe Βρασιὰς, ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ τῇ εἰς τὴν γῆν τῆς λάρνακος, *ab arcae in eam oram ejectione.* (Vid. ibi hiſtoriam.) Addit: ὡσαύτως δὲ καὶ ἐφ' ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ἀπωθούμενα εἰς τὴν γῆν ΕΚΒΕΒΡΑΣΘΑΙ καλοῦσιν οἱ πολλοί. *quomodo aetate etiam noſtra quae maris aeſtu ad terram extruduntur*, ἐκβεβράσθαι *vocant multi.* Herodot. VII. 188. *At quas NAVES ventus in alto nactus eſt* —— αἱ μὲν περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπτον, —— αἱ δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο. *Aliae in ipſam Sepiadem illiſae ſunt* —— *aliae in Caſthanaeam expellebantur.* Et c. 190. *Aminocli* —— *fructuoſum hoc naufragium*, ὥς πολλὰ μὲν χρύσεα ποτήρια ὑστέρῳ χρόνῳ ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο. *Qui*

ſe-

sequenti tempore multa pocula aurea PER AESTUM EJECTA sustulit. Lycophron *Alexandr.* ṽ. 377.

> Ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
> Σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε;

Quot suspiria mortuorum cum semifractis tabulatis EJECTORUM audietis? Et ṽ. 396.

> Ψυχρὸν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν.

Et frigidum ad littus EJECTUM cadaver: quomodo Josephus *Bell. Jud.* III. 9. p. 251. in adposito loco, τῶν ἐκβρασθέντων σωμάτων, *cadaverum ejectorum*, meminit. Iterum ṽ. 749. Ἧς — Ἀμφίβαιος ἐκβράσας, &c. *Ex qua* (rate) *illum Neptunus ejiciens*, &c. Et ṽ. 878. ἐκβεβρασμένους, *ejectos*. Schol. Tzetzis: ἐκβεβ. καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Quinquies praeterea occurrit apud eundem Poëtam, at sensu paullum diverso: quemadmodum bis apud LXX. *Neh.* XIII. 28. & II. *Maccbab.* I. 12. Joseph. *Antiq. Jud.* IX. 10. p. 458. de Jona dicit, eum ἐκβρασθῆναι εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον, *ejectum esse in Pontum Euxinum.* Similiter Athenaeus: Ἐξεβράσθη ταῖς Ἐρυθραῖς κατὰ τὴν ἀκτήν. Quod profert H. Stephan. in *Thes. L. Gr.* T. I. p. 786. ubi simul ex Dioscoride, ἐκβράσσεται εἰς τὰς ἠϊόνας, ex Chrysostomo, νεκροὺς εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς

R 5 ἐκ-

ἐκβεβρασομένους, ex Philone (post Budaeum) πρὸς αἰγιαλοὺς ἀποβεβράσθαι, adduxit. Caesar *Bel. Gall.* V. 10. *NAVES in litore EJECTAS esse*, dicit. Ubi Graecus Interp. ἐκβληθῆναι, pro ἐκβεβρασθῆναι Clemens Alexandr. *Paedag.* II. 12. *init.* ἐκβράσματα θαλάσσης habet, i. e. *ejectamenta maris*, ut Tacit. *de mor. Germ. sub fin.* Glossae Labbaei: Ἐκβρασθεὶς, ἐκριφεὶς, *Expulsus.* Et: Ἐκβράσσει τὸ σῶμα ἡ θάλασσα, *Respuit corpus.* Suid. Ἐκβρασθῇ. ἐκβληθῇ, ἐκριφῇ. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων. Sic & Phavor. Conf. Hesych. in Ἐκβρασθείη. Idem ἐκβεβράσθαι dixit, in V. Κερδαῖος, & προσβεβρασόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, in V. Φυκός. Galen. Gloss. Hippocrat. Ἐκβρύασσει. ἐκβάλλει, ἐκβράσσει. Plura de simplici Βράζειν ejusque compositis addere volebam: sed muto consilium.

C A-

CAPUT II.

Egregiam *Suidae* operam navavit V. Cl. Ludolphus Kusterus. Spicilegium tamen post messem aliis relictam esse, nemo inficias iverit. Quae itaque sparsim, prout fors tulit, in Suidam conjeceram, postque insignes Duumviros, Jac. Gronovium & Lamb. Bos, observasse videbar, hic sisto: non ut eximii Viri meritis quidquam detraherem, sed literarum studiosis pro virili parte prodessem, libertatis veniam petens daturusque vicissim.

Ἀγείρας. ὁ χωλός.] Corruptum putant hunc locum Eruditi Interpretes, legentes, ὁ πτωχὸς, vel ὀχλαγωγός. Sed nihil mutandum. Respicit Joseph. *Bell. Jud.* VI. 12. sive V. 11. p. 355. *ed. Hav.* Ἀγείρας, sive χαγείρας, ὅπερ σημαίνει χωλός. Scil. a חגירא, ut bene observat Cl. Relandus. Conf. Ejusd. *Palaest.* p. 95.

Ἀκαταλήκτως. ἀκαταπαύστως. ἀκαταλλήλως. ἀναρμοδίως.] Distingue posteriora: † Ἀκαταλλήλως. &c. V. Hesych. & Phavor.

Ἄληπτος. ἀκράτητος. Εἰπὼν τὴν αἰτίαν, ἀφ᾽ ἧς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. Ἀριστοφάνης.] Quis ille *Aristophanes?* Comicusne, an Grammaticus? Sed neutri satis convenit alla-

ta

ta ῥῆσις. Tu meo periculo pro Aristophane *Josephum* substituas, notissimum suae gentis Historiographum. Integrum locum sic scribe: Μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἰσχύος, ὑφ' ἧς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. Ἰώσηπος. *Ut disceret caussam tanti roboris, ob quod ab inimicis capi*, vel *superari*, *non posset.* Exstant Josephi illa verba *Ant. Jud.* V. 8. p. 303. ubi Simsonis & Delilae historia narratur.

Ἀλλοῖος. ὁ παρηλλαγμένος, ἢ ἀλλοδαπός.

Ἀλλοιοφανής.] Ita in omnibus Editt. etiam in principe Mediolanensi: quasi vox Ἀλλοιοφανὴς novae glossae initium faceret; aut potius nuda & sine interpretatione compareret. Quod tum Suidae, tum Hesychio familiare esse, sexcentis exemplis facile probarem. Atque ita intelliges Hesychium in Ἀτεχνία, Ἀφινιάζει, Διαιτητὸς, &c. De quibus alias. Hic autem Suidae verba proposita una serie legenda esse Hesychius probat, Ἀλλοίους explicans per ἀλλοιοφανεῖς.

Ἀμβλίσιον. τὸ μάννα.] *Hanc vocem in summa Barbarie inquirendam* putat Cl. Kusterus. Infra vero in Μάννα Suidas repetit: παρὰ πολλοῖς δὲ λέγεται τὸ μάννα Ἀμβλίσιον. Videtur corruptum esse ex Ἀμβρόσιον. Sic Ἀμβροσία τροφὴ (quod est in *lib. Sapientiae* XIX. 21.) apud Hesych. exponitur, μάννα.

Ἀμύ-

Ἀμύκλαι.] Ait, Empedoclem hoc pedum ornamento usum fuisse; καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς (εἶχε.) Meursius *Lacon.* I. 18. ἀμυκλαΐδας emendat: neque obstat Kusterus, qui tamen Suidam suum defendere potuisset ex Theocrit. *Idyll.* X. 35. — καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. ubi Schol. εἶδος ὑποδήματος, & Λακωνικὰ ὑποδήματα exponit.

Ἀνδρόδρομος. ὁ τρέπαλιν.] Ἀνδρόδομος correxerat etiam Keuchenius in Corn. Nep. *Praefat.* & jam olim H. Steph. in *Indice* Thes. Gr.

Ἀνέῤῥιψαν. ἀνέβαλον. — Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναῤῥίψαντες ὄλεθρον.] Vertit Portus ineptissime: *Illi vero simul omnes in aliud tempus differentes interitum*, id est, *mortem.* Quasi vero illorum esset, quod de Medicis canit Callimachus *H. in Apoll.* ℣. 46. eos ab ipso Apolline didicisse ἀνάβλησιν θανάτοιο. Rectius suum N. L. adposuisset. Kusterus ita: *Illi vero simul omnes mortis discrimini se offerentes.* Saniorem sensum adgnosco: num vero ἀναῤῥίπτειν ὄλεθρον id significare queat, non anquiram. Repone quanto ocyus:

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέῤῥιψαν, δείσαντες ὄλεθρον.

Illi vero simul omnes remis incubuerant, timen-

mentes mortem, quam ſcil. ita effugere conabantur; ut patet ex contextu Homeri *Odyſſ.* Κ. 130. quem verſum citat Suidas. At quum duae ſyllabae (δείσαν) exciderant, conjunxerunt priorem partem vocis ἀνέῤῥιψαν, ſublato augmento, & reſiduam (τες) vocis δείσαντες, ut prodiret ἀναῤῥίψαντες. Nihil verius hac emendatione, ne quidem illa quae apud Sagram.

Ἀνθέξεται. ἀντιλήψεται. Καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου.] Kuſterus ita: *Haec ſunt verba Davidis in Pſalmo aliquo, qui nunc non ſuccurrit.* Nimis feſtinanter haec adjecit. Locus enim eſt in Cantico Moſis *Deuter.* XXXII. 41.

Ἀντέχε. —— Καὶ πρότερον ληφθείς τις ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, πρὸς πᾶσαν αἰκίαν βασάνων ἀντέχεν.] Ignorarunt Interpretes locum, quem deſcripſit Suidas. Eum ſi indicavero, laborantem hactenus Lexicographum ſanaverim, legendo: Καὶ πρότερον ληφθείς τι. τῶν ἀπὸ τῆς Ἰωταπάτης, &c. Ita Joſeph. *B. Jud.* III. 13. p. 849. ſive 244. *nov. Edit.* Forte Ἰωπάτης per compendium ſcriptum fuit, quod in Ἰουδαίως mutatum, Niſi forte Suidas pro ſpeciali *Jotapatenorum* nomine uſurpaverit generale *Judaeorum.*

Ἀντιώντων. ἀπαντώντων.] L. Ἀντιοώντων, ex Hom. *Il.* Ψ. 643.

Ἀπελ-

Ἀπελλικῶν.] De Apelliconis Teji bibliotheca, in Syllae potestatem redacta, locum hic descripsit Suidas ex Plutarch. *Vit. Syll.* p. 468.

Ἀπεσφακέλισεν· οἱ μὲν γραμματικοί, ἐσάπη. —— ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη.] Cl. Kusterus haec adnotat: *Locus Aristophanis, ad quem Suidas hic respicit, in ejus drammatibus, hodie superstitibus, ni fallor, non exstat.*. Recte. At Hesychius in eadem voce citat Aristophanis Ὁλκάδας, cujus fabulae Harpocration, Athenaeus, Pollux, alii, meminerunt. Verba sunt: Ἀπεσφακέλισεν. ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὁλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροί, τὴν ἐκ τῆς ὄψεως μελανίαν. ἢ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. &c. Scribendumne sit apud Suidam pariter ἰατροί, pro γραμματικοί, ut Etymologus quoque habet, nunc non disputo: vulgata enim lectio se tueri potest. Tantum moneo, pro τῆς ὄψεως apud Hesychium rescribendum esse, τῆς σήψεως. Sic enim in Σφακελίζει legitur: σφακελισμὸς καὶ σφάκελος, —— ἡ τῶν ὀστέων σῆψις. Conf. Actuar. l. II. περὶ διαγν. παθῶν, c. 30. Scilicet ex collisione earundem literarum periit alterum sigma; unde ὄψεως pro σήψεως. Ut autem par bene compositum Grammaticorum in laudando Aristophane concinat, vide num ita constituenda sit Hesychii glossa: Ἀπεσφακέλισεν. ἐσάπη. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ τῆς σήψεως

ψεως μελανίαν. (Scil. σφάκελον λέγουσι. Saepe enim ἐλλειπτικῶς & decurtate loquitur Hesych.) ἢ ἀντὶ τοῦ παρεσπάσθη. Ἀριστοφ. Ὀλκάσιν. &c. Sic omnia prono alveo decurrunt. Conf. Suid. in Ἀπορεῖν, & Σφακελισμός.

Ἀπηύρα. ἀφείλετο. ἀπέλαυσεν.] Euripid. *Andromach.* ℣. 1028.

> Αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
> Πρὸς τέκνων ἀπηύρα.

Ipsaque commutata caede cum morte, sui sceleris fructum *a filiis* oblatum *percepit.*

Ἀποῤῥησία. ἀντὶ τοῦ εὐπορία.] *Interpretationem miram meritoque suspectam* dicit Cl. Kusterus. Hesych. Ἀπόῤῥησις. ἀπορία. Atque ita hic restituit Cl. L. Bos *Animadv.* p. 143. Sed jam olim hoc viderat H. Steph. in *Ind.* Thes. sui: cujus emendationes in Suidam, variasque ex Codice veteri (non semel a me Leidae viso) allatas lectiones miror neglectas esse a Kustero in sua Editione.

Ἀποσημήναντος. &c.] Citatur hic locus Josephi *Ant. Jud.* V. 8. p. 303. *nov. Ed.* ubi sic legitur: Ἀποσημήνασα δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν Παλαιστινῶν, ἐνήδρευσεν τῶν στρατιωτῶν ἔνδον τινάς. In eadem Delilae historia, de qua sup. in V. Ἄληπτος.

Ἀπε-

Ἀπυσιάσῃ. Ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπυσιάσῃ.] Pro Ὁ δὲ forte legendum Οὕτως. Ita enim Artemidor. *Oneirocrit.* I. 81. p. 71. unde locum desumpsit Suidas.

Ἀποφοιβάζων.] Vid. Strabon. l. XIV. p. 675.

Ἄῤῥατον. ἰσχυρὸν, &c. Ἀῤῥάτων δὲ, ἀπλήτων, κρυέων.] Leg. Ἄῤῥηκτον, & Ἀῤῥάτων. Utrumque firmat Hesych. apud quem etiam Ἀῤῥήκτοις, ἀσχίστοις, ex Aeschyl. *Prometh.* ℣. 6.

Ἀσκαλαβώτης. ὁ γαλεώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. &c.] Pro καλαβώτην Kusterus κωλώτην scribendum conjicit, refutatus a nupero Philes Editore, qui p. 120. σκαλαβώτην corrigit. Neuter adeo male: quamvis posterius magis placeat. Καλαβώτην tamen e Suida nondum ejecerim ob Hesychii auctoritatem, qui τοὺς κωλώτας Argivis καλαβύστας dictos fuisse tradit non tantum, sed ipsum illud καλαβώτης habet in V. Καλαβάς, & paullo post. Occurrit praeterea καλαβώτης apud τοὺς ὁ *Levit.* XI. 20. & *Proverb.* XXX. 28.

Ἄσκοπον. —— καὶ Ἄσκοπος λάβη. ἀπροσόρατος. τουτέστιν ὁ θάνατος.] Exemplum hoc petitum ex Sophoclis *Electra*, ℣. 868. Vid. ibi Schol.

Ἄσταχυς. —— ἐπὶ τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν.] Exstat hemistichium *Iliad.* Β. 148. Conf. Hesych.

ſych. in Ἡμύς, pro quo & Μύς apud eundem.

*Ἄσυρον. πόλιν.

Ὅς τ' ὤκιστο ἐς ἄσυρον ἀγγελιώτης.]

Cl. Kuſteri Nota haec eſt: *Senſus fragmenti hujus eſt mutilus & obſcurus: quae ratio eſt, quare verſionem Porti qualemcunque hic retinuerim.* Forte haec ſcribens nondum legerat Ill. Bentlejum, qui ad Callimachi *Fragm.* p. 406. commode emendat ὤκιστο. Aliud ex Callimacho exemplum eſt apud Etymol. M. in Ἀσυρὸν, ut ſcribit ille, cum accentu in ultima. Frequens hoc vocabulum Callimacho fuiſſe videtur. En aliud ejusdem Epigramma apud Strabon. l. I. p. 46. in Callimachi Edit. Vulcaniana *num.* VII. Veıba integra adponere non pigrabor:

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρυ σχάσαντες ἐρετμὰ,
Λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος
Ἀσυρὸν ἐκτίσαντο. τὸ μὲν Φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραῖκος, αὐτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας.

Merito vapulat Caſaubono **Bonaventura** Vulcanius, vertens:

Il-

Illyricum remis emensi, ad LITTORA LAEVA
Flava ubi serpentes induit Harmonie
ASTYRON exstruxere. ita Graecus nominat EXSUL,
Quam vocat illorum patria lingua Polas.

Quibus manu sua Theodorus Uchtemannus sequentia adscripserat, quae tecum communicabo, Lector: *Misere* (inquit) *deceptus est Vulcanius. Nam LITTORA LAEVA fuissent Italiae, non Illyrii.* Ἀστυρὸν *vide pag.* 171. (Edit. Vulc. scil.) *Sic* (pergit) *verto*:

Littore in Illyrico ut placuit suspendere remos,
Pulchrae serpentis marmora ad Harmoniae:
Urbem constituere, appellet quam Φυγάδων *quis*
Graecus; at illorum barbara lingua Polas.

Ἄτρεστος. Ἐνηθλήσω ἢ ἀφροσύνη
Ἄφρεσιν ἀτρέστῳ μητρὸς ἐλαθεραίης.]
Cl. Kusterus adscripsit: *Horum verborum sensus obscurus est, nec quid ea sibi velint, propter brevitatem fragmenti sciri potest.* Oblitus erat Vir Doctus, esse hoc Zenodoti

Stoici, Diogenis discipuli, Epigramma in obitum Zenonis Cittiei, quod integrum (tribus distichis constans) exhibet Diog. Laërtius in *vit. Zenon.* l. VII. *p. m.* 325. *Edit. prim. apud Froben.* Lege, sis, & Suidam intelliges.

Αὐλός. —— καὶ περόνης μέτρον.] *Haec de mendo mihi suspecta sunt: vel saltem eorum sensus me latet*, inquit Kusterus. At respexit Suidas locum *Odyss.* T. 227. ubi περόνη τέτυκτο αὐλοῖσιν &c. Schol. Αὐλοῖσι. ῥάβδοις εὐθείαις, εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. Hoc Suidas περόνης μέτρον vocat. Μέτρον enim, auctore Hesychio, est πέρας, ἢ ἄλλό τι ὡρισμένον. Conf. Schol. *Il.* Λ 353.

Ἀΰσάντων. βοησάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων.] Forte κραξάντων. Hesych. κραυγησάντων. *Il.* Β 334. Idem: Ἀΰσας. κράξας.

Αἰνή. ἡ δεινή. Αἴνη ὄρος, τὸ τῆς Σικελίας ὄρος.] Scrib. Αἴτνη ὄρος, ut inf. suo loco.

Αἰνόθεν. αἰνῶς.. λίαν. δεινῶς.] Scrib. Αἰνόθεν αἰνῶς. (ex *Il.* Η. 97.) λίαν δεινῶς. ut Hesych.

Εὐθυωρόν.] Fragmentum quod hic, & in Ὁ Κὼχ, exhibetur, putem esse Menandri historici. Vid. Suid. in Κὼχ, ubi laudatur Menander.

Ἐφραθᾶ —— παρ' Ἑβραίοις ὄνομα Μαρίας σημαίνει τὸ Ἐφραθᾶ.] Locum hactenus non intellexerunt Interpretes, ut satis ex Kustero liquet, qui *cum nugis conflictari non*

solere

folvere se ait. Sed bene sibi constat Lexicographus, dummodo pro Μαρία, *Maria*, unica literula mutata reponatur μανία, *furor*, sive μανίαν. Debeo hanc emendationem peritissimo Viro, Jo. Jac. Wetstenio; quae & olim Cl. Hemsterhusio in mentem venerat. Respicitur nempe ad Hebr. עברה *excandescentia*, *furor*. Confirmat Hieronymus ad Mich. V. 2. *EPHRATHA*, *quod interpretatur FURORεM*, *propter Herodis insaniam*.

Ἔχε δή. ἀντὶ τοῦ —— ἄρα δὴ, πρόσεχε.] Pro ἄρα rectius ὅρα legitur in Photii Lexico inedito. Ita consentit sequens πρόσεχε.

Ἡμιδαπής. ἡμιτελής.] An Ἡμιδεής? Id paullo ante explicuerat: ὁ τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ ἔνδειαν ἔχων. Hesych. Ἡμίδεα. τὰ οὐχ ὁλόκληρα.

Ἡνίοχος. —— Κωκυτὸς καὶ Στυγὸς —— ἐκλόχευμα.] Recte Cl. Kusterus legit Κωκυτοῦ, nec aegre ipsi adsentior, haec de *Polyeucto* esse ἀπροσδιόνυσα. Addo tantum, eandem ῥῆσιν infra repeti in Πολύευκτος, ubi emendatius etiam legitur Κωκυτοῦ.

Ἰσηγορεῖ. ὅπίσης λέγει. † Ἰσολογεῖ. Πολύβιος. &c.] Sic omnes Editiones. Admodum fallor, ni scripserit Suidas: Ἰσηγορεῖ. ἐπίσης λέγει, ἰσολογεῖ. † Ἰσηγορία. Πολ. &c. Haec nova glossa est, a praecedentibus discernenda. Etenim in Polybii exemplo

allato legis: τὴν τούτων ἰσηγορίαν. Ergo hanc vocem propofuerat. Faccem praefert Hefychius: Ἰσηγορεῖ. ἐπ' ἴσης λέγει, ὁμοτίμως ἰσολεγεῖ. Scrib. ἰσολογεῖ. Deinde: Ἰσηγορία ἰσολογία. Photius etiam in Lexico MS. (cum quo paffim Suidas convenit) quatuor priora conjungit vocabula.

Θέμιστος. δικαιοσύνης.] Hefych. Θεμιστός. δίκαιος. — ὅσιος. Et fic forte fcripferat Suidas. Photius etiam δίκαιος, fimpliciter.

Θεόγνις. — ἐκ τῶν λ΄.] *Unus ex* 30. Tyrannis. Sic praeter Harpocrationem Photius, pro ἐτῶν λ΄. Idem viderat Hadr. Junius in *Notis* ineditis. Conf. Kuft.

Καταβραβευέσθω. καταλογιζέσθω.] Optime Kufterus emendat: Καταβραβευέτω. (ex *Col.* II. 18.) παραλογιζέσθω. Utramque lectionem praefert Photius in Lex. MS.

Κατὰ ναῦν.] Inter hanc gloffam, & feq. Καταναῦος, omifit Kufterus: Κατανδρείζεσθαι. γενικῇ. † Καταπαλαίειν. Sic Editiones: ideoque omiffa videntur haec vocabula, quafi nullius frugi, ut in quam plurimis aliis locis. Sed ex Photii Lex. MS. patet, haec conjungenda effe. Accedit Hefych. Κατανδρείσεσθαι. καταπαλαῖσαι. Similis eft locus: Κατασείει. αἰτιατικῇ. † Καταῤῥάπτει. καταβάλλει. Quae continua ferie legenda effe, bene monet Kufterus. Et fic Photius in Lex. MS.

Κα-

Κατάϛασις. — Ἔυπολις. &c.] Scil. ἐν Φίλοις, ut ex Photii Lexico patet. Nota fabula ex Polluce, Harpocratione, aliis.

Κατίθι. κατέτρεχε. κατῆθορε. καταπήδησι.] Sejunge posteriora: † Κατῆθορε. καταπ. Ita Photius in Lex. inedito, & Hesych.

Κενοτάφια.] V. Sup. ad *Gloſſar. N. T.* p. 161. 162.

Κλητῆρες. οἱ ἄνδρες, &c. — Κλητεῦσαι ἢ, &c.] Photius ante haec verba praemittit: Κλητῆρες καὶ Κλητεύειν. quae aliae Editiones in fine superioris glossae exhibent, hinc male ejecta, cum utrumque explicare voluerit Suidas, ut seqq. docent.

Κωκυτὸς — ἡ ὀδυρμός. † Κωπετός. Ἀγαθίας.] Recte Cl. Kusterus haec conjunxit, legitque κοπετός, idque ex MSS. Parif. Cum iis vero passim consentit Photii Lexicon ineditum, etiam h. l. conjungens: ὁ θρῆνος, ἡ κοπετὸς, ἡ ὀδυρμός.

Κρώζει. ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρώζει.] Hoc idem est per idem. Ex Photio itaque & Hesych. rescribe: ὡς κόραξ ἡ κορώνη κράζει.

Κοινὸν γραμματεῖον. — Τὸ μὲν κοινὸν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τὰς φράτορας &c.] Photius exhibet: οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὰς &c. quod praefero.

Λέαινα.] Post V. Λέγω. Citatur hic Aristoph. *Lyſiſtr.* ℣. 231.

Ου σήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

Ita apud Comicum, & inf. in Τυρόκνηστις.

nec non apud Photium in Lexico MS. & Hesych. in Λέαινα legitur. Eccur itaque h. l. ἐπὶ προκυνήσεσι relictum est?

Ἀυγιζόμενος. ςρεφόμενος, καλυπτόμενος.] Pro καλυπτόμενος recte καμπτόμενος corrigit Kusterus. Sic Photius in Lex. & Hesych.

Αὔσῃ.] In loco Platonis, pro παίσῃ Photius recte etiam πείσῃ.

Αυσιμάχος.] Hac in glossa Photius recte iterum ἀπλειῶν, pro quo Suid. ἀδελφῶν.

Μάννα. θυσία] Photius Μαναὰ, ut Drusius voluit. Conf. Ill. Pearson. *Not.*

Μεσοπρῶν. μέσην ὁδόων.] Leg. Μεσοπορῶν, ex Photii Lexico inedito. Μεσοπορεῖν dixit Menander, teste Phrynicho *Ecl. Dict. Att.* p. 76. qui hoc vocabulum damnat. Recte Dav. Hoeschelius adfert locum Sirach. XXXI. 23. (al. 24. & in Ed. L. Bos XXXIV. 21.) quem & Soping. notaverat ad Hesych. ubi pro Μεσόπτερον, μέσην ὁδόων, corrigit, Μεσοπορῶν. Quod H. Steph. in *Ind.* jam conjecerat, & pluribus adstruit Drusius ad Sirachi *l. c.* Conf. Bochart. *Geogr. S.* p. 94. Ad Hesychii locum sequentia adscripserat M. Meibomius: *Haec conjectura, e Siracidae illo loco petitam esse hanc vocem, bona est. Sed scribendum puto* (apud Sirach. nempe) μεσοπορῶν, *hoc sensu.* Venis repletis nimio succo & sanguine surge. *Adjunctum verbum*

bum ἀνάστα, & seq. ἵμεσον, *meam lectionem suadent.* Vellem probasset V. Cl. suum μεσοπορῶν, quod frustra quaeras. Corrige interim Hesychium, qui superius: Μεσηρ-ροπῶν. μέσlw ὁδὸν. pro Μεσοπορῶν.

Μετὰ. —— Ἐνθάδε, καὶ μετὰ πᾶσιν. Ἐπεὶ Τε-μέσlw &c.] Recte Kust. ex MSS. restituit: Ἐπί. Scil. Μετὰ esse pro ἐπὶ, in illo Homeri: Ἐς Τεμέσlw &c. Et sic Photius. Praecedentia vero, Ἐνθάδε καὶ &c. delenda esse nondum concedo: forte enim respexit ad *Il.* O. 96. Ταῦτα ἢ καὶ μετὰ πᾶσιν &c. Quare, ne seriem orationis interrumpant, collocanda putem haec verba statim post Μετὰ, tanquam exemplum; ut sequantur illa: Ὁ τῆ &c. Sic omnia fluunt.

Μὴ νόμισον. —— ὅτως Θαγενίδης.] Kusterus: *Auctor est obscurus & mibi ignotus. Forte legendum est*, Θυκυδίδης. Atque ita Photius in Lexico.

Μινύαι.] In allato Epigrammate Hadr. Junius τανυμύκυ βεὸς explicat, *tauri longum penem babentis.* Nisi potius legendum sit (addit) τανυμύκλυ, *longa cervice:* confertque vocem ἐννέμυκλος.

Ξένος. —— ὁ Ἀπόστολος· Ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου.] Locus est *ad Rom.* XVI. 23. ubi tamen legitur: Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου. Suidae lectionem pro variante non habuerim sine aliorum Codicum

ſuffragio. Forte ſcripſerat Lexicogr. Ἀσπ. ὑμ. ὁ ξένος μου omiſſo *Gaii* nomine. quando alius poſtea φίλος addiderit pro interpretamento, quod in textum deinde, ut ſaepius, irrepſit. Paullo ante enim ξένος expoſitum erat, ὁ φίλος. Conf. Heſych. in Ξεῖνος, & Ξενία.

Οἰνόη. δῆμος —— πρὸς Ἐλευθέρας.] Photius, Ἐλευσῖνας.

Οἶς, οἰός. τὸ πρόβατον.] Phot. Οἶς. αἶξ, ἢ πρόβατον.

Ὁμωμοσμένος.] Caret interpretamento, ut plura Suidae vocabula. Sed inter hoc & praeced. Ὁμώλαξ, priores Editiones exhibent etiam Ὁμόμωκα, pariter ſine expoſitione. quod neſcio cur potius omiſerit Kuſterus, quam Ὁμωμοσμένος. In Photii Lexico non tantum Ὁμόμωκα reperitur, ſed & auctor laudatur Ἄρχιππος Ὄνῳ.

Ὀνιδία. τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα.] In Photii Lex. MS. legitur, Ὀνιαῖα. & Heſych. Ὀνιαῖα. (non Ὀνιαῖαι.) τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. ante V. Ὀνίγλη.

Οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖς.] Photius ποιεῖ, in Cod. Wolfiano; additque: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων.

Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.] In hac gloſſa pro Ἀγαθοκλέους Kuſterus recte Κλεισθένους repoſuit ex MSS. Pariſ. Et ſic Photius in Lexico. Idem paullo poſt, ἀπώρχηται τὸν γά-

γάμον, ut correxit V. Cl. pro τῶν γάμων.

Ὡσαννά. δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος Εὐαγγελιστὴς λέγει· Εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· Δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ Ὡσαννὰ δόξαν σημαίνει. παρά τισι δὲ, Σῶσον δή. οὐκ ὀρθῶς.] In prioribus respicit loca Luc. XIX. 38. & Matth. XXI. 9. unde rectius ita scriberetur: καὶ γὰρ ἄλλος Εὐαγγελιστὴς λέγει· Εἰρήνη καὶ δόξα. καὶ ὁ ἕτερος· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ὥστε τὸ Ὡσαννὰ δόξαν (καὶ εἰρήνην) σημαίνει. Alioqui minus cohaeret Suidae locus. Nulla enim est sequela: *Euangelistarum alter* εἰρήνη *dixit, alter* δόξα, *ergo Hosanna est* δόξα. Sed recte inferas: *Alter habet* εἰρήνη καὶ δόξα, *alter* ὡσαννὰ, in eadem acclamatione, *ergo Hosanna* idem valet quod εἰρήνη & δόξα, quia permutantur. Scil. hac in historia, non etymi virtute. Conf. *Observat.* nostras ad Luc. *Euang.* II. 14. qui hymnus est quasi Angelorum *Hosanna*, ut ita loquar. Quod addit Noster in fine: *a quibusdam minus recte exponi*, σῶσον δή. Hebraicae linguae ignorantiam prodit. Recte enim הושיעה נא sic redditur a LXX. *Ps.* CXVIII. 25. unde Sup. in *Glossar. N. T.* p. 10. Ἰησοῦ, σωτήρ, ὁ σώζεις, ἢ σώζων.

Πανταχῆ. πανταχοῦ· πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.] Sic priores Editiones.

Re-

Rectius in Photii Lexico: Παντοχῆ. πάντα τρόπον. καὶ Πανταχῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ Πανταχόθι. Πανταχοῖ δὲ &c. Confer nunc Cl. Kuster.

Παραγραφή. — Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τῦ, ἀπὸ τῆς γραφῆς.] Phot. ἀπογραφῆς, una voce.

Παραθεῖναι. — κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας. &c.] Sic Editiones. Versio habet: *De Euboea* (Aristophanes) *Comice dicit.* &c. Sed pro κωμικῶς omnino scribendum Κωμικός. Phot. ὁ Κωμικός, scil. Aristophanes, *Nub.* ℣. 213.

Παράπαν. — ἐξ ὕ καὶ ἀντιπαράτωρα.] Tho. Bruno legit, ἀυτὴ παράτυρα Idem in V. Παρενθέμενος corrigit παρενσυρόμενος, *eludens*. ubi de Acacio. Sic ille in *Not. MSS*.

Παρέδωκεν. ὁ Ἀπόστολος &c.] Scil. *Rom.* I. 28. non XXI. 8. ut expressum est typothetae vitio.

Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ Πελιδνὸν παρὰ Θυκυδίδῃ.] Hoc idem est. Scrib. λ. δ. καὶ Πελιτνόν, per τ, ut Photius hanc glossam exhibet. Eustath. ad *Il.* I. p. 735. ℣. 57. *Edit. Rom.* Πελιδνῦ. αὐτὸ γὰρ καὶ Πελιτνὸν διὰ τῦ τ παρὰ Θυκυδίδῃ εὔρηται, ὡς καὶ Διονύσιος Αἴλιος παρασημειῦται.]

Πέπυσαι. ἤκηκόει] Scrib. Πέπυσο, ex Hesychio. Sic Hom. *Il.* N. 521. & X. 437. Photius: Πέπυσο. ἀκηκόει. Hesych. bis: Πέπυσμαι. ἀκήκοα.

Πε-

Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον.] An ita: Περιφερείᾳ, κύκλῳ. Περιφερὲς, στρογγύλον. Hesychius suadet.

Πεττεύουσι. — καὶ Πεττείαις, — αὐλοῖς] Photius recte τάβλαις, ut correxit Kusterus.

Πιθανώτατος.] Caret interpretatione. Photius addit: τοῖς πολλοῖς. ὁ πιστικώτατος, πείθων τοὺς πολλούς. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πίστρα. ἡ ποτίστρα.] Photius: Πιστήρια. ἡ ποτιστήρια. quod praefero. Hesych. Πιστήριον. ποτιστήριον.

Πίτυλος. — φαντασιοσκόπος] Phot. φαντασιοκόπος, ut conjecit Kusterus.

Πλεκοῦν.] Citatur hic Aristoph. *Pluto*, ℣. 1083.

> Ὀυκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
> Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

Cl. Kusterus pro ὑπὸ mallet ἀπό. Perperam, ut mox senties. Si quid in Comici loco mutandum, rescriberem potius διεσπλεκωμένῃ. Hesych. Σπλεκοῦν. πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαίνειν. Vulgo vertitur locus: *Non commutem verba cum muliere, a decies ter mille annis subagitata.* Bene, post Gatakerum, monuit Kusterus, priora sic vertenda esse: *Rem non habuerim, non concubuerim, cum* &c. Sed quid est *mulier a decies ter mille annis subagitata?* Carolus Girardus hanc rationem adfert: *Dicturus proprie erat, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν. Sed longaevitatem illi exprobrans, & aetatem* ani-

aniculae ad coitum intempestivam, dixit ἀπὸ μυρίων ἑτῶν. Sic praeiverat Scholiastes: Δέον εἰπεῖν ἀνδρῶν. ἑτῶν εἶπε, σκώπτων αὐτὴν ὡς γραῦν. Fieri potest (& crediderim) lusisse suo more Comicum in voce ἑτῶν, ut senectutem Veneri perosam exprobraret vetulae. Reddiderim tamen potius ἑτῶν per *familiares*, *amicos*, i. e. amatores: ab ἔτης, unde ὦ 'τὰν, i. e. ὦ ἑταῖρε. Hesych. Ἔται. ἑταῖροι. συνήθεις. πολῖται. δημόται, φίλοι Conf. eund. in Ἔτας, & Ἔταισιν, post Ἐπέρωσε. Nonne meliorem sensum fundit, *mulier a decies terque mille* (i. e. infinitis) *amatoribus subagitata?* Cum voce ἔτης confer αἴτης. Thessali enim τοὺς ἐρωμένους Ἀΐτας καλοῦσιν, teste Scholiaste ad Theocritum inedito, quem laudat Salmasius, ὁ πάνυ, ad *Aram secundam*, p. m. 223. Conf. Schol. ad *Idyll.* XII. 14 Hesychius Ἀΐταν explicat, ἑταῖρον, ut Ἀΐτας ipsi est ἑταῖρος. Active enim & passive sumpta haec vox, ut Lat. *Amicus*. Sed pergamus.

Πλημμελεῖν. — Λύσις· Τὸ γὰρ ἄχρηστον, φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελὲς, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.] Photius inter πλημμελὲς & πλημμελῶς interserit: Νόμον θ' σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγοι οὕτως, πλ. &c. Pro Λύσις correctum erat Λυσίας.

Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.] Prius adgnoscit etiam Hesychius.

Po-

Poſtremum, καὶ συγκλητικῶς, ſenſu caret, adeoque omiſſum eſt in verſione. Photius addit vocem, πρεσβυγενέστερον, quam ex Polyb. IV. 66. Suidas in Προσηγγελμένοις adfert. Heſych. exponit, προτιμότερον, κρεῖττον, &c. Apud Suidam ſequitur nudum vocabulum Πρεσβυγενής. Forte ita dirigendum: Πρεσβυγενής . . . . . . καὶ συγκλητικῶς, Πρεσβυγενέστερον, πρεσβυγενέστερον. Heſych. Πρέσβεις. — προτιμώμενοι.

Πρόβολος. ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.] Kuſt. *Haec interpretatio non convenit voci Πρόβολος, ſed Πρόβουλος.* Atque ita Photius in Lex. & Heſych.

Προπέρυσι, καὶ Πέρυσι.] Recte Phot. per υ, Προπέρυσι, καὶ Πέρυσι.

Προσερρύη. προσεφοίτησε, προσῆλθε. προσέρρευσεν.] Photius: οὐ προσέρρυσε.

Προσίονται. προσδέχονται.] L. Προσίενται, ut Phot. & Heſych. Favet etiam literarum ordo: ſequitur enim Προσίεται.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσομαι.] Phot. & Heſych. Προσπτύξομαι. προσκυνήσω.

Προφερέστατον. βέλτιον.] L. Προφερέστερον, ex Photio, ubi Προσφ. Heſych. Προφερέστεροι. κρείττονες, βελτίους.

Πρωτόνεος. πρῶτος νέος.] Πρωτόγονος habent Phot. & Heſych.

Πρυτανεῖα.] Phot. in hac gloſſa ποσι, & ἱκέσεις.

Πυριώνητοι.] In fine citatur illud Archilochi:

Τοῖος

Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγῃ. Fragmentum exhibet Laërtius l. IX. *Segm.* 71. ubi vid. Aegid. Menag. coll. Kuſt. ad Suid. Quae deſcribere non lubet. Dabo potius Hadr. Junii *Notam* ineditam : „ Τοῖος ἀνθρώποισι „ γὰρ θύμος, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ, γίγνε- „ ται θνητοῖσ', ὁκοῖον Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγῃ. „ Sic citat Theon Alexandrinus. Con- „ cinnari poſſunt in Jambicis ita, ut ſit „ finis verſus :

„ — — — Τοῖος ἀνθρώποισι γὰρ
„ Ὦ Γλαῦκε θύμος Λεπτίνεω παῖ γίγνε-
ται &c.

„ *Quid ſapere mente praeditum morta-*
lium
„ *Dicunt genus ? pendemus enim nos a*
Deo ,
„ *Facimusque quicquid illi collubitum*
fuit.

Ῥαψῳδοί. — ῥαβδέχους ἔχοντες.] Phot. optime ῥάβδους, ut Viri Docti conjecerant.

Σαμίων ὁ δῆμος.] Phot. addit: ἐστιν ὡς πολυγράμματος. ut ex Plut. ac Heſ. recte Comici fragmentum ſupplet Kuſt. Idem Lexicon mox Κά, i. e. XXI. habet, pro καὶ, poſt vocem Εὐκλείδου. V. *Not.* Kuſt.

Σαρ:

Σαρδαναπάλυς.] Pro παῖζε, Photius etiam ὄχδε. Vid. Athen. l. XII. p. 530.

Σαρδάνιος γέλως.] Citatur in hac glossa *Silenus lib.* II. *rerum Syracusanarum.* At Photius pro ἐν τῷ δεύτερῳ, habet δ', i. e. *quarto.* Si bene se habeat Codex Wolfianus, super *ternarium* Sileni librorum numerum, ex Athenaeo cognitum, etiam *quartum* tenemus.

Paullo ante legitur: εἰς πῦρ καθαλλόμενον. Sic edidit Kusterus. At Editt. Mediol. Ald. Basil. & Genev. per simplex λ, καθαλόμενον. Sic ἀφαλέσθαι apud Aelian. *V. H.* VI. 14. V. *Miscell. Observ. Jul. & Aug.* 1733. p. 95. & Hesych. in Ἀλέσθαι; Ἀλόμενος, Ἀλεῖται, Ἐξαλεῖται, Ἐξαλμένος, Εἰσάλατο, Ἥλατο, &c. & Suid. in Ἐναλόντες, Προαλάμενος, Ταυροπόλιον, &c.

Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς Θρᾴκης. Κράτης τὴν μεγάλην. &c.] Ad postrema verba notat Cl. Kusterus: *Locus est corruptus & forte mutilus, qui absque meliorum codicum ope haud facile in integrum restitui potest.* Photius in Lexico inedito eadem habet ad verbum; nisi quod Σαρπηδὼν exhibeat, pro Σαρπηδονία, quod ultimum & Zenobius agnoscit, V. 86. Hesych. Σαρπηδὼν ἀκτή. ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. &c Simpliciter existimo, hunc esse Suidae sensum, quod Crates Grammaticus Σαρπηδονίαν explicuecuerit, τὴν μεγάλην, sive Crates Comi-

cus Σαρπηδονίαν hoc ſenſu uſurpaverit. Ita Heſychius Σαρπηδόνιον reddit per τὸ μέγα. Accedit, quod ipſe Photius ante hanc gloſſam praemittat: Σαρπηδὼν μεγάλη. καὶ Σαρπηδόνιον (ſcr. Σαρπηδ.) δέσμα, τὸ μέγα. Conf. Cl. Bos *Animadv.* p. 185. quem de h. l. agere non recordabar.

Σίτος. — ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος.] Photius: Ἐν (l. ἐκ ut mox, καὶ ἐκ τῆς &c.) τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος. Itaque ſimpliciter legendum videtur. Plura addere de hoc loco, & Solonis *Axonibus*, nunc quidem non licet.

Σιτοφύλακες. — ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ μὲν ἐν ἄστει, ἑ δὲ ἐν Πειραιεῖ.] Petiti & Meurſii ſententiam proponit Kuſterus, nihil ipſe definiens. Photius ita: ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πέντε καὶ δέκα ἐν ἄστει; πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' ἐν ἄστει, ἑ δὲ ἐν Πειραιεῖ. Sed vid. Suid. in V. Μόλπις, ibique Kuſter.

Σμηκυθίων. ὄνομα κύριον.] Phot. Σμικυθίων. quod rectius forte: exſtat enim inter Σμικρολόγος & Σμίλαξ.

Σπαργῶσα.] Ante illud exemplum: Πάλαι &c. Photius habet: Σπαργῶσιν. ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπουδάζω. — Θεόπομπος.] Photius addit: ἐν τῇ ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου. quod ex MSS. Pariſ. revocavit Kuſterus.

Στήνια.] De hoc mulierum feſto plura Photius,

tius, laudatus a Cl. Kuftero, qui tamen Auctorem, a Photio allatum, omifit poft ἀλλήλαις, forte quia mutila erat citatio : ὅτως Ἐυβο . . . . . Legendum videtur Ἐυβουλος.

Στεφτήγημα.] Phot. bis pro ἡ fcribit ῆ.

Στρόβιλοι. —— γλυκυτερχήλυς.] γλιοτερχήλυς bene Kufter. Et fic Florens ad Comici *Pac.* ў. 864.

Συβαριτικαῖς. —— καὶ Συβαρικοὶ λόγοι.] Recte Photius Συβαριτικοὶ, ut Hefych.

Συγκυρῦντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.] Phot. διαφέροντα, συν. Prius folum habet Hefych.

Σύλας.] In fine pro συλλήψεις, Photius optime συλήσεις.

Συνειλόχασι. συνηθροίσθησαν.] Activo fenfu Kufterus mavult συνήθροισαν. Sic iterum Photius. Ipfe Suidas: Συνηλίχασι. συνήθροισαν. Et: Συνελόχισε. συνήθροισε.

Συστμώπερον σκαφης.] Sic Phot. qui & mox στασιασῶν, in V. Συστρέμματα.

Σφάνον.] In Ariftoph. loco recte κεδρίδας, pro κερκίδας reftituit Kufterus. Et fic olim H. Junius, addens, idem mendum irrepfiffe in Paul. Aeginet. l. III. *cap. de retentione menftruorum*, ubi pro ἐρέβινθοι καὶ κερκίδες, legendum κεδρίδες.

Σχολάριοι. —— ἐπὶ φυλακῇ τῦ Παλλαντος.] Παλλαντίυ bene ex Procopio reftituit Kufterus. Et fic olim Gabriel Trivorius *Obf.*

Apologet. cap. VI. §. 6.

Ταυροφάγον.] Phot. hic bene ἐπὶ τὸν Κρατῖνον, pro ἐπὶ τῶ Κρατίνω.

Τεθυμμένος.] Recte Kust. Τεθυμμένος. Ita Photius.

Τερατολογίαι. οἱ &c.] Τερατολόγοι Phot. ut correxit Kust.

Τετάζειν.] In exemplo Platonis *in Timaeo* recte Photius πτόπακόη, pro quo Suidas πτακόη, addens: γράφεται καὶ Τόπακόη. Kust. hic πτακόη corrigit. Photius πτυπακόη. Cur non potius πταυπακόη? Scil. Τόπάζειν dicebant, & Ταυπάζειν, quod superius exhibet Photius. Mox: σημαίνει καὶ τὸ ατυδάζειν. Auctorem addit Photius eundem Platonem πολιτείας δ'. Hesych. Τόπάζει. φροντίζει. Unde apud eundem pro 'Απτῶς, ἀφροντίστως, legendum esse 'Ατόπτως, non inepte suspicatur V. C. Is. Vossius ad oram libri sui.

Τίμημα.] Citatur hic Demosthenis *oratio περὶ τῶν συμμάχων*. At Photius, συμμοριῶν. quod praestat. Sic enim & Harpocration, quem descripserat Suidas.

Τίς πατὴρ αἰνήσει &c.] Kust. mavult, αἰνήσει, ob metrum. Ita Photius.

Τὸ Μηλιακὸν. &c. Φασὶ γὰρ 'Αριστοτέλην &c.] Photius melius: Φησὶ γὰρ 'Αριστοτέλης, &c. ut est in Vaticana Proverbiorum Adpendice.

Τρίφεις. πήγνυσθαι, συνίστασθαι.] Priores Editiones,

nes, ut & Photius, addunt: περὶ ψυχῆς. Quod omisit Kusterus. Sed *Aristoteles* περὶ ψυχῆς laudari videtur, cujus sit sequens, quod adfert, exemplum.

Τελτογενής. — ἢ ὅτι τελτωνα τὴν κεφαλὴν οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν.] Photius pro Ἀθηναῖοι habet Ἀθαμᾶνες. quod praefero. Athamanes enim ita vocasse τὴν κεφαλὴν, auctor est Nicander Colophonius apud Hesych. V. Τελτώ.

Τείτῳ καὶ πτ. ἔτει] Pro Ἀντιφάνης h. l. Photius habet Ἀντιφῶν.

Τροπίας οἶνος. —— Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Τάχυνον πίπιν, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.]

Photius: Ταχὺν (f. Ταχὺ) νῦν πέτε, καὶ τρ. &c.

Τοίνυν. διὰ τοῦτο.] Sic & Hesych. Conf. Guyet. ad Hesiod. *Theogon.* ℣. 36. At priores Editt. addunt ἢ, quod omisit Kusterus; vere autem indicat excidisse aliquid, nempe particulam οὖν. Photius: Τοίνυν. διὰ γὰρ τοῦτο. ἢ οὖν.

Τριέστερος. ὥσπερ καὶ, Τριέστερος Κρότωνος.] Mutilum est prius adagium. Scribe ex Photio: Τριέστερος ὄμφακος. παροιμία. ὥσπερ &c.

Τεκών. — καὶ Ξενοφῶν φησιν.] Recte Kust. corrigit: Ξενοφῶν φησιν. Καὶ, &c. quia sc. praecedentia sunt verba Xenophontis, non

T 3 vero

vero sequentia. Atque ita Photius aperte scripsit.

Φιλαίας. Ἐι καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγεγράψατο, &c.] Recte Cl. Kusterus pro Φιλαίας emendat Φιλέας, ex literarum serie. Admodum autem fallitur, quod verba, Ἐι καὶ Φιλέας, parenthesi incluserit, & ab alio addita pronunciet. Descripsit enim Suidas locum Synesii *Calvitii Encom.* p. 83. in princip. *Ed. Petav.* Ὅμοιον ἐι καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην &c. Viam ad Synesium, laudato libri nomine, monstraverat Vir diligentissimus Hadr. Junius, ad oram libri sui; ne quid dissimulem.

Ψύδια. ψύδη.] Contra seriem priores Editt. Ψόδια habere, notat Cl. Kusterus. Aldina tamen recte ψύδια. Vide num eodem modo refingendus sit Hesychius, qui Ψοδίαν habet, inter voces Ψόμμος, & Ψοφεῖ.

Ψωλὸν γενέσθαι. — ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων.] *Est vox prorsus insolens*, ait Cl. Kusterus, *cujus loco scribere malim ἀπεσκυλμένων*. At leviori medicina sanari potest Suidas, dummodo transpositis literas scribas διελκυσμένων. Sic diserte Photius. Alia ad *h. l.* notavit Celeb. L. Bos *Animadv.* p. 201.

C A·

CAPUT III.

Inexhauſtae eruditionis fontem eſſe HESYCHII noſtri Lexicon, nemo paullo humanior inficias iverit. Qui vero tanquam merum Lexicon illud conſiderant, cujusmodi ſexcenta in omnibus linguis circumferuntur, eos non parum a vero aberrare certiſſimum eſt. Ubique enim Veterum Scriptorum loca enarrat, quae ſi non ſuccurrant, vix unquam recte mentem Heſychii intelliges. Haec itaque indagare, & antiquorum Interpretum (quorum magna pars periit) gloſſas, quas in unam Syllogen redegit Noſter, conferre, vere demum eſt Heſychium inluſtrare. Id autem incredibilis diligentiae ac laboris opus eſſe quisque ſentit; ſed & peritiam, & felicitatem non raro Criticam exigit in corruptiſſimis locis ſanandis, vitiorumque originibus detegendis. Quum vero non indiligenter ab aliquo tempore in hoc Gloſſario me exercuerim, regulas quasdam hermeneuticas, tanquam leges, mihi praeſcripſi, quarum certitudinem & uſum repetitae curae, & exempla frequentius obvia, me docuerunt. Non omnia proferam, quae hujus notae ſunt, miſſurus quae de variis corruptelarum fontibus, literarum

ſcil. vocumque ſimilium confuſione & permutatione, gloſſatorum correctionibus in textum intruſis, conjunctione vel ſeparatione literarum aut vocabulorum, eorumque tranſpoſitione, &c. ad manus ſunt: haec enim in ipſo opere, ſi Deus annuerit, & vitam vireſque ſuffecerit, patefient olim. Nunc unum tantum proponam Canonem Criticum, a nemine (ni fallar) obſervatum hactenus, unde plurima loca perperam mutila crediderunt Viri Docti. Canon ille hic eſt: *Saepe Heſychius, vel Epitomator ejus, in explicatione illud verbum, aut ſubſtantivum, omittit, quod in voce ipſa, de qua agit, latebat, adeoque ſupplendum, brevitatis ergo, relinquit lectori.* Jam loca videamus, ex prima tantum litera deſumpta.

Ἀβρωμένταχοι. οἱ σὺν βρόμῳ πολλῷ, &c.] Poſſet locus hic reſtitui, ſi poſt μιᾶς ponatur κεκραγότες, ex ſeqq. huc retractum, caſuque mutato. Sed recte ex Phavor. ibi legeris, ὁμοφώνως κεκραγότας, tumque in verbis propoſitis ſupplendum ἰάχοντες, quod latet in voce quam explicat. Pro Ἀβρωμένταχοι enim legendum Ἄβρομοι, αὐίαχοι, ex Hom. *Il.* N. 41. ut notarunt Viri Docti. Ita mox in eadem gloſſa repetitur: Ἀυάχοι, μετὰ ἰσχύος μεγάλης. ſcil. ἰάχοντες, quod ex Phavorino addit Tho. Bruno: at *Henr. Valeſius* in Notis MSS. pro ἰσχύος legit ἰαχῆς.

Ἀγαλ-

'Αγαλματοφόρος. ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ.] Philoni Judaeo verbum ἀγαλματοφορεῖσθαι familiare, ut recte olim Suidas animadvertit. Vid. *pag.* 4. B. 15. A. 18. E. 31. D. & alibi, in *Edit. Francof.* At post ψυχῇ verbum φορῶν vel φέρων addendum putant CC. VV. Ed. Bernard. ad Joseph. T. I. p. 165. *nov. Ed.* & L. Bos *Obs. Crit.* p. 152. ut Suidas etiam addit φέρων. Ex canone vero nostro non aliter scripserat Hesychius, ac vides.

'Αιαλλαὶ ἄσαις. ὤιμοι. ὤιμοι.] *Palmerius* legit : 'Αιαλλιάσαις ὤιμοι. ὤιμοι φερούσαις. *aliter* inquit, *nullus sensus foret.* Similiter fere Alii. Ego nihil muto, sed in ὤιμοι, ὤιμοι, tacite repetendum censeo illud ἄσαις. 'Αιαλλαὶ conferri potest cum Hebraeo אללי לי *Job.* X. 15. Mich. VII. 1. ubi LXX. ὤιμοι. Non raro enim ad hanc versionem respicitur in hoc Glossario. Nisi ex τῷ ἂι, quod est ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν καὶ θρηνητικὸν, factum sit vocabulum, ab aliquo Poëtarum usurpatum loco nunc non obvio. Sic 'Αιάζειν, 'Οιμώζειν, &c. pro ἂι, ἂι, & ὤιμοι λέγειν. Infra : Βήζει. φωνεῖ. Quod nisi pro βάζει positum fuerit, eodem modo in φωνεῖ supplendum βῆ, βῆ, quam vocem emittit ovis, hinc βηβλαὶ dicta. Similiter : Βληχᾶται. φωνεῖ. scil. βλὴ, vel βληχήν. Conf. in Βλωᾶσαι, Βήλγη, Βηλήσαι, &c. & Varron. *de Re Rust.* II. 1.

p. 59. qui ait, oves dici *belare*, a voce earum BEE.

'Αμερεφές. τὸ ἀμφοτέρωθεν.] Pro 'Αμφηρεφὲς, ut bene vidit *Palmerius:* quamvis ἀμ in compositis non raro pro ἀμφί. Fallitur autem Vir Doctus, cum *manifesto mutilum* hunc locum pronunciat, addens, ὀροφὴν ἔχειν. Subintellige potius ὠροφωμένον, quod exprimitur in 'Αμφηρεφία. vel ἠρεφόμενον.

'Αξύμβλητον. ὁ μηδενὶ ἀπαντᾷ. ἢ δυνατόν. ἢ ἀσυνάντητον.] Ergone 'Αξύμβλητον notet δυνατόν? Non puto. Cl. *Is. Vossius* ad oram libri sui nodum secans scribit: ἢ ἀδύνατον. At supple ex Canone nostro συμβάλλειν, vel συμβάλλεσθαι, quod verbum in 'Αξύμβλητον latebat: praeterea ὁ μηδενὶ tacite repetendum. Ita intelligis, 'Αξύμβλητον esse, ὁ μηδενὶ ἀπαντᾷ, &c, ὁ μηδενὶ ξυμβάλλειν δυνατόν. Contra Ξύμβολος infra exponitur, μάντις, ἢ (forte ἢ) ὁ συμβάλλειν δυναμένη.

'Αείδακρυς. ταχέως.] δακρύων addendum jubent *Heinsius*, *Is. Vossius*, & *Sopingius*, quorum exemplaria penes me sunt. Ego simpliciter, ut in ceteris, subintelligendum statuo. Mox: 'Αειδάκρυσι. πολυδάκρυσι. Iis vero hominibus facile contingit ταχέως δακρύειν, & versa vice. Conf. 'Αρτίδακρυς. ἐυχερὴς πρὸς δάκρυον. (de quo non idem sentio cum H. Steph. *Thes.*) & Etym. M. in Δακρυόεις.

'Αει-

'Αειδείκετον. ἄγαν ἔνδοξον. ἀσπαστόν. φανερόν. ἢ μεγάλως.] Scil. δεικνύμενον. Hic tamen locus, fateor, alio etiam modo refingi poteſt, legendo: ἢ μεγάλως εὐπρεπῆ. Nam 'Αειδείκετον petitum eſt ex Hom. *Iliad.* Ξ. 320.

> Ἡ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν.

ubi Scholiaſtes, qui vulgo Didymus audit: 'Αειδείκετον. μεγάλως εὐπρεπῆ. ἀσπαστόν.

'Αυτάδης. αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ.] Supple ἀδῶν. Alias αὐθάδης dicitur. Solet autem Heſychius τὰ δασυνόμενα ψιλοῦν. Supra: 'Αδῶ. ἀρέσκω. Unde 'Αυτάδης, pro 'Αυθάδης, ut 'Αυτοέντης infra, pro 'Αυθέντης. Etymol. M. 'Αυθάδης. αὐτάρεσκος. — ἀπὸ τῆς 'Αυτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τοῦ 'Αδῶ, 'Αυτάδης, καὶ 'Αυθάδης, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων· 'Αδεῖν γὰρ, τὸ ἀρέσκειν. Similiter Heſych. 'Αυτάρεστος. ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος.

Vidimus exempla, in quibus *verbum*, ſive *participium*, reticetur, ne continua repetitione moleſtiam auribus faceſſeret. Capiamus alia, in quibus parili ratione *nomen ſubſtantivum* deficit.

'Ασσάμην. ἔβλαβην. περιέπεσον.] In poſtrema voce omnes addendum jubent, βλάβῃ, aut ἄτῃ. Ita *D. Heinſius*, *H. Junius*, *Tho. Bruno*,

Bruno, *Jos. Hill*, *Verwey*, *Kusterus*. Sufficerit ex regula nostra περιέλιπεσον, dummodo subintelligatur non βλάβη, sed ἄτη, quod per Ἀασάμην menti subjicitur, quemadmodum exprimitur a Suid. Phavor. & Apollonio in Lex. MS. cujus specimen edidit Reverendiss. Montfaucon. in *Bibl. Coislin.* p. 457. Utinam aliquando integrum ederetur! Nihil certe plus conferret ad Hesychium, quippe qui Apollonii Ὁμηρικὰς λέξεις ipse laudat in *Praef. ad Eulogium* suum,

Ἀγελέλαιος. ἄκαρπος.] Scil. ἐλαία, ut plene apud Schol. Apollon. Rhod. II. 845.

Αἰσχροκερδής. ἐπιθυμητὴς κακῶν.] *Deesse videtur* κερδῶν, notat *Stephanus*; κέρδεων addit *Pricaeus* in I. *Timoth.* III. 3. Sed ex Hesychii more subintelligendum potius: latet enim in voce Αἰσχροκερδύς.

Ἀμείψιχρον. μεταβάλλοντα.] Ἀμείψιχρων corrigit *Is. Vossius*. *H. Steph.* mallet: Ἀμειψίχροον. μεταβάλλοντα καὶ ἀμείβοντα τὴν χρόαν. uti de Polypode legitur. *Sopingius* (cujus *Nota* perperam voci Ἀμειψόμεθα subjecta est a *Schrevelio*) τὸν χρῶτα addit. Sed alterutrum tantum ex regula nostra subintellige, & locum vitio absolves.

Ἄμητος. ὁ καίρος.] Supple ἀμήτου, vel ἀμητοῦ potius. Nam Ἄμητος, προπαροξυτόνως, denotat *fruges*; Ἀμητὸς, ὀξυτόνως, *messis tempus*. Ita Ammonius, Philoponus, Schol.

Il.

Il. Τ. 223. & ipse Hesych. infra. Contrarium placet Suidae, Etymologo, & Eustathio. Similis est glossa apud Arcadium, Grammaticum ineditum: Τρύγητος. ὁ καιρὸς, μονογενῶς. Τρυγητὸς ὁ, τὸ τρυγώμενον.

Ἀμφίδοχμοι. λίθοι μέγεθος ἔχοντες.] Ita dicuntur *lapides palmum lati longique*, apud Xenoph. *de Re equestri*, p. 938. ut ex Polluce I. 200. jam constabat. *Thom. Bruno* voci μέγεθος addit δοχμῆς. & sic omnino scribendum esse statuit nuper *G. d'Arnaud*, supra aetatem doctus Juvenis, *Lect. Gr.* p. 11. At jam, credo, mecum sentiet, ex more Hesychiano nihil deesse.

Ἀνάκτορον. τὸ τῆς Δήμητρος.] Phavorin. addit, ἱερόν, quem hic, ut passim, sequitur *Tho. Bruno*. An vero & hic tacite repetendum ἀνάκτορον? id enim Glossae reddunt *Templum*. Conf. Hesych. paullo ante in Ἀνακτόρειον, & Ἀνακτόρων, ναῶν. Eurip. *Supplic.* ℣. 88. Herodot. IX. 64. Aelian. *V. H.* XIII. 2. Isidor. Pelusiot. L. I. *Epist.* 22. ubi ἀνακτόρων ὑπόστηθι. Sed notissima est ellipsis vocis ἱερόν.

Ἀνέπνεον. ἀνεκτῶντο.] Scil. πνοήν. Respicit *Iliad.* Λ. 327. Similiter infra Ἀνέψυχθεν (quod est *Il.* Κ. 575.) reddit ἀνεκτήσαντο. Subintellige τὴν ψυχήν. Eustath. ad *Il.* Λ. p. 847. *Ed. Rom.* Τὸ δὲ Ἀνέπνεον, ὑπολιπούσης πνοῆς ἀνάληψιν δηλοῖ· ὡς καὶ ἡ Ἀναψυχὴ, ψυχῆς ἀνάκτησιν, ἐκ λειποθυμίας. Conf.

Conf. *pag.* 1044. *ſub fin.* Philoxeni Gloſſae : Ἀνακτᾶται τὴν λειποθυμήσαντα. *Refocillat.*

Ἀνεῤῥώσθημεν. ἀνελάβομεν ὑγιεῖς γεγόναμεν.] Locus a ſuperiore non abſimilis. In ἀνελάβομεν pari modo reticet τὴν ῥώμην, vel ῥᾶστιν, id eſt ὑγιείαν infra. Hoc tamen exemplum non urſerim, quum τὸ ἀναλαβεῖν abſolute etiam uſurpetur pro *vires morbo confectas reficere*, per ellipſin pronominis ἑαυτὸν, ut in pluribus aliis. Exempla nota ſunt. Hinc Heſych. Ῥαΐσαι explicat, τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν, ſcil. ἑαυτόν.

Ἀρχώνης. ὁ προηγούμενος.] Scil. ὠνῆς, quod Etymologus addit, in quo pro ὠνῆς ὑπνοσοῦν, malim ἡσιτοσοῦν. Phavorinus (forte fortuna, an ſtudio?) ita Etymologum & Heſychium conflavit : Ἀρχώνης. ὁ ἄρχων τῆς ὠνῆς, ὑπνοσοῦν προηγούμενος. Hinc cogitavi, priorem ſignificationem eſſe propriam & etymologicam, unde poſtea tranſlata notio ad alios, cuicunque etiam rei praeſint. Id certe voluit Phavorinus: quem ſenſum Heſychio ſi dederis, ad hanc exemplorum claſſem minus pertinebit locus. Conf. Lat. *Primipilus.* &c. Aliud eſt, quod praeterea adferam. Inter Ἀρχώνης, & V. ſeq. Ἀρχωνίδας, legitur : Ἀρχολάβων, ἢ ἐργολάβων. Obſtat omnino ſeries, quam parcius tamen urgendam novi. Edit. Hagen. conjungit :

git: ὁ προηγούμενος. ἀρχολάβων &c. Sic praeter *H. Steph.* (in *Thes.*) *Soping.* & *Is. Vossius*. Sed (ne nimius sim) vel ἀρχολαβῶν tum legerim cum Sylburgio ad Etym. M. vel hanc intermediam glossam loco motam dixerim, ut saepius: quam idcirco Phavorinus in propriam sedem redire jussit.

Ἀσκαρόφορον. Φορτηγόν.] Supple ἀσκάρων. ut inf. Κηροπάζουσι. βαστάζουσι. scil. κηρόν. Quod non percepit H. Stephanus. Ἄσκαροι genus erant *calceorum*, sive *sandaliorum*; secundum alios vero κρόταλα, *crepitacula*, teste Hesychio. Praestiterit Ἀσκέραι scribere pro *calceamentorum* genere, ut recte *Junius*, praeeunte Suida & Polluce l. VII. 85. Conf. Cl. Hemsterh. *Not.* ad l. X. p. 1204. Ἄσκαροι vero pro *crepitaculis*. Vid. Polluc. IV. 60. Arcadius, Grammaticus ineditus, & ipse Hesychius inferius: Ἀσκέρα. εἶδος ὑποδήματος. hirsutus scil. calceus ex pelle non levigata. Sexcenties autem iisdem literis diversas voces proponi, quae non multum inter se differunt, omnes norunt, qui Lexicographum diligentius consuluerint. Quod si nunc Ἀσκεροφόρον refingas (accentus enim in penult. collocandus) pariter ἀσκέρων subintellexeris post φορτηγόν. Eustath. ad *Odyss.* E. p. 1522. Ἀσκέραι. Περσικαί. Suid.

ὑπο-

ὑποδήματα Ἀττικά. Alter ex altero forte emendandus.

Ἀστοξένοι. οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες.] L. Bos *Obs. Crit.* p. 157. addendum, vel subintelligendum esse, τῇ πόλει, post vocem προσήκοντες, non male observat: quum Pausanias apud Eustath. p. 405. diserte tradat: Ἀστόξενοι. οἱ γένει προσήκοντες τῇ πόλει τὸ ἀνέκαθεν, οὐκ ὄντες δὲ πολῖται. Malim ex regula nostra subintelligere τῷ ἄστει, quod in voce Ἀστόξενοι continetur. Schol. Aeschyli in *Supplic.* ỷ. 361. Ἀστοξένων. τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει. Ad quem locum Cl. Stanlejus Hesychium citans acuit antepenult. Ἀστόξενοι, ut est apud Eustath. Dein pro ἐπὶ δὲ τῆς legendum conjecit ἐπὶ δὲ γῆς ἀλλ. γ. Sed in ἀλλοδαπὴ, ἀλλοτρία, ξένη, &c. saepe per ellipsin reticeri ἡ γῆ, notum est.

Ἀσυνθεσία. (Sic enim pro Ἀσυνθησία scribendum, recte monuerunt Munkerus & Berkelius ad Antonin. Liberal.) παραβασία.] Mallem παράβασις. Nam παραβασία Poëtae potius quam Grammatistae convenire videtur. An & hanc glossam ad Canonem nostrum revocem? Certe nihil obstat, quo minus vocem συνθηκῶν hic subintelligi statuamus. Præcedit: Ἀσυνθέτους. μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις. V.

Sup.

Sup. *Gloff. N. T.* p. 94. Diferte autem Suidas: Ἀσυνθεσία. παράβασις συνθηκῶν. Sic & Varinus.

Αὐλίζομαι. μένω, ἐνδιατρίβω.] Novi, τὸ αὐλίζεσθαι pro *degere*, five *morari*, fatis effe ufitatum. Conf. inf. in Θυραυλεῖν, & Θυρωλεῖν. Proprie tamen in μένω, vel ἐνδιατρίβω, fubintell. ἐν αὐλίδι. Ipfe Hefych. Αὐλαία. ἐν αὐλῇ διατρίβουσα. Et: Αὐλωνίζουσα. ἐν αὐλῶσι διάγουσα.

Αὐλίκουροι. φύλακες.] Subintellige iterum αὐλιδ☉, vel αὐλῆς. Ita Αὐλουρὸς mox redditur, non φύλαξ fimpliciter, fed οἰκοφύλαξ. Sic & fup. in Αὐλαρ☉, pro quo Αὐλαρχ☉ corrigit *If. Voffius.* Sed Αὐλαρὸς Doricum potius eft, pro αὐλωρός. ut Θᾶκος pro θῶκος, Ἆτα Tarentinis pro ὦτα &c. apud Hefych. Ὠρὸς autem eft φύλαξ, ut patet ex plurimis compofitis. V. in Πυλαωρός. &c.

Αὐτοδικεῖ. αὐθεντεῖ. ὅταν αὐτὸς λέγῃ.] Edit. Florent. λέγῃ. Subintell. δίκην. Conf. Harpocr. & inf. in Αὐτομαχεῖν.

Ἀφοπλίζεσθαι. ἀφαιρεῖσθαι.] Supple τὰ ὅπλα. *Iliad.* Ψ. 26. Ἀφοπλίζοντο. ἀφῃροῦντο τὰ ὅπλα. Praecedit: Ἀφόπλισον. ἀπόδυσον. Idem fubintelligi poteft. Sed confer cum hac gloffa illud Apoftoli ad *Rom.* XIII. 12. ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα &c. V. Sup. *Gloff. N. T.*

Habes affatim exemplorum, quibus

V Ca-

Canonem nostrum firmavimus Nescio autem, an & hunc in censum referre liceat: Ἀγχίμολον. ἐγγὺς, ἐληλυθός. Si distinctio post ἐγγὺς, retinenda sit, duo dicuntur, nempe Ἀγχίμολον esse ἐγγὺς, ut Etymol. & mox ipse Hesych. Conf. Schol. ad *Iliad.* Δ. 529. & ad Apollon. *Argon.* II. 357. Porro ἐληλυθὸς, scil. ἄγχι, quod repetere noluit, utpote latens in proposita voce, cujus pars posterior tantum exponebatur; μολεῖν enim est ἐλθεῖν, infra. Sed ne nimium sectemur acumen, legendum hic videtur, ἐγγὺς ἐληλυθὸς, sublato medio commate, ut Phavor. Suid. & ipsa Edit. Hagen. exhibent.

C A-

CAPUT IV.

Antequam te dimittam, Lector, loca quaedam *Hesychii* ulterius tentare lubet, ex eadem litera Α.

Ἀγχιλά. ἁλμυρά, θαλάσσια. ἄβρωτα] Scriptum est in priori significatione pro Ἀγχίαλα. Sed pro ἄβρωτα, est Ἄγχιλα pro Ἄχιλα, a χιλός. Inf. Ἄχιλον. ἄτροφον, post V. Ἀχεῖ.

Ἀδά. ἡδονή. πηγή. &c.] In ἡδονὴ respicit Hebr. חדה Chald. חדא *bada*, i. e. *lactari*, *delectari*. In πηγὴ, vel עין־חדה *En-Hadda* ob oculos habuit, cujus mentio *Jos.* XIX. 21. q. d. *fons Hadda*: vel forte respicitur ad *Genes.* II. 6. ubi אד *vapor*, a LXX. redditur πηγὴ, ut a Vulgato Interprete *fons*. Plura ad hanc glossam nunc non dabo.

Ἀελλάδων. ἵππων ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.] Paullo ante: Ἀελλάων. ταχέων. An Ἀελλαίων? Pro Ἀελλάδων Cl. Bochart. *Hieroz.* T. I. p. 161. mavult Ἀλλώδων, ut in Suida, quem descripsit Phavorinus. Sed procul dubio legendum, Ἀελλοπόδων ἵππων, conjunctim. Citatur enim Sophoclis locus in *Oedip. Tyr.* qui exstat ẏ. 475.

Ὥρα νῦν ἀελλοπόδων ἵππων
Σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νομᾷν.

Tempus nunc est in fuga pedem movere citius equis qui turbinis instar feruntur. Scholia explicant: ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἵππων Simonidis vox est apud Aristot. *Rhetor.* III. 2. & Heraclid. *de Politiis*, p 530. *Ed. Crag.* Cum enim Anaxilas Messenius, Rhegi-norum Tyrannus, in certamine Olympico mulabus victor exstitisset, ἐπινίκιον carmen ei cecinit Simonides, cujus initium est:

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

Hinc & Pindar. *Nem.* I. 6. αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων se hymno expositurum ait. Schol. τῶν ὀξυτάτων ἵππων Conf. *Pyth.* IV. 32. & inf. apud Hes. Ἀιοχοπώλες, & Ἀερσίποδες, vel potius seq. V. Ἀελλόπος Ἶρις, ex *Il.* Θ. 409. ibique Schol. Infra etiam: Ποδάνεμοι. ταχεῖς. Glossarium MS. Latinuw: *Aeripem. velocem.* Leg. *Aëripedem.*

Ἀιρός. ἀναιδής.] Sopingii Ἶρος, ab *Iro* mendico, damnat Cl. Kuster. *Anti-Gronov.* p. 44. scribens: Λιρός. ἀναιδής. ut infra repetitur suo loco. Acute! Frequens enim est permutatio literarum Α & Λ, ut omnes norunt. Sic Βάκξ. μαλακός. apud Pha-

Phavor. & Suid. pro Βλάξ. quod miror non animadversum esse a Cl. Kustero. Unde etiam conjeci, pro Ἀβισταῖοι, Λιβύων ἔθνος, scribendum forte apud Hes. Λιβυστῖνοι. Vid. Steph. Byzant. in Λίβυς. Sed ut e deverticulo redeam, vide num potius Ἀερὸς hic idem sit quod supra Ἀαρὸς, & infra Αἴῤῥος, quod explicat per ἄῤῥητος. Tum vero pro ἀναυδὴς levi tantum mutatione legendum ἀναυδής. Inf. Ἀναυδία. ἄῤῥητα, ἄφωνα.

Αιᾶται. καθῆναι.] *Guyet.* κάθηται. *Pergerus:* Αἰᾶσαι. καθῆραι. *flagris caedere*, & *Ajacem* lorarium imitari. *If. Vossius:* Αἰᾶσαι. καθεῖναι. Tu meo periculo scribe: κάθηνται. Illud Αἰᾶται corruptum est ex ἕαται, Ionice pro ἧνται, ab ἧμαι, *sedeo*. Infra: Ἑαυται. κάθηνται. Et: Ἑαται. καθέζονται, ἧνται. Et: Εἵαται. κάθηνται. pro quo hic Αἰᾶται. Sunt autem illa Homerica. Vid. *Il.* Β. 137. & Γ. 134. Conf. V. Ἥατο. Arcadius, Grammaticus ineditus: Εἵατο. ἀντὶ τοῦ, ἐκάθηντο.

Αἰαφοί, αὐτοὶ ἀκούοντες.] An legendum: Αἴαχοί. αὐλοὶ ἠχοῦντες? V. inf. in Αὐίαχοι. Non raro enim Αι, Αυ, Α, Αε, Αϊ, & Αει in principio vocum permutantur ab Hesychio, vel ejus Epitomatore.

Αἰγαῖον. πλωτὸν πέλαγος &c.] L. Αἰγαῖον. Sequitur enim post V. Αἰγείλω. Pro πλωτὸν, malim ἄπλωτον. alioquin enim sensus est

dilutior. Conf. Suid. in Ἄπλωτα. πελάγη. Paſſim enim de inclementia maris Aegei conqueſti ſunt Veteres, ſic ut in proverbium abierit: Τὸν Αἰγαῖον πλεῖ, *Aegaeum navigat*, de eo, qui in ſummo periculo verſatur. Conſtantinus Porphyrogenneta *Themat.* I. 17. Τὸ δὲ Αἰγαῖον πέλαγος βαρύπλουν ἐστὶ, καὶ δυσπέρατον. quod hic ἄπλωτον. Conf. Artemidor. II. 12. p. 96. Vide autem, num ſupra in Αἰγαῖον, ἄμοτον πέλαγος, etiam ἄπλωτον legendum. quod tamen non urgeo. Conf. Suid. in Αἶγες, quomodo Dorienſes, teſte Heſychio, vocant τὰ κύματα. An ab αἶγες eſt *wægen*, quod in antiqua Friſiorum lingua *fluctus* denotat? Spiritus enim lenis ſaepe tranſit in *w*, per digamma AEolic.

Αἰγῶν π. αἰγιδίων. Ἄιγυπτον ὄμμα.] Poſterius loco ſuo motum eſt. Exiſtimabam aliquando, duos parietes de eadem commode poſſe fidelia, quod ajunt, dealbari, legendo: Ἄιγυπτον ὄμμα. Αἰγύπτιον ὀφθαλμόν. nempe pro Αἰγωπαίαν ὀφθαλμὸς, quod modo praeceſſit. Ut reſpexerit Heſychius locum aliquem, in quo duo illa ſubſtantiva juncta occurrebant, quorum alterum adjectivi vim habet. Ita apud Euripid. *Troad.* ỷ. 673. δοῦλον ζυγόν. pro quo Aeſchyl. *Perſ.* ỷ. 50. ζυγὸν δούλειον, vel δούλιον, ut Stanl. qui ejuſmodi loquutionis exempla dedit ad *Prometh.* ỷ. 2. Plura etiam lege apud Euſtath. ad *Il.* Ω 58. p. 1339.

ubi

ubi γυναῖκα μαζὸν, pro γυναικεῖον. Conf. Salm. ad Tert. *Pall.* p 362. Bern. Martin. *Var. Lect.* I. 13. Heinſ. *Crepund. Sil.* p. 343. & in Theocrit. p. 241 Taubm. in Plaut. *Aſin.* I 1. 87. Cuper. *Obſ.* I. 17. Vechner. *Hellenol.* I. 8.

Αἰδοίῃ. νικώμενος τῇ αἰσχύνῃ.] Edit. Hagen. & Phavor. conjungunt: Αἰδοίῃ νικώμενος. Quod placuit *Tho. Brunoni.* Si Αἰδοίῃ retineas cum jota ſubſcripto, demonſtrandum eſt ſubſtantivum αἰδοίη, vel αἰδοία, pro αἰσχύνη. Si jota ſubſcriptum tollas, ut ſit adjectivum, ἡ Αἰδοίη, pro νικώμενος ſcribendum quoque erit νικωμένη, in fem. gen. Cum autem continuo ſequatur: Αἰδοῖ εἴκων. (ex *Iliad.* K. 238.) νικώμενος τῇ αἰδοῖ, τυπέσιν, αἰδούμενος. legendum forte in priori noſtro loco: Αἰδοῖ. τῇ αἰσχύνῃ. ejecta voce νικώμενος, quae ex ſeqq. irrepſit. Vel ita, ut ex binis gloſſis unam retineamus: Αἰδοῖ εἴκων. νικώμενος τῇ αἰδοῖ, ἢ τῇ αἰσχύνῃ, τυπέσιν, αἰδούμενος.

Αἷμα πᾶν πτύοντα. πολύ. τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιάλῳ λεπτύνεται.] Αἱμοπτυϊκὸν forte reſpexit; aut regulam oneirocriticam, de qua Artemidorus l. I. c. 35. Αἷμα ἐμεῖν πολὺ &c. προσκτησιν σημαίνει καὶ περιουσίαν κτημάτων. Sed ampliandum cenſeo.

Αἰνήθεστος. οὐκ εὐλιτάνευτος.] Vel eſt ex αἰνὴ & θέασεσθαι, quod inf. exponit, ἱκετεύειν, ut Θεασόμενος, δεόμενος, ἱκετεύων. Vel leg. Αἰνή. ἄθεστος, οὐκ εὐλ. Supra ante V. Ἀθ-

λον legitur: Ἄθεσος Ἐρινύς. σκληρὸς, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι.

Ἀισκλγός. δεινός. ψόδης.] Vide num corruptum sit ex Ἀισύφηλος, pro αἰσύφηλος. Infra ante V. Αἰχία legitur: Ἀισύφηλος. δειλός. (Sic & Suid.) ψόδης, ἀπατεών. An & hic δειλὸς, pro δεινός?

Αἰχίας. αἰσχύνας.] Frustra notat *Guyetus*, esse ab αἰχία, ἡ. quod nusquam, credo, legerat: nisi quod H. Stephanus in *Indice Thes.* praeluserit. Conjunge potius antecedentia hoc modo: Αἰχία. ὀνείδη, ὕβρεις αἰσχρὰς, (pro αἰχίας) αἰσχύνας. Aut, quod magis placet, scribe: Ἄιχος. αἰσχύνης. ex Hom. *Il.* N. 622. Ita mox Ἀιχος redditur μῦσος, αἰσχύνη. Sic enim pro ἄιχρος & μῖσος legendum. Edit. Hag. μῦσος.

*Ἀιφυρος. αἰθάλη. Σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον τῇ θαλάσσῃ, ἡ ὁμίχλη.] Haec mera αἰθάλη καὶ ὁμίχλη videntur primore adspectu. Ut a posterioribus initium faciamus, secernenda illa sunt: † Ἀμιχθαλόεσσαν. τὴν &c. pro quo forte depravatum alicubi reperit Ἀιχθαλόεσσαν, ut series postulat. Sed Ἀμιχθαλόεσσαν infra explicat suo loco. Conf. Phavor. & pro ὁμίχλη in fine, repone ὁμιχλώδη. Respicitur enim locus *Iliad.* Ω. 753. Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. quod etiam citatur a Scholiaste Sophoclis in *Philoct.* ỷ. 213. Scholia minora ad Hom. *l. c.* Ἀμιχθαλόεσσαν. ἤτοι ἀ-

προσ-

προσμικτον, ἢ ῥαδίως ἐ μίγνυται. —— Ἔνιοι δ' ἐχ ἔτως, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδωκαν. At quid facias prioribus, Ἀιφυρ☉. αἰθάλη. Σοφ.? Ut verbo dicam, corrupta haec puto ex Ἀιφορ☉, αἰθαλὴς, idque pro Ἀειφόρ☉, ab ἀεὶ φέρειν, quod commode exponitur αἰθαλὴς, id est, ἀειθαλὴς, ab ἀεὶ θάλλειν. Facem praefert ipse Hesychius supra: Ἀειφόρ☉. ἀειθαλής. ubi pariter *Sophoclem*, ut hic, auctorem citat in *Telepho*. Ἀι vero pro Ἀει saepe in his Glossis. Ita Ἀικέλι☉ & Ἀεικέλι☉, Ἀικίζειν & Ἀεικίζειν, &c.

Ἀιολιγγή. σκιὰ. ὀλίγος χρόνος.] Suspecta vox H. Stephano in *Ind.* at nihil extricat. Edit. Florentina Ἀιλιολιγγή. Sed Ἀιωλιγγη requirit ordo: sequitur enim post Ἀιψηρός. Miror, neminem contulisse Hesychium in Ὠλιγγιὰ, quod explicat, νυσταγμὸς — ἢ ἐλάχιστος. Et: Ὠλιγγήϊον. ὀλίγον, βραχύτατον. Conf. Ἰλιγγιᾶν. σκοτῶδες. & Ἐιλιγγιᾶν, quod eodem modo exponit; ut Ἔιλιγγον, σκότωσιν. Ἀιωλίγγη hic est pro ὠλίγγη. Etymol. M. p. 821. Ὠλίγγην. ἀκαριαῖον, ἐλάχιστον. Τάττεσι δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τὸ νυστάξαι. —— τὴν δὲ Ὠλίγγην δηλῦν καὶ πνοὴν, καὶ ΣΚΙΑΝ, καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ Ὠλίγγιον. ΟΛΙΓΟΝ σημαίνει.

Ἀκί. φυτόν τι καὶ ἀκιδᾶται.] An voluit, Ἀκὴ esse φυτόν τι. Ἀκῆ δὲ, ἰᾶται? Ita Sup. Ἀκέστι.

στ. θεράποντι. Inf. Ἀκίμενοι. ἰώμενοι. Male ὀιώμενοι.

Ἄκυρον. ἄκεστον.] *Nescio unde desumpserit*, inquit H. Steph. in *Ind.* Quid si legas: Ἄκυρον. ἄκαρπον. Infra: Κέρξαι. ἀπέκειραν.

Ἀλίγκιον. καλὸν, ἀγαθόν.] *Pergerus* Ἀλίγυιον legit, i. e. ὑγρομελῆ, *tenera membra habentem*; ut equi sit epitheton. Non placet. Respexit enim ad Hom. *Iliad.* Z. 401.

Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.

ubi Schol. ὅμοιον, ut hic Hesych. Non ergo Ἀλίγκιον per se notat καλὸν, ἀγαθὸν, ut in Lexicis traditur; sed scribendum hoc modo: Ἀλίγκιον. ὅμοιον. quod firmat Poëtae loco: —— ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ. pro ὅμοιον ἀσ. κ. id est, καλὸν, ἀγαθόν. Vel nihil etiam muta, dummodo statuas, Hesychium non nudam vocem, sed integram Poëtae phrasin spectasse. Qui Canon in Hesychio observandus. Ita ex. gr. Ἀμφιπένοντο reddit etiam per ἤσθιον. quod intelligi nequit, ni succurrat locus, quem in mente habuit, *Iliad.* Φ. 203.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο
Δημὸν ἐρεπτόμενοι. —— —— ——

Schol.

Schol. Ἐρεπτόμενοι. ἐσθίοντες. ut Hesych. infra. Itaque Ἀμφεπένοντο ἐρεπτόμενοι, *circum eum occupati erant raptim vescentes*, mente sua conjunxit, & sensum loci magis, sive integram phrasin, quam vocem spectans, reddidit ἤσθιον. Eodem modo paullo post, Ἀμφήλυθεν explicat ἐπήχησεν. *Pergerus.* quaesite admodum ἐπηχύνησεν legit, quod esset, *cubitis amplexus est:* quia nimirum sequitur, περιέλαβεν. Adtulit ex *lib.* III. *Maccab.* I. 17. ταραχθέντες ἐξεπήχησαν, pro quo refingit ἐξεπηχύνησαν, *sex cubitorum passibus viam emensi sunt*, ut vertit. Sed nescio, quo codice usus fuerit Vir doctus, quum ἐξεπήδησαν ibidem legatur, sensu facili. Intelliges autem Hesychium, si legas Hom. *Odyss.* Z. 122.

Ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή.

Ἀμφήλυθε per se est ἐπῆλθεν, περιέλαβεν. Sed ἀμφήλυθε ἀϋτὴ, est ἐπήχησεν. Ejusmodi est & illud apud Hesychium: Ἀπὸ Βηλοῦ. ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. In qua lectione satis adquiescere possem: Infra enim Βηλὸς exponitur, οὐδὸς οἴκου, & Βηλῷ, οὐδῷ. Forte tamen non erravero, si ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ rescribendum statuam. Βηλὸς enim Hesychio etiam οὐρανὸς exponitur, & Βαλὸν reddit, οὐδὸν καὶ οὐρανόν. Reconditiores enim sensus

pas-

passim sectatur noster, ad Poëtarum loca alludens, eorumque Scholia. Verbo dicam. Respicit locum *Iliad.* Α. 591. quem citat quoque Seneca in *Apocoloc.*

Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

Dejecit pede prehensum de limine divino, i. e. coelo. De Jove loquitur, Vulcanum coelo deturbante. Hesychius itaque sensum loci magis quam verba spectat, praeeunte Scholiaste: Ἀπὸ βηλοῦ. (sic ille) ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφη &c. Infra Ὄυπις etiam est οὐρανὸς, forte eadem de ratione, quando οὖπς pro οὐδός. Denique ad hanc classem pertinet etiam: Λελάχωσι. θάψωσι. ubi in Λελάχωσι supple πυρὸς, ex *Iliad.* Η. 80. Conf. Cl. L. Bos *Obs. Crit.* p. 154. ubi similis locus.

[Ἀλτεῖ. ἀπορεῖ.] *Guyet.* leg. εὐπορεῖ. Retine ἀπορεῖ, sed pro Ἀλτεῖ, lege Ἀλύει. Mox Ἀλυθμαίνειν, redditur ἀλύειν, ἀπορεῖν. Sic Ἄλυς. ἀπορία. Conf. Ἀλυκτάζει. Facile autem Υ & Τ permutari potuerunt, ΑΛΥΕΙ & ΑΛΤΕΙ.

[Ἀμαρὶς. ὑδρορρὴς ὀχετός.] Non existimaverim, vocem Ἀμαρὶς pro ἀμάρα, vel ἀμάρη, Graecis olim cognitam fuisse; quam tamen, uti passim, sola Hesychii auctoritate ex corrupto loco receperunt *H. Stephanus* & *Rob. Constantinus.* Credam potius,

tius, pro Ἀμαρὶς ſcribendum eſſe Ἀμάρης, & in ſeqq. ὑδροῤῥόης, ὀχετοῦ. Reſpicitur locus *Iliad.* X. 259.

Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ὀχετὸν βάλλων.

Manibus ligonem tenens, ſulco & obices ejiciens. Scholia ibidem: Ἀμάρης. τῆς ὑδροῤῥόης, τοῦ ὀχετοῦ. Sic Heſych. ipſe in Ἀμάρη, & Etymol. in Ἀμάρα.

Ἀμείλιχος. —— πτης.] Leg. πικρὸς, ut Ἀμείλιχον paullo ante bis πικρὸν reddidit. Scriptum forte per compendium erat πικ͂ς, quod in πης tranſiit. Sic η & κ ſaepius miſcentur. Ita Sup. Ἀκυκτήριον exhibent Ald. Flor. & Hagen. nec non Phavor. pro Ἀκυητήριον, ut rectius in Schreveliana: niſi Ἀκυθήριον ibi malis. Simili etiam errore infra in Ἀμείψασθαι, Edit. Ald. ἀποηείνασθαι, pro ἀποκρ. Sic & Ἀνδρεὶ χέρκι, pro χέρηϊ, (*Il.* Α. 80.) Ἄρκιος, pro Ἀρήϊος, Σεήρετον, pro Σέκρετον, Κυκρὸν, pro Κυηρόν. ἔγκυον. &c. Et in Gloſſ. Nomic. Προκίνητος, pro Προκίνκτος, *procinctus.* Similiter πηγήσιμον, apud Suid. in V. Πάνδημος, pro quo Photius in Lex. MS. recte Πάγκοινον.

Ἀμιλλώμενος. ὀρίζων ἢ ἐρίζων.] Sic legitur poſt V. Ἀμείνονα. Scilicet pro ὀρίζων correxe-

rexerat aliquis, ἢ ἱερίζων, quae vera lectio. Quare simpliciter scribe: Ἀμιλλώμενος. ἱερίζων. ut infra suo loco. Similiter in Ἀμητορίδας. καθαρισταί. Κρῆτες. ἢ κιθαρισταί. posterius est emendatio prioris, solumque tenendum. Utrumque vero in textu remansit. Etym. M. Ἀμήτορες. (ita & apud Hes. malim) κιθαρισταί. Κρῆτες. Pariter forte in Ἄορνος, aut potius Ἄορνος, λιμὴν ἢ ante λίμνη delendum: nisi obstet Lexicon Rhetoricum apud Eustath. p. 1667. *in fin.* Eodem modo in Σαμβά. ὀσφῦς. ὀφρῦς. media vox tollenda; ut patet ex Hesych. in Ἄμβη, & Erotian. p. 18. *Ed. H. Steph.* Hesych. iterum: Ἄκρης πόλιος. διαλελυμένως, ὅ ἐστι διῃρημένως, τῆς ἀκροπόλεως. ubi verba intermedia, ὅ ἐστι διῃρημένως, irreptitia sunt, & interpretamentum vocis praecedentis, quod librarii ex margine inepte in textum intulerunt. Omittit etiam Phavorinus. Horum ἅλις ὡς δρυές. Conf. in Βοσρυχίνδες, Βότρος, &c. & Cl. Kust. ad Suid. in Καταστρυφή, & Βρυάζει.

Ἀμμών. —— ὄφεις Κυρηναῖοι.] Leg. ὁ Ζεὺς Κυρηναίοις, vel ὁ Ζεύς. Κυρηναῖοι. Pindar. *Pyth.* IV. 28. Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις. Schol. ibid. Ἄμμωνα Λίβυες τὸν Δία προσαγορεύουσι &c.

Ἀμφίβασις. ὑπὲρ νεκροῦ μάχη &c.] Pertinet ad *Il.* Ε. 623. Phavor. Ἀμφίβασις. ὑπερμάχησις. κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη. Fallitur itaque H. Stephanus *Thes. L. Gr.*

T.

T. I. p. 641. Scribens: *Quod autem scribitur in vulg. Lex. Gr. Varinum annotasse* PROPRIE Ἀμφίβασιν *esse* τὴν περὶ τοῦ νεκροῦ μάχην, *aperte falsum est: neque enim apud eum legitur*, κυρίως, *sed*, &c. Non animadverterat Vir diligentissimus, duobus in locis hanc vocem proponere Varinum, ante Ἀμφιβαίνει, & post Ἀμφιβαλών.

Ἀντίτομον. φάρμακον ἀντιπαθὲς, ὅπερ ὁ πιὼν (l. πὰν, ex Phavor.) οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον.] *Guyetus* Ἀντίτονον legit, παρὰ τὸ ἀντιτείνειν. *Pergerus* Ἀντίτοξον. *Is. Vossius* Ἀντίπορον. Pollux tamen l. V. *cap.* 27. de *Pharmacis* agens, recitat ἀλεξιφάρμακα, & ἀντίτομα. Postremam vocem Cl. *Kühnius* in ἀντίδοτα mutavit, idque in textum admisit, notante Cl. *Lederlino*, qui Hesychium contra adferens, subdit: *An ergo & in eo* Ἀντίδοτον *legendum? Sed nil pronuncio.* Ego vero nullus dubitaverim, quin ἀντίτομα apud Pollucem sit vera lectio, ut & Ἀντίτομον apud Hesychium. Fidem faciat Pindarus *Pyth.* IV. 394.

Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαι-
σ' ANTITOMA στερεᾶν ὀδυνᾶν
Δῶκε χρίεσθαι. — —

Simul vero cum oleo ubi miscuisset remedia durorum dolorum, dedit illi (Medea) *ut ungeretur.* Ubi Schol. Ἡ Μηδεία κατέχρισε τὸν Ἰάσονα διὰ τοὺς πυρπνόους ταύρους. Πρῶτον γὰρ

γὰρ ὁ Αἰήτης ζεύξας αὐτοὺς καὶ καταγωνισάμενος, προσέθηκε τῷ Ἰάσονι, ἵν' ἂν μηδὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς πάσχῃ, ΦΑΡΜΑΚΑ ἐλαίῳ μίξασα, ἔδωκεν Ἰάσωνι ἡ Μηδεία. ANTITOMA δὲ εἶπε τὰ ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ, &c. Scil. ἀντίτομον est remedium adversus τὰς τομάς.

De remediis agens, obiter refellam Viri docti crisin, qui post Ἄοιμον, pro Ἀσκηθὴς, ὑγιὴς; scribendum jubet, Ἀοκήθης, *medicamentis assuetus*; ob alphabeti nempe seriem. Sed non video, qua ratione (ut jam verbi insolentiam mittam) *medicamentis adsuetus* dicatur ὑγιὴς, *sanus*; quum vix unquam sani sint Medicorum miseri asseclae, & nemo magis laboret quam medicamentorum credulus helluo. Forte pro Ἀσκηθὴς (quod infra vide suo loco) in corrupto libro Ἀοκηθὴς legerat quisquis sit interpolator, ideoque huc transscripsit. Ita σ & ο permutarunt in Ἀμεταχείρισα, ubi δυόληπτα, pro δύσληπτα. Ἀσκηθὴς (supra Ἀγκηθὴς) est Aetolica vox. Eustath. p. 1058.

Ἀποπεῖν. ἀπελθεῖν.] Legitur post Ἀπόπροθεν. πόῤῥωθεν. Amicus quidam pro Ἀποπεῖν legit Ἀποποιεῖν, scil. ἑαυτὸν, ut ποιεῖν ἑαυτὸν, pro, *se ferre*, i. e. *abire*. Ἀποποιεῖσθαι pro *rejicere* saepe quidem inveni apud LXX. in libro *Jobi*, ut *cap.* XIV. 15. XV. 4. &c. Sed Ἀποποιεῖν in activa forma non memini me legere, nisi in illo versiculo:

Ἡμ.

Ἦμος δ' στεροπῆας ἀπεπτοίησεν ὀνείρους &c.

Verum ubi (Sol oriens) *velocia somnia abegit*: apud Plutarch. *de occulte vivendo*, p. 1129. E. ubi tamen rectius ἀπεπτοίηκεν, vel ἀπεπτοίησεν, legitur, ut observat Xylander: *ἀπεπόνησεν* enim *& a metro* (inquit) *& ab usu sermonis Graeci est alienum*. Accedit, quod in Codd. Turneb. & Vulcob. ἀπεπτοίησεν invenerit variantium lectionum collector. Neque tamen prorsus damnaverim τὸ Ἀπωπεῖν, quum in Gloss. Gr. Lat. ex Cod. S. German. p. 206. *Edit. Labb.* legatur: Ἀπωπεῖ. *Ablegat*. Quid si paullo audacius tamen (audaces enim fortuna subinde juvat) legam: Ἀπέστειλεν εἶναι, quod per compendium scriptum fuerit, Ἀπστ. εἶν. ut saepius fit, quando eadem vox repetitur? Media enim intercedit haec glossa inter Ἀπέστειλεν, & Ἀπέστειλε. Posses etiam Ἀπεχθεῖναι, aut simile quid, reponere; ut mox: Ἀπηχθεῖς. ἀπήλθη. Et tamen prius praefero. Similiter in Gloss. Nomic. *sup.* p. 260. Ταπ. decurtate scriptum pro Ταπεινότης. Et in Achmetis *Oneirocrit.* c. 148. p. 115. ξεν. νίωαι, male pro ξενίων εἶναι.

Sed manum de tabula, ne nimium luxuriari videamur; & haec promulsidia Hesychianae sint instar.

F I N I S.

X IN-

INDEX SCRIPTORUM,

Qui in PHOTII Lexico Graeco inedito laudantur.

A.

ACHAEUS. (forte.) V. Ταργηνικαὶ βαφαί. (NB. In Photii Apographo Wolfiano legitur, παρὰ Ἀχαιῶν. & expon. τὰ ἁλουργά, ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου. ubi Ἀχαιῷ legend. videtur. Conf. Hesych. in Ἁλίβαπτον.)

AELIANUS. V. Ὑιῶσαι.

AESCHINES. V. Ἑωλοκρασία. Ζηλοτυπεῖν. Θέμιθος. Κύρρα. Λοιδίας. Ὄκημα. Ὀρθῆς ἢ &c. (Sic & Suid. in cujus *Indice* male *Aeschylus* in Ὀρθὴν laudari dicitur.) Περίπολος. Προβολάς. (adde in *Ind.* Suidae.) Προστρόπαιον. Ταμύναι.

—— ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. V. Ἱκετηρία.

—— ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. V. Ἡγεμονίας δίκας. Θεσμοθέται. Θεωρικὰ χρήματα. Ἴσαι ψῆφοι. Κεφάλαιον. Ὁμηρεύεται. Παραβάλοιτο. Παραγγελία. Πατρῷον. Προστρόπαιον. Πρυτάνεις.

—— ἐν

—— ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. V. Νίκαια. Ὁλοσχονίων. Ὅπη ξένους. Παλίμβολον. Προστασία Στρατεία ἐν τοῖς &c.

—— ἐν τῷ. κατὰ Τιμάρχου. V. Ξηραλοιφεῖν. Προφερεῖς.

AESCHYLUS. V. Ἀδασμός. Ζεῦγος. Ἴτηλον. Κυντερώτατα. Λάμπουρις. Λογγάσαι. Μαραθώνιον. Μαρανδυνόν. Μόρον. Ναρθηκοφόρος. Ὅρον. Ὀστρέκων. Οὐρανιζέτω. Πεφασμένος. Ῥύπαις. Σάλα. Σκώπευμα.

—— ἐν Ἀγαμέμνονι. V. Τρὶς ἕξ.

—— Δικτυουλκοῖς. V. Ὄβρια καὶ Ὀβρίκαλα.

—— Εὐμενίσιν. V. Εὐμενίδες.

—— Θεωροῖς. V. Ψόθον.

—— ἐν Κάρυξι Σατύροις. V. Πυρσοκόρσου. (Vid. R. Bentleji *Epiſt. ad Mill.* p. 15.)

—— Κρήσσαις. V. Πισσοκωνήτῳ. (Vid. Heſych. in V. Κωνῆσαι. quem locum omiſit Stanl.)

—— ἐν Μυσοῖς. V. Ὀργεῶνες.

—— Νεανίσκοις. V. Ὀκτώπουν.

—— Ξαντρίαις. V. Ὀκτώπουν. Πέμψαι.

—— Ὀστολόγοι laudantur in V. Ὀστολόγος.

—— ἐν Τροφοῖς. V. Ἐψιῶσαι.

—— Φιλοκτήτῃ. V. Ὀκόρνου.

—— ἐν Ψυχαγωγοῖς. V Σταθερόν.

AESOPUS. V. Ἐς κόρακας. (Deeſt in *Ind.* Suidae.)

ALCAEUS. V. Μετρῆσαι. Πιτυάνη. Πῶλοι. Τετύφωμαι.

—— ἐν ή. V. Σκυθικαί.

—— ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ. V. Ἀδηφάγοι.

IDEM citatus cum cognomine ὁ Ἀγροικός. V. Ἄγωνος. (pro ἀγών.) Θερέπναι.
ALCMAN. V. Ὄρνις
ALEXIS. V. Εὐημερία. Ἰσχυρίσκος. Ναυκληρεῖν. Νήστης. Οὐλοχόμος. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. Παραρμόνιον. Πίσον. Προσέκοψεν. Σινωπῆσαι. Σκυθαίνας. Σπουδάζω Σπόλον. Ψυχινός.
— Ἀτθίδι. V. Μᾶλλον μᾶλλον.
— Γαλαθέᾳ. V. Νομικόν.
— Παλλακῇ. V. Τοναίαν.
— Πεζονίκῃ. V. Μᾶλλον μᾶλλον.
AMIPSIAS. V. Μιλτωρυχία. Σκότος.
AMMONIUS. V. Ἐσχάρα.
AMPHIS.
— Ἐρίθοις. V. Νεανισκεύεται.
ANACREON. V. Ἑρμαῖς.
— ἐν γ'. V. Ταντάλου τάλαντα. V. Suid.
ANAXANDRIDES. V. Νεκτάριον. Τάχα.
ANAXILAS.
— Ὥραις. V. Μᾶλλον μᾶλλον.
ANAXIMENES.
— ἐν Φιλιππικῷ. V. Ὁ κάτωθεν νόμος. (adde in *Ind.* Suidae. V. inf. in EPHIALTES.)
— ἐν α' Φιλιππικῶν V. Πεζέταιροι.
— ἐν ζ' τῶν περὶ Φιλίππου. V. Μάστιγα.
ANDOCIDES. V. Ἑταιρία. Λογισταί. Νεωρία.
— Συμβουλευτικῷ. V. Ναυκραρίαν.
ANDRON.
— ἐν Τρίποδι. V. Σαμίων.

AN-

ANDROTION. V. Συγγραφεῖς.
—— ς' Ἀτθίδος. V. Νεῶσι
ANTAGORAS. V. Λακκόπεδον.
ANTIMACHUS. V. Πυρσολόφους. Σπαθερόν.
—— Θηβαΐδι. V. Ὄστρεμα
—— ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. V. Ὀργεῶνες.
ANTIPHANES. V. Κύδαροι. Σπίλω.
—— Ἀγροίκοις. V. Ῥαγδαίους.
—— Ἀλιευομένῃ. V. Ὁρμιᾶν.
—— Βουσίριδι V. Νωπαλδύματα. leg Ναγ.
—— Εὐθυδίκῳ. V. Ξενιτευομένους. (Male Ἀριστοφάνης in Phot. pro Ἀντιφάνης. V. Suid. & Harpocrat.)
—— ἐν Εὐπλοίᾳ. V. Ξυστίς.
ANTIPHANES *Junior*.
—— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. V. Νάννιον. (Vid. Jonsii *Script. Hist. Philosoph.* I. 6. p. 34.)
ANTIPHON. V. Ἀδέητος. Ἑρμαῖς. Εὐθυωρόν. Εὐοφθάλμως. Ἡμιολισμός. Μοχθηρός (ubi vocatur, ὁ παλαιότατος τῶν Ῥητόρων.) Πατρῷα. Προσφορά. Σκάφιον. Συνήγοροι. Τελεθῶσαι. Τίμιον. Τρίτῳ καὶ πτ. (Suid. hic Ἀντιφάνης.)
— ἐν τῷ πρὸς Δημοσθένην. V. Κελέοντες.
— ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν Ἀπολογίᾳ. V. Μοιροδοκῆσαι. (ante Μορμολύττεται.)
— ἐν τῷ περὶ τῆς Μεταστάσεως. V. Στασιώτης.

— ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. V. Στεφανηφόρος.
— ἐν τῷ περὶ τῆς Ὁμονοίας. V. Θεοειδέστατον. Ἶνα. Σκιάποδες.
ANTISTHENES. V. Θυροδόκην.
APELLAS PONTICUS. V. Κυψελιδῶν. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. (Prior locus omiſſus eſt in *Ind.* Suidae.)
APION. V. Ἀάπτους. Σπλάδες. Σφάραγον. Τρίγλινα.
APOLLODORUS. V. Καλλιγένειαν. Κύρβεις. (bis.) Λαρινοί. Μέλασμα. Πελικάν. Ῥάξαι. Σκιαγράφος. Ταυροπόλαν.
—— ἐν ϛ' περὶ Ἐπιχάρμου. V. Καρδιώττειν.
—— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. V. Νάννιον.
—— ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. V. Μειαγωγός.
APOLLODORUS CARYSTIUS.
—— Ἀποκαρτεροῦσι. V. Σπουδάζω.
APOLLONIUS. V. Ὑδροφορία. & forte in Συντύχημα, ubi Ἀπίων. IDEM ſub nomine, ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. V. Μετοί.
APOLLOPHANES.
—— ἐν Κρησί. V. Μυσικάρφης.
ARAROS. (Ariſtophanis filius, & ipſe Comicus. V. Suid.)
— Καμπυλίωνι. V. Νωταλεύματα. Scrib. Νωγ. (Vid. Athen. p. 47. 86. & 105.)
ARCHILOCHUS. V. Κύψαι. Λεωκόρητος. Μυδαλέον. Ὀτρυγηφάγον. Παλίνσκιον. (NB. Omiſſus eſt in *Ind.* Heſych. qui tamen ſaepius *Archilochum* adfert, ut in Ἀγόμενος.

νος. Ἀζυγία. Ἀήδονος. Ἄκομψον. Γυμνόν. Διςόσῃ. Ἔτρεψεν. Ἡμισύτερτον. Θαργηλία. Κάρπαθος. Μυνόκερα. Πυῤῥιχίζειν. Σάλπιγξ. Σειρίου.)

— ἐν Λυκάμβῃ. V. Λύκαμβις.

ARCHIPPUS. V. Εὐθύς. Σιλλοῦν. Σκιάποδες.

— Ὄνου. V. Ὁμώμοκα.

ARISTAGORAS. V. Ἱμάντας.

ARISTARCHUS. V. Ἦδ᾽ ὅς. Μυστικάρφης. Οὐκ πόκαι. Ὀξυθυμία. Περάμνειος οἶνος. Σήσαμον. Ταχυβάμονας.

IDEM sub phrasi, οἱ περὶ Ἀρίσταρχον. V. Λαβέ.

ARISTIDES. V. Ἐς κόρακας. Λίνον. λίνῳ συνάπτεις. (ubi additur nomen ὁ Ῥήτωρ.)

ARISTOCLES.

— ἐν τῷ περὶ Γιγάντων. V. Μίνθα.

ARISTODEMUS. V. Τολμησία.

ARISTOPHANES. V. Ἀγῶνα. Ἑρμᾶς (adde in *Ind.* Suidae.) Ἑρμοκοπίδας. Εὔηλος. Ἐχῖνος. (adde & hunc locum ad Suidae *Indic.*) Ἧκειν. Ἠλίσκου. Ἡμερίδα. Ἤπηθεν. (ſic in ſerie, pro ἀμόθεν.) Ἰσχνός. Ἴτης. Καλύμματα. Κατὰ χολήν. Κικκαβίζειν. Κιμβερικόν. Κιχωρεία. Κλέος. Κνήμια. Κυνοκέφαλον. Κωλῆν. Κώμην. Λαγῷα. Λακεδαιμῶν. (in 4. caſu.) Λάρκος. Λαφυγμός. Λέαινα ἐπὶ τυροκν. Λεγωνίσαι. Λεκάνη. Λέκος. Λίθος. (Suid. hic pro *Ariſtoph.* habet *Ariſtotel.*) Λίτρον. Λοῦσθαι. Λουτρίδες. Λόχοι.

Λυσάνιας. Λύσιοι πελεταί. Λυχνοῦχον. Μαγίδες. Μάθος. Μάκτρα. Μαλάχων. Μαλθακόν. Μάννην. Μελαναίων. Μηλῶσαι. Μίαν μάχαιραν. Μύξαν. Ναΐς. (adde in *Ind.* Suidae.) Ναυσικόδου. Νῆστιν. Νοθεία. Ξενικόν. Ξείρης. Οἰκάριον. Ὀλύμπιον: (ſive potius, Ὀλυμπεῖον. additur enim: πεντασυλλάβως, ὡς Ἀσκληπιεῖον.) Ὀνυχίζεται. Ὀσμύλια. Οὐδαμᾶ. Παρεξηυλημένον. Πελαργικοί. Πελάται. Πεντεσύριγγον ξύλον. Περιγίνεται. Περιενήνοχυσι. Περίθετος. Πηλέως μάχαιραν. Πλοιάριον. (ubi mutila ſcriptura, Ἀριςο . . . . .) Ποτήριον. Προχίσματα. Προτιμᾷν. Πυελίδα. Ῥῆσις. Ῥύπον. Σαικονῆσαι. Σέες. Σεῖν. Σίλφιον. Σιμόν. Σιπύα. Σισύρα. Σκαλαθύρματα. (l. f. Σκαλαθυρμάτια.) Σκαφίδας. Σκάφιον. Σκάφον. Σκελετεύεσθαι. Σκιμβάζειν. Σκοπιῶ. Σκύτη. Σκυτοτόμος. Σκώρ. Σορός. Σπαθίδα. Σποδεῖν. Σπυρθίζειν. Στάσις. Στεφανοῦν. Στρόφιον. Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς. Σύρφαξ. Σφενδαμνίνους. Τάλαντον. Τάλιδος. Τάπητες. (adde in *Ind.* Suidae.) Τάρρωμα. Ταυροφάγον. Τάχας. Τετραρχίζειν. Τίζειν. Τιθωνόν. Τικτικόν. Τιμητικὸν πινάκιον. Τοῦ ἐπίπεμπτον. Τραγήματα. Τραγῳδεῖν. Τριακοντούτης. (adde in *Indice* Suidae.) Τροχίμαλλον. Τρύγοιπος. (deeſt pariter in *Ind.* Suid) Τρύμη. Τρύξ. Τρώγειν. Τυλή. Τυντλάζειν. Τυπτήσεις. Ὗης. (adde iterum in *Ind.* Suid. ubi Kuſt. Ariſtophani Grammatico ἐν β' Θηβαϊκῶν hanc vocem tribuit.) Ὕλιω. Ψό. (pro Ψοθόν, per apocopen.)

IDEM,

IDEM, addito nomine *Comici*. V. Καλλιγένειαν.

IDEM, sub nomine, ὁ Κωμικός. V. Ὀρχηστρα. Παραστῆναι. (Pro Κωμικὸς male κωμικῶς in Suida. Adde in *Ind.* Suid.) Πεζῆ. Ταντάλε τάλαντα. Τρύχνον. (Deest & hoc in *Ind.* Suid.)

ARISTOPHANES.

— Ἀμφιαράῳ. V. Τε.

— Ἀναγύρῳ. V. Ξυνένοφε. Ὀδε παρέσης &c. Ὀρθοπλήξ. Παραλεμαι.

— Ἀχαρνεῦσιν. V. Ἐτνήρυσιν. Λαμπάδιον. Ὀσινον. Σκορδινᾶσθαι. Σταθμώμενον. Σταθμός. Ταλ☉.

Eadem fabula sine nomine *Aristophanis* citatur in V. Καταγλωττίζειν. Σταθεῦσαι.

— Βαβυλωνίοις. V. Ναυλόχιον. Ὀρνεμωτεῖν. Ῥόθιον. (bis.) Σαμίων. Σπῖχ☉.

Et sine *Aristophanis* nomine, in V. Νεολέαι. Σπγων.

— Βατράχοις. V. Σπεδὴν ποιεῖσθαι.

— Γεωργῷ. V. Στρεφαίες.

— Γήρᾳ. V. Στλεγγίς.

— Γηρυτάδῃ. V. Μελιτίας κάπρον.

— Δαιδάλῳ. V. Ὄνε σκιά.

— Δαιταλεῦσιν. V. Νεβλάρφ. Ὀαί. Ὄρτυγας. Ῥαγδαῖ☉. Σεῖσαι. Στλεγγίς. Τροπίας οἶν☉.

— Δαναΐσι. V. Τε.

— Εἰρήνῃ. V. Λοφᾶν.

— ἐν Θεσμοφοριαζέσαις. V. Μύρμηκ☉ ἀτραπός. Ὁ πίπτομαι. Συβήνη. Et sine *Aristopha*-

 nis

nis nomine, in V. Σανίς.

— Θεσμοφοριαζούσαις β΄. V. Λακωνίζειν. Λύκος ἔχανεν.

— Ἱππεῦσιν. V. Αἶξαι. (An Ἀΐξαι? exponitur enim, ἐκπεταμένως. ubi f. suppl. ὁρμῆσαι.) Ψολοκομπία. Ψολὸν γενέσθαι. Et fine *Aristophanis* nomine, in V. Ὄπισθεν.

— Κενταύρῳ. V. Πρόδικον.

— Κωκάλῳ. V. Ὧδε.

— ἐν Λημνίαις. V. Μεγάλην θεόν. Νεαλεῖς.

— Λυσιστράτῃ. V. Κεκωδωνισμένος. Λυκόποδας. Ὀισασώτη. Ὅσια. Πάσῃ τέχνῃ.

— ἐν Νεφέλαις. V. Θρυαλλίς. Ξυστίς. (ubi male, ἐν φύλαις. V. Harpocr. & Suid.) Πάρνης. Πηνίον.

— ἐν Νήσοις. V. Ξυννένοφε.

— ἐν Ὁλκάσιν. V. Ἀδαξῆσαι. Ἐργαστικός. Ἧια.

— Ὄρνισιν. V. Προφορούμενοι.

— Πελαργοῖς. V. Οἰκίσκος.

— Πλούτῳ. V. Ἡμιτύβιον. Οὐσίαν. Πτερυγίζειν.

— Πολυείδῳ. V. Ἔρημον ἐμβλέπειν.

— ἐν Προαγῶνι. V. Σταθερόν. Σταθμούς.

— ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις. V. Ὀξυρεγμεῖν. Πεζίδα. (Posteriori loco scribitur, σκηνὴν κατ. Legend. σκηνὰς καταλαμβανούσαις, ut Docti dudum monuere.)

— ἐν Σφηξίν. V. Κύτταρος. Σπίλην. Et fine *Aristophanis* nomine, in V. Σανίς.

— ἐν Ταγηνισταῖς. V. Παραιξωροῦσιν. Σπῖλος.

— ἐν Τελφάλητι. V. Τῶν τρεῖων κακῶν ἕν.

A-

ARISTOPHANES *Grammaticus*. V. Προκώνια.

IDEM sine *Grammatici* cognomine, V. Μαχαλίσματα. Et (ut videtur) in V. Ἀδδιξ. Κάνδυλος. Ὀργυῖας. Πανός. Σπατάγγαι. Συρβαβύττα. (in quibus locis nudum *Aristophanis* nomen proponitur.)

— ἐν δευτέρῳ Θηβαίων. (Scrib. Θηβαϊκῶν.) V. Ὁμολώϊος.

— ἐν τῷ ἑ. V. Πέταυρον.

ARISTOTELES. V. Ἑρμείας. Ἐς κόρακας. Ἔσμα. Ἐχῖνος. Ζεῦξις. Κεραῦρον. Κυσολάκων. Κύπαρος. Λόχοι. Μασαλία. Μορῶν. Ναυός. Ναύκραρος. Ὄνος. Περίπλος. Ταμίαι. Τεναίδιος. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Τερπνύς.

— ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. V. Ἱππάς. Κύρβεις. Παράστασις. Περίπλος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στρατηγοί.

— ἐν Διδασκαλίαις. V. Ὄνου σκιᾶς.

— ἐν τοῖς περὶ Ζώων. V. Κεστρεῖς. Μύστξ.

— — ἐν δευτέρῳ Ζώων ἱστορίας. V. Κοβαλεία.

— ἐν Ἠθικοῖς. (& quidem cum cognomine, ὁ Φιλόσοφος.) V. Μία χελιδών.

— ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ. V. Τετραρχία.

— ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. V. Σκυτάλη.

— ἐν τῇ Πολιτείᾳ. V. Πάρεδρος. Πεζάς.

— — ἐν τῷ ή περὶ τῆς Πολιτείας. V. Ἐχατηπάν.

— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. V. Σαμιακόν.

— ἐν

— ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. V. Καλλικύριοι.
— ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν. V. Ὅτι ξένους.
— περὶ Ψυχῆς. V. Συγγραφικῶς. (sine *Aristotelis* nomine. Similiter in V. Τρέφουσ, non in Phot. tantum, sed & Suid. apud quem verba, περὶ ψυχῆς, perperam omisit Kust.)
ARISTOXENUS. V. Σκολιόν.
— ἐν ά περὶ Τραγικῆς ὀρχήσεως. V. Σικιννίς, & Σικιννίς.
ARTEMIDORUS. V. Τονθορύζειν.
ASCLEPIADES. V. Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.
— ἐν ς' Τραγῳδουμένων. V. Ῥῆσος.
ASTYDAMANTIS *Epigramma*. V. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. (Ibidem ejus fabula *Parthenopaeus* citatur. Adde in *Ind.* Suid.)

C.

CALLIAS. V. Μαμμᾶν. Ὑηνῶν.
CALLIMACHUS. V. Ἄ. Τερτύαν.
— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις. V. Ὑμεῖς.
CALLISTHENES.
— ἐν β' Περσικῶν. V. Σαρδανάπαλλος.
CALLISTRATUS. V. Ἰδαρναῖοι. Κιλλεία. Σελάχιον. Σύνταξις.
— ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. V. Ἑρμαῖ. (Phot. Καλλιστράτης, ut & priores Suidae Editiones. At Harpocr. Καλλίστρατος, & Ἀθηνῶν. Conf.

Conf. in MENECLES, & adde in *Indice* Suidae.)
CASSIUS LONGINUS. V. Σέρφοι.
CEPHISODORUS.
— Ἀμαζόσι. V. Ὄνος ὕεται.
CHAMAELEON.
— ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος. V. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
CHARES. V. Ἢ δ' ὅς.
CHARON.
— ἐν τῇ πρώτῃ. V. Κύβηβος.
CHOERILOCHUS (f. l. CHOERILUS) SAMIUS. V. Σαμιακὸν τρόπον.
CHRYSIPPUS. V. Μέντοι.
— ἐν τῷ περὶ Χρησμῶν. V. Νεοττός.
CLEANTHES. V. Λέσχαι. (Omissus est in *Indice* Suidae.)
CLEARCHUS.
— ἐν τῷ περὶ Οἴνων. V. Νεοττός.
CLEMENS. V. Ζάλην. Ἥρας δεσμοὺς. Παλίμβολος.
CLIDEMUS. V. Πύκνη. Ὕης.
— ἐν τῇ τρίτῃ. V. Ναυκραρία.
CLITARCHUS. V. Σαρδίνιος (sive Σαρδάνιος) γέλως.
CRATERUS V. Ναυτοδίκαι. Στρωματίτης.
— ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων. V. Νυμφαῖον.
CRATES. V. Παρουσία. Προκώνια. Σαρπηδών.
— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι Θυσιῶν. V. Κυνήϊος.

CRA-

CRATINUS. V. Θηλάστριαν. Ἰωνοχυσός. Κυρεβάσκεσθαι. Λακεδαίμονα. Λαυροστάται. Λεπασταί. Λέρνη θεατῶν. Μάσμα. Μελάγχρης. Μεταλέσβιον. Μετεκβολή. Μηνυτλω. Μισητή. Μναρόν. Ὁλόφωνος. Παιδικά. Παλαιστή. Πηρών. Πρόστιχε. Ῥῆσις. Ῥύβδην. Ῥύγχος. Ῥυτά. Σάννιον. Σκανδάληθρα. Σπερματίαν. Σπιθαμή. Σφίγκται. Σχιζίας. Ψύρα.

— Ἀρχιλόχοις. V. Ἐυδοντι. (Hinc corrige Hesych. & supple ejus *Ind.*) Σαμιακὸν τρόπον. (ubi male Ἀρχιλόχης. Conf. Menag. ad Laërt. I. 12. p. 9. & Steph. in Δωδώνη.)

— Δειλιάσιν. (Scr. Δηλ.) V. Ἐτήσιοι. Ῥαζεῖν.

— Δραπέτισιν. V. Ὄνος ὕεται. Ὧδε. (Aelian. *H. Anim.* XII. 10.)

— Θράτταις. V. Κύβηβον. Ὀκτώπουν.

— ἐν Κλεοβουλίναις. V. Σκάλωψ. (Vid. Interpp. ad Polluc. X. 105. Hephaest. *Enchir.* p. 6. Laert. in *Cleobulo*, sub init. &c.)

— ἐν Μαλθακοῖς. V. Κυλλοῦ πήραν.

— Νόμοις. V. Νεάτην. Ὀστρακίδα.

— Πανόπταις. V. Παιδικά.

— ἐν Πυλαίᾳ. V. Ζωπύρου τάλαντα. Et sine *Cratini* nomine, in V. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

— ἐν Σερίφοις. (sive Σεριφίοις.) V. Σταθερόν. Et sine *Cratini* nomine, in V. Τελευνίσαι. (Scrib. — κῆσαι.)

— Χει-

— Χείροσιν. V. Οὐρανία αἴξ. Ῥαδαμάνθιος ὅρκος.
— Ὥραις. V. Μυσικάρφι. Ξυστίς. Ταῦτα πρέσσων.

CRITOLAUS. V. Ἡ δ' ὅς.

CTESIAS.
— ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. V. Σκιάποδες.

CTESIPHON.
— Πανδώρᾳ. V. Νέακας. (pro τοὺς νέους.)

CYCLUS EPICUS. V. Τολμησία. Vid. de *Epico cyclo*, Phot. *Biblioth. Cod.* CCXXXIX. p. 521. & If. Casaub. in Athen. VII. 3.)

CYNICI. V. Σοβαρός. (Verba sunt: Χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ Κυνικοί.)

D.

DEMETRIUS PHALEREUS.
— ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. V. Παρέστασις.
— — ἐν γ' Νομοθεσίας. V. Σκαφηφόροι. (at sine cognomine *Phalerei*, etiam apud Suid.)

DEMOCRITUS. V. Ἄ.

DEMO, sive DEMON. V. Ἡ φανῆ θύρα. Ὄνος ἄγων μυστήρια. Σαρδόνιος γέλως. (Et in Εὐγενέστερος Κόδρου, post verba: Διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποί. συλλ. α. αν. ubi Suid. Εὔδημος, ut in fine ejusdem glossae.)
— ἐν τῇ Ἀτθίδι. V. Τριτοπάτορες.
— ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. V. Προχώνια. (bis.)

DEMOSTHENES. V. Ἐργανίσας. Ἐχῖνος. Ἑωλο-

Ἐωλοκρασίαν. Θέμψος. Θεογείτων. Θίασοι. Ἱππαρχος. Καθελών. Κακώσεως. Κλίσις. Λυκιεργής. Ὁ κάτωθεν νόμος. Ὀλόσχοινος. Ὀνήτωρ. Ὀνομάζων. Ὅρος. Παραχειμάζοντι. Πεζέταιροι. Πόα. Πολλοστόν. Προβολάς. Πρόπεμπτα. Προπίνει. Ῥήτωρ. (bis.) Σημεῖα. Στεφανῶν. Σύλαι. Συντιμηθῶσαι. Τάλαντον. Τετραρχία. Τίμιον. Τεχνικὸς πίθηκος.

IDEM, ſub nomine RHETORIS. V. Ὁ κάτωθεν νόμος. Περιστοίχων. Περὶ τῆς ἐν Δελφ. σκ. Πομπεῖα. Προβάλλεσθαι. (Deeſt in *Ind.* Suid.) Πωλοῦσι.

IDEM, ſub phraſi, οἱ περὶ Δημοσθένην. V. Τηνάλλως. (Adde in *Ind.* Suid.)

DEMOSTHENES.

— ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου. V. Πρόσκλησις. (male Πρόκλησις, in *Ind.* Suidae.)

— ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. V. Ἐσπαθᾶτο. Ἡράκλεια. Ἱερώνυμος. Ἴσα βαίνων. Κυρήβιον. Μύρροι. Νεῶσι. Ὅτι ξένους. Προβάλλεσθαι. Προβούλευμα. Προπύλαια. Σύγκλητος.

— ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος. V. Πομπεῖα. (NB. Laudatur hic Demoſthenes his verbis: ὁ αὐτὸς Ῥήτωρ. Sic & apud Suid. quamvis locus omiſſus ſit in *Indice*. Videri autem poſſet aliquid excidiſſe e Suida, quum ὁ αὐτὸς Ῥήτωρ indicet, praeceſſiſſe Demoſthenis mentionem, quae in Suida non appareret. Putaverim in Suida gloſſarum ordinem ex Photio reſtituendum, hoc modo: Πομπεία. λοιδορία. Καὶ οἱ δεκ. χρ. τ. ὦ. Πομπείας

πείας καὶ Πομπδ'είων. ἀντὶ τῦ &c. Citatur hic Demosth. Tum sequitur: Πομπεῖα. Λέγεται Πομπεῖα &c. ibique sufficit igitur, ὁ αὐτὸς 'Ρήτωρ. Consentit Harpocration. Confer simile quid mox, ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, ut & in V. Τραπεζοφόρος, in citatione *Lycurgi*.)

— ἐν τῷ πρὸς 'Απατήριον. V. 'Οφρύνιον.

— ἐν τῷ κατὰ 'Αρισογείτον@. V. Θεωρὶς Δημ. 'Ομῦ. Πληρωτής.

— ἐν τῷ κατὰ 'Αρισοκλέυς. V. Σκῆψις. πόλις &c. (Sed 'Αρισοκράτυς habent Harpocr. & Suid.)

— ἐν τῷ κατὰ 'Αρισοκράτυς. V. 'Εφορία, (adde in *Ind.* Suid.) 'Ηεν. Θεσμός. Νοθεία. 'Οδός. 'Ο κάτωθεν νόμος. "Οτι οἱ ἁλόντες. Πενέσαι. (ubi κατὰ 'Αρισοκράτυ.) Σκῆψις. (Vide ἐν τῷ κατὰ 'Αρισοκλέυς.)

— ἐν τῷ περὶ 'Απελαιῶν. V. Θέῶς. (ubi Suid. ὑπὲρ τῶν 'Απλ.) Λυσίμαχος. (ubi Suid. περὶ τῶν 'Αδελφῶν. V. *Not.* Kust. & adde priorem etiam locum in *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ κατὰ 'Αφόβυ. V. Συμμορία.

— ἐν τῷ πρὸς "Αφοβον. V. Κεφάλαιον. Λάκκος.

— ἐν τῷ περὶ τῦ 'Επιτριηραρχήματος. (Sic leg. ex Harpocr. & Suid. pro Τριηραρχ.) V. 'Εφιερόν.

— ἐν τῇ πρὸς 'Ευβυλίδην. (Sc. ἐφέσ. V. Suid.) V. Πόρος.

— ἐν τῷ καὶ 'Ευέργυς. (Harpocr. & Suid.

Y 'Ενέρ-

, Ἐύεργυ.) V. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς.
— ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα, περὶ χωρίυ βλάβης. V. Στοῖχος.
— ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. V. Ἰδίαν. Αἶθος. Μελίτη. Τριβαλλοί. (sc. *pag.* 732.)
— ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. V. Εὐοί. Ἡγέμων συμμορίας. Ἡκρωτηριασμένος. Θεοκρίνης. Λέσχη. Μινυχία. Μύρτης. Μυρτένιον. Νεβρίζων. Νεήλατα. Νέων. Οἰκίσκῳ. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς &c. Παράσημος. Παρελθεῖν. Πέρπερος. Πομπείας. Πορθμός. Προβαλεῖν ἑαυτόν. Σάβοι. Στρεπτῆς. — περὶ Κτησιφῶντος scribitur in V. Σιμός. Σμύλος. — & κατὰ Κτησιφῶντος, in V. Θεμίσων. Κίναδος. Λαρυγγίζειν. Λόγυ τυχεῖν. (in quibus Suid. ὑπὲρ Κτ. V. inf. ἐν τῷ περὶ Στεφάνυ. Nam eadem est oratio.)
— ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτυ παραγραφήν. V. Πεντηκοστή.
— ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. V. Ὄργα δή.
— ἐν τῷ κατὰ Μειδίυ. V. Αἱμομαρτύριον. Οἶον. Πεντηκοστή. Προβαλλεσθαι. Ῥυτά. Σπυδάζω. Τίμημα.
— ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. V. Κυνέας. Ὁ κάθωθεν νόμος. Πωλῦσι.
— ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. V. Προστασία.
— ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. V. Πινάκια. Σεσημασμένῳ.
— ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. V. Κεγχρεών. (ubi γραφῇ.) Μαρώνεια. Παρακαταβολή.

— ἐν

— ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. V. Ὁρα π. (Sub nomine ὁ αὐτὸς, sc. *Demosthenes*, laudatus in Ὅρα δὴ, quod in Photio praecedit.)

— ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. V. Νεμεσία.

— ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. V. Σκηνή.

— ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. V. Ἡρεύς. Κατηγορίας ἔχω. Σύλας. —— κατὰ Στεφάνου scribitur in V. Θέσθαι. (Sic & Suid. quem locum adde in ejusdem *Ind.*) Κατεψευδομαρτυρημένος. Παραπεπτωκώς. (Vid. Sup. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Nam eadem est oratio.)

— ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν. V. Κοινωνικῶν. (Suid. —— κόν.) Ὁ κάτωθεν νόμος. Συμμορία. Τίμημα. (NB. Suid. in h. v. pro Συμμοριῶν habet, Συμμάχων.) —— ἐπὶ Συμμοριῶν scribitur in V. Κληροῦχοι. (Suid. περί.)

— ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. V. Ὀπισθόδομος. Παρουσία.

— ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. V. Λυκιουργής.

— ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. V. Ἐπρόφθαλμος. Εὐήθες. (Sine *Demosthenis* nomine, ἐν τῷ κ. Τιμ. λόγῳ.) Ζητητής. Ἠώη. (Suid. Ἠων. Kust. Ἠιὼν legit ex Harpocr. & Steph.) Ἱερομνημονία. Ναυκραρία. (l. — ρικά.) Ὅσιον. Ποδοκάκη. (ubi Phot. Δημοκράτους, pro quo Harpocr. & Suid. rectius Τιμοκ.) Προσιμήματα.

— ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. V. Ἐφ' ὁρμῆ. (Suid.

Ἐφορμᾷν. Ἡλικία.) Καταβολή. Μεθώνη. Μελίνη. Δημ. (ubi ἐν Φιλιππικῷ.) Μενέλαος. Μετοίκιον. Μορῶν. Ξενικόν. Ὀλιγωρήσεται. (Suid. — τε.) Οὐκ σκιά. Παγάς. Πάραλος. Πεζέταιρος. Περίοδος. (adde in *Ind.* Suid.) Περιστοιχίζεται. Περὶ τῆς ἐνδελεχικῆς (Suid. post Περὶ ὄνου σκ. habet, ἐν Δελφοῖς) σκιᾶς. Πινάκια. Πολιτεία. Πολύσεπτος. Προβαλλομένους. (adde in *Ind.* Suid.) Προβόλῳ. Προπύλαια. Προτιμᾷν. Πρυτανεύοντα. Σκίαθος. (adde iterum in *Ind.* Suid.) Στρατηγοί. Σύνταξις. αὐτὸ &c. (Suid. ἀντὶ &c.) Τ. ἐστι τὸ &c. (deest in *Ind.* Suid.) Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας.

— ἐν έ Φιλιππικῶν. V. Ἐχῖνος. (corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν. V. Σύμβολα. (corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν ή Φιλιππικῶν. V. Κατάγειν τὰ πλοῖα. Μάστηρες. (l. Μάστηρες. Corrige in his *Ind.* Suid.)

— θ' Φιλιππικῶν. V. Μαλκίομεν. (Corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν ια Φιλιππικῶν. V. Καθήκοντα. (Praeter haec loca in *Ind.* Suidae V. Συλλαβεῖν, & Ὀκνῶ, refer ad ά Φιλιππ. & Τέως, ad β' Φιλιππ. quae omnia tantum sub nomine Φιλιππικῶν comparent, omisso libri numero, quem tamen Suidas addiderat.)

— ἐν

— ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. V. Προθεσμίας νόμους.

DICAEARCHUS.

—— ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. V. Σκολιόν.

DIDYMUS. V. Ἡμεροκαλλές. (V. Kuſt. ad Suid.) Κυψελιδῶν. Λυκιουργίς. (ubi etiam *Grammaticus* cognominatur.) Οἰνόπται. Ὀξυθύμια. Ὅσιον. Παραστάδια. Πέλανοι. Περὶ τῆς ἐν Δ. σκ. Ποδοκάκη, Πολύσερτος. Προκώνια, Πρόπεμπτα, Προστασία, Πωλοῦσι, Ῥάχετον, Σέρφοι. Τευτάζειν. Τοὺς ἑταίρους.

DINARCHUS. V. Εὐανδρεία, Θεογείτων. Κλιμάζει. Λαμπάδιον. Λογισταί. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὁμοερκές. Ὀχεῖον. Παλίμβολος. Παραφρυκτωρεῖν.

IDEM, ſub nomine RHETORIS. V. Παλιναίρετος.

DINARCHUS.

—— ἐν τῷ κατὰ Ἀγνοκλέους. V. Σκαφηφόροι.

—— ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου Ἀπηγορίᾳ. V. Κλιμακίζειν.

—— κατὰ Καλλισθένους. V. Κειτημόρειον.

—— ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. V. Καταλεύσιμον.

—— ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει. V. Παραγγελία.

—— ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος Ἐνδείξει. V. παλιναίρετος.

—— ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου (l. Πυθέου) Εἰσαγγελίᾳ. V. Καταδεδέσθαι.

 —— Τυῤ-

—— Τυῤῥηνικῷ. V. Περίστασιν.
—— ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. V. Ἡλινδημένον.
DIOCLES. V. Τιμαῖος.
— Βάκχῃ. V. Κακὰ κακῶν.
DIODORUS. V. Παιανιεῖς.
DIOGENIANUS. V. Ἄ ἄ. & in *Praefatione.*
DION. V. Ἠνδρώθησαν. & forte in Στάς.
— ἐν Ῥωμαϊκοῖς. V. Ἐσάλευε.
— ἐν ις′ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν. V. Ἤγαλλεν.
— ἐν τῇ λή Ῥωμαϊκῶν. V. Ῥασώνη.
— ἐν λθ′ (sic & in Suidae Edit. Kust. pro quo priores omnes κθ′) Ῥωμαϊκῶν. V. Στάδιον. (In his tribus locis corrig. *Ind.* Suid. ubi omisso libri numero apparent sub nudo *Dionis* nomine.)
— ἐν β′ τῆς δευτέρας Συντάξεως. V. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.
DIONYSIUS. V. Ἕρμος. (adde in *Ind.* Suid.)
— περὶ τῶν Θεῶν, ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βίβλοις. V. Νύμφαι. (*Dionysii* nomen supplevi ex Suida, cujus *Index* eodem augendus.)
— ἐν Κτίσεσιν. V. Πραξιδίκη. Τελμισεῖς. (ubi Phot. male Κλητήσεσιν.)
DIONYSIUS THRAX. V. Πελαργοί. (corrig. *Ind.* Suid. ubi Θρᾳξὶ, quasi opus *Dionysii:* quum Θρᾷξ sit *Grammatici* cognomen.)
DIOSCORIDES.

— ἐν

— ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. V. Σκυτάλη.

DIOXIPPUS.

— Θησαυρῷ. V. Καρυκαῖος. (NB. Suidas in ead. V. DEXIPPUM laudat, qui inter Comicos ex illo tantum Suidae loco censetur. Sed ex Photio DIOXIPPUM substituere mallem, notum apud Athenienses Comicum, de quo Athenaeus. Cl. Clericus tamen in *Ind.* Menandri Δέξιππος in Photio exhibet: at Διόξιππος clarissime exstat in apographo Wolfiano.)

DIPHILUS. V. Αἴτερ. Νεοττός. Περιδῦ. Ῥοδιακόν.

— ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι. V. Ψωλὸν γλύεσθαι.

— Πολυπράγμονι. V. Ῥαγδαῖος.

— Χρυσοχόῳ. V. Ὀπαῖα: (Adde in Fabric. *Bibl. Gr. Vol.* I. p. 758.)

DRACO STRATONICENSIS. V. Πάμπαν. (Grammaticus, omissus in *Ind.* Suid.)

DURIS. V. Ἀγών. Σαμίων ὁ δῆμος, sive Σαμαίνη. (adde in *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. V. Σελίνυ στέφανος.

— ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν. V. Λαμία.

E.

ECPHANTIDES. V. Καπνίας. (Vid. Hesych.)

EPHIALTES. V. Ὁ κάτωθεν νόμος. (Rhetor olim Pericli amicus; de quo non semel Plutarchus. Corrigendus autem Sui-

dae *Index*, ubi EPHIALTES hic ἐν Φιλιππικῷ laudatur, quod ad ANAXIMENEM pertinet. V. Sup. in ANAXIMENES.)

EPHORUS. V. Καινός.

——— ἐν τρίτῳ. V. Κορυκαῖος. Περιθοῖδαι. (Corrig. *Ind.* Suid. ubi numerus omissus.)

EPICHARMUS. V. Κύβηλον. Κύβοι. (πλάσεις τινὲς ἄρτων. Nisi *Epicharmi* auctoritas pertineat ad seq. Κυδάζεσθαι, ubi Suidas *Epicharmum* ἐν Ἀμύκῳ citat.) Λίτρα. Ὀγκίαν. Ῥάφανον. Ῥέξαι. Ῥῆσος. ἄρχος. (Suid. rectius Ῥησίαρχος.) Σικελίζειν. Συκάμινα. Συνθυμεῖν. Ψύλλα.

——— ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίστῳ. V. Ἥρας δεσμούς. (idem citat Apollonius Dyscolus in *Grammat.* inedita.)

EPICURUS.

——— ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. V. Πύθια καὶ Δήλια.

EPICUS CYCLUS. Vid. Sup. CYCLUS EPICUS.

EPIGENES SICYONIUS, Τραγῳδία. V. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

EPILYCUS. V. Ἠθημένος. Ὀστολόγος. Ῥοιάς. Ψώμισμα.

——— Κοραλίσκῳ. V. Τιττιγόνιον.

ERATOSTHENES. V. Εὐθὺ Λυκείου. Ἧια. Ποῖ ἦχος. ποῖ ἐγγύς. (leg. Ποῖ κῆχος. ποῖ γῆς.) Ζάμακα.

IDEM,

IDEM, ſub phraſi, οἱ περὶ Ἑρμοπαθένlω. V. Ἦδ᾽ ὅς.

—— ἐν ιβ′ περὶ —— (ſupplendum videtur, Κωμῳδίας. Athen. l. XI. p. 501. D. Ἑρμοπαθένης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ Κωμῳδίας.) V. Εὔκλεια.

EUBULUS. V. Εὔβουλος. Εὐκερματεῖν. Λάμπων. (κυβιστικὸς βέλος. Οὕτως Εὔβουλος. Sequitur; Λιύμνιος, ποιητὸς Ἐρωτικῶν μελῶν. Si novus articulus ſit, Λάμπων ex ordine praeſtaret, cujus nominis vates guloſus memoratur Athenaeo, p. 344. E. An vero conjungendum: Εὔβουλος Λήμνιος, &c. Sic novum habes, quidquid ſit, Eroticorum Carminum Poëtam.) Σικυών. (& forte in Στlωία, ubi vox apparet mutila, Εὐβο---- niſi ſit Εὔπολις.) Τοκάδα.

—— ἐν Διονυσίῳ. (Διονύσῳ rectius.) V. Κωφότερος κίχλης.

—— Αὔλῳ. V. Πρὸς φθεῖρας κάθεσθαι. (Forte eadem fabula quae Δόλων dicitur Athenaeo p. 100. A. & 471. D. ab Hertelio p. 537. recenſita. Ejusdem Λήδα & Λύδιαι laudantur ab eodem Athen.)

—— Παρμενίσκῳ. V. Κυνπεραίτατα.

EUDEMUS. V. Sup. DEMON.

EUNOMIUS. (cum epitheto ὁ δυσσεβής.) V. Ἤγαλλεν. (Omiſſus in *Ind.* Suid.)

EUPHORION. V. Περιφορεῖσθαι.

—— ἐν Ἀπολλοδώρῳ. V. Ὁ κάτωθεν νόμος.

EUPHRONIUS. V. Κιλλεία. Παρεξορεῖσιν.

EUPOLIS. V. Ἐν ἔχειν σῆμα. Ζητητεῖον. (l. Ζητρεῖον, ex Hesych. & Suid.) Κρηπικόν. Λαίβδα. Λάρυγγα. Λέπτει. Λίβηθρα. Μαχαιρίδες. Μισθάρνιον. Μνώμενος. Ὀυσίαν. Παιδικά. Πρόσιχε. Ῥόμβος. Σάξας. Σαπρόν. Σελάχια. Σιλλεοί. Σιπύα. Σιωπῆρος. (male Σιωκόλλος.) Σκιάς. Σκοπός. Σποίβλω. Συνεχῶς. Ταμίαι. Τετρασιά. Τροφαλίς. Τρυσίππιον.
— Αἰξίν. V. Ἔφιππον. Ἑψητοί. Νεῶν. Τάγυρι.
— Δήμοις. V. Μὴ παιδὶ μάχαιραν. Νεανισκεύεται. Νιγλαρεύων. Ὀινιστήρια. Ὀξυθύμια.
— Κόλαξι. V. Λευκὴ ἡμέρα. Πεζάς.
— Μαρυκᾶ. V. Μικρῦ τῦ ὀβολῦ τίμιον. Ψῶζα. (ubi Μαρεικᾶ. ut Μαρικᾶ in Apollonii Dyscoli *Grammat.* inedit.)
— Σφιγξίν. V. Νεανισκεύεται.
— Ταξιάρχαις. V. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. Ὧδε. (ubi Ταξιάρχοις.)
— Φίλοις. V. Κατάστασις. Ὄλμοι.
— Χρυσογένει. V. Τῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.
EURIPIDES. V. Ἔρριον. Εὐθὺ. Λυκεῖον. Ζῆ. (adde in *Ind.* Suid.) Ζύγαστρον. Ἤπειρος. Κρόκλω νήθειν. Λιθων χοαί. Ὀφρύη. (τὸ μετέωρον.) Πενθερά. Ποτνιάδες. Πρεσβεύειν. Ῥακίζειν. (Suid. Ῥαχ.) Τρὶς ἕξ.
— ἐν Αἰόλῳ. V. Κλῆρος Ἑρμῦ.
— Ἀλώπη. V. Ὀδῆσαι.
— Ἀντιόπη. V. Νόσον ἔχειν. Et sine *Euripidis* nomine, in V. Εὐκρεάς.
— ἐν Ἱππολύτῳ. V. Νῦν δή. Σεμνόν. (bis.)

— Κύ-

— Κύκλωπι. V. Ὀδῆσαι.
— ἐν Μελεάγρῳ. V. Νῦν δή.
— ἐν Μηδείᾳ. V. Ἃ ἄ. Σεμνόν. Τροχόν. (ubi male Μήδῳ. Vid. *Med.* ẏ. 46.)
— ἐν Οἰνεῖ. V. Ἡράκλεια.
— ἐν Ὀρέστῃ. V. Πέλανος.
— Σθενοβοίᾳ. V. Ξεναπάτας.
— Φρίξῳ. V. Πώγωνα πυρός.
EURIPIDES COMICUS. V. Κροταλίζειν.
Ὁ ΤΟ' ἘΞΗΓΕΤΙΚΟ'Ν ΠΟΙΗ'ΣΑΣ. V. Τριπάτορες

G.

GORGIAS. V. Παρθένιοι. (Deest in *Ind.* Suid.)
GREGORIUS *Theologus*. Vid. THEOLOGUS.

H.

HELIODORUS. V. Σπιλάδες. Τείγλινα.
HELIODORUS PERIEGETES.
— περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. V. Προπύλαια. (sine cognomento *Periegetae*.)
— ἐν ά περὶ Ἀκροπόλεως. V. Νίκη Ἀθηνᾶ.
HELLANICUS. V. Πιτυάνη. (adde in *Ind.* Suid.)
— ἐν β' Ἀτθίδος. V. Μουνυχία. Στεφανηφόρος.
— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νόμοις. V. Ζάμολξις.

HE-

HERACLEON. V. Τευτάζειν.
HERACLIDES PONTICUS. V. Αἶνον. Λύσιοι τελεταί.
HERMIPPUS. (*Comicus.*) V. Ἡρεσιώναι. Λοπῶν. Ναικηπσήρεις. Ὀξίνιον. Σέων. Ψύχος.
—— ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς. V. Ἦδ' ὅς.
—— ἐν Δημόταις. V. Λεπτολογία. Οὐ φροντίς, Πάρεργθι.
—— Εὐρώπῃ. V. Ῥαζεῖν.
—— Θεοῖς. V. Σπίλβη.
HERODOTUS. V. Ζάμολξις. Καταλελάβηκεν. Λελάβηκεν. Λήκυθον. Λογοποιός. Λύχνα. Μελίνη. Ὀικυρόν. Περιτρόχαλα. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Σακεύουσι. Στροφιαπαινοῦργος. (sic) Συρμαΐζειν. Τιτακίδαι. Ψύλλοι. Ψύχοι.
—— ἐν τῷ ά. (sine nomine *Herodoti*, quem vide l. I. c. 153.) V. Σινάμωρος.
—— ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν. V. Σχοῖνος. (corrig. *Ind.* Suid.)
—— ἐν γ'. V. Ζώπυρος. Προθεῖναι. (corr. *Ind.* Suid.)
—— ἐν έ Ἱστοριῶν. V. Ναυκραρία, sive —ρικά.
—— ἐν τῇ ή. V. Λυκιουργής. Νεῶσι. Πρόνοια. (Et his tribus numerum adscribe in *Ind.* Suid.)
HESIODUS. V. Κυθήρεια. (Suid. rectius Κυθέρεια.) Μελίτη. Μύστιξ.
HIEROCLES. V. Τέμνουσι.
—— ἐν ά Φιλοσοφουμένων. V. Λέσχη.
HIPPONAX. V. Ἐψιοῦσαι. Πασπάλη. Ῥυφεῖν.
(Io-

(Ionice pro ῥοφεῖν.)

HOMERUS. V. Ἆ. (bis) Ἐσφηκωμένον. Ἣ δ' ὅς. Θέμενος. Κατυλάδα. Κερβέριοι. Κρόκιον νῆθειν. Λάπαθον. Λέχαι. Λεύκη. Λίνον. Λύγος. Μά. (male Μιά in *Ind.* Suid.) Μαρώνεια. Μωρότερος. Μωρύχου. Ξύει. Ὁδός. (bis) Ὠμοῦ. Ὀρκάνη. (adde in *Ind.* Suid.) Ὄασος. Οὔπως. Παιπάλημα. Παραβάλλεσθαι. Περιαγειρόμενοι. (adde in *Ind.* Suid.) Περιδέσθαι. Περιωπή. (adde in *Ind.* Suid.) Πλεύμων. Πῆ. (adde in *Ind.* Suid.) Πολεμήσειεν. (adde in *Ind.* Suid.) Πρό. ἀντὶ &c. Ῥήτορες. Σκέπαρνον. Σῶμα. Τάλαντον. (bis.) Τροφή.

IDEM, ſub nomine POETAE. V. Ἠιά. Προικός. Et ſine ullo nomine, in V. Τυφλῶν ὀνείρων.

—— ἐν Ὀδυσσείᾳ. V. Μά. (adde in *Ind.* Suid.) Σαρδώνιος γέλως. (corr. *Ind.* Suid.) Et ſine nomine in V. Τρέφεσθαι.

HYPERIDES. V. Ἔυβουλος. Εὐημερίσαντα. Ζυγομαχεῖ. Θέσθαι. Θριπήδεστον. Κακώσεως. Κατλύεσθαι. Κεραννύουσι. Λόγου χάριν. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νεμέας. (ubi Harpocr. & Suid. addunt; ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους.) Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀρθὴν δ' ἐντ. Ὀρθῆς δὲ τῆς π. (adde in *Ind.* Suid.) Παραχειμάζοντι. Πελαγίζειν. Ποδοστράβη. Πωλάς. Πωλητήριον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τριακάς.

—— ἐν τῷ κατὰ Ἀντηθέους. (Suid. Ἀντηθέτου. Sed ex Harpocrat. & Athen. Μαντηθέου leg. V. Kuſt.)

Kuft.) V. Σκευοποιοῦντα. (priora enim Suidae desunt in Photio.)
—— ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. V. Ὅπου.
—— ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους. V. Μηλόβιος.
—— ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. V. Λιτὴ τ. Μακ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι ὄφεις.
—— ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. V. Κατατομή. Νικάνωρ. τρεῖς &c. Παραγραφή. οὐ μόνον. &c.
—— ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου Δωρεῶν. V. Πεντηκοστή. (adde in *Ind.* Suid.)
—— ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. V. Συμμορία. Δημ.
—— ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. V. Παρέδρευσιν. (conf. Sup. in Νεμέας.)
—— ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον. (five, ut Harpocr. κατὰ Πολυεύκτου.) V. Συμμορία. Δημ.

I.

IBYCUS. V. Σείριον.
JOBAS.
—— ἐν β' Φθορᾶς Λέξεως. V. Σκομβρίσαι.
ION. V. Θίασος. (adde in *Ind.* Suid.) Τμῆς ὦ Μεγ.
—— Μεγάλῳ Δράματι. V. Ὀνοτάζομένη. (Conf. Hefych.)
—— ἐν Ὀμφάλῃ. V. Εὔκηλον. (Conf. Etym. M. & Hefych. qui male Εὔκληρον.)
ISAEUS. V. Θίασος. Κατῳκοδόμησεν. Κληντῆρες. Νοθεία. Ὀθνεῖος. Ὀμοῦ. Ὀργεῶνας. Ὄρον,

ρον. Παλίνσκιον. Παρεγγύησιν. (bis.) Προσποιήσαντα. Τέλματα. (*Rhetor* dicitur in V. Τελπτῆρα.)

— ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. V. Πατρώων. (Suid. nudum *Isaei* nomen habet.) — ἐν τῷ κατὰ Διοκλέυς. V. Τελπτῆρα. — ἐν τῷ κατὰ Διοκλέυς Ὕβρεως. V. Καταδικασάμενος.

— ἐν τῷ περὶ Δωρόθεον. V. Ὀμῦ. ἐγγύς.

— ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρυ καὶ Δημοφάνυς. V. Μετοίκιον. Σύνδικοι.

— ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδυ. V. Τελκέφαλος.

— ἐν τῷ περὶ Μενεκράτlω. V. Περιοίκιον.

— ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστάσιυ. V. Κλητῆρες.

— ἐν τῷ περὶ Στρατοκλέα. V. Μεῖον.

ISOCRATES. V. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶντες. Ἀδελφίζειν. Ζεῦγος. Ἠλιθιωδέστερον. Ἤπειρον. Θεράπαιναι. Καινός. Λογοποιός. Ὅσιον. Παραγραφή. ὑ μ. Περιπομπὰς. (Haec quatuor loca omissa sunt in *Ind.* Suid. nisi quod duo posteriora ponantur ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. at contrarium liquet ex Harpocrat.) Πρόεργυ. Συγγραφεῖς.

— ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. V. Ὀνήτωρ. Περίστατοι.

— ἐν Ἀρχιδάμῳ. V. Μαστάλία.

— Βυσίριδι. V. Λογισμός. Παῤῥησίας.

— ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης. V. Κακῶς εἰδότες.

— ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. V. Κληρῦχοι. Κυρεῖον. Πολιτεία.

— Παραινέσεσι. V. Παράκλησις. (male in *Ind.* Suid.

Suid. locatur ἐν τῷ Πανηγυρικῷ.)
— ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. V. Μεσσεγγυόνται. (leg. Μεσεγγυοῦνται.)
— Τραπεζιτικῷ. V. Σκηνίτης.
ISTER. V. Λαμπάδος. Τριτόμηνις.
— ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις. V. Τριττύαν.
— ἐν γ΄ Ἀτάκτων. (male δ΄ in *Ind.* Suid.) V. Ταυροπόλαν.
— ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. V. Περιστίαρχος.
— — ἐν α΄ Ἀττικῶν. V. Τιτανίδα. (In Apographo Wolfiano δὲ νά, pro δ΄ ἐν α΄.)
— ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς. V. Ὁμολώϊος.
— ἐν ιδ΄. (forte ejusdem Συναγωγῆς.) V. Θεὸς ἡ Ἀναίδεια. (corrig. *Ind.* Suid. ubi ſub nudo *Iſtri* nomine, omiſſo numero.)

L.

LIBANIUS. V. Ἥκιστα.
LONGINUS. Vid. CASSIUS LONGINUS.
LYCOPHRON. V. Σακίζειν. Σεσέλλισαι. (Suid. Σεσελλίσθαι. Adde in ejus *Ind.* & conf. Heſych. h. v. & in Σεσελίσαι.) Τευτάζειν.
LYCURGUS. V. Ἐσχάρα. Κτηματίτην. Λυσίμαχος. (adde in *Ind.* Suid.) Νεωρία. Παρέγκλησις Παρέγκλητος. Πεφασμένος. Στεφανῶν. (adde haec duo in *Ind.* Suid.) Σύνδικοι.
— ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. V. Μητρῷον.

— ἐν

— ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. V. Ὀχεῖον. (ubi Οἰκήσ.) Σειρῆνα. (Suid. Σείριον.)

— ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. V. Νίκη. Ἀθ. Προπέλεια. Τραπεζοφόρος. (ubi ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. V. Kust. *Not.*)

— κατὰ Λυκόφρονος, β΄. V. Ὀρκάνη. (Deest numerus in *Ind.* Suid.)

— κατὰ Μενεσαίχμου. V. Προκώνια. Πυανεψία.

LYCUS NEAPOLITANUS. V. Πύθω. (V. Plin. XX. 20. & Erotian. in Ἀρπίων; p. 15. in fin. Ed. H. Steph.)

LYCUS RHEGINUS. V. Λαρινοί. (Phot. Κάκος, pro Λύκος.)

LYLLUS. V. Λύλλος. (Ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος.

LYSIAS. V. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κεκοινωνημένοι. Λαγίσκα. Λάρκος. Λευκὴ ἀκτή. Λιπομαρτύριον. Μεταπύργιον Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Οἶος ἀντὶ τ. οἷος εἶ. Ὁμοῦ. Πεδικά. Περιφοιρῶ διὰ Πεφασμένος. Πλεισηριάσαντες. Πλημμελεῖν. (ubi Λύσις, ut & in Suid. sed correctum erat Λυσίας. Locus est corruptus. At inter πλημμελὲς & πλημμελῶς, in hac glossa Photius addit: Νόμων θ΄. σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγοιε ὕτω; &c.) Πλινθεῖον. Πόα. Πολύστρατος. (bis) Πυελίδα. Σηκός. Σιπύα. Σύνδειπνα. Τίμημα. (NB. In *Indice* Suidae apparet etiam V. Κίος. Sed ibi Μυσίας regionis, non *Lysiae* mentio.)

— ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίμον. V. Παλαιόν. (NB.

Suid. Ἀλκίβιον. pro quo Ἀλκιβιάδην conjiciebat Cel. Fabricius *Bibl. Gr. Vol.* I. p. 893.)
— κατ' Ἀνδοκίδυ ἀσεβείας. V. Ῥέπτρον.
— ἐν τῷ κϛ̄ Δημοσθένυς ἐπιτροπῆς. V. Καρπῦ δίκη.
— ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσχεράτην. V. Ὕβρις ἢ μ.
— ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. V. Συγκομιδή. (In *Ind.* Suid. Κτησιφῶντα etiam exhibetur. πρὸς Ξενοκράτην habet Etymologus p. 733.)
— πρὸς τὴν Μιξιδήμυ γραφήν. V. Μυσαῖος.
— ἐν τῷ κατὰ Νικίυ. V. Πτώματα ἐλαιῶν.
LYSIMACHUS.
— ἐν δευτέρῳ Νόςων. V. Σαμίων ὁ δῆμος, sive Σαμαίνη.
LYSIPPUS. V. Σάμακα.

M.

MAGNES.
— ἐν Πιτακίδι. V. Νῦν δή.
MELITO, sive MELITON. V. Κάθετος. (adde in *Ind.* Suid.)
MENANDER. (*Comicus* scil.) V. Ἐχάτως. Ἔχειν. Ζῶμα. Ἡγρηγορῆν Ἡράκλεις. Θυραῖα. Ἴσα βαίνων. Κατάςικτον (male Κατάπικον in *Indice* Menandri) Καπηλοπωλῶς. Κνύειν. Κύμινον. Κυρηνή. (Κυρηνή, in *Ind.* Me-

Menand. Κυϊρανὴ Hesych.) Λαϐρώνιον. (conf. Hesych. at Λαϐρωνεῖον *Ind.* Menand.) Λαμπίνη. (rectius Λαμπήνη in *Ind.* Men. ut & Hesych.) Λειπόν. Λυκοφιλίως. Μάγαρον. Μακαρίτας. (Μακαρίτης exhibet *Ind.* Menand.) Μανδαλωτόν. Deest in *Ind.* Menand. Μαρμάριον. Μάρτυς. Μετοίκιον. Μονοπείρας. Νεαλεῖς. (Sive —— λης, ut in *Ind.* Men.) Οἰκεῖαν. Ὄλολον. Ὀλολύττουσιν. (Ὀλολύζουσιν *Ind.* Men.) Ὀμοῦ: ἐγγ. Ὄρον. Ὄρος. Οὐ μηκέτι. Ὄφελον. Ὀψιπέδων. Παλίμϐολον. (Vid. inf) Πατάγημα. Πειρᾶν. Πεντηκοστολόγοι. Πέπλεκται. Περινομαί. (περιχωρίαι. Ἦσαν περινομαὶ τῇ Θεῷ. Μένανδρ. Deest in *Ind.* Men.) Πέφηνας. Πλοκαμίδα. Ῥινᾶν. Ῥυτίσματα. Σάγη. Σημαίνειν. Σκατοφάγος. (ἀκαθαρτος. —— καὶ λίαν πικρός. Deest in *Ind.* Menand.) Σκάφας. Σκηνή. Σκυθρός. (αὐθέκαστος, αὐστηρός. Μένανδ. Ἐγὼ δ᾽ ἄγροικος ἐργάστης σκυθρὸς, πικρὸς, φειδωλός. Deest in *Ind.* Men.) Σπαρτοπώλιον. (Deest in *Ind.* Men.) Στασιασμόν. Στηγμίω. Στραγγαλιάν. (εἴρηκεν που Μένανδρος. Post V. Στράγγα. Deest in *Ind.* Men.) Συμϐόλαια. Τηλικοῦτος. Τραπεζοποιός. Τυντλός. Τῶν τελῶν κακῶν. ἐν

—— Ἀγροικῷ. Vid. inf. in Ὑποϐολιμαίῳ.

—— Ἀδελφοῖς: V Κοινὰ τὰ φίλων,

—— ἐν Ἁλιεῖ. V. Ἡδυλισμός.

—— Ἀνδρείᾳ. V. Νεοττός.

—— Ἀνδρογύνῳ. V. Λαμία.

—— Βοιωτίᾳ. V. Περίνησα.

— Δεισιδαίμονι. V. Ὀλόλυς.
— Δὶς ἐξαπατῶντι. V. Ζάκορος.
— Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ. V. Ἦν. (Omisit Clericus.)
— Ἐγχειριδίῳ. V. Κωρυκαῖος.
— Ἡνιόχῳ. V. Παροιμίαι.
— Θαΐδι. V. Κίγκλος.
— Θετταλῇ. V. Ὀλόκληρος.
— Θησαυρῷ. V. Κανθάρου μελάντερος. Στερίγγα.
— Καταψευδομένῳ. V. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γρ.
— ἐν Κιθαριστῇ. V. Σκοῖδος. (Omisit Clericus. Photii verba haec sunt: Σκοῖδος. ταμίας, καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. Διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει.)
— Μεσσηνίᾳ. V. Ἴασα. Ψύλλα.
— Μισογύνῃ. V. Παράστασις.
— Μισουμένῳ. V. Σπαθᾶν.
— Περινθίᾳ. V. Πομπείας.
— Ῥαπιζομένῃ. V. Μυόχοδον.
— Σικυωνίῳ. (male Σικυωνίᾳ in *Ind.* Menand.) V. Κακὴ μὲν ὄψις. Παλίμβολον. (ut patet ex Harpocr. quamvis Photius nudum *Menandri* nomen ponat.) Στρατοφάνη. (ubi Σικυῶνι. Locum omisit Clericus. Photius ita: Στρατοφάνη. τὴν ὑλητικὴν πτῶσιν. Μέν. Σικυῶνι· Στρατοφάνη λίπον ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ στελαίενα. Sic) καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.
— Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. V. Πέμπειν. (Aliud fragmentum ex Suidae corrupto loco in V. Ἀπεκρίθητι detexit P. Wesseling *Probab.*

bab. p. 251. Addo praeterea aliud ex eodem *Hypobolimaeo*, a Clerico pariter omissum, quod Schol. Aristoph. *Lysistr:* ℣. 378. ita exhibet: Ῥύμμα περὶ χαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρήτῃ (malim Κρητὶ, ut Athen. p. 243.) Φησὶ, καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.)

— Χαλκηδονίῳ. V. Λιπύρους. (al. Καρχηδονίῳ. Vid. Cleric. *Not.* ad Menand. p. 99.)

— Χαλκίδι. V. Πέμπη φθίνοντος.

— Ψευδηρακλεῖ. V. Καρκίνου ποιήματα.

— Ψοφοδεεῖ. V. Ὄνος λύρας. Πάνακτος. (Photius, ut & Suidas, simpliciter *Menandri* nomen habent. Sed Harpocrat. addit, ἐν Ψοφοδεεῖ. Adeoque perperam in *Ind.* Suidae refertur ad Menandrum *Historicum.*)

MENANDER. (*Historicus.*)

— ἐν τῇ πρώτῃ. V. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. (NB. Ita Suid. & Zenob. IV. 32. ubi A. Schottus, eumque sequutus J. Clericus p. 65. in τῇ πρώτῃ supplet Ἐπικλήρῳ, quasi esset ex Comici *Epiclero prima.* Verum historia allata docet, non *Comici*, sed *Historici* ex *libro primo* verba proponi, quae frustra tentavit Vir Doctus quidam, ut Comico convenirent.)

MENECLES. *aut* CALLISTRATUS. (Ita Phot. Suid. & Harpocr. Vid. Sup. CALLISTRATUS.)

— ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. V. Ἑρμαῖ.

METAGENES. V. Ξενοκρατεῖν. (male Ξενοσκ. *Ind.* Suid.) Συγκόψαι.
—— Θουριοπέρσαις. V. Τίς τρόπος ἵππων.
MNASEAS. V. Ζάμολξις. (adde in *Ind.* Suid.) Ὑμεῖς, ὦ Μεγ.
—— ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. V. Πραξιδίκη.
MNASEAS PATARENSIS. V. Σάβοι. (corrig. *Ind.* Suid.)
—— ἐν τῷ Περίπλῳ. V. Πύθου χελιδόνος.
MYRSILUS.
—— Λεσβιακοῖς. (nisi sit cognomen Λεσβιακός. Vide Antig. Caryst. *Hist. mir.* *cap.* 5. & 17.) V. Λίνον.
MUSAEUS. V. Μελίτη.
MYRTILUS. V. Λήμνιον κακόν.

N.

NEOCLIDES V. Ναυός.
NICANDER. V. Τετράπτερα.
—— ἐν ά Αἰτωλικῶν. V. Τιτανίδα γῆν.
NICOPHON. V. Κωδωνοφορῶν. Σταφυλήν.
NICOSTRATUS. V. Ζυγίου. (τὸ ἐπιπίνειν. Κίλικες.) Στέργημα. Στρῆνον. Ταραντινόν. (Suid. Ταραντινίδιον.)
NICOSTRATUS *Rhetor*. V. Ὅρμημα.

O.

ORACULUM. V. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.
ORPHEUS.

—— Φυ-

— Φυσικῷ. (Etym. M. Φυσικοῖς.) V. Τριτοπάτορες. (In eadem voce apud Photium sequitur: ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς.)

P.

PALAEPHATUS.
—— ἐν ζ´ τῶν Τρωϊκῶν. V. Μακροκεφάλους.

PARMENIDES. V. Μακάρων νῆσος. (Suid. νῆσοι.)

PHAEDO SOCRATICUS. (aliis PHAEDRUS.) V. Λογάριον.

PHANODEMUS.
— ἐν τῇ ε´ Ἀτθίδι. V. Παρθένοι.
— ἐν ἕκτῳ. (Ita Suid. In Phot. ω tantum apparet. forte pro ϛ´.) V. Τριτοπάτορες.

PHERECRATES. V. Ἔπερος. Ἐπτησμένα. (σεσεισμένα.) Εὐημερίαν. Καθηγεῖσθαι. Κάπνοι. (ἄλφιτα.) Καρκίνος. Κιλίκων. Λάσανα. (χυτρόποδες.) Ληκῆσαι. (bis) Περιστερός. Πλαταγῆσαι. (τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι. Corrupte apud Hesych. Πλατῆορ.) Ῥυπαίνω. Σκίρον. Σκιτῶν. (leg Σκίρων.) Σκόνυζαν. Σόφισμα. (μάθημα καὶ ἐπινόημα καὶ εὕρημα πᾶν.) Στραγγίς. Συηνία. Σφῆκες. Τονθορύζειν. Τετραπέμπαλιν. (ἐπ᾽ ἀριστερᾷ ὑπεναντίως.) Τραύξανα.
—— ἐν Αὐτομόλοις. V. Πασσυδεί. Στραγγαλίδες.
—— Κοριάνοις. (sic) V. Τοῦ. καὶ ἐπὶ θ.
—— Κραπατάλοις. V. Νωτοπλῆγα.

—— Λήροις. V. Κυνπρώτατα. Ὀχθοιβος.
—— Μυρμηκανθρώποις. V. Τεθηλωμένος.
—— Πετάλη. V. Λακπατεῖν, Μητρίδα. (pro πατρίδα.) Νεικηστήρεις. (Τοὐναντίον ἢ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν.)

PHERECYDES. V. Ὕης.

PHILEAS. V. Θερμοπύλαι. (Sic & Harpocrat. Vid. ibi Mauſſac. Unde corrig. Suid. qui Φιλανίας. Idem in V. Βόσποροι *Phileam* noſtrum citat.)

PHILEMON. V. Θυρσόν. (τὸ ὅπλον. Omiſit Clericus in *Ind.* Philem.) Ὀκτώπηχυς καὶ Ὀκτώπους. (Deeſt etiam in *Ind.* Philem.) Σαυτὴν ἐπαινεῖς. (Omiſit Clericus. Deeſt etiam in *Ind.* Suid.) Τριτημόριον. (bis.)
—— Ἐφεδρίταις. V. Παλαιστή.
—— Νυκτί. V. Τηνάλλως.
—— Παγκρατιαστῇ. V. Πρό. (ἀντὶ τοῦ ἀντί.)
—— Ὑποβολιμαίῳ. V. Στοιχεῖον. (ἡ σκιά.)

PHILINUS. V. Θεωρικά. Χρ.

PHILIPPIDES. V. Μακρὸν πιῶ. Λυχνοῦχον. Ψωμοκόλακες.
—— Φιλαθηναίοις. V. Συκάμινα. (Auge Meurſii *Bibl. Att.* dummodo locus ſanus ſit.)

PHILOCHORUS. V. Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλ. Κανηφόροι. Κατατομή. Κρηπίς. Λίθος. Λύκειον. Οἴηθεν. Ὀργεῶνες. Πομπεία. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμ. Σεισάχθεια. Συγγραφεῖς. Συμμορία. Τετράδι γέγονας. Τρικέφαλος ὁ Ἑρμ. Τριτοπάτορες. (bis.)

— δα-

— δευτέρῳ Ἀτθίδος. V. Κοβαλεία. Σκίρον.
— ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον Ἐπιστολῇ. V. Τροπηλίς.
— ἐν τῷ περὶ Ἡμερῶν. V. Τρίτος κρατήρ.
— ἐν Τετραπόλει. V. Τιτανίδα γῆν.
PHILONIDES. V. Ὀξίνην.
PHILYLLIUS. V. Μετακέρας. (τὸ εὔκρατον, ἢ τὸ ψυχρόν.)
PHRYNICHUS. V. Σφηκῶσαι. (τὸ δῆσαι.) Τριάκοντα. Ψόθος.
— Μονοτρόπῳ. V. Παρθένοι.
— Μούσαις. V. Καδίσκος.
— Μύσταις. V. Τουτάζειν.
PHYLARCHUS. V. Τιάρα.
PHYLLIS *Muficus*. V. Σκολιόν. (Omiſſus in *Ind*. Suid. ſed addit etiam Fabric. *Bibl. Gr. Vol.* IX. p. 849.)
PINDARUS. V. Ἥρας δεσμούς. Λίβανον.
— ἐν Διθυράμβοις. V. Παλιναίρετος.
PLATO. (*Comicus.*) V. Πλειστηριάσαντες.
— ἐν τῷ Ἀδώνιδι. V. Λιπομαρτύριον.
— Λάκωσι. V. Μυλαβρείδες.
— ἐν Μενελάῳ. V. Τί οὐκ ἀπήγξω.
— ἐν Μαμακύθῳ. V. Σπεῖρα. (Sine *Platonis* nomine. Vid. Heſych. in Μαμάκυθος.)
— ἐν Νήσοις. V. Τάξαι. (τὸ τιμῆσαι.)
— Ξάνταις. V. Τουτάζειν.
PLATO. (*Philoſophus.*) V. Ἑωράκει. Ἠλύγη. Θαυμαστότερον. Ἴκταρ. Κάκη. (V. inf. ἐν Νόμοις.) Καλλωπίζεσθαι. Κατοίχεσθαι. Λαμπάδιον.

(adde in *Ind.* Suid.) Λίνον λίνῳ συνάπτεις. Λυόμενος. Μανά. (ἀραιά.) Μητρίδα. (pro πατρίδα.) Μίσκοθος. (τὸ μιτώσκοθος.) Ὀθνεῖος. Παραθήκην. (συμμαχίαν.) Πέμπτα. Περὶ πόδα. Πλοῖ. Προσέπαισεν. Πῦρ ἐπὶ πυρί. Ῥά. (adde in *Ind.* Suid.) Σπάρνον. (pro σπάνιον.) Σποδοῦσιν. Σπεργέτω. Σωμάτια. Τεράζεις. (pro περατεύη. Conf. Hesych.) Τομή. (Suid. Τομόν.) Τροπίδια. Τυραννεύσουσιν. Ὧδε.

IDEM, addito nomine *Philosophi.* V. Ἐρεσχελεῖν. Συηνία.

IDEM, sub nomine ὁ Φιλόσοφος. V. Εὐηθές. (adde in *Ind.* Suid.)

PLATO.

— ἐν Ἀλκιβιάδῃ. V. Ἰδέας. (Suid. simpliciter *Platonem* laudat.) Ὀρθυγονώπος. (sine nomine *Platonis* in utroque loco apud Phot.)

— ἐν Γοργίᾳ. V. Λυγιζόμενος. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

— ἐν Θεαιτήτῳ. V. Ἱππίας. Τηνάλλως. Ὑεικόν.

— ἐν Λυσίᾳ. (an Λύσιδι?) V. Τέφραν.

— ἐν Νόμοις. V. Κάκη. Κατασκεδάζειν.

— — Νόμων β΄. V. Τολμῆσαι. (adde in *Ind.* Suid.)

— — Νόμ. δ΄. V. Ὀργεῶνες.

— — Νόμ. ζ΄. V. Ὑεικόν. (adde numerum in *Ind* Suid.)

— — Νόμ. η΄. V. Νῦν δή. (in *Ind.* Suid. add. num.)

— — Νόμ.

— — Νόμ. θ'. (fine nomine *Platonis.*) V. Λύση. (adde num. in *Ind.* Suid.) Πλημμελεῖν, Τολμῆσαι. (adde num. in *Ind.* Suid.)

— — Νόμ. ιά. V. Κίβδηλον. (fine *Platonis* nomine.) Λιθῶντας.

— Πολιτεία. (fine nomine.) V. Ζάλη. (Corrig. fub ἐν ί. *Ind.* Suidae, *Platonis* nomen exprimentis.) Οἱ. περὶ. (Deeft locus in *Ind.* Suid.) —— Πολιτείας. V. Τροφή.

— — Πολιτείας β'. (fine nomine *Platonis.*) V. Ἥρας δεσμούς. Κατατείνας. Μαρτύρονται. (ita lege etiam in Suid.) Τεγχθέντων.

— — ἐν γ' Πολιτ (fine nomine.) V. Μινυρίζω. (adde in *Ind.* Suid.) Σπουδάζω. Τροφή. (Huc etiam pertinet V. Ἐρίῳ στέψαντες. ubi Phot. Πολιτικῷ. Suid. Πολιτείας ί. Sed γ' fcribendum docuit Kuft.)

— — Πολιτείας δ'. V. Τόντάζειν. (ut videtur. nam poft σπουδάζειν, ubi Suidas definit, fequitur, fine *Platonis* nomine, Πολιτείας δέ. Lego δ'.)

— — Πολιτ. έ. (fine nomine.) V. Περαχειρόμενοι. (Sed pro έ fcrib. ί, i. e. X. Vid. Kuft. ad Suid.)

— — Πολιτ. θ'. (fine nomine.) V. Ἡγεμόνι.

— — Πολιτ. ί. (fine nomine.) V. Κρεώφυλος. (Vid. paullo ante in Πολ. έ. & in γ'.

— Πο-

— Πολιτικῷ. V. Μεταποιεῖσθαι.
— Συμποσίῳ. (addito nomine Πλάτων ὁ φιλόσοφος.) V. Ὀκρίβας.
— ἐν Τιμαίῳ. V. Καταψήχεται. (ἀντὶ τοῦ καταψύχεται.) Et sine nomine in V. Ζάλη. Ἥγεν. Λέμμα. Μαθηματικόν. (ἀντὶ τοῦ, φιλομαθῆ. *pag.* 1086. *init.*) Μέτρον. Ὄργανα χρόνου. Παλιναίρετα. Ταλαντουμένη. Τοπάζειν.
— ἐν Φαίδρῳ. V. Παιδικά. Σέφθησαν. (ἀντὶ σεβάσθησαν.) Σταθερόν. Τυφών.
— ἐν τῷ Φαίδωνι. V. Παρουσία. λέγ. Et sine *Platonis* nomine in V. Ὀρτυγοκόπος.
POLEMO. V. Ἠλύσιον. Μωρότερος Μωρύχου. Τελμισσεῖς.
POLYZELUS.
— Δημοτυνδάρεῳ. V. Τῶν τριῶν κακῶν ἕν.
POSIDIPPUS. V. Κύφωνες. (ἱμάτια γυναικεῖα.) Προσέκοψε. Τράχηλοι. (τῶν θαλασσίων πορφυρῶν.)
— Δημόταις. V. Νεανισκεύεται.
— Συντρόφοις. V. Ὅρμενα.
PRAXION.
— ἐν β΄ Μεγαρικῶν. V. Σκίρον.
PROXENUS. V. Λαρινοί.

R.

REGIS *Lex.* V. Παράσιτοι. (Verba sunt: Παράσιτοι. οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι. Κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ Βασιλέως Νόμῳ. Conf. Hesych. & Petit. ad *LL. Att.*

Att. l. I. *tit.* 11. p. 86.
RHETORES. V. Ἀδελφίζειν. Παλαιόν. Παρεστάσεις. Πεδικά. Πολιτεία. Πρέσβυς. &c.

S.

SACAS *Tragicus*. V. Σάκας.
SAPPHO. V. Θάψος. Λευκάτης. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.
SELEUCUS. V. Σήσαμον.
—— ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. V. Ὀργεῶνες.
SEMUS DELIUS.
—— ἐν τρίτῃ. V. Πράμνειος οἶνος. (corrig. *Ind.* Suid. ubi numerus omiſſus.)
SILENUS. (Σέλινος in Apographo Wolfiano. Vid. Kuſt. ad Suid.)
—— ἐν δ' (Suid. δευτέρῳ) τῶν περὶ Συρακούσας. V. Σαρδόνιος (Σαρδάνιος) γέλως.
SIMONIDES. V. Κύβηβον. Πελαγοπρόμβοι. Σαρδόνιος γέλως. (ſive Σαρδάνιος. Adde in *Ind.* Suid.)
SOCRATES. V. Κύνα. (τὸν ὦπα.)
SOCRATES *Hiſtoricus*.
—— ἐν ιβ'. V. Κυννεῖος. (Adde num. in *Ind.* Suid.)
SOLON. V. Ἰδύες. (τὰς μάρτυρας.) Κιγχάνειν. (adde in *Ind.* Suid.) Ῥῦν. τὸ ἥδυσμα.)
—— πρώτῳ Ἄξονι. V. Σῖτος. (V. ibi Kuſt. & ſup. *Not.* noſtram ad Suid. in ea voce.)

SO-

SOPHOCLES. V. Ἄ. Ἀγωγεύς. Ἀδαγμός: Ἐστέφθην. Ἐυορνιθείαν. Ζημίαν λαβεῖν. Καθελών: (adde in *Ind.* Suid.) Κατάχεεσθαι. Καυρός. Κύνβη. Λαγκλέα. Ληκυθιστής. Λίτρον. Μάγαδις. Μαρείνη. Μάσακας. Μελίνη. (adde in *Ind.* Suid.) Μιαίνεσθαι. Μνείαν. Ξύνωνα. Ὀκριάζων. Ὀλοσπάδες. Ὀρθόκερως. Ὀρθόφρων. Οὐκ ἐκφρῶσιν. Οὐράνιον ἄχος. (τὸν κονιορτόν. V. Hesych.) Οὐρεῖν. Ὄφελμα. Παλίνσκιον. Πανόν. Πορσύνεται. Προστατήριος. Πρυμνηστέρως. Πτάρυγες. (τὰ πηδάλια.) Ῥαικός: Ῥάχοι. Ῥαψῳδός. (conf. Hes.) Ῥειτά. Ῥήτωρ. συνήγ. Ῥικνός. Ῥυτῆρες. Σαλάβην. Σαλάμβη. Σίκλος. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβ. Τρίπαια.
— Αἰθίοψι. V. Ἐσφηκωμένον. Ὀρθόπτερον.
— Ἀνδρομέδᾳ. V. Ὄιηταις.
— ἐν τοῖς Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς. (Sine nomine *Sophoclis.*) V. Παιδικά. (adde in *Ind.* Suid.)
— Δόλοψιν. V. Ἐυναῖος.
— ἐν Ἠλέκτρᾳ. V. Μασχαλίσματα. (adde in *Ind.* Suid)
— Ἠριγόνῃ. V. Τοπάζειν.
— Θησεῖ. V. Ὄπνιον νέφος. (Suid. Ὀμπ.)
— ἐν Ἰφιγενείᾳ. V. Πενθερά.
— Ἰχνευταῖς. V. Ῥικνοῦσθαι.
— Κηδαλίωνι. V. Ὄνου σκιά. & Λευκὴ σταθμή. (ubi Phot. & Suid. Κιδ.)
— ἐν Καμικοῖς. V. Πέρδικος ἱερόν. (Athen. Καμ.)

— Ναυ-

—— Ναυπλίῳ. V. Κατελάδα. (V. Kuft. ad Suid.)

—— Νίπτροις. V. Παρεσία.

—— Ὀδυσσεῖ. V. Μάγνον.

—— Ποιμέσιν. V. Ξανῶ.

—— ἐν Σατύροις β΄. V. Ἐριλινοβοσκός. (Leg. Τυροῖ β΄. ex Etymol. M. Conf. Hefych. in Ἀριλινοβοσκὸς, & Ill. Bentleji *Epift. ad Mill.* p. 38. Errat Pricaeus.)

—— ἐν ἐπιπεσέρῳ. (leg. ἐπὶ Ταινάρῳ) Σατύροις. V. Οὐκ ὠφίζεν.. (rectius Οὐ κωφεῖ Hefych)

—— Τρωΐλῳ. V. Σανοδερμίτης. (leg. Σανοδερμιστής. Conf. Lex. MS. *Bibl. Coislin.* p. 475 ubi male Σανοδερμάτης.)

—— ἐν Τυροῖ. V. Ταυροφάγον. (V. fup. ἐν Σατύρ. β΄.)

—— Ὑδροφόροις. V. Ὄχλος Ἀκεσαῖος. (conf. Hefvch. in Κοινός.)

SOPHRON. V. Κάρκαρον. (δεσμωτήριον. unde *carcer*, & Belg. *kerker.*) Λίτρος. Ξυήλην. Ὀγκίαν. Παμφάλγα. (pro πομφόλυγα.)

——— Ἀνδρείοις. V. Πωλάς. (Non femel laudatur ab Apollonio Dyfcolo in *Grammatica* inedita, ubi & ejusdem Γυναικείων meminit.)

IDEM Μιμογράφος vocatur in V. Ῥηγίνους. Sed leg. Μιμογράφος. Vid. Kuft. ad Suid

SPEUSIPPUS.

—— β΄

—— β' τῶν Ὁμοιοτήτων. (Suid. ιβ'.) V. Πηνίον. ζῶον &c.

STESICHORUS. V. Ἠλίβατον. Καθελών. Πέπωχα. Τεία Στησιχόρου. (adde in *Ind.* Suid. qui & Οὐδὲ τὰ τεία Στ.)

STHENELUS, *Tragicus*. V. Σθένελος.

STRATTIS. V. Λελεπασμένον. (πεπεμμένον.) Τρῶγες.

—— Μακεδόσι. V. Τοπίον. (Suid. Τοπεῖον.)

—— Ποταμοῖς. V. Λῖνον λίνῳ συνάπτεις.

T.

TELECLES. V. Ἴβυν. (Nisi legend. sit *Teleclides.*)

TELECLIDES. V. Λυχνοκαυτοῦσα. Μέμφειρον. (τὴν μέμψιν.) Τὰ δ' οὐ περὶ κεντ. Τερποτρέμις. (ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις.) Τὸ ὑπτάζειν.

—— ἐν Ἀμφικτύοσιν. V. Κατὰ χειρός. Σαβαρίχιν. (τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.) Σάβων.

—— Ἡσιόδῳ. V. Οὐδαμῇ.

—— Πρυτάνεσι. V. Ῥαγδαίους.

TERPANDER. V. Ὄρθιον νόμον. (adde in *Ind.* Suid. ut fecit Fabric. *Bibl. Gr. Vol.* IX. d. 854.)

THEAETETUS. V. Ὕδωρ δὲ πίνων.

—— ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. V. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

THEBAICORUM *Scriptor Anonymus*. V. Καδμεία

Καδμεία νίκη. Et in pl. n. THEBAICORUM *Scriptores* V. Τελμησία. (adde in *Ind.* Suid.)

THEODORUS, ὁ Παναγής.

—— ἐν τῷ α΄ περὶ τῦ Κηρύκων γένυς. V. Ἡμεροκαλλές. (Citatur tantum ab Etymol. in ead. voce Conf. Voff. *de Hist. Gr.* l. III. p. 418. & Kuft. ad Suid.)

THEOLOGUS. (GREGORIUS nempe.) V. Περιδέξιος.

THEOPHRASTUS. V. Ἔσμα. Ἱπποπλάς. Κύρβεις. Κύτταρος. Λίνον. (pro *narcisso*.) Μεγαλῶον. Ναυός. Νορύη. Ὁλοσχοίνων. Τυμβογέροντες. Ψινάδες.

—— Διαθήκαις. V. Ὀργεῶνας.

—— ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β΄. V. Κυψελιδῶν.

—— ἐν τῷ περὶ Βασιλείας Κυπρίων. V. Τιάρας.

—— ἐν τῷ περὶ Λίθων. V. Τιττάβαρι. (Phot. alibi Τιαγγαβάρι.)

—— ἐν τοῖς περὶ Νόμων. V. Κατὰ τὴν ἀγοράν. Συσσωμάτιον. (corrig. *Ind.* Suid.)

—— —— ἐν τῷ ιγ΄ τῶν Νόμων. V. Ὅτι οἱ ἀλόντες.

—— ἐν ἑβδόμῳ περὶ Φυτῶν. V. Μελίνη.

THEOPOMPUS. (*Comicus*.) V. Καταπλήξ. (conf. Suid.) Καταχύσματα. (Theopompus Ἡδυχάρει. Harpocr. Suid.) Et (ut videtur) in V. Κένταυρον. Μητρώων. (pro πατρώων.) Τετύχηκεν. Τὸ νῦν εἶναι. (παρέλκει τὸ εἶναι. NB. In his nudum *Theopompi* nomen proftat.)

—— Παμφίλη. V. Ῥαχίζειν.

—— Τισαμενῷ. V. Ὀλόλυς. (δεισιδαίμονας.)

THEOPOMPUS, *Historicus*. V. Κιλικισμόν. Et sine *Historici* cognomine, in V. Λάβδα. Λύκειον. Μαύσωλος. Μύρτης. (adde in *Ind.* Suid.) Ὅμηρον. Σαμίων ὁ δῆμος. (adde in *Ind.* Suid.) Σκιραφεῖον.

—— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου. V. Σπουδάζω. (bis.)

—— Φιλιππικῶν α'. V. Λόγον ἔχειν.

—— ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον. V. Ζωπύρου τάλαντα.

—— ἐν λα'. V. Τί ἐστιν &c. (Adde num. in *Ind.* Suid. ubi praeterea referas V. Βάκις, & Κάθαρσις γυν. ad Φιλιππ. θ'. & V. Δούλων πόλις, & Πονηρόπολις, ad Φιλιππ. ιγ'.)

THUCYDIDES. V. Ἐπέλεσε. Εὐηθές. (Suid. addit ἐν γ'.) Εὔλαχα. Εὐνάς. Εὐπραξίαν. Εὐώνυμον. Ἐφθάρθαι. Ἔφολκα. Ἐωθός. Ἑώρων. Ἦα. Ἰδιώτας. Ἱερᾶσθαι. Καθαιρήσετε. Καθέδρα. Κατεργάζεσθαι. Κέρας. Κληῖσαι. (sive potius Κληΐδα.) Κρωβύλος. κ. Κρωβύλος. πλ. Κωλύμη. (adde in *Ind.* Suid.) Λαμπρῶς. Λεπτὰ πλοῖα. Μαλθακός. Μάλιστα. Μεμφθῇ. Μεταποιεῖσθαι. Μεταπύργιον. Μεταχειρίζειν. Μετρίως. Μὴ νόμισον. (Suid. pro Θουκυδ. male Θεαγενίδης. Conf. Kust.) Μνῆμα. Νέμεσθαι. Νεοκαταστάτοις. Ξενίσεις. (ξενοδοκίας.) Ξύμβη. Ξύν. Ξυναλλαγῆναι. Ὁμαλές. Ὁμοχέτας. (Suid. —— χαίτας.) Ὀπικίαν. Οὐ ῥᾳδίως. Πάνακτος. Πανστρατιᾷ. Παραβεβαιώσθαι.

Πα-

Παραιρημάτων. (τῶν ἱματίων.) Παραγκωχή. Παράλογον. Παραυτίκα. Παρέλυσαν. Παστυδεῖ. (VIII. 1. V. ibi Cl. Waſſe.) Πειρᾷν. Πελιδνόν. Πελιτνόν. Πέμπειν. Περίνεως. Περιοίσειν. (Suid. addit ζ. Phot. δή.) Περιοράσθαι. Περιοργής. Περιωπή. Πιθανός. (adde in *Ind.* Suid.) Πιθανώτατος. Πιτάνη. Πολυτελές. Προβάλλεσθαι. Προκαλεῖσθαι. Προκεχωρηκότος. Πρόσοδος. Ῥαχίαν. Σᾶ. (adde in *Ind.* Suid.) Σέσωται. Σίτου ἐκβολή. Σκῦλα. (ſive potius Σκυλεύματα.) Σῶ. Στάδια καὶ Σταδίους. Στύραξ. Συγγραφεῖς. Συγκομιδή. Σφαγάς. Σῶ. Ταρσοί. Τελαμωνοτύτης.

— ἐν α' ἱστοριῶν. V. Κώμην. (corrig *Ind.* Suid.) Ληστικόν. Παραβάλλεσθαι. Παρουσία. Πολεμησείειν. Προσέκειτο. (ſic & Suid. Malim Προσείχετο. nam ſequitur poſt Προσείσας.) Προέχοντο. Πρωτόνεως. Τετρηγοφόροι. Τραυματισθῆναι. (Hanc vocem adde in *Ind.* Suid. quem corriges in ſeptem praecedd. addendo numerum lib.)

— ἐν β'. V. Κλυδώνιον. Προτεραίᾳ. (corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν γ'. V. Πρόσταξε. (corr. *Ind.* Suid. conf. ſup. V. Εὐηθές.)

— ἐν δ'. V. Κωπῆρες. Παρεξειρεσία. Πομπήν. Σῖτος. (In his quatuor corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν ε'. V. Ἀγών. Λιμῷ. Μηλίῳ. Οὕτως. (In his 2 corr. *Ind.* Suid.)

— ἐν ζ'. V. Ζεῦγμα. Ναυλοχεῖν. Σπάδια. (Conf. ſup. V. Περιοίσειν.)

— ἐν τῇ η΄. V. Συγγραφεῖς. (*Ind.* Suid. ut & in V. Ἐπανεῖπεν, & Λαισποδιάσθαι.)
THUGENIDES. (*Tragicus* deperditus. Suid. *Thugenes.*)
——— ἐν Δικασταῖς. V. Τελαχθῆναι.
TIMACHIDAS. V. Σῖτος. (Omiſſus in *Ind.* Suid. Pro eodem *Timarchus Rhodius* comparet apud Suid. in Ἀργάς. ubi vid. Kuſt.)
TIMAEUS. V. Σαρδόνιος γέλως.
——— ἐν ς΄. V. Καλλικύριοι. (corrig. *Ind.* Suid.)
——— ἐν τῷ θ΄. V. Κοινὰ τὰ φίλων. (Et hic add. num. in *Ind.* Suid.)
TIMOSTRATUS. V. Σάγρα. (λοιδορίας εἶδος.)
TRAGICI. V. Κληῖσαι, ſive Κληίδα. Λιβρόν. Μάγυς. Σέφθησαν. &c.
TYRTAEUS. (ὁ τῶν Ἐλεγειῶν ποιητής.) V. Τυρταῖος.

X.

XENARCHUS. V. Ῥηγίνους.
XENOPHON. V. Ἀγώγιον. Ἀγωνία. Εὐθυωρόν. Ζειραί. Ἤλεγχον. Θίασος. Καρδιώττειν. Λεωργόν. Μηχανικόν. Νεᾶν — καὶ Νεαπῖν. Οὐροδόκην. Πέμπτα. (ſive potius Πέμπελα.) Ποδοστράβη. Ῥαδιουργός. (bis.) Σικυών. Ὑγιεινόν.
— ἐν τῇ Ἀναβάσει. V. Καρπαία. Μελίνη. Δημ.

Ξυή.

Ξυνήλω. (ubi additur Κύρυ.)
— — ἐν δ' τῆς Ἀναβάσεως. V. Ξυνήλω. (p. 338. B.)
— — ἐν τῇ ζ' τῆς τῦ Κύρυ Ἀναβάσεως. V. Κατασκεδάζειν. (Adde num. libri in *Ind.* Suid. Locus Xenoph. eſt l. VII. p. 406. B. adeoque male ἐν δευτέρῳ legitur in Photio.)
— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. V. Εὐημερίαν.
— ἐν Κύρυ Παιδείᾳ. V. Ἕως. (pro Ἠώς.) Πιθανός.
— — ἐν β'. (Κυρ. παιδ. p. 59. *in fin.*) V. Ὤγμευον. (leg. Ὤγμευον, & corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν τῇ Λακώνων Πολιτείᾳ. V. Μορῶν.
— Συμποσίῳ. V. Σπυδάζω.
XYNAGORAS. V. Κέρκωπες.

Z.

ZENODOTUS. V. Μίνθα.

F I N I S.

INDEX I.

LOCORUM SACRAE SCRIPTURAE,

Quae in hoc Opusculo inlustrantur.

GENESIS.

Cap.	Com.	Pag.
II	6.	307
V.	29.	45
XXX.	8.	19
	20.	7

LIBER JOSUAE.

XXIV.	26.	187

I. SAMUELIS.

VII.	12.	187
XIX.	13. 16.	162
XX.	29.	42

II. SAMUELIS.

XXIII.	31.	171

LI-

Index I. Locorum S. S.

LIBER PSALMORUM.

Cap.	Com.	Pag.
II.	1.	30
III.	8.	199
XXXIV.	19.	117
CXX.	6.	14

JESAIA.

III.	19.	73

HABACUC.

III.	13.	199

SIRACH.

XXXI.	23.	289
XXXII.	22.	130

III. MACCAB.

I.	17.	315

MATTHAEUS.

I.	19.	200
II.	1.	200
V.	18.	201

Cap.	Com.	Pag.
V.	22.	21. 190
	26.	13
VI.	7. 11.	202
	24.	203
IX.	20.	203
X.	29.	204
XV.	22.	26
XVI.	18.	24
XVIII.	28.	205
XIX.	24.	205
XXI.	9.	283
XXIII.	5.	205
XXVI.	23. 69.	206
XXVII.	6.	14
	38.	207
	46.	9

MARCUS.

Cap.	Com.	Pag.
III.	17.	29
	22.	30
V.	41.	26
VII.	11.	14
	34.	31
X.	46.	29
XIV.	36.	28

LUCAS.

Cap.	Com.	Pag.
I.	54.	104
II.	14	283

IV,

LOCORUM S. S.

Cap.	Com.	Pag.
IV.	23.	40
XII.	58.	208
	59.	13
XIX.	38.	282
XXII.	44.	208
XXIV.	13.	36

JOANNES.

I.	41.	57
II.	10.	106
IV.	5.	59
V.	1.	209
VIII.	20.	209
IX.	7.	59
XI.	16.	10
XIX.	19.	260
	23.	209

ACTA APOSTOLORUM.

I.	4.	61
	12.	62
II.	19. 41.	63
	46.	210
III.	5.	64
V.	2. 6.	65
	8. 16.	66
	21. 33.	67
VI.	1.	67
	10.	211

Cap.	Com.	Pag.
VII.	1. 11.	211
	20.	68
	21.	68. 80
	24. 43.	212
	46.	69
VIII.	26.	213
	38.	69
IX.	7. 27.	70
	32.	214
X.	1.	71. 193
	15. 22.	72
	33.	214
XI.	5.	73
XII.	21.	89
XIII.	10.	73
XIV.	13. 16.	74
XV.	20.	75
XVI.	16.	75
XVII.	5.	75
	10.	76-79. 214
XVIII.	7.	80
XIX.	35. 38.	81
XX.	28.	215
XXI.	5.	82
	15.	215
XXII.	22.	216
XXIII.	8.	204
	27.	83
	34.	186
XXIV.	12.	216

XXV.

Cap.	Com.	Pag.
XXV.	14. 19.	84
XXVI.	2.	84
	4.	85
	17.	84
XXVII.	5.	85
	6.	86
	11.	194
	12.	85. 86. 173
	15. 16. 29.	87
	30.	88
	40.	88. 129. 186
	41.	88
XXVIII.	15.	86
	23.	89

AD ROMANOS.

I.	1.	90
	30.	91-93
	31.	93. 94
II.	19. 20.	95
	22.	96
III.	8. 19. 22.	96
	25.	97
	27.	98
IV.	1. 20.	99
VI.	23.	100. 238
VII.	23.	101
VIII.	1.	102
	15.	29
	19.	103. 195

Cap.	Com.	Pag.
VIII.	22.	103
	26.	104
	39.	105
IX.	3.	105
	6. 11. 12.	106
X.	20.	106
XI.	4.	107
	8.	116
	15. 16.	107
	25.	108
XII.	10.	108
	13.	109
XIII.	4. 6.	109
	7. 9.	110
	12.	111. 305
	13.	112. 113
XIV.	14. 15.	114
XV.	16. 19.	114
	31.	115
XVI.	1. 7.	116
	23.	281

I. AD CORINTHIOS.

I.	8. 10.	117
	11. 17. 20.	118
II.	4.	119. 120
	10.	120
	16.	129
III.	2.	121

IV.

Cap.	Com.	Pag.
IV.	12.	121
	13.	122
	19.	123
	21.	124
V.	7. 8.	124
	11.	125
VII.	35.	125
VIII.	10.	126
IX.	9. 12. 24.	127
	27.	216
X.	19.	129
	22.	128
	30. 32.	130
XI.	2.	130
	4. 15. 17. 20.	131
	21.	129
	27.	131
XII.	6. 10.	131
	28.	132
XIII.	1. 4.	133
	12.	134
XIV.	9. 11. 15. 23.	135
XV	20. 47.	136
	52.	136. 197
	58.	137
XVI.	1. 2.	137
	9.	138--140
	21.	141
	23.	44

II.

II. AD CORINTHIOS.

Cap.	Com.	Pag.
I.	9.	255
	17.	141
II.	4.	141
III.	7.	142
V.	1. 13.	142
VI.	3.	142
VII.	2.	143
VIII.	17.	143
IX.	5.	144
X.	14.	144
XI.	8.	146
	15.	145
XII.	11.	145.
	14.	146

AD GALATAS.

I.	23.	149
II.	5.	150
IV.	24.	150
VI.	12.	148

AD EPHESIOS.

II.	21.	150
IV.	16. 19.	151
V.	4.	151
VI.	19. 21. 22.	152

AD PHILIPPENSES.

Cap.	Com.	Pag.
I.	28.	217
II.	13.	141

AD COLOSSENSES.

II.	8.	152
	18.	154
III.	13. 15.	155

I. AD THESSALONICENSES.

II.	8.	146
III.	3.	147

II. AD THESSALONICENSES.

I.	5. 9.	148
II.	1.	148
	2.	149
III.	6.	149

I. AD TIMOTHEUM.

I.	6.	185
II.	1. 2. 9.	156
III.	6.	157
V.	11.	217

V.

Index I.

Cap.	Com.	Pag.
V.	18.	127
	21.	157--160
VI.	16. 20.	160

II. AD TIMOTHEUM.

I.	6.	162
II.	17.	163
III.	6.	162
	3. 17.	163
IV.	3.	163
	6. 13.	164

AD PHILEMONEM.

	6.	139

AD HEBRAEOS.

I.	1.	166
	3. 4.	167--169
II.	1.	170
	14.	171
IV.	12.	171. 172
	13.	172
V.	2.	173
	8.	155
	24.	173
VI.	7.	173
	12.	174

VII.

Cap.	Com.	Pag.
VII.	1.	217
	4.	174
	5. 22.	175
IX.	6.	175
	9.	176
X.	20. 24.	176
	34. 37. 38.	177
XI.	1.	178
	3.	179
	35.	178
XII.	1.	179--181
	5.	183
	8. 10. 12.	184
	13.	185
	15.	182
	17.	152
	18.	185
XIII.	5.	186

JACOBI.

V.	16.	149

I. PETRI.

V.	5.	217

II. PETRI.

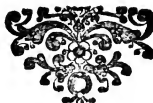
Cap.	Com.	Pag.
II.	3.	218

JUDAE.

	9.	218
	25.	171

APOCALYPSIS.

I.	8.	219
XX.	8.	219

INDEX II.

AUCTORUM,

Qui in hoc Opusculo inluſtrantur, explicantur, emendantur.

A.

Achmet, F. Scirim, *Oneirocrit.* 121. 138.
Aelianus, *Var. Hiſt.* 289.
Aeſchylus. 77. 310. 323.
Ammonius. 153.
Apollonius Dyſcolus, *Gramm. MS. inedit.* 344. 346. 367.
Apollonius Sophiſta, *Lexicon MS. Homericum.* 300.
Arcadius Grammaticus, *MS. inedit.* 301. 303. 309.
Archilochus. 287.
Ariſtaenetus. 68. 232.
Ariſtophanes Comicus. *expl.* 285.
Artemidorus. 273. 311.
Auguſtinus. 28.

B.

Baſilius M. 50. 56.
Bion, *Aethiopicorum Scriptor.* 213.

C.

Caesar. 266.
Callimachus. 274.
Canon Concil. Carthagin. 238.
Chrysostomus. 137.
Clemens Alexandrinus. 203. 212.
Codex Cantabrigiensis Bezae. 200. 207.
Concordantiae Graecae τῶν ό supplentur. 65.
Constantinus Porphyrogenneta. 310.
Cyrillus, *Lexic. MS.* 4. 67. 68. 75. 88. 91. 112. 123. 124. 127. 128. 237. & passim alibi. *emendat.* 130. 183.

D.

Diogenes Laërtius. 276. 288.

E.

Epigramma vetus. 280. *tent.*
Etymologicum Magnum. 68. 313. &c. *emend.* 302.
Euripides. 145. 271. 310.
Eusebius Alexandrinus, *Orat. de Die Dominica.* 138.
Eustathius, *Ismen. & Ism. amor.* 148.
Eustathius *ad Homer.* 284. 301. 303. 304. &c.
Expositio MSta Nominum Hebraicorum. 19. 190. 191. 192. *ter.* 208. 224.

G.

G.

Galenus, *Gloss. in Hippocrat.* 266.
Glossae Gr. Lat. S. German. 321.
Glossae Veteres Gr. Lat. *defend.* 243. *emend.* 115. 128. 144. 247. & inf. in *Indic.* III. de *Permut.* C. & S.
Glossae *MSS. Lat.* 141. 231. 247. *emend.* 308.
Glossae *MSS. Graecae* in Cantica Sacra. 31. 66 88.
— in Dionysium Areopagitam. 87.
— in Ezechielem. 31. 35. 45.
— in Jobum. 106.
— in Octateuchum. 6. 52.
emend. 67. 71.
— in Prophetas. 97. 177. & *aliae* 219.
— in Proverbia Salomonis. 70. 132.
— in Psalmos Davidis. 9. 14. 86. 117.
Glossae Sacrae *MSS. Graecae* Bibliothecae Basileensis. 26. 47. 212. 216.
— Biblioth. Coislin. *ineditae.* 30. 32. 38. 44. 51. 69. 81. 86. 122. 146. 147. 165. 178. 199. — 224. *aliae.* 246.
— Biblioth. Mediceae. 132. 156. 157. 159. 163. 164. *emend.* 162. 166. *defend.* 177.
Glossae in Herodotum. 209.
— in Oppianum Rutgersio-Strunzianae. *emend.* 37.

Glossae Nomicae, sive Verborum Juris. *emend.* 16. 72. 106. 110. 317. *em.* *ill.* & *def.* a *pag.* 228—262. ex *MSS.*
— *Index Auctorum* in Gloss. Nomic. 261. 262.
Glossaria Meursii & Du Cangii augentur. 170. 174. 184. 247.

H.

Harpocration. 181. &c.
Hephaestion. 334.
Herodianus. 170.
Herodotus. 70.
Hesychius Grammaticus. *ill.* 2. 3. 4. 5. 6. 10. 13. 14. 15. 17. 20. 24. 27. 29. 40. 44, *bis.* 49. 52. 53. 56. 59. 61. 63. 67. 68. 70. 72. 73. 75. 83, *bis.* 84. 88. 99. 106. 111. 116. 117. 124. 127. 135. 139. 142. 146. 182. 222. 228. *notat.* 202. 222. *emendat.* 2. 5. 9. 16. 18. 21. 22. 34. 36, *bis.* 38. 47. 48. 49. 50. 56. 71. 80. 82. 85. 87. 90. 93. 96. 99, *bis.* 109. 114. 119. 120. 124. 131. 132. 134. 137. 138, *bis.* 139. 142. 143, *bis.* 144. 145. 147, *bis.* 149. 154, 155. 156. 157. 159. 165. 166. 170. 172. 173. 174. 175. 180. 181. 183. 184. 214. 237. 271. 278. 280. 281. 334. 350. 359.
defend. 60. 112. 118. 123. 125. 136. 159. 173. 183. 211. 232.

ill.

ill. emend. def. a *pag.* 296—321.
— NB. *Regulae Criticae* in Hefychio obfervandae. 147. 268. 271. 296. *feqq.* 314. 318.
— *Notae ineditae* Variorum in Hefychium. 34. 36. 56. 99. 104. 123. 130. 134. 136. 145. 228. 280. 292. 298. 299. 300. 301. 319. 320.
— *Index Auctorum* in Hefychio fuppletur. 326. 334.
Hieronymus. 40. 211. 277.
emend. 5.
Homerus 312. 136. 270. 276.
Horapollo *emend.* 172.

I.

Ignatius, *Epift.* 128. *emend.*
Jofephus. 14. 93. 267. 268. 270. 272.
—— Gorionides. 38.
Ifidorus Pelufiota. 301.

L.

Lexicon MS. Graecum adefpoton, incipiens a V. Ἐσμιλευμένος. Citatur paffim. *emend.* 48. 65. 76. 143. 177.
Lexici Graeci *MS. fragmentum.* 97.

Lexicon Gr. *MS.* Bibliothecae Coislinianae. *emend.* 165. 367.
—— de Syntaxi. *MS.* 104. 182.
—— Bibliothecae Colbertinae. 72.
—— Rhetoricum. *MS.* 63. 69.
—— S. Scripturae Patric. Junii. *MS.* 131. 132. 207.
Lexicon Origenianum, ejusque Fragmenta, ex Reg. & Colb. Cod. 2. 3. 4. 5. 13. 51. 55. 60. 203. 222.
emend. 4. 6. 14. 15. 16. 18. 19. 20. 23. 25. 28. 39. 42. 43. 45. 50. 54. 55, *bis.* 57. 73.
Lexica Graeca augentur. 84. 99. 106. 121. minuuntur. 312. 316.
Longinus. 180.

M.

Malela. 217.
Menander. 357.
— *Index* in Menand. augetur, aut corr. 354, *bis.* 355. *sexies.* 356. *quater.* 357.
Moeris Atticista. 114.
Moschopulus. 43.

O.

Origenes. *emend.* 222.

P.

Pandectae *ill.* & *tent.* 263. 264.
Paulus Aegineta. *emend.* 291.
Pausanias. 264.
Phavorinus. 318. &c. *emend.* 14. 95. 140.
Philemon *Comicus.* 360. ubi *ter* suppletur in *Indice.*
Philo. 43. 46. 49. 222. 297.
Photius, *Lexicon MS.* passim. *emend.* 23. 80. 128 185. 291. 322. 325. 328. 330. 331. 334. 337. 339. 340. 341. 344, *bis.* 345, *quinquies.* 346, *bis.* 347. 349. 352. 353. 359. 362. 363. 367, *quinquies.* 370. 371. 373.
— *Index Auctorum* in hoc Lexico, p. 322. usque ad 373.
— *Epistolae.* 160.
Phrynichus, *Eclog. Dict. Attic.* 176. 180. 280.
— Arrhabius, *Gloss.* 149
Pindarus. 308. 318. 319.
Plutarchus. 65. 242. 271. *emend.* 321.
Pollux. 41. 319.
Procopius *in lib. Reg.* 201.

S.

Saxo Grammaticus. 107. 247.
Scholia Graeca in Aristoph. *emend.* 357.
— in Callimachum. *emend.* 120.
— Origeniana F. Morelli. 191.
— in Sophoclem. 312.

Silenus, *rerum Syracusanarum Scriptor*. 289.
Simonides. 308.
Sophocles. 133. 273. 307.
Strabo. 273. 274.
Suidas. 3. 29. 43, *bis*. 46. 111. 137. 327. 332. 335.
emendat. 10. 14. 17. 18. 101. 110. 113. 119. 120. 128. 143. 151. 158. 317. 329. 336. 337. 339. 342. 343. 349. 353. 354. 356. 360. 363. 370.
defend. 161.
ill. emend. defend. a *pag.* 267— 294.
— *Codex MS.* 272.
— *Index Auctorum* in Suidam corrigitur & suppletur passim, *pag.* 322. usque ad 373.
— *Notae ineditae* H. Junii &c. in Suidam. 92. 113. 281. 284. 288. 291. 294.
Synesius. 294.

T.

Theocritus. 296.
Theodorus Metochita. *emend.* 143. 251.
Theodosius Zygomalas. 257.
Theophilus Antecessor. p. 228. 229. &c. passim. *tent.* 233.
Theophylactus. *emend.* 156.
Thomas Magister. 114. 122.

V.

V.

Varro. 297.
Versio nova Belgica N. T. 153.
—— *Neo-Graeca* Maximi 170. 174. 184.
&c. *emend.* 170.
Ulpianus, *Enarrat. in Demosthen.* 149.

X.

Xenophon. 301.

Z.

Zonaras, *Lexicon MS. inedit.* 194.

INDEX III.

VOCUM, PHRASIUM, ET PERMUTATIONUM.

A.

Pag.

Ἀαναίμα, quid apud Hesych. 34
Ἀαρών. 33
Ἀββᾶ. 28. 188
Abbas, unde? 4
Ἀβδίας. 9
Ἀβεις, apud Hesych. 228
Ἀβενεζέρ. 186
Ἀβιά. 33
Ἀγαλματοφορεῖσθαι. 297
Ἀγγαῖος. 191
Ἀγγε. 35
Ἀγείρειν. 267
Ἀγμός. 145
Ἀγοραῖοι. 75. 81
Ἀγχιλα. 307
Ἀγχίμολον. 306
Ἀγχιτέρμων. 80

Pag.

Ἄγωνος, pro ἀγών. 324
Ἀδά. 307
Ἀδαί. 35
Ἀελλόποδες. 307
Ἄζυμοι. 124
Ἀθηνᾶ, *Minerva*, unde? 2
Ἄθλον. 181
Αἰαῖ. 297
Αἰᾶται. 309
Αἰγαῖον πέλαγος. 310
Αἶγες, Fris. *wagen*, pro *fluctibus*. *ibid.*
Αἴνιγμα. 134
Αἰνών. 54
Αἴρε. 216
Αἴτας. 286
Αἰτεῖν. 148

Αἰχ-

	Pag.
'Αιχμαλωτίζειν. (Vid. Thom. Mag.)	101
'Ακροθίνια.	74
'Αλαλάζειν.	133
'Αλισγήματα.	75
'Αλληγορούμενα.	150
"Αλφα.	219
'Αμάρη.	317
'Αμβλίσιον.	268
'Αμιώ.	33
"Αμητος, & 'Αμητός.	300
'Αμιχθαλόεσσα.	312
'Αμύκλαι.	269
'Αμφίβασις.	318
'Αμφίδοχμοι.	301
'Αμφινωτός.	157
'Αμφότερα, de tribus.	204
'Αναζωπυρεῖν.	161. 162
'Ανάθεμα.	105
'Ανακεφαλαιοῦσθαι.	110
'Ανάκτορον, templum.	301
'Αναρριπίζειν.	162
ἀνέγκλητος.	117
"Ανεως.	70
'Ανήμερος.	163
'Ανιέναι.	88. 186
"Αννα.	34
'Αντέχειν.	270

	Pag.
'Αντικένσωρ.	231
'Αντιλαμβάνεσθαι.	104
'Αντιλήψεις.	132
'Αντιστρατεύειν.	101
'Αντίτιμον, quid?	319
'Αντοφθαλμεῖν.	87
"Ανω φύσα.	182
'Αξιοῦν.	148
'Αξύμβλητον.	298
'Απαλγεῖν.	151
'Απαρχή.	135
'Απαύγασμα.	167
'Απερισπάστως.	125
'Απερίσπαστος.	180
'Απήνερα.	272
'Αποδέεσθαι.	66
'Αποκαραδοκία.	103. 195
'Απόκειμαι.	255
'Απολλύειν.	114
'Απολύτρωσις.	196
'Αποπνιεῖν, & 'Αποπνιεῖσθαι.	320
'Απόρρησις.	272
'Απρόσιτος.	159
'Απρόσκοπος.	130
"Αργυρος.	205
'Αειδείκετος.	299
'Αείδακρυς.	299

'Αει-

Pag.

Ἀριμαθαῖος. 27
Ἀριώθ, apud Hesych. 42
Ἅρμα. 69
Ἁρμοί. 172
Ἄῤῥαφος. 209
Ἄρτιος. 163
Ἀρχώνης. 302
Aser. 221
Ἀσίκα, *Sica.* 232
Ἀσκέρα. 303
Ἀσμένως. 63
Ἄσπονδοι. 94
Ἀσσάριον. 204
Ἀστεῖος. 68
Ἀστόξενος. 304
Ἄστοργοι. 93
Ἀσύνθετοι. 94. 304
Ἀτενίζειν. 62
Ἄτομον. 197
Auctor Epistolae ad Hebraeos, quis? 168
Αὐγούστος. 32
Αὐθάδης. 299
(Vide Philologos ad *Tit.* I. 7.)
Αὐθαίρετος. 143
Αὐλαρός. 305
Αὐλίζομαι. *ibid.*
Αὖος. 70

Pag.

Ἀφελότης. 210
Ἄφεσις. 97
Ἀφ' ὧν. 155
Ἀχειροποίητος. 142

B.

Βάϊς, & Βάϊν. 105 120
Balina, nomen ancillae, Matth. XXVI. 69. 206
Βαραββᾶς. 4. 188
Βαραχία. 3
Βαρθολομαῖος. 1
Βὰρ Ἰωνᾶ. 3
Βαρούχ. 4
Βαρτιμαῖος. 29
Βαρυθυμεῖν. 183
Βαττολογεῖν. 202
Βεελζεβούλ. 30. 190
(Conf. Martian. ad *Fragment.* Orig. V. p. 155.)
Beiare. 298
Βελιάρ. 51
Benjamin. 223
Beronice, nomen haemorrhousae. 203

Βη-

Pag.
Βηθανία. 3
Βηθσαϊδά. 2
Βηθσφαγή. 3. 158
Βηλὸς, pro coelo. 315
Βοανεργές. 20
Βραβεῖον. 128
Βραβεύειν. 155

Γ.

Γάγγραινα. (Vid. Suid.) 164
Gad. 221
Γαδαρlωοί. 6
Γαζοφυλάκιον. 209
Γάλα. 121
Γαλαάδ. 55
Γαλιλαία. 54. 192
Γαριζείν. (Vid. Hesych. in Σίκημα.) 220
Γέεννα. 5
Γεώργις. 6
Geminatio literarum vel Syllabarum. (Vid. Radulph. Forner. Rer. quotid. L. II. c. 1. & 2.) 234
Γένη γλωσσῶν. 133
Γεννησαρέτ. 4

Pag.
Γεργεσηνοί. 5. 189
Γερουσία. 67
Γώγ. 219

Δ.

Δαμασκός. 214
Δάρ. 235
Δεισιδαιμονία. 84
Δηνάρια. 205
Διαβολὴ, permissio. 248
Διαιρέσεις. 131
Διακρίνεσθαι. 100
Διακρίσεις πνευμάτων. 131
Διαφορώτερον. 168
Διϊκνεῖσθαι. 172
Δίκlω τῖσαι. 148
Διώκειν. 109
Δράξ. (Vid. Hesych. in Δράξαι.) 219
Δυσεντερία. 193
Δυσπιστεῖν, vox rara. 99
Δωρεά. 238
Δωροφορία. 115

E.

E.

Heber. 220
Ἔγλυ©. 175
Ἐγκρυβῶσασθαι. 217
Ἑβραῖοι. 136
Ἐθμή, vox rara, vel corrupta. 63
Εἰδωλεῖον. 126
Ejecta navis. 266
Εἰλικρίνεια. 124
Εἶξαι. (Hesych. per digamma AEolic. Γίξαι.) 150
Εἰσίασιν. 175
Ἐκβορίζειν. 263
Ἐκδοχή. 176
Ἐκτραχηλίζαι. 185
Ἐλάσσων. 106
Ἐλαφρία. 141
Ἐλισσίβετ. 37
Ἐπλησίσαι. 211
Ἐμβιβάζειν. 86
Ἐμφανής. 36
Ἐναργής, & ἐνεργής. 138
Ἐν ἀτόμῳ. 136
Ἐνδειγμα. 148
Ἔνδικ©. 196
Ἐνεός. 70
Ἐνεργεῖν. 140
Ἐνοχλεῖν. 182
Ἔνοχ©. 131
Ἐντετυπωμένη. 142
Ἔντευξις. 156
Ἐνώς. 36
Ἐνώχ. ibid.
Ἐξαυτῆς. 214
Ἐξεβράσθη. 263
Ἐξεκλείσθη. 99
Ἐξιλασμένοι. 83
Ἕξις. 173
Ἐπέχειν, scil. νοῦν, vel ὀφθαλμούς. 64
Epicus cyclus. 335
Ἐπισκιάζεσθαι. 215
Ἐπίσκοποι. ibid.
Ἐπιστολαὶ, pro mandatis. 132
Ἐπισύστασις. 216
Ἐπισωρεύειν. 163
Ἐπίτο©. (Vid. Cl. H. Venema Differt. S. p. 371.) 202
Ἐποκέλλειν. 88
Ἔται, amici. 286
Εὔθετ©. 173
Εὐλογεῖν, pro laudare. 121

Pag.

Εὐοδοῦσθαι, & εὐοδία. 137
Εὐπάρεδρος. 125
Εὐπερίστατος. 179
Εὔσημος. 135
Εὐτραπελία. 151
Ἐφικνεῖσθαι. 144
Ἐφραθᾶ. 276
Ἐφραίμ. 55. 223
Ἐφφαθά. 31

Z.

Zabulon. 223
Ζάγρος. 372
Ζακχαῖος. 8
זכרה & זכר. ibid.
Ζαχαρίας. 7
Ζεβεδαῖος. ibid.
Ζιγγὸν. 358
Ζιζάνιον. 189

H.

Ἥγημαι. 84
Ἠλὶ &c. 8
Ἠλιακίμ. ibid.
Ἠλίας. 8. 10.
Ἡμέρα Κυριακή. 138
Ἤρεμος. 156

Pag.

Ἡρώδης. 37
Ἧσσον. 131

Θ.

תאם 10
Θεομισὴς, & Θεομίσης. 98
Θεὸς, unde? 60. 193
Θεοστυγὴς, Deo perosus. 91-93
Θεοφιλής. 93
Θρησκεία. 154
Θροεῖν. 119
Θυέλλα. 185
Θύρσος. 360
Θωμᾶς. 10

I.

Ἴα. 3. 33
Ἰάειρος. 38
Ἰδιῶται. 135
Ἱεριχώ. 12
Ἱερόθυτον. (Ita in l. c. praeter Alex. etiam Coislinianus Cod. vetustissimus.) 129
Ἱερόσυλος. 96

Cc Ἱε-

Pag.

Ἱερουσαλήμ. 11
Ἱεσσαί. ibid.
Ἰησοῦς. 10. 199
Ἰλικρίνια. 124
Ἱμείρεσθαι. 146
Ἰορδάνης. 38
Issachar. 223
Ἰσκαριώθ. 11
Ἰσραήλ. (V. Cl. Potter. ad Clem. Alex. Strom. l. I. p. 334.) 31. 191
Ἵστε. 152
Ἰτουραία. 38
Ἰωάννης. 38. 191
Ἰωνᾶς. 3
Ἰωσήφ. 11. 189. 223
Juda. (V. Cl. Potter. l. c. p. 335.) 9. 221

K.

Κάθεμα. 73
Καϊάφας. 12
Καινοτάφια. 161
Καινοφωνία. 160
Καῖσαρ. 39
Καλαβώτης. 273
Καλολογεῖν, vox rara. 121
Κάμηλος. 205
Κανά. 57
Κανανaῖος. 15. 26
Κανδάκη. 213
כנענים. 26
Καπερναούμ. 40
Κάρκαρον, carcer, kerker. 367
Καροῦχα. 69
Καρποφορία, oblatio sacra. 137
Κατάκριμα. 102
Καταναρκᾶν. 146
Κατάνυξις. 116
Καταπέτασμα. 174
Κατὰ πρόσκλισιν. 158
Καταργουμένη. 142
Καταστολή. 156
Καταστρηνιᾶν. 217
Κατὰ τὸ δοκοῦν. 184
Καταψήχεται. 364
Κατηρτισμένοι. 117. 179
Κενοτάφια. 161
Κενοφωνία. 160
Κερεία. 201
Κεράμειον. 189
Κηδάρ. (Gloss. MSS. Lat. Caedron. tenebrae.) 14
Κημώσεις, φιμώσεις. 127
Κηφᾶς. 189
Κλάδοι. 107

Κνή-

Pag.		Pag.	
Κνήθεσθαι τὴν ἀκοήν.	163	Latronum cruciariorum nomina.	207
Κοδεάντης. (Vid. omnino Meurs. & Du Cang. Gloss.)	13	Λεββαῖος.	15
Κοινὸν. 72. 83.	114	Λειτουργία.	109
Κορβᾶν.	14	Λελεπτασμένον.	368
Κοροσιόμαται, vox rara.	174	Λεξίθυρος, unde λεξιθυρεῖν. (Vid. J. F. Gronov. ad A. Gell. N. A. II. 9.)	78
Κράσπεδα.	206	Λεπτόν.	137
Κράτος.	171	Λευί. 41.	223
Κρατικός.	172	Λίνον, pro narcisso.	369
Κυβερνήσεις.	132	Λίψ.	86
Κυβερνήτης.	194	Λογία.	136
Κύβοι.	344	Λοίδορος.	125
Κυλίνδος.	39	לין	43
Κυριακὴ, Dominica dies.	138	Λυκᾶς.	32
Κύφωνες.	364	Λύδδα.	214
Κῶμοι.	112	Λωτ.	42

Λ.

Λάζαρος. 44.	191	Μαγδαληνή.	17
לכך radix obsoleta.	41	Magisterium, pro magistratu.	247
Λάμεχ.	ibid.	Μάγοι, eorumque nomina.	200
Λάμπων.	345	Μαγώγ.	219
Λατρεύω, & Λατρεία. 99.	155	Μαθηματικός.	364

M.

Pag.

Μαμωνᾶς. 203
Μαναά. 280
Manasseh. (Vid. Joh. Bochium in Psalmos, p. 271.) 222
Μαραναθά. 44. 141
Μάρθα. 44. 45
Μαρία, Μαριάμ. 15. 43
Μάρκος. 27
Ματθαῖος. 16
Μελχισεδέκ. 217
Μεμβράναι. 165
Μέμφειρα, pro μέμψις. 368
Μεσοπορεῖν. 280
Μεσσίας. 57. 192
Μετακέρας. 361
Μετριοπαθεῖν. 173
Μητρίς, pro patria. 360. 362. 369
Μία σαββάτων. 138
Μίσθιος. 362
Μολόχ. 212
Μομφή. 155
Μόρφωσις. 95
Μωρεῖος. 142

Pag.

N.

Ναζαρέθ. 17
Ναζηραῖος, & Ναζωραῖος. 18
Ναθάν. 45
Ναούμ. 40. 45
Naphthali. 19. 221
Νεόφυτος, 157
Νέφος, pro multitudine. 179
Νεωκόρος. 81
נמלט proripuit sese. 42
Νινευή. 46
Νόθοι. (V. Ferand. Adduens. Explicat. l. II. p. 609. Tom. II. Thes. Jur. Rom.) 184
Νομικός, pro JCto. 230
Νοσφίζειν. 65
Νούμερον. 71
Νῶε. 40. 45
Νωθρός. 174

O.

Ὄγκος. (Artemidor. II. 5. τὸν ὄγκον τοῦ βάρους dixit.) 179
Οἰκειωθῆναι. 107
Οἷον ὅτι. 106

Ὀλι-

	Pag.
Ὀλιγωρεῖν.	183
Ὁμείρεσθαι.	146
Ὀμώμοκα.	282
Ὅπλα τοῦ φωτός.	111
Ὀπτανόμενος.	61
Ὀστολόγοι Aeſchyli.	77
Ὀσφύς.	175
Ὀφρύη.	346
Ὀψώνια.	100

Π.

Πανταχῆ, Πανταχοῦ, Πανταχόθι, Πανταχοῖ.	284
Παρὰ in comparatione.	167
Παραβολή.	176
Παραγλιστρῦν, vox rara.	170
Παραδειγματίζειν.	200
Παράδοσις.	130
Παραζηλοῦν.	128
Παραθήκη.	362
Παραῤῥυῶμεν. (Artemidor. II. 27. p. 115. opponit τὸ μένειν.)	169
Παράσιτοι, quinam?	354
Παρειμένος.	184
Πάρεσις.	57
Παρῶμμαι.	67
Παρωχημένος.	74
Πασπάρδοι.	184
Paterae.	24
פרר	ibid.
Πειθοῖς, an πειθοῦς, λόγοις.	119
Πέλαγος.	85
Περινομαί.	355
Πέριξ.	66
Περίστασις.	180
Περιστέλλειν.	65
Περίψημα.	122

Permutantur aut *confunduntur*

IN HEBRAICIS:

— ר & ל. 7. 223.
— ד & ר. 6.
— כ & ב. 40.

— צ & ז 43.
— צ & ט 43.
— צ & ש 47.

in GRAECIS.

— Α & Δ. 236. 237. 249. (& ſaepe in Heſych.)
— α & ε. (maxime ante γ, &c.) 36. 63. 70. 86. 94. 152. 215.
— α & αυ. 234.
— Α & Λ. 50. 55. 308. 330. (Heſych. in Ἀερὸς, Βαμάζειν. &c.)
— α & ω. 229. Doricc. 305.
— αι & ε. 7. 110. 113. 143. 160. 163. 165. 177. 186. 236.
— αι & ει. 280.
— αι & η. 143.
— ἀκ. & ἐυκ. 180.
— ἀπ. & ἐυπ. *idid.*
— β & δ. 229.
— β & μ. 166. 250. 260.
— β & υ. 232. (Vid. Rad. Forner. *Rer. quotid.* IV. 20. & inf. *b* & *v.*)
— Δ & Λ. *Vid.* Α & Δ.
— δ & β. 229.
— δ & ϑ. 60.
— Δ & Λ. *Vid.* Λ & Δ.
— δ & ρ. 235.
— ε & ις. 242.
— ε & αι. *Vid.* αι & ε.

— ε &

— ε & αι. *Vid.* αι & ε.
— ε & η. 146.
— ει & αι. 280.
— ει & η. 99. 82.
— ει & ι. 83. 99. 124. 127. 175.
— ἐξαρτῆσαι, — πίσαι. 83.
— ἕταιρος & ἕτερος. 113.
— ευ & α. *Vid.* αιχ. & αιπ.
— ἡ & ἥ. 173.
— η & αι. 143.
— η & ε. 146.
— η & ει. *Vid.* ει & η.
— η & ι. 39. 57. 83. 127. 155. 157. 172
174. 241.
— η & κ. 253. 317.
— θ & δ. 60.
— θ & τ. 249. 251.
— ι & ει. *Vid* ει & ι.
— ι & η. *Vid.* η & ι.
— ι & οι. 67. 249.
— ι & ς. 230.
— ις & υς. 119.
— ις & ε. 242.
— κ & η. *Vid.* η & κ.
— κ & μ. 142. 143.
— κ & ν. 290.
— καιν. & κεν. 160.
— καταρτίσαι & καταρτῦσαι. 118. 144.
— Λ & Α. *Vid.* Α & Λ.
— Λ & Δ. 144. (& apud Hesych. in Ἄ-
δις, Ἀλεσύνα, Ἀλεινὸν, Ἄλμήτλω, Ἀμμελά-

γλῶ; pro ἀμμεδάπλω, &c.)
— λ & τ. 42.
— λ & χ. 156.
— ΛΥ & Μ. 280.
— μ & β. *Vid.* β & μ.
— μ & κ. 142.
— Μ & ΛΥ. 280.
— ν & κ. 290.
— ο & ȣ. 62.
— ο & σ. 320.
— ο & ω. 25. 125. 127. 148. 182. 234.
— οι & ι. *Vid.* ι & οι.
— οι & ω. 166.
— ȣ & ο. 62.
— ϖρὸ & ϖρός. 128. 228. 254.
— ϖρόκλησις & ϖρόσκλισις. 158.
— ρ & δ. 235.
— σ & ο. 320.
— σ & ς. 257.
— ς & τ. *Vid.* τ & ς.
— σφ & φ. 23. 190. (Conf. J. Mill. ad Marc. XI. 1. & II. *Cor.* XI. 10.)
— τ & ϑ. 60.
— τ & λ. 42.
— τ & ς. 177. 239. 253.
— Τ & Υ. 316. (Sic ΑΛΙΒΑΤΕΙ pro ΑΛΙΒΔΥΕΙ &c. apud Hesych.)
— υ & β. *Vid.* β & υ.
— υς & ις. 119.
— φ & σφ. *Vid.* σφ & φ.
— χ & λ. 156.

— [illegible]

— υ & α. *Vid.* α & ω.
— ω & ο. *Vid.* ο & ω.
— ω & οι. 166.

IN LATINIS:

— *a* & *ai*. 247.
— *B* & *G*. 234.
— *b* & *v*. 229. (Vid. Sup. β & υ.)
— *C* & *Q*. 244. (Vid. Rad. Forner. *Rer. quotid.* l. I. c. 15. & 30. AEg. Menag. *Amoen. J. C.* c. XXXI. *p. m.* 224. P. Burmann. *de Vectig. Pop. Rom.* p. 141. *nov. edit.*)
— *C* & *S*. 247. 248. 251. (Obiter emenda Glossas Veteres: Γαλεὸς, ἰχθύς. *Catella*. leg. *Stella*. Athen. l. VIII. p. 356. Γαλεὸς, ὁ Ἀστερίας λεγόμενος. quod idem est.) Similiter in Gloss. Nomic. Φακτὸς, pro Φασὸς. V. ibi *Not.*)
— *G* & *B*. 234.
— *b* & *n*. 239. 248. 253. (Hinc *cohibere* & *connivere* permiscentur. Vid. Josephi Nerii *Analect.* l. I. c. 11.)
— *n* & *u*. 240.
— *n* & *x*. 257.
— *p* & ρ, sive *P* Lat. & P Graec. 229. 241. 253. 254. 255. 257. 258.
— *Q* & *C*. Vid. *C* & *Q*.
— *S* & *C*. Vid. *C* & *S*.
— *u* & *n*. 240.
— *v* & *b*. Vid. *b* & *v*.
— *x* & *n*. 257.

Pag.			Pag.
Περπερεύεται.	133	Πύθων.	75
Πέτρος.	24	Πώρωσις.	108
Πιθοῖ λόγων.	119		
Πιλάτος.	23	P.	
Πλαστοὶ λόγοι.	218		
Πολυμερῶς, & Πολυτρόπως.	166	Ῥαάβ.	21
Πόντος.	22	Ῥαββί.	22
Πορθεῖν.	149	רגש.	29
Ποτήριον.	193	Ῥαδιουργία.	73
Πράκτωρ.	208	Ῥακά.	21. 190
Principium, pro principum.	5	Ῥαμά.	20. 46
Προσάπλωσις, vox rara.	106	Ῥαχήλ.	21.
Προβατικὴ porta.	209	Regula hermeneutica.	139
Προηγούμενοι.	108	Ῥέδα.	60
Profundum, pro sublimi.	105	Ῥώθ.	21
Προπάτωρ.	99	Ruben.	221
Προσκεῖσθαι.	128	Ῥυφᾶν.	349
Πρόσκλισις.	158	Σ.	
Πρόσφατος.	176	Σαβά.	51. 192
Προφητεύειν.	131	Σαββάτου ὁδός.	62
Πρύμνα.	88	Σαβίκ.	52
Πρώρα.	ibid.	Σαδδαί.	35
Πτέρυγες, pro gubernaculis.	366	Σαίνειν, & Σαίρειν.	147
Πτύρεσθαι, & Πτύρμα.	217	Σαλείμ.	58
		Σαλμώνη. (V. Meurs. Cret. p. 59.)	

Pag.
59.) 86
Σαρεφίμ. 47. 192
Σαρεπτά. 47
Σαπᾶν. 50
Σάπαν. 51
Σεσωρθωμένα. 162
Σεφθησαν. 364. 372
Σήθ. 208
Σημεῖα καὶ τέρατα. 115
Sibylla, nomen ReginaeAuſtri. 192
Σιδών. 25
Σιλωάμ. 59
Σιμών. 48. 192. 223
Σιὸρ, pro Θεός. 60
Σκατοφάγος, & Σκυθρός. 355
Σκοῖδος. 356
Σοβαρός. vox Cynica. 335
Σόδομα. 49
Σπεῖρα. 71. 193
Σπένδεσθαι. 164
Σπερμολόγος.(Conf. H. Steph. *Addend.* p. 214) 76—79. 214
Σπλεκοῦν. 285
Στέλλεσθαι. 149
Στlώια, feſtum. 290

Pag.
Στοιχεῖα. 153. 360
Subſtantiva duo, pro adject. & ſubſt. 310
Συλαγωγεῖν. 152
Συμβιβάζειν. 71. 129. 150
Συναλιζόμενος. 61
Συναντιλαμβάνεσθαι. 104
Συναρμολογουμένη. 150
Συνίστημι. 116
Συνομοροῦσα. 80
Συνοχή. 141
Συστέλλειν. 65
Συχάρ. 59
Συχέμ. 212. 221
Σφηκῶσαι. 361
שחר. 59
Σωφρονεῖν. 142

T.

Ταβερνά. 86
Τάλις. 26
Τάξαι. 361
Ταπείνωσις.(Achmet *Oneir.* p. 175. Ταπεινὸν ἄνδρα καὶ μετεωρόπλουτον.) 41
Τάσσεσθαι ἡμέραν. 89
Τέλος. 110
Telum. 259

Τί-

Pag.

Τέρατα καὶ σημεῖα. 115
Τερποτέρμις. 368
Τετραχηλισμένα. 172
Τευτάζειν. 292
Τιβέριος. 52
Τίτλος. 260
Τομώτερος. 171
Τραχωνίτης. 52
Trescare Ital. unde? 154
Τροχία. 185
Τρυβλίον. 206
Τυμπανίζεσθαι. 178
Τυφλοί. 95
Τυφωθείς. 157

Υ.

Ὕπαρξις. 177
Ὑπὲρ λίαν. 145
Ὑπάλληλος. 96
Ὑποστέλλεσθαι. 177
Ὑπωπιάζω. 216

Φ.

Φαινόλης, & Φαιλόνης. (Artemid. l. V. p. 257. Τοὺς λεγομένους τῇ Ῥωμαίων φωνῇ Φαινόλας, μέσους λελυμένους ἐκ τῶν ῥαφῶν.) 164
Φανουήλ. 53
Φαρισαῖος. *ibid.*
Φάρσος. 209
Φελόνης. 164
Φιλοθεΐα. 84
Φιλόστοργοι. 108
Φιμώσεις, κημώσεις. 127
Φοβοθεῖα, vox rara. 84
Φάρος. 109
Frequentamenta. 167
Φυλακτήρια. 205
Φύραμα. 107
Φυσιοῦσθαι. 123

Χ.

Χαναάν. 211
Χαναναῖοι. 26
Χαρακτήρ. 167
Χερουβίμ. 47. 192
Χοϊκός. 136
Χωρεῖν. 143

Ω.

Ὠλίγνη. 313
Ὡσαννά. 283

FINIS.